

OCTOIHUL
sau
CANOANELE MAICII DOMNULUI

OCTOIHUL
sau
CANOANELE
MAICII DOMNULUI

Tipărite cu binecuvântarea
Prea Sfințitului GHERASIM
Episcopul Râmnicului

Editura *BUNAVESTIRE*
Bacău

*Întru slava Unuia Dumnezeu în Treime slăvit
Spre slava și cinstea Prea Sfintei Născătoare de
Dumnezeu*

*În zilele binecredinciosului domnului nostru SCARLAT
ALEXANDRU, calimah voievod*

*Cu binecuvântarea Prea Sfințitului Arhiepiscop și
Mitropolit al Moldaviei Kiriu Kiriu VENIAMIN*

*S-a tipărit acest OCTOIH de Canoane pentru
Pavecerniță*

*În vremea Prea Cuvioșiei Sale Kir SILVESTRU
Arhimandritul și Starețul Sfintei Mănăstiri Neamțul și
Secu, în Tipografia Sfintei Mănăstiri Neamțul, 1816,
Iunie, 22*

*Transcrisă după originalul tipărit la
Mănăstirea Neamț în 1816*

CĂTRE DREPTCREDINCIOȘII CITITORI

Rugăciunea, o, preacinstite cititorule, este faptă bună, care este mai folositoare decât toate celelalte fapte bune, că deșteaptă sufletul, îl înmoaie și, ca și cum l-ar deșteleni, îl smerește, îl umilește și îl pregătește spre lu-crarea faptelor bune.

Rugăciunea curăță sufletul de patimi, iar pe minte o luminează, o face sălaş al Duhului Sfânt și cu Dumne-zeu o unește. Și nu numai acestea poate să le isprăveas-că, ci și din primejdii izbăvește și scoate din închisorile cele grele, precum pe Petru din mâinile lui Irod și din toată așteptarea poporului iudaic. Pe Pavel și pe Sila din temnița Macedoniei; pe Daniil din gura leilor; pe cei trei tineri din cuptorul cel înfocat și pe alții mulți și nenumă-rați din multe și din multe feluri de primejdii i-a slobo-zit. Și multe vitejii isprăvește, pe care se leapădă cuvân-tul a le număra, ca nu peste măsură să se lungească.

Acestea știindu-le sfinții, și ai Așezământului celui Vechi și ai celui Nou, nu numai ei înșiși prin sine au adus rugăciunile și slavosloviile lor lui Dumnezeu, prin care s-au unit cu Dumnezeu și au tras asupra lor darul Duhului Sfânt, ci au trecut folosul cu care ei s-au folosit și la cei din vremea lor și la toți cei de pe urmă, că le-au lăsat și în scris – Duhul Sfânt iconomisind – ca și cei de pe urmă, ce vor vrea să se mântuiască, pe acestea să le folosească.

Dintre aceștia unul este și Sfântul Ioan Damaschin, vioara Duhului, cântărețul cel prea dulce al Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu și adevăratul prieten, care multe cântări și laude a alcătuit, între care și un «Octoih de Canoane» spre lauda și slava ei a izvorât. Și de la el mulți s-au pornit spre aceasta, unii, adică, de la sine, iară alții au cules de la alții și au alcătuit laude Maicii lui Dumnezeu.

Și precum la Cortul Mărturiei unii au adus aur cu-rat, iară alții argint, alții pietre scumpe, alții mărgăritare, alții aramă, alții fier, alții lână, alții in, alții păr de capră și piei, așa și aceștia, unele mai înalte, altele teologhi-cești, altele și mai simple, fiecare după darul și puterea sa, au adus laudele și cântările lor Cortului celui însufle-țit întru care Cuvântul Tatălui S-a sălășluit. Nu pentru altceva, ci pentru dragostea și evlavia cea către Dânsa și pentru ca să ia de la Ea răsplătiri: mântuirea sufletelor lor.

Și de vreme ce pe Octoihul Sfântului Ioan Damaschinul vremea, care asuprește toate, l-a pus întru întune-ricul neaflării, nevoia, ori mai bine zis râvna, a silit și neamul românesc să se împărtășească de laudele și sla-vosloviile Ei. Așa am îmbrățișat unul dintre ale celorlalți lăudători ai Dânsei, care s-a părut mai frumos, mai umi-licios și mai folositor, ca să se folosească spre slava și lauda Ei, care, cu ajutorul Ei, iată, că s-a talmăcit din elinește – care și în Sfântul Munte al Atonului este obiș-nuit a se citi – după cum a fost mai cu puțință cu cel mai obișnuit grai, folosind cuvintele cunoscute, cele mai pri-mite și mai frumoase. Iar acum se dă la lumină și prin condei de fier, adică prin tipar, după cuvântul lui Iov.

Deci, primiți cu bucurie, o, dreptcredincioșilor, această carte ce o aveți în mâini și vă îndeletniciți întru citirea ei. Că dacă toți Sfinții, Apostolii, Mucenicii și Cuvioșii, care au răbdat multe feluri de chinuri și de ne-cazuri pentru Domnul, au către Dânsul multă îndrăzneală, ca niște slugi ale Lui, cu cât mai vârtos mult milosti-va Lui Maică, ceea ce stăpânește toată zidirea, are mai multă îndrăzneală decât toți sfinții să solească către Dânsul. Precum s-a arătat acum în diferite timpuri, mai înainte de a se face Judecata cea a toată lumea, că a iz-băvit multe suflete din cursele diavolului, după cum se arată în multe cărți.

Deci, cine a întinat și asemănarea cea după chipul lui Dumnezeu, să-și câștige prieten pe acest întru tot înțelept și atotputernic ritor, zic pe Împărăteasa cea mai presus de cinstea îngerilor, pe Mijlocitoarea noastră cea de obște, care atâta poate la Judecătorul încât întru tot Înduratul și mult Milostivul nu se leapădă, ca un Fiu da-tornic, a nu-i împlini milostiva Ei cerere.

Și cu alt chip nu te poți învrednici ați face prietenă pe Stăpâna cea atotputernică, decât să citești cu mare cucernicie, luare aminte și zdrobire a inimii rugăciunile și canoanele cele lăudătoare ale ei, dintre care unele sunt și acestea ce le ai în mâini. Care tălmăcindu-se din eli-nește s-au dat și în tipar spre folosul cel sufletesc al tutu-ror. Ca nu numai în Lavre de monahi și în vieți de obște să se citească, ci și de preoții mireni și de oamenii cei cucernici, de toți care doresc să afle ajutătoare pe Aceas-tă cu multe numiri și atotputernică Împărăteasă.

Să nu vă arătați nemulțumitori către făcătorii de bine, ci primiți și citiți aceste Canoane ale Născătoarei de Dumnezeu, cu cucernicie și cu luare aminte, la Pave-cerțiță, după cum sunt așezate. Și să fie

încredințat cel ce le va citi în acest fel, că nu numai după moarte va dobândi mult folos, ci și aici nu-l va lăsa Domnul și Stăpâna să cadă în mari primejdii sau să se sfârșească cu rea moarte.

Deci, întru această lume să slăvim cu bucurie și cu veselie pe Domnul și pe Maica Lui cea pururea Fecioa-ră, pe cea mai cinstită și mai slăvită decât toate cetele cerești, ca să ne slăvească veșnic Cel ce slăvește pe cei ce pe Dânsul Îl proslăvesc și să ne învrednicească să-L slavoslovim cu cereștile puteri și cu toți sfinții, în vecii cei fără de sfârșit. Amin.

*Al tuturor smerit și nevrednic îndatorat
rugător,
Silvestru, Stareț al Sfintelor Mănăstiri
Neamțului și Secului.*

SÂMBĂȚĂ SEARA

Glasul 1, Cântarea 1, Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință s-a proslăvit întru tărie. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate pe potrivnici a zdrobit, israilitenilor făcându-le cale nouă prin adânc.

Stih: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi (se zice după fiecare tropar).

Bucură-te, Maică Fecioară, curățitoarea sufletelor, care ai născut Bucuria lumii; bucură-te, Împărăteasă; bucură-te, Biserica lui Hristos; bucură-te, cea cu totul cinstită; bucură-te, apărătoarea și întărirea sufletelor.

Bucură-te, pârga bunei viețuiri; bucură-te, Stăpână, surparea blestemului; bucură-te, Maică Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire; bucură-te, toiag dumnezeiesc, care rupi noianurile patimilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Bucură-te, aplecătoarea vieții; bucură-te, dumnezeiască Mireasă, Maica Cuvântului; bucură-te, starea cunoștințelor; bucură-te, slava și lauda îngerilor; bucură-te, Maica lui Dumnezeu; bucură-te, făclie luminătoare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce ai încăput pe Hristos; bucură-te, înălțarea căderii celei mai dinainte; bucură-te, cea nebiruită; bucură-te, apărătoarea lumii; bucură-te, prea neîntinată; bucură-te, sălășluirea împărăției lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Însuși Căla ce știi neputința firii omenești și cu milostivire Te-ai închipuit întru dânsa, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însuflețită a slavei Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Bucură-te, avuția neșefuită a credincioșilor; bucură-te, coroana lui Hristos; bucură-te, steaua Domnului cea prea strălucită. Dăruiește-mi atâta mulțime de dar, ca să strig ție Stăpână: bucură-te, singură Împărăteasă, care ești camera Împăratului a toate.

Bucură-te, Mireasă Preacurată a lui Dumnezeu; bucură-te, de Dumnezeu dăruită prin care noi oamenii ne-am îndumnezeit; bucură-te, rugul cel nears; bucură-te, alinare; bucură-te, pierderea blestemului; bucură-te, singură prea lăudată.

Slavă ...

Bucură-te, limanul cel mântuitor; bucură-te, livada cea cu bun miros; bucură-te, Preacurată, luminătoarea sufletelor; bucură-te, ceea ce ai născut pe Ziditorul a toate; bucură-te, cea pe care te-a lăudat adunarea proorocilor iară Gavriil, «bucură-te» ți-a adus ție.

Și acum ...

Bucură-te, Împărăteasa oamenilor; bucură-te, Stăpâna îngerilor; bucură-te, ceea ce covârșești pe începătorii lor, bucură-te, camera lui Hristos, ceea ce ești cea prea fără prihană; bucură-te, ușă neumblată; bucură-te, lână însuflețită; bucură-te, ceea ce ești singură nădejdea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc, privindu-te pe tine Avacum, cu ochii cei de departe văzători, a vestit mai înainte pe Sfântul lui Israil, ce vrea să iasă dintru tine, spre mântuirea noastră și înnoirea.

Bucură-te, Maică Fecioară Curată; bucură-te, stâlp de foc al Soarelui luminii; bucură-te, cinstită porumbiță; bucură-te, palat prea cinstit al Împăratului; bucură-te, ceea ce singură ai micșorat căderea noastră.

Bucură-te, norul cel cu totul luminos; bucură-te, prea neîntinată; bucură-te, Biserică cinstită a lui Dumnezeu; bucură-te, cămara cea bine încuviințată; bucură-te rază neapusă a Luceafărului celui gândit; bucură-te, făclie a luminii, cea de-a pururi luminoasă; bucură-te, Preacurată Stăpână.

Slavă ...

Bucură-te, împărăteasă, acoperământul cel necuprins al oamenilor, mijlocitoare cinstită a lumii; bucură-te, stea de-a pururi luminoasă; bucură-te, alavastru înfricoșat al Mirului Darului și al Sadului celui gândit al lui Hristos, Cel ce a odrăslit din Dumnezeu și Tatăl; bucură-te, Stăpână Preacurată.

Și acum ...

Bucură-te, împărăteasă, cartea lui Hristos, cea cu multe flori împodobită și împreunarea celor despărțite; bucură-te, râul vieții; bucură-te, pomul desfătării și locaș curat; bucură-te, masă și năstrapă și pod.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cel ce ai luminat cu lumina venirii Tale, Hristoase, și ai strălucit cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoștinței dumnezeirii Tale inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință.

Bucură-te, piatră, care ai născut pe Hristos, Piatra cea din capul unghiului; bucură-te, turn, care întâmpini și oprești întărâtarea vrăjmașilor; bucură-te, cea fără de prihană, care ai primit întru tine Lumina cea de-a pururi vecuitoare a dumnezeieștii stăpâniri, celei mai presus de stăpânire.

Bucură-te, cea neîntinată, starea celor ce se mișcă din materie; bucură-te, raza care aduci lumina celor ce sunt în negură; bucură-te, cea cu adevărat Stăpână; bucură-te, făclie; bucură-te, paloș care tai neputințele.

Slavă ...

Bucură-te, carte care ai primit pe Înțelepciunea lui Dumnezeu; bucură-te, tablă care ai scris prin Duhul pe Cuvântul; bucură-te, darul dăruit de Dumnezeu oamenilor spre mântuire, ceea ce ești binecuvântată, Prealăudată.

Și acum ...

Bucură-te, floare curățată cu adăpările Duhului; bucură-te, stea mai strălucită decât toată curățenia; bucură-te, pahar nemoștenit al viețuirii celei de-a pururea a credincioșilor, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel de dedesubt și nu este izbăvitor; socotitu-ne-am ca oile de junghiere; mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești neputincioșilor tărie și îndreptare.

Bucură-te, candelă luminoasă; bucură-te, lumină de-a pururi strălucitoare; bucură-te, bogăție gândită; bucură-te, Maica lui Dumnezeu cea fără prihană; bucură-te, ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu.

Bucură-te, temelie neclătită; bucură-te, stare a fulgerului; bucură-te, Mireasă a Tatălui; bucură-te, Maica lui Hristos cea prea lăudată, acoperământul lumii; bucură-te, nădejdea tuturor.

Slavă ...

Bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, păzitoarea binecredincioșilor; bucură-te, sabie asupra vrăjmașilor; bucură-te, zidul pustnicilor, ceea ce ești nestricată, Maică nenuntită, a lui Dumnezeu Cuvântului.

Și acum ...

Bucură-te, scară gândită de la pământ către cer; bucură-te, ușa luminii; bucură-te, lauda credincioșilor, ceea ce ești cu totul neîntinată, ca ceea ce covârșești pe toate zidurile.

Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin. (așa se zice înainte de **Sedeală** la toate canoanele).

Nor al Luminii celei de-a pururea vecuitoare, pe tine, Fecioară, te-a numit proorocul. Că întru tine pogorându-se Cuvântul Tatălui, ca ploaia pe lână, și dintru tine răsărind, lumea a luminat și înșelăciunea a pierdut, Hristos Dumnezeul nostru. Ție ne rugăm, Preasfântă: Nu înceta a-L ruga pe Acesta, cu deadinsul, pentru noi, cei ce te mărturisim pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cuptor gândit te

înțelegem noi, credincioșii, că precum a mântuit pe cei trei tineri, Cel Preaînălțat, și pe mine, tot omul, în pântecul tău m-a înnoit, Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și preaslăvit.

Bucură-te, liman liniștit al sufletelor; bucură-te, cămară aurită; bucură-te, pat împărătesc; bucură-te, cea în chipul fulgerului; bucură-te, Maică Fecioară, prin care ne-a răsărit luminare nouă celor din întuneric, Hristos cel Preaslăvit.

Bucură-te, luminată tămăduire a bolnavilor celor ce aleargă la tine; bucură-te, acoperământul cel mult lăudat; bucură-te, ceea ce ești preamilosivă; bucură-te, râu pururea curgător, care pe curăție o păzești și pe izvoarele bolilor le usuci.

Slavă ...

Bucură-te, pârgă a vieții și pod care treci pe popoare de pe pământ la cer; bucură-te, lăcaș curat și nestrucios al lui Dumnezeu Cuvântul precum bine a voit; bucură-te, sfeșnice care luminezi pe cei credincioși cu darurile.

Și acum ...

Bucură-te, izvorul apei celei de-a pururea vie; bucură-te, raiule al desfătării; bucură-te, zid al credincioșilor; bucură-te, pururea Fecioară; bucură-te, singură Stăpână, prin care ne-a răsărit nouă Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și prea proslăvit.

Cântarea a 8-a, Irmos:

În cuptor tinerii lui Israil ...

Bucură-te, ceea ce ai adus în lume pe Hristos, Soarele cel luminos, podoaba împărăției lui Hristos; bucură-te, Curată, ceea ce ne ești nouă pricinuitoare de bucu-

rie, binecuvântăm toate lucrurile Nașterea ta cea fără de ani și pe tine după datorie te cinstim neîncetat.

Bucură-te, năstrapa cea cu totul de aur, care ai primit pe Dumnezeu ca pe niște mană; bucură-te, râul viețuirii celei de-a pururi a oamenilor; bucură-te, cinstită. O, bucură-te, Maica lui Dumnezeu cea nestrucată! Bucură-te, liman și sprijinire a dreptcredincioșilor; bucură-te, nădejdea cea neruptă a sufletului meu.

*Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe
Sfântul Duh, Domnul*

Bucură-te, toiagul cel făcător de biruință, care ai zdrobit cu tărie, cu mijlocirea ta, înălțările tuturor împotriva-luptătorilor. O, bucură-te, Preasfântă, dumnezeiască Mireasă! Bucură-te, păzitoarea și întărirea monahilor; bucură-te, scăparea și acoperământul sufletului meu.

Și acum ...

Adoarme-mi poftele cele pătimase și idolii patimilor celor stricători de suflet, Curată, și șterge-le până în sfârșit, Maica lui Dumnezeu, ca să te slăvesc de-a pururea și să te binecuvîntez pe tine, ceea ce ești singură pricina mântuirii tuturor.

*Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne
închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L
pe Dânsul întru toți vecii*

În cuptor, ca într-o topitoare, tinerii lui Israil cu podoaba buneii credințe mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântați toate făpturile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Chipul Nașterii tale celei curate l-a arătat rugul cel ce ardea nears; și acum te rugăm ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca să te mărim neîncetat pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Bucură-te, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, ceea ce ai născut înălțimea înțelepciunii, adică pe Înțelepciunea și Cuvântul Tatălui cel ipostatic; bucură-te, noianul cel nemărginit al cunoștinței, care pe cei ce te cinstesc pe tine îi învrednicești de bucurie nemoștenită.

Bucură-te, rânduneaua cea binevestită și porumbița care ai adus în lume alinarea; bucură-te, neîntinată; bucură-te, floarea firii și munte netăiat, ceea ce ești Împărăteasă a toate; bucură-te, Maică Fecioară, nădejdea cea nerușinată a oamenilor.

Slavă ...

Bucură-te, crin cu adevărat binevestit și trandafir de daruri mântuitor popoarelor; bucură-te, fulger, care ai adus în lume pe Mărgăritarul; bucură-te, ceea ce covârșești toată firea, cămară cerească; bucură-te, nădejdea mea cea nerușinată.

Și acum ...

Bucură-te, ceea ce ai născut viața tuturor; bucură-te, cinstită, muntele cel cu totul umbrat; bucură-te, temei și stare și mișcare a mucenicilor și a cuvioșilor, și întărirea apostolilor.

DUMINICĂ SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință s-a proslăvit întru tărie. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate pe potrivnici a zdrobit, israilitenilor făcându-le cale nouă prin adânc.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Negrăit ai zămislit pe Dumnezeu și mai presus de fire L-ai născut pe Dânsul, Stăpână, cu totul neîntinată, și pe pământeni i-ai izbăvit de greșeli. Pentru aceasta, te rog, izbăvește-mă de focul gheenei.

În noianul păcatelor celor nenumărate și al necazurilor mă cufund cumplit, ci tu, ceea ce ești fără de prihană, cu ocârmuirea puternicii tale mijlociri, îndreptează-mă către dumnezeiasca alinare a pocăinței.

Slavă ...

Locaș sfânt aflându-te pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Sfântul Dumnezeu nostru, Cel ce întru sfinți se odihnește, S-a sălășluit în pânțelele tău cel sfințit și primitor de Dumnezeu.

Și acum ...

Bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, binecuvântarea neamului nostru; bucură-te, ceea ce ai cinstit cu Nașterea ta cea prea cinstită și fără de sămânță, Preacinstită Marie, firea oamenilor cea necinstită.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Însuși, Cel ce singur știi neputința firii omenești și cu milostivire Te-ai închipuit întru dânsa, încinge-mă cu putere de sus ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea în-suflețită a slavei Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Pășunea morții și a stricăciunii ai oprit-o, născând pe Vistieria vieții și Dătătorul. Pentru aceea, Preacurată Fecioară, mă rog ție: Luminează sufletul meu și mintea mea o sfințește și mă arată pe mine părtaș al vieții.

Pe mine, cel ce cu viclesug m-am robit și m-am supus robilor celor răi, care m-au depărtat de la Dumnezeu, învrednicește-mă dumnezeieștii slobozenii; și cu robii Fiului tău unește-mă, Stăpână, și mă întărește ca să-I slujesc Lui.

Slavă ...

Izvor al milei fiind și noian al bunătății și adânc nemărginit al milostivirii, usucă cu mila ta, Milostivă Stăpână, izvoarele greșelilor mele și mă arată părtaș al milei tale.

Și acum ...

Pe tine știindu-te lăcaș frumos și casă împodobită a slavei lui Dumnezeu, am iubit, Născătoare de Dumnezeu, bună-cuviința ta; pentru aceea, izbăvește-mă de lăcașurile cele din iad și mă sălășluiește în corturile cerurilor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Munte umbrat cu darul cel dumnezeiesc privind-te

Avacum, cu ochii cei de departe văzători, a vestit mai înainte pe Sfântul lui Israil, Care avea să se nască dintru tine spre înnoirea și mântuirea noastră.

Preacinstită, plouă-mi mie picături de umilință, celui înțelenit cu sufletul de multa umezeală a patimilor; și învrednicește-mă, Fecioară, să-mi izvorască mie izvoare de lacrimi curățitoare, ceea ce ai născut Ploaia cea cerească.

Pe Stăpânul cel milostiv și îndurat L-ai născut, pe Care fă-L milostiv și mie celui ce am greșit și cu multe rele L-am mâniat totdeauna; și dăruiește-mi curățire de păcate, Stăpână, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă ...

Ceea ce ești zidul credincioșilor și neispită de nuntă, îngrădește-mi cu dumnezeiasca frică mintea mea cea întinată cu dezmierdările și arat-o neclătită de năvălirile tâlharilor și nerobită de năpădirile vrăjmașilor.

Și acum ...

Pentru mila Ta cea negrăită, Prunc sugător făcându-Te, Hristoase Dumnezeule, Cel mai înainte de veci, Fecioara cea neispită de bărbat mai presus de fire Te-a născut pe Tine, Cel ce ai îndreptat pe Adam cel rătăcit, ca pe un prunc.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cel ce ai luminat cu luminarea venirii Tale, Hristoase, și ai strălucit cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoștinței dumnezeirii Tale inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință.

Ceea ce ești milostivă, Născătoare a Cuvântului

celui milostiv, miluiește sufletul meu cu dumnezeiasca ta milă și izbăvește-mă de păcatul care mă ține și mă tiranisește, și de obișnuință.

O, Stăpână, să nu mă lași la judecată să mă fac bucurie dracilor celor ce caută să mă prindă pe mine, ci învrednicește-mă să stau neosândit înaintea divanului Fiului tău.

Slavă ...

Ca pe o pricină a dumnezeirii noastre, Născătoare de Dumnezeu, după datorie, de-a pururea te mărim pe tine, noi credincioșii. Că multe măriri ți-a făcut ție Cel puternic, precum însăși ai proorocit, Curată.

Și acum ...

Strălucește-mi haina sufletului meu, pe care am înnegrit-o cu întunecatele neguri ale patimilor mele, Stăpână, și bagă-mă în camera lui Dumnezeu cea nestricată, purtând eu îmbrăcăminte de nuntă.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos și nu este izbăvitor; socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Pe tine, ca pe ceea ce ai născut pe Stăpânul și Domnul tuturor, Doamnă și Stăpână, știindu-te Fecioară, te rog: Izbăvește-mă de stăpânirea patimilor și de domnia lor slobozește-mă.

Gândurile cele pătimăse din sufletul meu înconjurând m-au înconjurat, ca albinele fagurul, și s-au aprins ca focul în spini, văpaie ridicând în aer; ci mântuiește-mă, Precurată.

Slavă ...

Pe tine cunoscându-te doctor al bolnavilor, sculare a celor ce cad și curățitoare grabnică a celor ce greșesc, Născătoare de Dumnezeu, cu lacrimi cad la tine și strig ție, ca ceea ce ești puternică: Mântuiește-mă pe mine cu mijlocirea ta.

Și acum ...

Fecioară neispită de nuntă, mai presus de legile firii ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu Cel ipostatic, Care a doua oară a ridicat zdrobirea noastră; pe Care roagă-L cu deadinsul să ne mântuim noi toți.

Sedealna:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, zidul cel mare și nesurpat al credincioșilor, folositoarea cea tare a păcătoșilor, cetatea cea nejefuită și scăparea cea tare, te rog pe tine, Stăpână, să-mi stai înaintea în ziua judecării și să mă mântuiești.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptor duhovnicesc te înțelegem noi credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, că precum Cel Preaînalt a izbăvit pe cei trei tineri, așa și pe mine, omul, în pântecul tău m-a înnoit, Dumnezeul părinților, Cel lăudat și prea slăvit.

Iată, tot pe mine mă aduc ție, Născătoare de Dumnezeu, cu totul și sufletul și trupul meu ție îl închin, pof-ta mea și dorirea ceea ce este întru mine, cu totul o întind către tine; mântuiește-mă, Stăpână.

Acum mă tânguiesc pe sinemi, eu ticălosul, ca cela ce lucruri vrednice de tânguire am lucrat, și ca cela ce acum m-am osândit, cela ce însumi de sinemi sunt osân-

dit, mai înainte de osândire, cu tânguire mă sfârâm, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ești ajutătoarea mea, să nu mă uiți pe mine.

Slavă ...

Vai, suflete al meu, vremea se scurtează, lângă uși este Judecătorul, divanul împodobit, scaunele se gătesc, îngerii aleargă înainte, cei aleși se adună. Deci, pentru ce nu plângi și nu te tânguești pentru tine, nepocăitule?

Și acum ...

Rugul cel nears oarecând a închipuit pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană, căci nu te-a ars nicidecum focul dumnezeirii. Pentru aceea te rog pe tine: Izbăvește-mă de focul cel nestins, Curată, ca să laud fără de tăcere măririle tale.

Cântarea a 8-a, Irmos:

În cuptor tinerii lui Israil ...

Ceea ce ești strălucită cu strălucirea cea gândită a nașterii lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești mai presus de lumină, luminează și strălucește sufletul meu cel întunecat, alungând întunericul și noaptea păcatului și povățuindu-mă către raza pocăinței.

Înfrumusețatu-te-ai cu dumnezeieștile frumuseți, ceea ce ești cu totul fără de prihană, născând pe Cuvântul lui Dumnezeu, Cel neasemănat întru frumusețe, Care cu frumusețile cele dumnezeiești strălucește inimile tuturor celor ce cu credință Îl laudă pe El întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Proorocii cu sfințite glasuri te-au arătat pe tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, că te vei face Maică a Stăpânului Dumnezeu, Căruia toți Îi strigăm: Binecuvân-

tați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preainălțați pe El în veci.

Și acum ...

Ca o frumoasă, ca o împodobită Fecioară, ai născut mai presus de fire pe Hristos, Cel frumos cu frumusețea, Căruia toți Îi strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preainălțați pe El în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

În cuptor tinerii lui Israil, ca într-o topitoare, cu podoaba buneii credințe mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Chipul curatei Nașterii tale l-a arătat rugul cel aprins cu foc, rămânând nears. Și acum te rugăm să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

Ca să te cinstesc pe tine cu cântări mulțumitoare de bucurie, Fecioară, ca prin toată viața mea să te măresc, scoate-mă din gura leului, care cumplit răcnește și se sârguiește să mă înghită pe mine.

Sus pe mintea mea, din adâncul cel pământesc ridicând-o, învrednicește-o, Stăpână, ca pe frumusețile cele din ceruri totdeauna ca într-o oglindă să le privească și să le nălucească, și de vederea celor pururea vecuitoare să se veselească.

Slavă ...

Arătatu-te-ai sfințită casă, Fecioară, și curat palat lui Hristos, Împăratului celui mai înainte de veci și Care

stăpânește toată zidirea; pentru aceea inima mea de ne-
curatele patimi curățește-o.

Și acum ...

Năstrapă sfințită și masă, sfeșnic cu raze de aur și
scaun sfânt, cort neajuns și de mână nefăcut, cămară și
sălaș de aur și lespede de Dumnezeu scrisă și pat de
Dumnezeu primit, te cunoaștem pe tine, Preacurată.

LUNI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu,
Cel ce a făcut minuni fără de seamă cu braț înalt, și a
mântuit pe Israil, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu, Cel fără
de ani, întrupat sub ani, Preasfântă, Curată, vindecă toa-
te patimile cele de mulți ani ale mult ticălosului meu
suflet.

Rănilile sufletului meu, Preacurată, înfocarea inimii
și schimbările minții, pierde-le ca o bună cu rugăciunile
tale.

Slavă ...

Ceea ce ai născut Lumina, pe Izbăvitorul meu,
izbăvește-mă de întuneric și de chinurile cele veșnice de
acolo, Preacurată, ca, mântuindu-mă, să laud milostivi-
rea ta.

Și acum ...

Cântare de umilință cu fierbințeală să-i aducem
Născătoarei de Dumnezeu, o, ticăloase suflete al meu,
care rău te-ai întinat, ca să ne izbăvim de focul cel veș-
nic.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru voia Ta, Hristoa-
se Dumnezeule, Cel ce ai întărit peste ape cerul al doilea

și ai întemeiat pământul, Atotputernice.

Întru tot Sfântă Născătoare de Dumnezeu, pierde toată nerodirea minții mele celei sterpe și arată roditor de fapte bune pe sufletul meu, ceea ce ești ajutorul credincioșilor.

Izbăvește-mă de toată primejdia și de cele multe sminteli ale șarpelui, de văpaia cea veșnică și de întu-neric, ceea ce ești cu totul fără prihană și care ai născut nouă Lumina cea neînserată.

Slavă ...

De divanul cel înfricoșat, de focul cel nestins și de hotărârea cea înfricoșată cu totul mă tem, Preacurată Fecioară, ci sânguiește-te, ceea ce ești bună, și mântuiește-mă mai înainte de sfârșit pe robul tău.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, cea neispită de nuntă, du rugăciunile noastre Făcătorului tău și Dumnezeu, Celui ce S-a născut din pântecul tău, ca să ne izbăvim desăvârșit de primejdiile cele cumplite.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cu duhul mai înainte văzând întruparea Cuvântului, proorocule Avacum, ai propovăduit strigând: «Când se vor apropia anii, Te vei cunoaște; când va veni vremea, Te vei arăta; slavă puterii Tale, Doamne».

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești cort neîntinat, curățește-mă acum pe mine cel întinat cu greșelile, cu preacuratele picături ale milostivirii tale, și-mi dă mie mână de ajutor ca să strig: «Slavă ție, Curată, de Dumnezeu preaslăvită».

Te-ai arătat Biserică sfințită a lui Dumnezeu, Cel ce S-a sălășluit întru tine, mai presus de minte, Fecioară. Pe Dânsul roagă-L să ne curățească pe noi de întinăciunea păcatelor, ca să ne cunoaștem case și lăcașuri ale Duhului.

Slavă ...

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Izvorul milei, miluiește-mă, și-mi dezleagă boala cea cumplită a sufletului meu și orbirea inimii, dându-mi mai înainte de sfârșit curgeri de lacrimi și umilință și izbăvire de cele cumplite.

Și acum ...

S-au spăimântat oștile îngerilor văzând cum Cel nevăzut S-a văzut în chipul nostru, din tine, Fecioară de Dumnezeu Născătoare; pe Care roagă-L să învrednicească mântuirii pe toți cei ce cu credință te slăvesc pe tine.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu cunoaștem și numele Tău numim, că ești Dumnezeu al celor vii și al celor morți.

Mort m-a făcut pe mine oarecând, în Eden, gustarea cea rea; iar tu, Curată, ceea ce ai născut Viața, pe Cel ce a murit pe lemn de demult, înviază-mă și pace dăruiește-mi.

Mântuiește-mă, Preacurată, de primejdiile cele cumplite și ridică din gunoiul patimilor pe netrebnicul robul tău și-l izbăvește de robire și de răutatea diavolilor celor răi.

Slavă ...

Deschide ochii sufletului meu, Curată, ca să văd luminat dumnezeiasca strălucire și slava ta, ceea ce ești cu totul fără de prihană, ca să dobândesc milă și slava cea veșnică.

Și acum ...

Împărăteasă și Fecioară, te propovăduiește pe tine, cea Curată, David, ceea ce ești neîntinată. Pentru aceea te rog: Fă-mă pe mine moștenitor al împărăției celei cerești, ca să te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Proorocului Iona urmând, strig: «Slobozește viața mea din stricăciune, Bunule, și mântuiește-mă, Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig: Slavă Ție».

Pe mine cel întinat la suflet cu multe păcate, te rog cu dinadinsul pe tine, cortul cel neîntinat: Spală-mă de tot felul de întinăciune cu mijlocirea ta.

Curată, ocârmuitoare fă-te mie, celui ce înot în noianul cel cumplit al ispitelor vieții și îndreptează-mă pe calea mântuirii și mă mântuiește.

Slavă ...

Marie, ceea ce te-ai arătat cort al sfințeniei, sfințește sufletul meu cel întinat cu dulcețile și fă-l părtaș dumnezeieștii slave.

Și acum ...

Pe tine, Maica lui Dumnezeu și cea bună între femei, cu deadinsul te rog: Să nu mă treci cu vederea, Curată, ci milostivește-te și despre toată vătămarea întreg păzește-mă.

Sedealna:

Judecătorul se apropie, lângă uși este sfârșitul, priveghează suflete, și suspinând din adâncul inimii strigă către Maica Dumnezeului nostru: Slobozește-mă de înfricoșatele munci și în locul odihnei rânduiește-mă, ceea ce ești cu totul fără prihană, Stăpână.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De tinerii Tăi cei din cuptor, Mântuitorule, focul nu s-a atins și nici nu i-a vătămat. Atunci cei trei, ca dintr-o gură, cântau și binecuvântau, grăind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Sufletul meu cel pângărit cu patimile sfințește-l, Curată Stăpână, ceea ce ești cu totul neîntinată, și cumplitele robiri ale minții, orbirea inimii și năpădirile diavolilor, degrabă pierde-le.

Mintea mea cea omorâtă de patimile trupului înviaz-o, ceea ce ești cu totul fără prihană, și întărește-mă să săvârșesc cele plăcute lui Dumnezeu, ca să te măresc pe tine și să laud de-a pururea milostivirea ta.

Slavă ...

Izbăvește de gheenă pe robul tău, Stăpână Curată; izbăvește-mă de osânda cea înfricoșată a Fiului tău; izbăvește-mă de toată munca pe mine cel osândit, rugând pe Dumnezeul cel Preabun.

Și acum ...

Omoară-mi degrab, Stăpână Curată, patimile trupului meu, și spală-mi întinăciunea cea cumplită a sufletului meu, Fecioară, și izbăvește-mă de pâra diavolilor celor răi și mă mântuiește.

Cântarea a 8-a, Irmos:

De care se înfricoșează îngerii ...

Cel fără de trup se întrupează din tine cu dumnezeiască cuviință; pe Care roagă-L, întru totul Curată, să omoare patimile trupului meu și să-mi învieze sufletul cel omorât cu păcatele.

Vindecat-ai zdrobirea lui Adam celui de țărână, născând pe Dumnezeu, Mântuitorul nostru, ceea ce ești cu totul neîntinată; pe Care roagă-L să tămăduiască rănilile sufletului meu, care nevindecat bolește.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Scoală-mă pe mine cel ce zac întru adâncul răutăților, bate război cu vrăjmașii cei ce se luptă cu mine, pe sufletul meu cel rănit cu dulceți necuvioase să nu-l treci cu vederea, Curată, ci îndură-te și-l mântuiește.

Și acum ...

Vindecă patimile inimii mele, Preacurată, ceea ce ai născut pe Doctorul tuturor și mă arată părtaș părții celor drepți, Fecioară, rugându-L pe Hristos.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

De care se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca pe un Ziditor și Domn, laudați-L preoți, slăviți-L îngeri, bine-L cuvântați popoare, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe norul cel purtător de lumină, întru care Stăpânul tuturor, Cel fără de început, S-a pogorât din cer ca ploaia peste lână și S-a întrupat, pentru noi făcându-se Om, o mărim toți, ca pe o Maică Curată a Dumnezeului

nostru.

Iubitor de păcate fiind, întru lenevire petrec și de divanul cel nemitarnic mă cutremur; la care păzește-mă nevinovat și neosândit, cu sfintele tale rugăciuni, ca să te fericesc de-a pururea pe tine, ca pe o apărătoare.

Mă înfricoșez de divanul și de ochiul cel neamăgit al Fiului tău, Fecioară, căci am săvârșit fapte urâte pe pământ. Pentru aceasta strig ție: Preamilostivă Stăpână, ajută-mă și să mă scoți din nevoia cea de atunci și să mă mântuiești, Curată.

Slavă ...

Cât de înfricoșată va fi ziua cercetării, Fecioară! Cât de înfricoșată va fi hotărârea! Cât de cumplită va fi rușinea! Cine va suferi acestea, Stăpână cu totul neîntinată? Ci miluiește ticălosul meu suflet, și mai înainte de sfârșit dă-mi lăsare de greșeli, Curată.

Și acum ...

Ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască, pe mine cel întunecat cu toate meșteșugirile vrăjmașului, și care cu trândăvie viețuiesc și întărât pe Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană, luminează-mă și povățuiește-mă către lucrările cele bune, ca ceea ce ești pricina tuturor bunătăților.

MARȚI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Din robia cea amară izbăvindu-se Israil, marea cea neumblată a străbătut-o ca pe uscat; iar pe vrăjmașul văzându-l înecat, cântare lui Dumnezeu a cântat, ca unui Făcător de bine, Cel ce a făcut minuni cu braț înalt, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Arătat-te-ai mai desfătăată decât cerurile, ceea ce ai întrupat pe Cel neîncăput nicăieri. Deci, pe Acesta roagă-L să ne izbăvească pe noi de toată strâmtorarea și de munca cea veșnică, Maică Fecioară.

Vindecă patimile inimii mele, Născătoare de Dumnezeu, și cere ca să mi se dea mie lăsare păcatelor, pe care nebunește le-am lucrat și ca să te slăvesc pe tine, cu solirile tale fiind mântuit.

Slavă ...

Ceea ce ești nor al Luminii, ca ceea ce ai născut pe Soarele slavei, alungă norii patimilor din sufletul meu, Preacurată, și luminează-mă cu dumnezeiasca rază a pocăinței.

Și acum ...

Bucură-te, izvorul darului; bucură-te, scară și ușă cerească; bucură-te, sfeșnice, năstrapă de aur și munte netăiat, ceea ce ai născut lumii pe Hristos, Dătătorul de viață.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Nu întru înțelepciunea și bogăția sa să se laude muritorul, ci întru credința Domnului, cu dreaptă credință strigând lui Hristos Dumnezeu și cântând pururea: Pe piatra poruncilor Tale, întărește-mă, Stăpâne.

Vindecă patimile inimii mele, Stăpână Curată, că ai născut pe Hristos, Doctorul tuturor, Cel iubitor de oameni, Care neputințele noastre a purtat, bolile le-a ridicat și Crucea pentru noi a răbdat.

Cu vicleșug caută să mă răpească pe mine șarpele cel prea rău și să mă facă mâncare a lui; ci miluiește-mă pe mine cel ce nădăjduiesc în tine, și nelucrătoare fă pândirile și vicleniile lui, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Slavă ...

Dumnezeu, Cel ce singur este nevăzut, S-a făcut văzut, întrupându-Se dintru tine, pentru covârșirea bună-tății, pe Care roagă-L să mă izbăvească de vrăjmașii cei nevăzuți, care fără crutare necăjesc inima mea, Stăpână, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Pe tine te-am agonisit păzitoare a vieții mele și zid nesurpat. Să te aflu pe tine și după sfârșitul meu acope-rământ și apărătoare nebiruită, care mă duci către Dumnezeu, și viață veșnică și slavă îmi dăruiește, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-a de demult Avacum cel minunat auzul Tău, Hristoase, și cu frică a strigat: Dumnezeule, de la mia-

zăzi vei veni, și Cel Sfânt din munte cu umbră deasă, ca să mântuiești pe unșii Tăi. Slavă puterii Tale, Doamne.

Pe tine singură din toate neamurile alegându-te Făcătorul veacurilor, S-a sălășluit întru tine. Deci, pe Dânsul, ca pe un Bun, roagă-L de Dumnezeu dăruită Stăpână, ca să ne miluiască pe noi, cei ce te laudăm pe tine.

Ca ceea ce ești Maica lui Hristos, Făcătorul a toată zidirea, pe Acesta roagă-L, Curată, să miluiască nepuțința noastră, Fecioară, și să ne dăruiască tuturor curățire de greșeli și îndulcirea veșnicelor veselii.

Slavă ...

Ca ceea ce ai pe ochiul inimii tale priveghetor, ne păzești pe noi, ocrotindu-ne cu neadormită iubirea ta de oameni, Curată, și ne izbăvești de fiarele cele gândite, de războaiele cele văzute și de necazuri.

Și acum ...

Judecata a sosit, priveghează suflete al meu, leapădă somnul cel greu al trândăvirii și întru priveghere strigă lui Hristos: Pentru rugăciunile Maicii Tale, miluiește-mă pe mine, cel ce am ajuns întru adâncul răutăților.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Lumina Ta cea neapusă strălucește-o, Hristoase, în inimile celor ce cu credință Te laudă pe Tine; pacea Ta cea mai presus de minte dându-ne-o nouă. Pentru aceea din noaptea neștiinței către ziua luminii Tale, prin lumina Ta alergând, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

Cu strălucirea Celui ce a răsărit din tine mai presus de minte, luminează gândurile noastre, cea cu totul fără prihană, și împuținează întunericul cugetelor celor

stricătoare de suflete și a pomenirilor celor întinate.

Ceea ce ai născut pe Hristos, Noianul milostivirii, usucă adâncul cel nemăsurat al greșelilor mele, Fecioară, dându-mi mie ploi de umilință, cu mijlocirile tale cele către Dumnezeu.

Slavă ...

Ceea ce ești Nor prealuminat al Soarelui, alungă negura sufletului meu cu rugăciunile tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, și luminează mintea cea întunecată cu lenevirea, ca să te cânt pe tine, fiind mântuit.

Și acum ...

Înmulțitu-s-au mai mult decât nisipul mării greșelile sufletului meu și nu-mi este mie slăbire, Stăpână. Ci ca ceea ce ai născut Noianul milostivirii, izbăvește-mă de necăjirea ceea ce mă ține pe mine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Cu totul sunt cuprins de nenumăratele patimi și în chitul răutăților am căzut. Ci din stricăciune ridică-mă, Dumnezeule, ca oarecând pe Iona, și întru credință dăruiește-mi nepătimirea, ca să jertfesc Ție cu glas de laudă și cu duh de mântuire.

Scoate-mă, Curată, din adâncul cel mai de jos al deznădăjdirii și la limanul pocăinței celei adevărate îndreptează-mă pe mine, robul tău, rogu-mă, căci către tine am ridicat ochii mei, Prealăudată.

Ceea ce ești cu totul fără prihană, care ai veștejit cu Vlăstarul tău răutatea vrăjmașului, ceea ce de demult a odrăslit prin călcările de poruncă, smulge gândurile cele făcătoare de stricăciune și spinoase, care odrăslesc în sufletul meu.

Slavă ...

Maică Fecioară Curată, roagă pe Domnul, Care negrăit ne-a strălucit nouă din pântecele tău, să mă izbăvesc de focul cel veșnic, de întunericul negurii și de tot felul de necaz.

Și acum ...

Sufletul mi-am întinat fără de măsură cu răutățile mele cele spurcate, eu întru-tot pățimașul, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână. De aceea încotro mă voi duce, ținut fiind cu totul de deznădăjduire?

Sedealna:

A ta folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenii fiind păziți, după datorie pe tine toți cu bună cinste te mărim.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce s-au arătat oarecând sfinți pentru buna credință, au trecut ca printr-o cămară prin văpaia cuptorului cea nesuferită și cu un glas lăudând, cântare cântau: Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat!

Dumnezeu Cel mai presus de ființă, luând din sân-giurile tale cele curate trup, pe tine Apărătoare a pământenilor te-a arătat, ceea ce ești cu totul fără prihană. Pentru aceea ne rugăm ție: De toată nevoia izbăvește-ne pe noi cei ce cântăm: Dumnezeul părinților, Cel lăudat și prea proslăvit.

Către Domnul, Cel ce S-a născut dintru tine, fii mijlocitoare, ceea ce ești bună, ca să mă izbăvești de gheena și de foc și să mă învrednicești împărăției, pe

mine care strig: Dumnezeuul părinților, Cel lăudat și prea proslăvit!

Slavă ...

Născătoare de Dumnezeu, scaun al lui Dumnezeu și cămară însuflețită cunoscându-te pe tine cu adevărat noi credincioșii, cu credință strigăm ție: Mântuiește pe robii tăi de toate înconjurările, Curată, ca de-a pururea să te binecuvântăm și să ne închinăm ție.

Și acum ...

Toată nădejdea mântuirii mele spre tine o pun, că pe tine te-am câștigat ajutor și zid nebiruit, întărire și întemeiere de tărie, și prin tine nădăjduiesc a dobândi împărăția, Stăpână.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuptorul de demult ...

Sufletul meu cel omorât cu multe patimi, înviază-l, Fecioară, ceea ce ai născut lumii Viața, ca să strige, cu gătirea inimii: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Năstrapa care de demult purta mana, te închipuia pe tine, Curată, că pe Hristos, Dulceața noastră, L-ai purtat în pânțece și ai născut cu trup pe Cel ce scoate din toată amărăciunea greșelilor celor necuvioase pe cei ce-L preaînălță pe Dânsul întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Biserică te-ai arătat lui Emanuil și ușă prin care Singur a intrat și a ieșit, precum Însuși știe, mântuind pe cei ce te slăvesc și te laudă pe tine, ceea ce negrăit și fără stricăciune pe Dânsul L-ai născut.

Și acum ...

Pricinuitoare de mântuire te-ai arătat nouă, Născătoare de Dumnezeu, născând pe Stăpânul și Mântuitorul a toate; pentru aceea te rog să învrednicești mântuirii pe sufletul meu cel smerit, ca să te laud pe tine cu credință în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuptorul de demult, cel cu foc răcorit, a arătat chipul minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tinerii coconi, arătând dumnezeiasca naștere a lui Hristos, cea fără de sămânță, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând să cântăm: Toată zidirea bine să cuvinteze pe Domnul, și să-L preafinalțe întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Negrăită este taina Fecioarei, pentru că aceasta cer, scaun de heruvimi și cămară purtătoare de Lumină a lui Hristos, Dumnezeu Atotțiitorul, s-a arătat. Pe aceasta cu bună cinste, ca pe Născătoarea de Dumnezeu să o mărim.

Se înfricoșează rânduielile îngerilor de Cel ce a răsărit din pântecul tău, pe Care roagă-L pentru noi, Maică Fecioară, de înfricoșata muncă și de întunericul cel mai dinafară să ne izbăvească pe toți cei ce te lăudăm pe tine.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ai adânc de milostivire, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Noianul cel nemărginit al bunății. Pentru aceasta, pe cei ce te măresc pe tine, miluiește-i și-i izbăvește de osânda cea veșnică.

Slavă ...

Totdeauna mă înfricoșez, gândind la divanul cel

înfricoșat și a toată lumea, fiind înfășurat cu fapte rele, cu vătămare de minte și vinovat muncii fiind; dintru care răpește-mă, Născătoare de Dumnezeu, cu mijlocirea ta.

Și acum ...

Apărătoare și sprijinitoare întemeiată te-ai făcut întregii mele vieți, tu, cea cu totul neîntinată, și m-ai izbăvit din multe primejdii și necazuri și din reaua lucrare și viclenie a vrăjmașilor; ci și din focul cel veșnic izbăvește-mă.

MIERCURI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu, Cel ce a ajutat în Egipt lui Moisi,
și printr-însul, pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, cântare de biruință să-I cântăm, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Întru noianul relelor și în viforul patimilor înviforându-mă, chem liniștea ta, Cinstită, Curată: mântuiește-mă, că ești adăpostirea credincioșilor.

Curățindu-ți-se mai înainte sufletul cu lumina dumnezeiescului Duh, ai primit în pânțece toată Raza Tatălui. Drept aceea, risipește întunericul păcatului meu, Fecioară Curată.

Slavă ...

Pe tine, cortul cel ceresc și chivotul cel sfânt, întru care Hristos a zidit casa Sa, și te-a arătat curățitoare, ca pe o mântuire a noastră, te mărim.

Și acum ...

Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, tu ești scăparea cea tare a neamului omenesc, zid și acoperământ, liman și puternică folositoare în răutățile vieții.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru voia Ta, Hristoa-se Dumnezeule, Care peste ape ai întărit cerul al doilea

și ai întemeiat pământul peste ape, Atotputernice.

Stăpână, întru lumina Fiului tău risipește negura greșelilor mele, cu rugăciunea ta.

Ca ceea ce ai adâncimea minunilor și izvorul tămăduirilor, Preacurată, spală toată întinăciunea cea de păcat a sufletul meu.

Slavă ...

Negrăitei Nașterii tale ne închinăm, binecuvântată, chemându-te spre rugăciune; roagă-te să se izbăvească de toată nevoia cei ce te laudă pe tine, Preacurată.

Și acum ...

Împlinire a nădejdlor și dumnezeiesc acoperământ, folositoare și zi de mântuire, te-am câștigat pe tine, Maica Cuvântului; strălucește-mi lumina pocăinței.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul, și Te-am proslăvit, Iubitorule de oameni.

Curățitoare nerușinată am câștigat noi credincioșii rugăciunea ta, Curată Fecioară.

Pe dumnezeiescul Cuvânt zămislindu-L negrăit în pântecul tău, ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul neamului nostru.

Slavă ...

Zid nebiruit având acoperământul tău, Fecioară, de nevăzuții vrăjmași ne izbăvim.

Și acum ...

Pe cei căzuți în păcate ridică-i, Fecioară binecu-

vântată, că ești nădejdea credincioșilor.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Răsari nouă luminată lumina cea pururea fiitoare, celor ce mânăcăm către judecățile poruncilor Tale, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Hristoase, Dumnezeuul nostru.

Pe tine, pururea Fecioară, ceea ce ești puternică sprijinitoare în ispite, în necazuri și în cumplite păcate, să te aflăm ajutătoare în bună vreme.

Pe tine, ceea ce ai născut mai presus de fire pe Ziditorul a toate și ai rămas Fecioară, oștile îngerești te laudă pururea, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Cu izvorul tămăduirilor tale și cu curgerile minunilor tale, spală-mi spurcăciunea care din păcate s-a lipit de mine, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Zămislind în pânțece pe Curățirea sufletelor noastre, Preacurată, ai născut Mântuirea celor ce cu dreaptă credință te slăvesc, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Pe proorocul l-ai mântuit din chit, Iubitorule de oameni; și pe mine mă scoate dintru adâncul păcatelor, rogu-mă.

Zdrobirile patimilor mele cele cu durere, tămăduiește-le, Stăpână, cu legătura rugăciunii tale, și-mi dăruiește sănătate.

Tot fiind zămislit în multe necuvioșii și cu mintea robit de multe păcate, la acoperământul tău năzuiesc,

mântuiește-mă.

Slavă ...

Toți te rugăm cu neîndoită credință, Preacurată Fecioară, să ne dăruiești dezlegare greșelilor, ca ceea ce ești Maica lui Dumnezeu.

Și acum ...

Ca ceea ce te-ai arătat căruță Soarelui celui înțelegător, cu totul fără de prihană, luminează-ne pe noi, cei ce dormim în noaptea necunoștinței.

Sedealna:

Fecioară și hrănitorea Unuia din Treime, ceea ce ești rai frumos și mântuirea pământenilor, mântuiește cu acoperământul tău pe cei ce-ți cântă ție cu bună credință. Că tu ai născut pe Cel ce a grăit prin prooroci; tu ai purtat pe Cel ce ține toate, ca ceea ce ești Maică a lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptorul se răcorea, Mântuitorule, iar tinerii dănțuind cântau: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Întru ispite ajutătoare, în primejdii mântuire știindu-te, Stăpână, cu credință strigăm: Binecuvântat este Rodul pântecelui tău, Preacurată.

Ca ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață, înviază-mă pe mine cel omorât de cumplite păcate, Născătoare de Dumnezeu, ca să strig: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă ...

Dintru tine ieșind Dumnezeu, a izbăvit firea din

blestem și a tămăduit durerile tuturor; binecuvântat este Rodul pântecelui tău, Preacurată.

Și acum ...

Bucură-te, bucuria credincioșilor și izbăvirea de întristare; bucură-te, curățitoarea tuturor celor ce strigă cu credință: Bine ești cuvântată, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, Prealăudată.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce a mântuit în cuptor ...

Îmblânzește pe Milostivul Dumnezeu și Cuvântul, Născătoare de Dumnezeu, pentru cei ce cu credință strigă fără de tăcere: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Curățire având pe rugăciunea ta, Născătoare de Dumnezeu, noi cei cufundați în adâncul greșelilor strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe tine scăpare întru primejdii, oștitoare și folositoare toți câștigându-te, strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum ...

Negura cumplitelor valuri mă tulbură, pentru aceasta năzuiesc către limanul rugăciunii tale, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce a mântuit în cuptor pe tinerii cei de cântare cuvântători și cuptorul cel cu văpaia ca de tunet întru răcoreală l-a schimbat, pe Hristos Dumnezeu lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine, rugul cel nears, pe care te-a văzut Moisi, și scară însuflețită, pe care te-a văzut Iacov, și ușă cerească, prin care a trecut Însuși Hristos Dumnezeuul nostru, cu cântări te mărim, Maică Preacurată.

Stăpână, ceea ce ai mulțime de milostiviri și bogate îndurări, tămăduiește-mi patimile, rănilor și durerile trupului, ca după datorie să te slăvesc.

Pe tine, ceea ce ai zămislit în pântec pe Cuvântul Tatălui și L-ai născut mai presus de fire, și Fecioară ai rămas, Preacurată, cu mulțumită te slăvesc, grăind: Bucură-te, ajutătoarea păcătoșilor.

Slavă ...

Tu singură ești povățuitoare nerătăcită a credincioșilor și cale de mântuire, care duce drept la împărăția cea cu adevărat cerească, Curată, nădejdea sufletelor noastre.

Și acum ...

Tu ne-ai lucrat nouă Spicul cel ceresc, ceea ce ești cu totul fără prihană, și te rogi de-a pururea, și mântuiești din necazuri și din primejdii și dai curățire păcatelor tuturor celor ce te laudă.

JOI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu, Cel ce a ajutat în Egipt lui Moisi, și printr-însul pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, cântare de biruință să-I cântăm că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Cetele tuturor, și ale îngerilor și ale oamenilor, amorfesc [căt-re lauda ta], Fecioară, cea singură mult lăudată, puternică scăpare a creștinilor. Cum dar voi îndrăzni eu însumi să te laud pe tine, Stăpână?

Ci spre mulțimea milostivirilor tale îndrăznind eu, nevrednicul, Preacurată, cu credință mă apropii către tine, eu prostul și lepădatul tău rob: Dă-mi cuvânt ca să-ți cânt cântare veselitoare.

Slavă ...

Bucură-te, arătarea tainei celei înfricoșate, tănuite și dumnezeiești; bucură-te, năstrapă cu totul de aur și deschizătoarea ușilor raiului; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Maică nenuntită.

Și acum ...

Pâine de viață purtătoare te-ai arătat, Fecioară, pentru că pe Hristos L-ai născut, pe Făcătorul a toate; pe Care, rugându-L ca o Maică, slobozește din toată urgia, din primejdii și din toate felurile de necazuri pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câștigat-o cu puterea Crucii Tale, întru care pe vrăjmașul l-ai vădit și lumea ai luminat.

Binecuvântată, izbăvește-ne din toată nevoia și primejdia, pe noi credincioșii cei ce prin tine de bucurie ne-am îndulcit, ca să-ți cântăm cu bucurie: Bucură-te, Mireasă dumnezeiască.

Ceea ce ai născut Strugurele vieții, Care izvorăște vin mântuitor, cu totul mă înțelepțește, ca o milostivă, pe mine cel întunecat cu beția păcatelor, și către căi drepte ale pocăinței du-mă.

Slavă ...

Preacurată Fecioară, Marie, cea plină de dar, slăvită pricinuitoare a bucuriei, dă dar dumnezeiesc și milă laudătorilor tăi, ca să-ți cânte ție cântare de mulțumire.

Și acum ...

Și cu gândurile alunecându-mă și cu întinăciuni trupești întinându-mă, spre tine scap, Curată, cea cu adevărat fără prihană și neîntinată, ajutătoare fă-te robului tău.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cunoscut-am, Atotputernice, iconomia Ta și cu frică Te-am proslăvit pe Tine, Mântuitorule.

Bucură-te, bucuria cea a toată lumea și omorârea iadului; bucură-te, prin care moartea s-a surpat și Eva de chinuire s-a dezlegat Preacurată; bucură-te, curățitoarea fierbinte a lumii.

Bucură-te, învierea celor ce cu credință te cunosc pe tine, Maică cu adevărat a Ziditorului; bucură-te, risipirea diavolilor; bucură-te, rug nears, pe care Moisi l-a văzut, netopită de focul dumnezeirii.

Slavă ...

Pe mine cel acoperit de noaptea celor întristătoare și înghesuit de întunericul primejdiilor, cu totul luminează-mă, întru tot sfântă Stăpână, ceea ce ai născut Lumina cea mai înainte de veci, și strălucește-mă cu lumina ta și învrednicește-mă bucuriei tale celei dumnezeiești.

Și acum ...

Cu vicleșug și cu dorința îndumnezeirii amăgindu-mă vrăjmașul de demult, din Eden la pământ târându-mă, m-a zdrobit, a lui Dumnezeu Maică. Dar Hristos milostivindu-Se, din pântecel tău trup luând, din nou m-a zidit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

De noapte mâneacănd, Te laudăm pe Tine, Hristoase Dumnezeule, Cea ce pentru noi ai sărăcit și Cruce și moarte pentru noi cu trupul ai răbdat.

O, minune și auzire nouă, și vedere de mirare cu adevărat, și întru adevăr preaslăvită! Fecioara naște pe Cel mai presus de ființă și cu Tatăl împreună fără de început și cu Dumnezeiescul Duh de o ființă și împreună vecuitor.

Din furtuna necuvioaselor gânduri, a primejdiilor, a necazurilor și a ispitelor, răpește-mă, Fecioară, și către limanuri îndumnezeite îndreptează socoteala minții mele, rogu-te pe tine, cea singură întru tot laudată.

Slavă ...

Cea aleasă și mai presus de cinste, singură arătată din toate neamurile, ceea ce ai strălucit cu faptele bune, prea fără prihană, Curată, strălucește-i cu strălucirea ta pe cei ce te cuvintează cu laude.

Și acum ...

Făcându-mă biserică a lui Dumnezeu, prin nașterea de Dumnezeu a ta, de voie am alunecat la patimi cumplite; deci pe tine, Biserica lui Dumnezeu, te rog: Stăpână, ajută-mi mie.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Împreună cu Iona strigăm Ție, Doamne, cu glas de laudă, rugându-ne: Scoate din stricăciune viața noastră.

Gavriil Arhanghelul, trimis fiind la Nazaret, «bucură-te» îți striga ție, Împărătesei Fecioară. Bucură-te, îți strigăm și noi muritorii, împreună bucurându-ne cu îngerul, cei mântuiți prin Nașterea ta, Preacurată.

Bucură-te, să-i cântăm Maicii Dumnezeului nostru. Bucură-te, cort neîntinat; bucură-te, porumbiță de aur; bucură-te, scularea cea de iznoavă și arătată izbânditoare a blestemului, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară prea fără prihană.

Slavă ...

Întreitele învăluri ale patimilor mă înviforăsc, Stăpână, și de tot felul de nori ai primejdiilor acoperă de-a pururea sufletul meu cel ticăit; ci tu, ceea ce ai zămislit Lumina nepătimirii, strălucește-mă pe mine cu lumina ta, Stăpână.

Și acum ...

Cetele îngerilor, adunările oamenilor, puterile cerurilor se îngrozesc de puterea Fiului tău, Curată; singur doar eu deznădăjduindu-mă, de frică mă cuprind.

Sedealna:

Nespurcata Mielușea văzând pe Mielușelul și Păstorul mort, spânzurat pe lemn, tânguindu-se grăia, strigând ca o Maică: Cum voi răbda pogorârea Ta de pe Cruce, cea mai presus de cuvânt, și patimile cele de bună voie, Preabunule Dumnezeu?

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce în rug Te-ai arătat prin foc puitorului de Lege și nașterea Fecioarei printr-însul mai înainte ai închipuit-o; bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Nor cu totul luminos, care ai zămislit pe Iisus, Soarele Dreptății, pe Dătătorul de lumină și Dumnezeu, luminează sufletul meu, cel ce este în noaptea păcatului și se orbește cu întunecarea dezmierdărilor.

Scoală din somnul cumplitei trândăvii, o, întru tot ticăloase, putrede și păcătoase suflete, și strigă: Am păcătuit Ție, Dumnezeului și Făcătorului și Ziditorului meu; ci miluiește-mă cu solirile Maicii Tale.

Slavă ...

Cu taină învățându-se Moisi, închipuirea ta înainte o vedea, cu vedere dumnezeiască, rug nears de foc, Fecioară cu totul fără prihană. Pentru că locuind întru tine Lucrătorul Ziditor, nu te-a ars pe tine, cea mai presus decât toate făpturile, Mireasă a lui Dumnezeu.

Și acum ...

Izbăvindu-ne prin tine de întristarea cea de Maică, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Veselia tuturor și Bucuria a toată lumea, plini de bucurie ne-am făcut. De aceea, întru tot lăudată, pe ai tăi cuvântători de laude, păzește-i de primejdii cu solirile tale.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cântarea celor fără de trupuri aducem Ție ...

Bucură-te, scaun al Dumnezeului tuturor, întru tot lăudată; bucură-te, zidul credincioșilor și reazem neclintit; bucură-te, pod dumnezeiesc ce duce pe oameni către dumnezeiasca și fericita îndulcire.

Bucură-te, munte al lui Dumnezeu, arătat și umbros, și tare străjuire a credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, Curată, ceea ce luminos ai născut pe Lumina cea neapusă, Care pe toate le-a strălucit.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Potoleşte furtuna cea sălbatică a patimilor mele, și dezleagă șirul nenumăratelor mele greșeli și în groapă zăcând, scoală-mă pe mine, Maica lui Dumnezeu, ca după vrednicie să te slăvesc pe tine.

Și acum ...

Să nu mă arăți, Stăpână, să nu mă arăți pe mine străin tot și nevrednic, cel ce m-am înstrăinat de acoperământul Fiului tău, ci spală-mă și pe mine de mârșăvia păcatelor mele.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cântarea celor fără de trupuri aducem Ție, precum tinerii în cuptor, și cântând zicem: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine rugul cel nears pe care te-a văzut Moisi, și scară însuflețită pe care a văzut-o Iacov, poartă cerească, prin care a trecut Unul Dumnezeu, cu cântări te mărim, Maică Preacurată.

Toate zicerile proorocilor mai înainte au scris de Nașterea cea negrăită și anevoie tălmăcită a Fiului tău, Preacurată, pe Care noi L-am cunoscut tainic Învățător al dumnezeirii Celei Una și în Trei Sori.

Roditor de fapte bune arată pe sufletul meu, Fecioară, neroditoarele mele gânduri gonindu-le, și spinii păcatelor, cei ce mă îneacă pe mine, din rădăcină tăindu-i, întru tot Preacurată.

Slavă ...

Plouă în inima mea picătură de umilință, Doamnă, ceea ce ai născut Izvorul vieții, revărsările patimilor mele oprindu-le.

Și acum ...

Luminează ochii mei cei întunecați de patimi, cu dumnezeiască strălucirea ta, Curată, și mă izbăvește de amara robire a dracilor, pentru că se fălesc, văzându-mă pe mine neapărat.

VINERI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm lui Dumnezeu, Celui ce a făcut minunate minuni cu braț înalt, și a mântuit pe Israil, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Cu psalmistul veniți să batem din palme noi credincioșii, și cu un glas să laudăm muntele cel preasfânt, ușa lui Dumnezeu cea cu adevărat neumblată și chivotul cel dumnezeiesc al Sfințirii celei gândite.

Bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, binecuvântarea neamului nostru; bucură-te, ceea ce ai cinstit cu Nașterea ta cea mai presus de toată cinstea și fără de sămânță, întru tot cinstită Marie, firea oamenilor cea necinstită.

Slavă ...

Muntele cel umbrat al lui Dumnezeu, cerul cel înalt și desfătat, cămara cea însuflețită, raiul cel bine înverzit și bine înflorit, pe Fecioara și Doamna, ca pe Născătoarea de Dumnezeu să o laudăm.

Și acum ...

Curg bunătățile dintru tine și pâraiele cele de-a pururea curgătoare ale milostivirii, Fecioară mult laudată, că L-ai născut pe Izvorul îndurării, din Care învrednicește-mă să mă împărtășesc și să mă îndulcesc.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru nădejdea bunătăților Tale, Hristoase, ca neîncetat, cu cântare, laudă să strig Ție: Nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Curată, ca un scaun în chipul focului, ca un palat însuflețit, ca un serai cuvântător al Cuvântului, ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput. Pentru aceea, de strâmtorarea cea din iad slobozește-mă și mă mântuiește, cea cu totul lăudată.

Ceea ce ești izvorul milei și noianul bunătății și adâncul cel nemărginit al milostivirii, șterge-mi toate izvorârile greșelilor mele, milostivă Preacurată, și părtaș al milei mă arată.

Slavă ...

Greșit-am, milostivește-Te, Hristoase; nelegiuit-am, miluiește-mă ca un Milostiv și mult Îndurat și-mi dăruiește adânc de lacrimi ca să-mi spăl tina patimilor mele, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum ...

Deșteaptă-te, suflete trândave, scutură de la tine somnul și greutatea lenevirii leapăd-o și cu lacrimi fierbinți de pocăință cazi la Maica Ziditorului tău, strigând: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ajută-mi mie.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cu duhul văzând mai înainte întruparea Cuvântului, prorocule Avacum, ai propovăduit strigând: Când se vor apropia anii Te vei cunoaște, când va veni vremea Te vei arăta; slavă puterii Tale, Doamne.

Tu ești bucuria și veselia a toată lumea, născând pe Hristos, veselia oamenilor. Pentru aceea, te rog pe tine, Maica lui Dumnezeu, umple de bucurie inima mea, întristarea păcatului scoțând-o.

Pâraiele patimilor inimii mele curgând, mi-au surpat casa, Curată; ci tu, ceea ce te-ai făcut casă preacurată a lui Dumnezeu, dăruiește-mi lacrimi de umilință și casă vrednică Duhului arată-mă.

Slavă ...

Năstrapă și toiag, cămară și masă, sfeșnic cu raze de aur și sicriu preafrumos, loc al sfințirii, munte al lui Dumnezeu, biserică și ușă și pod, pe tine, Fecioară, proorocii mai înainte te-au vestit.

Și acum ...

Îmi oprește cuvântul rușinea lucrurilor mele, și-mi stinge glasul înfruntarea sufletului meu; îmi leagă și limba știința, și de rugăciune mă lepăd, cu singura tăcere strig: Stăpână, mântuiește-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Strălucita lumină cea neapropiată arată-ne-o nouă, celor ce mâneacă la judecățile poruncilor Tale, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeul nostru.

Ceea ce ești milostivă, Născătoare a Cuvântului celui Milostiv, sufletul cel ce cu ticăloșie s-a întinat miluiește-l, și izbăvește-mă de păcatul ce mă ține și mă tiranizează și de răul obicei.

Suspînul inimii mele primește-l, Stăpână, și fii mie bună părtinitoare și apărătoare, când ticălosul meu suflet se va despărți de trup și către altă lume se va duce.

Slavă ...

Stăpână, să-mi stai de față ajutătoare și mângâietoare la judecata cea înfricoșată și prihănirile cele întinse asupra mea și pârele rupe-le ca pe un tort de păianjen.

Și acum ...

Știu că singur eu, mai mult decât toți am păcătuit, și încă păcătuiesc, dar nu mă voi depărta de la tine, prea lăudată, nici la alt mijlocitor nu voi întinde mâinile mele.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Proorocului Iona urmând, strig: Viața mea slobozește-o din stricăciune, Bunule, și mă mântuiește, Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig: Slavă Ție.

Acoperit-a bunătatea și slava ta cerurile, precum este scris, și s-a umplut de lauda ta tot pământul, Fecioară Prealăudată, că toate semințiile și limbile te fericesc pe tine.

Ceea ce ai născut Noianul cel mare al milei și Adâncul bunătății, îndreptează-mă la limanul cel lin al pocăinței, pe mine cel ce mă înviforăsc în noianul gândurilor celor întinate și al patimilor.

Slavă ...

Ceea ce ești sfeșnic mult luminător, ce strălucește ca aurul, gonește-mi întunericul păcatelor mele cu lumina sprijinirii tale, și-mi strălucește mie raze luminoase ale iertării celei desăvârșite, Curată.

Și acum ...

Să vadă scăpătații și să se veselească cei săraci cu duhul, cei bogați în dumnezeiești fapte bune, că Dumnezeuul tuturor a dăruit-o pe Preacurata Maica Sa, scăpare de obște.

Sedealna:

Pe tine Fecioară, nor al Luminii celei pururea fiitoare a lui Dumnezeu, și chivot, sfeșnic, năstrapă și munte netăiat, mai înainte te-au numit proorocii, Doamnă Preacurată; că dintru tine a ieșit, fără de sămânță, în cele mai de pe urmă, Hristos Dumnezeul nostru, precum Tatăl bine a voit.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De tinerii Tăi cei ce au fost în cuptor, Mântuitoarele, focul nu s-a atins și nici nu i-a supărat. Atunci cei trei, ca dintr-o gură au cântat și bine au cuvântat, grăind: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Toată răutatea pe pământ am lucrat, eu cel fără de știință, și nu este nici un fel de răutate pe care eu nu am lucrat, iar acum, apropiindu-mă de ieșire, mă cutremur de muncă; Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie și să nu mă lepezi pe mine.

Dumnezeu cel mai înainte de veci, voind, S-a făcut Nou Adam din sângiurile tale cele preacurate, pe Care acum roagă-L să mă înnoiască pe mine cel învechit, care strig: Dumnezeul părinților, Cel laudat și prea proslăvit.

Slavă ...

Rugul cel oarecând nears a închipuit pântecul tău, cea cu totul fără prihană; că nu l-a ars nicidecum focul dumnezeirii. Pentru aceea te rog pe tine, de focul cel nestins să mă izbăvești, ca să laud fără de tăcere măririle tale, Curată.

Și acum ...

Întru tine, Curată Născătoare de Dumnezeu, îmi

pun toată nădejdea mea și către tine scap totdeauna. Mântuiește-mă cu solirile tale; izbăvește-mă, cea cu totul fără prihană, de tulburarea ce mă ține și de gâlceava cumplitelor mele patimi și primejdii.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel de care se înfricoșează îngerii ...

Mâini întinate întind și ochii îi ridic către tine, ceea ce ești cu dar dăruită, și strig cu suspine: Miluiește, Stăpână, sufletul meu; mântuiește-mă precum voiești, chivernisește-mă precum știi, izbăvește-mă de gheena, ca ceea ce toate le poți.

Cea cu totul neîntinată, nu aflu nicidecum întru mine fapte ale dreptății, lucruri fără de lege lucrând, Curată, și suspinând mă tânguiesc ce voi face. Stăpâna tuturor, ajutătoare fii mie, să nu mă înghită pe mine adâncul pierzării.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce negrăit ai zămislit pe Ziditorul tuturor și Dumnezeu, mântuiește-mă din stricăciune și din toate felurile de ispite, de hotărârea cea înfricoșată, de osânda ceea ce va să fie și de nestinsul foc cel veșnic, ca să te slăvesc, Curată, în veci.

Și acum ...

Ceea ce ești aproape de Dumnezeu, ca o Maică și Fecioară, care prihană sufletească sau trupească nu ai, ci toată ești bună și fără de prihană, Doamnă, izbăvește sufletul meu cel prihănit cu tot felul de prihane și dă-mi să merg fără de prihană din cele de aici.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel de care se înfricoșează îngerii și toate oști-

le, ca pe Făcătorul și Domnul, lăudați-L preoți, slăviți-L tineri, bine-L cuvântați popoare, și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Izvorul cel de viață primitor și pururea curgător, sfeșnicul cel cu totul de aur de Lumină purtător, biserica cea însuflețită, cortul cel preacurat, mai desfătat decât cerurile și pământul, pe Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii să o mărim.

Primește-mi acum rugăciunea mea cea cu lacrimi și-mi dă mie lăsare greșelilor celor ce am păcătuit eu ticălosul, Născătoare de Dumnezeu, Prealăudată Stăpână, că pier de tot, din nemăsurata deznădăjduire.

Toată viața mea am cheltuit-o alergând după viața cea pătimasă și întinată și mi-am stricat sufletul și trupul cu patimile, și nu am nădejde de mântuire. Ci, o, Maică Fecioară, mântuiește-mă cu solirile tale.

Slavă ...

Când oștile și taberele puterilor celor gândite se vor clătina, când stelele vor cădea, când soarele se va întuneca și cerul ca o carte se va strânge și pământul se va clăti de frică, atunci tu, Curată, ajută-mi.

Și acum ...

Înălțimea tainei tale, Fecioară, a o înțelege este cu totul cu neputință, nu numai oamenilor, ci și oștilor minților, că pe Dumnezeu Cel ce pe toate le-a făcut cu voința dintru neființă, L-ai întrupat mai presus de grăire.

* * *

SÂMBĂȚĂ SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

În adânc a așternut toată oastea lui Faraon, puterea cea prea-întrarmată, iar Cuvântul întrupându-Se a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul cel preaslăvit, căci cu slavă S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Dumnezeu, alegându-te ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită toată, ca pe cea fără prihană între femei, S-a sălășluit în pântecele tău cel fără prihană; pe Care roagă-L, ceea ce ești cu totul fără prihană, de prihana greșelilor să se izbăvească toți cei ce te laudă pe tine.

Stătut-ai, Preacurată, ca o împărăteasă, de-a dreapta Împăratului, Celui ce a strălucit din pântecele tău, precum zice psalmistul; pe Care roagă-L să mă arate stătător de-a dreapta în ziua răsplătirii, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Slavă ...

Firea oamenilor cea înțelenită cu toate cele necuvioase, toată ai înnoit-o, născând Ploaia cea cerească. De aceea mă rog, Mireasă a lui Dumnezeu, brazda sufletului meu cea înțelenită arat-o aducătoare de roade.

Și acum ...

Domnul cel preaslăvit, strălucindu-ne nouă Soare din pântecele tău, Preacurată, și izgonind toată tulburarea diavolilor cea întunecoasă, ne-a luminat cu fulgere

dumnezeiești.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Înflorit-a pustia ca și crinul, Doamne, Biserica cea stearpă a păgânilor, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Întru mine omul îmbrăcându-Se Făcătorul, a ieșit din pântecul tău, Preacurată, dăruind haina nesticăciunii celor ce prin multe necuvioșii s-au golit.

Născut-ai, Curată, pe Dumnezeu Cuvântul cel Preacinstit, pe Care cu dinadinsul roagă-L să miluiască smeritul meu suflet, cel mâhnit de necinstea dulceților.

Slavă ...

Vindecă, Preacurată, rănilile sufletului meu, și smerita mea inimă, cea otrăvită de veninul șarpelui, tămăduiește-o cu doctoria ta cea lucrătoare.

Și acum ...

Îndreptează-mi viața mea, Născătoare de Dumnezeu, ocârmuind-o cu porunca cea dumnezeiască a Cuvântului cel întrupat dintru tine, și mă povățuiește către lumină, Marie, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Înșuți Tu, Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Picătură de umilință plouă-mi mie, Stăpână, ridicând tot zăduful inimii mele și oprind greșitele aduceri aminte ale gândului meu.

Pe mine cel ce sunt rănit cu sabia dezmierdărilor și zac rănit, nu mă trece cu vederea, Preacurată, ci vindecă-mă cu suliița și Sângele Celui răstignit, a Fiului tău și Dumnezeului nostru.

Slavă ...

Ceea ce te-ai îmbogățit cu stăpânirea a toată zidirea, miluiește-mă pe mine cel ce rău am sărăcit de dumnezeiescul dar, ca să te măresc ca pe o bună folositoare a mea, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Caută spre mine cel bolnav, ceea ce ești cu totul fără prihană, și dezleagă patimile mele cele cumplite și anevoie de vindecate, ca să te măresc pe tine, ceea ce ai mărit toată omenirea.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mijlocitor între Dumnezeu și oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, la Părintele Tău, Începătorul luminii, din noaptea necunoștinței, aducere am aflat.

Preacurată, ceea ce ai născut Calea vieții, povățuiește-mă la calea cea dreaptă, pe mine cel ce acum mă prăpăstuiesc dobitocește în căi neumblate și în prăpăstiile cumplitelor întâmplări.

Înstrăinându-mă pe sinemi cu cuget nemulțumitor, curvește am viețuit, rătăcindu-mă în latură depărtată; ci întoarce-mă și mă mântuiește cu mângâierile tale Fecioară, Maică a lui Dumnezeu.

Slavă ...

Din apele tale cele de viață curgătoare adapă pe robul tău, cel ce se arde de văpaia păcatelor și se primej-

duiește de năvălirile diavolilor, Fecioară Maică Preacurată

Și acum ...

Cu bântuielile și pânditurile celui viclean m-am omorât, Stăpână Preacurată; înviază-mă, ceea ce ai născut viața cea ipostatică, Născătoare de Dumnezeu, ca să te laud cu bună credință, pe tine cea cu totul fără prihană.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Să nu mă arăți bucurie diavolilor la judecata ce va să fie, Stăpână, ci roagă pe Judecătorul și Fiul tău să caute spre mine cu blândețe.

Cu gândurile și cu faptele mele cele rele și necuvioase pornindu-Te spre mânie, Doamne, pe Maica Ta o aduc Ție spre îmblânzire; ci, îndurându-Te, mă mântuiește.

Slavă ...

Izbăvește-mă de osândă, Stăpână, pe mine cel ce însumi sunt osândit cu greșelile, ca ceea ce ai născut pe Judecătorul și Dumnezeul tuturor și Domnul.

Și acum ...

Cu dormitarea lenevirii sunt cuprins; somnul păcatului îngreuiază inima mea; ci cu mijlocirea ta, Preacurată, ridică-mă și mă mântuiește.

Sedealna:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine:

Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, vino degrab și ne mântuiește pe noi din nevoi, ceea ce ești grabnică folositoare.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului cel călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este binecuvântat și preaslăvit.

Tăria mea și lauda, mântuirea, adevăratul sprijin și zid nebiruit fiind, Stăpână, pe diavolii ce se luptă cu mine și care pururea caută să mă omoare surpă-i.

Pe Dumnezeu întrupându-L din fecioreștile tale sângiuri, ai îndumnezeit omenirea, Fecioară. Pentru aceea pe mine cel spurcat cu patimile și stricat cu meșteșugirile vrăjmașului, cu rugăciunile tale izbăvește-mă.

Slavă ...

Cuptorul mai-nainte a închipuit Nașterea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, că pe tineri nu i-a ars, precum nici Focul cel nesuferit pântecul tău. Pentru aceea te rugăm, izbăvește de focul cel veșnic pe robii tăi.

Și acum ...

Heruvimii slăvesc, Serafimii, Scaunele, Stăpâniile și Domniile laudă pururea Nașterea ta cea mai presus de minte, Marie cu totul lăudată. Că tu singură ai purtat în pântec pe Dumnezeu cu trup, pe Care roagă-L, Curată, ca să ne mântuim noi toți cei ce cu dragoste te cinstim.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând ...

Râvnește cele bune, depărtându-te de cele rele,

prin lucrarea dumnezeieștilor fapte, având pe Maica lui Dumnezeu și folositoarea tuturor cea nerușinată, rugătoare pentru tine, suflete al meu, ca pe o milostivă și de bine iubitoare.

Dezlegat-ai omenirea din legătura osândirii celei de demult, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog ție, Preacurată, ca să dezlegi toată legătura răutății inimii mele, legându-mă cu dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Raza slavei Tatălui născând-o, Născătoare de Dumnezeu, luminează inima mea cea mândrită pentru neslava greșelilor și părtaș arată-mă slavei celei pururea veșnice, binecuvântată, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Ceea ce ai născut cu trup pe Înaltul Dumnezeu, ridică-mă din gunoiul patimilor ce mă necăjesc, și pe mine, cel ce rău am sărăcit de tot, mă îmbogățește, Preacurată, cu dumnezeieștile fapte bune, ca să te laud fiind mântuit.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările și-a despărțit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând, iar pe cei credincioși răcorind, pe cei ce cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Fiul Părintelui cel fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea prea lăudată, o mărim.

Gustând Adam din mâncarea ce nu se cădea, moarte din pom cu amar a cules. Iar Fiul tău pironindu-Se pe lemn, dulceața nemuririi a izvorât, Preacurată; pentru acesta te cinstim.

Împărăteasă ești, Fecioară, ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Împăratul și Domnul, Cel ce a stricat împărățiile iadului; pe Care cu deadinsul roagă-L să învrednicească împărăției celei de sus pe toți cei ce te laudă.

Slavă ...

Îmbunătățește, Stăpână, smerită inima mea, cea necăjită de undele dezmierdărilor, ca ceea ce ai născut pe cel Bun, și bună fiind toată, bagă-mă în porțile cele bune ale pocăinței.

Și acum ...

Cu luminătoarele raze ale Celui ce a răsărit din pântecul tău și noaptea nedumnezeirii a pierdut, Fecioară Maică Marie, luminează pe toți cei ce te cinstesc pe tine cu credință și din neluminatul întuneric îi izbăvește în ceasul judecății.

DUMINICĂ SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

Veniți popoare să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărțit marea și a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Pe mine cel ce cu bună credință, cu sufletul și cu gura te mărturisesc pe tine, chiar de Dumnezeu Născătoare, Curată și fără prihană, de cumplitele primejdii, de boli și de greșeli acum mântuiește-mă.

Tot adâncul darurilor l-am cunoscut că este învisierit întru tine, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea, alergând acum cu osârdie la dumnezeiescul tău acoperământ, ne mântuim.

Slavă ...

Pentru noi, cei ce te laudăm pe tine, Preacurată, roagă pe Cel ce S-a întrupat din preacuratele și cinstitele tale sânghiuri să ne izbăvească din greșeli și de cumplitele ispite.

Și acum ...

Toți credincioșii te-am câștigat pe tine laudă, și scăpare, și întărire, și bucurie, și sufletelor mântuire, și nădejde și zid, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cela ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica Ta o sădește în ini-

mile noastre, a celor ce Te laudăm pe Tine.

Cu rugăciunile tale, Curată, pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, fă-L milostiv robilor tăi, celor ce aleargă la acoperământul tău și cu credință se închină Nașterii tale.

Ascultă, Fecioară, graiurile sufletului meu, pe care dintru adâncul inimii mele le aduc ție, Prealăudată, și din patimi și din primejdii mântuiește-mă.

Slavă ...

Chivernisește-mi toată viața mea, Fecioară, nădejdea și folositoarea mea, și mă izbăvește de ispite și de cumplitele primejdii, dumnezeiască Mireasă.

Și acum ...

Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai purtat în brațele tale pe Înțelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică, din necunoștință și din întunecare, roagă-te acum să ne izbăvim noi.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Te laud că auz am auzit, Doamne, și m-am spăimântat, că ai venit până la mine căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea proslăvesc smerenia Ta cea multă către mine, mult Milostive.

De rănilor sufletului meu și de bolile trupului dăruiește-mi dezlegare, Stăpână, ceea ce ai născut pe Dumnezeu.

Pe mine cel vânturat de patimi și de gânduri și de întreitile valuri ale vieții, întru nădejde și întru credință întărește-mă, Fecioară.

Slavă ...

Cu rugăciunile tale, Maica lui Dumnezeu, izbăvește-mă de înconjurări și de vifor și de primejdii, ceea

ce ești întru tot lăudată.

Și acum ...

Pe mine cel învăluit de valurile lumești răpește-mă,
Fecioară, la limanul tău povățuindu-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor,
Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe
noi, că afară de Tine pe alt dumnezeu nu cunoaștem.

Armă nebiruită asupra ispitelor celor de multe fe-
luri avându-te, de toată supărarea vrăjmașilor ne izbăvim
arătat, noi cei ce de-a pururea Născătoare de Dumnezeu
te știm pe tine.

Ceea ce ești mai presus decât heruvimii, Plinirea
legii ai născut, pe Unul-Născut Fiul lui Dumnezeu, Care
S-a întrupat dintru tine, pe Care roagă-L pentru robii tăi.

Slavă ...

Preacurată, ceea ce pe Făcătorul tuturor în brațele
tale L-ai purtat, pe Acesta, cu rugăciunile tale, fă-L mi-
lostiv nouă, celor ce din inimă acum către tine alergăm.

Și acum ...

Din strâmțorare și din sufletul meu cel îndurerat,
rugăciune aduc eu, ticălosul, ție uneia ceea ce ai născut
pe Cuvântul, Pricinuitorul îndurărilor; îndurându-te,
mântuiește-mă.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul greșelilor fiind înconjurat, chem
adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune,
Dumnezeule, scoate-mă.

Liman de mântuire cunoscându-te, Stăpână, și îno-

tând eu în marea vieții cea cu multe griji, te chem pe tine ca să fii îndreptătoare sufletului meu.

Îmbrăcatu-m-am în haina nebuniei mele, rău pătimind, Maică Pururea Fecioară; ci tu, care pe Dumnezeu ai născut, dă-mi mie veșmântul bucuriei.

Slavă ...

Din sfințita petrecere am căzut, mâhnindu-mă ticălosul; ci întoarce-mă, Stăpână, ceea ce ești binecuvântată, la poruncile Fiului tău îndreptându-mă.

Și acum ...

Învrednicește-mă dumnezeieștilor milostiviri, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel preamilostiv, Care cu Sângele Său i-a izbăvit pe oameni din stricăciune.

Sedealna:

Ceea ce ești izvorul Milei, învrednicește-ne să dobândim milă, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos, arată, precum de-a pururea, puterea ta, că întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trupuri mai marele Voievod.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au călcat porunca cea prea fără de Dumnezeu, și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Pe Cruce pironindu-Se, Cel ce S-a întrupat dintru tine, de Dumnezeu Născătoare, a rupt zapisul lui Adam. Pe Care acum, Fecioară, roagă-L, de toată răutatea să se izbăvească cei ce cu credință strigă: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Nădejde bună și folositoare înfricoșată ești Stăpână,
și acum te rugăm ca să dăruiești noianul milostivirii tale
tuturor celor ce nădăjduiesc spre tine și Fiului tău strigă:
Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă ...

Cu întunericul cel cumplit al vieții fiind ținut, pe
Cel ce s-ar scârbi împreună și împreună ar pătimi durere
nu am agonisit. Cu strălucirea ta, Fecioară, dezleagă-mi
negura greșelilor și luminează-mă pe mine cel ce cânt:
Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum ...

Cu haina cea frumoasă a mântuitoarelor porunci
prin Botez îmbrăcându-mă, prin lenevire o am înnegrit
eu, ticălosul. Și acum alerg la tine, Fecioară, cerând ca
să mă îmbrac iarăși, prin tine, cu veșmântul întregii înțe-
lepciuni.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce S-a pogorât ...

Îmi slăbește mintea mea acum, căzând întru adân-
curile necinstirii, cât de aici cu feluri de rele sunt cu-
prins. Ci tu, Fecioară, tămăduiește-mă, cu lumina nepă-
timirii îmbrăcându-mă.

Turn de tărie întemeiat și temelie și cetate și păr-
tinitoare agonisindu-te pe tine, toți ne mântuim acum,
lăudând Nașterea ta, Preacurată, și prea înălțând-o întru
toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Izvor al nemuririi strălucit te știm pe tine, Născă-
toare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pe Cuvântul

Tatălui Cel fără de moarte, Care izbăvește de moarte pe toți cei ce-L prea înalță pe Dânsul întru toți vecii.

Și acum ...

Curgere de tămăduiri de-a pururea curgătoare ne izvorăști nouă credincioșilor, Preacurată, dintru care cu îndestulare scoțând darul tău, lăudăm Nașterea ta, Preacurată, și o prea înălțăm întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc către tinerii evreiești și văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioșii, cu un gând întru laude să-L mărim.

De Dumnezeu fericită, Fecioară, toată nădejdea mea cu osârdie spre tine o pun; mântuiește-mă, Maica Vieții celei adevărate și te roagă, Preacurată, ca să mă satur de desfătarea cea de-a pururea vecuitoare, eu cel ce cu credință și cu dragoste cu laude te măresc pe tine.

Arătându-te, Fecioară, luminează întunericul sufletului meu cu strălucirile cele fără de materie ale luminii tale, ceea ce ești ușa dumnezeieștii Lumini, și de lumina și de desfătarea cea veșnică a mă sătura învrednicește-mă, Curată, pe mine cel ce cu credință și cu dragoste întru cântări te măresc pe tine.

Slavă ...

Pe cei bolnavi cu sufletul și cu trupul și căzuți în patimi cumplite, văzându-i, Stăpână, tămăduiește-i cu milostivirea ta și îi slobozește acum din întristările ce îi supără, ca toți neîncetat să te mărim pe tine cu cântări.

Și acum ...

În pântecul tău sălășluindu-Se Fiul, pe Care din pântec mai înainte de veci Tatăl L-a născut, S-a făcut Om desăvârșit, și izvor de daruri, pe tine, Maica lui Dumnezeu, te-a arătat nouă, celor ce cu credință ne închinăm Nașterii tale celei negrăite.

LUNI SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântarea lui Moisi luând, strigă suflete: Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeuul meu, și-L voi slăvi pe El.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Buzele sufletului meu cele închise deschide-le și limpezește gândul și limba mea, Preacurată, ca să vestească gura mea lauda ta, Născătoare de Dumnezeu, și din inima mea să-ți aduc mulțumită.

După Dumnezeu, ție ți-am dăruit cu totul mântuirea mea, Preacurată, eu robul tău, și toată dorirea, ține-rea, dragostea și înainte punerea din toată vârtutea și din tot sufletul întinzându-le către tine.

Slavă ...

Plâns ucigător de patimi și tânguire, curgerea de-a pururea vie a umilinței și lacrimă stingătoare a gheenei, tăcere curățitoare și fericita smerenie, păzitoarea cea mare, dăruiește-mi mie, Stăpână.

Și acum ...

Pe tine, Împărăteasa tuturor, cu ciucurii cei de aur ai curățeniei fiind îmbrăcată și împodobită, și cu haina aurită și strălucită a fecioriei înfrumusețată fiind, Preacurată, Dumnezeu te-a pus de-a dreapta Sa.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Mintea mea cea neroditoare, cu milostivirea Ta

arat-o aducătoare de roade, Dumnezeule, Lucrătorule al bunătăților și Săditorule al celor cuvioase.

Ca pe o cămară frumoasă a Mirelui, ca pe un palat însuflețit al Stăpânului, ca pe o porfiră cinstită a Împăratului și ca pe un sălaș ferecat cu aur, Preacinstită, te rog, mântuiește-mă pe mine cel ce te cinstesc pe tine.

Iată dumnezeiasca căruță cea cu multe nume numită; iată dumnezeiescul scaun cel cu aur ferecat; iată dumnezeiescul pat cel cu porfiră așternut, pe care S-a odihnit Împăratul meu Hristos, Fecioara Stăpâna, pe care să o laudăm.

Slavă ...

Dobitocește plecându-mă pornirilor celor dobitocești, eu cel cu cuvântare și cu pricepere cinstit, ca un fără de minte m-am alăturat și m-am asemănat dobitoacelor celor fără de minte; ci tu, ceea ce ai născut pe Cuvântul, pe mine miluiește-mă.

Și acum ...

Cel ce ai întemeiat luna și stelele, și cerul l-ai întins ca o piele și pământul l-ai așezat pe ape neținut, Cuvinte, biserică mai desfătăată și mai înaltă decât cerurile ai arătat-o pe ceea ce Te-a născut pe Tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Nașterea Ta cea din Fecioară, proorocul mai înainte văzând-o, a propovăduit strigând: Auzul Tău am auzit și m-am temut, că de la miazăzi și din muntele cel sfânt și umbros ai venit, Hristoase.

Picați munți veselie și izbucniți dealuri bucurie, că muntele cel arătat și sfânt, cea Prealăudată, tuturor a picat dumnezeiască dulceață și bunătate.

Mai presus de cât toată mintea este înălțată minunea ta; se biruiește și puterea cuvintelor tâlcuind-o pe dânsa, că pe Cuvântul cel netâlcuit și necuprins L-ai născut, Fecioară.

Slavă ...

Mi se leagă glasul meu și limba mi se împiedică, căci mi se pare că stau înaintea înfricoșatului Tău divan, Doamne al meu, Doamne; pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, Milostive, îndură-Te și spre mine.

Și acum ...

Miluieste-mă, Născătoarea Cuvântului cel Milostiv, pe mine care m-am făcut nemilostiv și nevrednic de milă, ca cela ce despre toate poruncile Stăpânului m-am lenevit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Negura sufletului meu risipind-o, Mântuitorul meu, cu lumina poruncilor Tale luminează-mă, ca un singur Împărat al păcii.

Aducându-mi aminte de înfricoșatul divan al Fiului tău, mă cutremur cunoscând lucrurile mele cele cumplite, Născătoare de Dumnezeu, care covârșesc cu nemăsurarea mulțimea nisipului cel de lângă mare și dansul stelelor cel nemăsurat.

Ceea ce ești răsărit al Soarelui slavei, strălucește-mi raza dumnezeieștii umilințe, mie celui ce șed întru întuneric și în umbra morții și mai-nainte de îngropare, ca un mort, ca pe mortul meu să-l plâng.

Slavă ...

Minte întunecată, inimă zăbavnică și limbă îngustă, ce laudă vor aduce ție, Fecioară? Căci toată lumea de s-ar

face buze și limbi nu va putea cu adevărat, după vrednicie, să te laude pe tine, Stăpână.

Și acum ...

Afară de ajutorul tău și împreună lucrarea ta, Fecioară, deșartă este lacrima, deșartă truda oamenilor, suferința și osteneala și toată nevoița fără de tărie. Pentru aceea, ajută-mi mie, cel ce doresc să mă mântuiesc.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul păcatelor fiind ținut, Hristoase, și în noianul vieții mă învăluiesc; ci precum pe Iona din fiară, așa și pe mine din patimi scoate-mă și mă mântuiește, Mântuitorule.

Spre tine nădejtile mântuirii mele mi-am pus, Fecioară Prealăudată; tu, pe sufletul cel ce se duce către moarte, povățuiește-l către viață.

Tu îmi cunoști multă neputința mea și trândăvirea o știi, Stăpână; precum însăși știi mântuiește-mă, și precum voiești de gheenă izbăvește-mă.

Slavă ...

Cuvântul, Cel ce cu voirea toate le-a înființat, Care este de-a pururea vecuitor și de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, din Fecioară poartă ființa mea.

Și acum ...

Înotând eu în noianul vieții, furtuna și întreitile învăluri ale patimilor mă clătesc pe mine; încetează valul, Precurată, și tulburarea cea nestatornică îmblânzește-o.

Sedealna:

Lenea cea cumplită a sufletului meu și slăbiciunea inimii mele văzându-le, vindecă-le cu rugăciunile tale,

Maica lui Dumnezeu, și părții celor mântuiți învredni-
cește-mă, izbăvindu-mă de întuneric și de muncă, ca
cea ce însăși ești nădejdea și mângâierea mea.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe heruvimi urmând tinerii, în cuptor dănțuiau
strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeule, că întru ade-
văr și judecată ai adus asupra-ne acestea toate pentru
păcatele noastre, Cel ce ești Prealăudat și Preaslăvit întru
toți vecii.

Sfeșnicule de aur, chivotule purtător de lumină,
masă sfântă, scaune de foc, rugule nears, cădelnița cea
cu totul de aur, cetate slăvită și prea vestită, cămara cea
cu totul de aur, palatule de aur și cu roșu împodobit,
Stăpână, mântuiește-mă.

Cuvântul lui Dumnezeu cel Unul-Născut intrând în
pântecele tău, părtinitoare nerușinată te-a dăruit pe tine
creștinilor. Pentru aceea te rog pe tine, Fecioară, milu-
iește sufletul meu, care toată ziua și noaptea te cheamă
pe tine.

Slavă ...

Unul Dumnezeu, Cel ce a măsurat cu palma ceru-
rile și pământul și din neființă a înființat ființa cea fără
de trup și nematerialnică a îngerilor, Fecioară, Acesta
prin înger «bucură-te» ți-a trimis ție, și plecând cerurile,
întru tine S-a sălășluit.

Și acum ...

Aducerea cea săracă a graiurilor mele primind-o
ca un prinos desăvârșit fără de prihană, ca niște tămâie
cu bun miros, ca niște mir din aromate alcătuit, izbăveș-
te-mă, de Dumnezeu Născătoare, de toată primejdia și
înconjurarea patimilor.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce a însemnat ...

Biserică preacurată a Mântuitorului și Împăratului meu Hristos, scaunul cel preaslăvit, cerul cel preaînalt, raiule cel cu adevărat neșefuit, Stăpână, deschide-mi mie ușile raiului.

Mână dreaptă aproape stătătoare și apărătoare tare să te aflu pe tine, Fecioară, în vremea ieșirii mele, când va vrea să lipsească cu amar dintru mine duhul meu, că pe căi strâmbe și aspre am umblat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Sufletul meu cel omorât cu dulcele și care în latura și în umbra morții locuiește, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, ceea ce ai zămislit Viața cea dumnezeiască, înviază-l și luminează-l cu lumina solirilor tale.

Și acum ...

Munte ce pică dulceață și îndulcește amărăciunea lumească te-ai arătat, Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Roua cea preadulce; pentru aceea îndulcește-mi amărăciunea păcatelor mele.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce a însemnat mai înainte în rug, în muntele Sinai oarecând, lui Moisi, taina Fecioarei, lăudați-L, bine-L cuvântați și-L prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Din pământeni cine a auzit una ca aceasta sau cine a văzut cândva? Că Fecioara s-a aflat având în pânțele și fără de durere Prunc a născut. Întru acest chip este minunea ta și pe tine, Curată Născătoare de Dumnezeu,

te mărim.

Preasfântă Fecioară, prea fără prihană, Preacurată Doamnă, Prealăudată, Cinstită, căruța Cuvântului cea prea luminoasă, lumina ticălosului meu suflet, suflarea și viața mea, precum știi, precum voiești, miluiește-mă și mă mântuiește.

Din pântecul maicii mele spre tine m-am aruncat și ție sunt lăsat, Curată, eu smeritul și săracul de fapte bune; tu îmi fii mie, Fecioară, fierbinte povățuitoare către fapta bună, netezind cărările mântuirii mele.

Slavă ...

Nădejdea și ajutorul mântuirii mele spre tine, Maica lui Dumnezeu, întru toate stă, după Dumnezeu, că spre tine m-am aruncat și ție sunt lăsat eu săracul, să nu mă păreșești, ci sprijinește-mă, Preacurată.

Și acum ...

Fecioară, tu ești lauda ticălosului meu suflet, tu ești dulceața și luminarea, tu ești bucuria mea, tu dulceața inimii, tu lumină și îndulcire și viață, tu mângâiere dumnezeiască, tu ești bucurie și veselie.

MARȚI SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

Calea mării cea nebătută și neumblată călătorind-o neudat, Israilul cel ales a cântat: «Să cântăm Domnului că S-a preaslăvit».

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Pe tine, Preacurată, ceea ce ești lăcaș preacurat al lui Dumnezeu, te rog: Inima mea cea întinată cu dulceți necurate curățește-o, ca să te slăvesc pe tine.

După Dumnezeu avându-te pe tine, Fecioară, ajutoare nerușinată și părtinitoare nebiruită, sprijinitoare, păzitoare și mijlocitoare, strig ție: Mântuiește-mă.

Slavă ...

Având mulțime de păcate, care covârșesc cu nemăsurarea nisipul cel de pe lângă mare și mulțimea stelelor, la mulțimea milei tale am scăpat.

Și acum ...

Fecioară, ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu, Cel ce este tuturor neîncăput, dar întru tine încăput făcându-Se, pentru bunătate, pe Acela roagă-L să se mântuiască cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept afară de Tine, Doamne.

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești binecuvântată, tu singură fii părtinitoarea și ajutorul meu și izbăvește-mă de asuprea diavolilor, de patimile cele ce mă necăjesc și de judecată, și de munca focului celui ce arde cu văpaie.

Firea oamenilor cea stricată ai înnoit-o, Preasfântă, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Care din stricăciune întru nesticăciune pe ea a mutat-o; pentru aceea pe mine cel stricat cu dulcele fă-mă nesticăcios și de-a doua oară zidește-mă.

Slavă ...

Te slăvește pe tine, ceea ce ești una binecuvântată și preaslăvită, neamul oamenilor. Pentru aceea fă-mă moștean al slavei celeia ce va să fie cu mijlocirea ta, Fecioară, pe mine cel ce cu credință te laud pe tine, ceea ce ești preaslăvită de Dumnezeu.

Și acum ...

Vindecă patimile sufletelor și ale trupurilor noastre, cea cu totul fără prihană, și fă-ne a umbla pe cărările ce duc către îndulcirea cea veșnică și către desfătarea cea necurgătoare și nepieritoare.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu În-suși, Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceea strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Strălucește-mi, Preacurată, cu lumina ta, sufletul meu cel întunecat, ceea ce ai născut Lumina cea ipostatică.

Fecioară, ceea ce ai primit în pântecul tău Focul

dumnezeirii, de focul cel veșnic izbăvește-mă.

Slavă ...

Binecuvântată, Preacurată, cu rugăciunile tale vindecă durerea sufletului meu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Doctorul tuturor.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, rupe-mi lanțurile greșelilor mele și către cărările vieții povățuiește-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cărbunele care mai-nainte s-a arătat Isaiei, ca un soare din feciorescul pântece a răsărit și celor ce se rătăciseră întru întuneric luminarea dumnezeieștii cunoștințe dăruindu-le.

Muntele cel cu adevărat netăiat, ușa cea încuiată și izvorul cel pecetluit, grădina cea prea mirositoare și de Dumnezeu sădită, livada ceea ce a înflorit Floarea nestricăciunii, te laudăm pe tine, Stăpână.

Cu osârdie din tinerețe toată desfrânarea lucrând-o, întinându-mi sufletul și trupul, te rog pe tine, Fecioara cea curată și neîntinată, și trupul și sufletul curățește-l, sfințește-l și mă mântuiește.

Slavă ...

Scaunul cel înalt și vederos, cel înălțat mai presus de puterile cele fără de trupuri, întru care Isaia a văzut pe Hristos Domnul slavei șezând, ridică-mă pe mine cel întărit în scaunul patimilor.

Și acum ...

Postind de fapta bună, m-am umplut de toată desfătarea cea oprită până la sațiu și acum flămânzesc de

masa cea mântuitoare. Ci tu, cu pâinea pocăinței întărește-mă, ceea ce ești masă care ai purtat Pâine pe Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Glasul graiurilor celor de rugăciune, din suflet cu durere auzind, Stăpâne, izbăvește-mă de rele, că Însuși ești Pricinitorul mântuirii noastre.

Spre tine mi-am pus nădejdea mântuirii mele, Maică pururea Fecioară, și pe tine te pun apărătoare a vieții, întemeiată și neclătită.

Vindecă patimile mele cele de multe feluri, Maică nenuntită, cea singură atotputernică, că tu liman neînvi-forat te-ai arătat nouă, celor ce te laudăm pe tine.

Slavă ...

De întunecarea cea nemăsurată izbăvește-mă pe mine cel ținut cu multe greșeli, de Dumnezeu Născătoare, Stăpână, și din mâinile diavolilor răpește-mă.

Și acum ...

Preasfântă Fecioară, Mireasă dumnezeiască, ceea ce ești după Dumnezeu părtinitoare robilor tăi, în ceasul cercării fă-te sprijinitoare sufletului meu.

Sedealna:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te, toiagul dintru care fără de sămânță ră-sărind Dumnezeu, a pierdut prin lemn moartea.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu a tiranului celui călcător de lege înaltă vâpaie a ridicat, iar Hristos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel binecuvântat și preaslăvit.

Spre tine toată nădejdea din suflet mi-am pus, și caut așteptând cu adevărat dumnezeiasca mângâiere; întâmpină-mă, Curată Născătoare de Dumnezeu, și bucură-mă, arătându-mi mie cărarea ce suie către Dumnezeu.

Fecioară cinstită, neispită de nuntă, Curată binecuvântată, îndreptătoarea celor ce cad și izbăvirea celor ce păcătuiesc, mântuiește-mă pe mine desfrânatul, mântuiește-mă, și ca o milostivă din munca cea veșnică răpește-mă, ca să te slăvesc pe tine.

Slavă ...

Ceea ce ești nădejdea și ajutorul credincioșilor, de Dumnezeu Născătoare, sârguiește de ajută robilor tăi, cei cufundați în patimi, și întru amăgirile diavolilor și întru întreitile învăliri ale necazurilor, celor ce scăpăm la tine cu nădejdea sufletului.

Și acum ...

Tu ne-ai izbăvit pe noi de cumplita osândă a greșelilor, și întristarea cea de demult a celor întâi zidiți ai dezlegat-o, Prealăudată, născând mai presus de fire pe Ziditorul tuturor; pentru aceea după vrednicie credincioșii te ferim.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Chipul cel de aur defăimându-l ...

Ceea ce ești izvor viu, ca ceea ce ai născut Apa vieții, sufletul meu cel topit de arderea păcatelor adapă-l, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, și din văpaia cea veșnică răpește-mă.

Împuns fiind cu săgeata vrăjmașului, m-am rănit cu totul la suflet și pătimesc boli nevindecate; ceea ce ai născut negrăit pe Mântuitorul Hristos, întru totul fără

prihană, vindecă-mă și mă mântuiește, nădejdea mea cea tare.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe mine cel omorât gânditor de nemăsuratele mele răutăți, înviază-mă dumnezeiască Mireasă, Fecioară, și cu rugăciunea ta izbăvește-mă de toată înșelăciunea vrăjmașului celui stricător de suflet și a ucigașului.

Și acum ...

Curată, izbăvește-mă de urgia Fiului tău și Dumnezeu, care mă înfricoșează, și în ceasul judecății, ca o atotputernică, apucă mai înainte gata ajutoare și de caprele cele de-a stânga izbăvește-mă.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Chipul cel de aur defăimându-l de trei ori fericții tineri, văzând chipul lui Dumnezeu cel viu și neschimbat, prin mijlocul focului cântau: Toată zidirea cea înființată să laude pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Nu se pricepe toată limba a te lauda după vrednicie și se întunecă și mintea cea mai presus de lume a cânta ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă fiind bună, primește credința, că știi dragostea noastră cea dumnezeiască; că tu creștinilor ești folositoare și pe tine te mărim.

Uplete de bucurie inima mea, Maică Fecioară, ceea ce ai primit Bucuria în pântecul tău; luminează, Curată, sufletul meu cel smerit și cu negura multor greșeli ținut, că tu ai născut tuturor Lumina.

Strălucește-mă cu lumina ta, de Dumnezeu dăruită, pe mine cel ce zac întru întunericul cumplitei trândăviri și nu voiesc nicidecum să păzesc legile lui Dumnezeu,

ca după datorie să te fericesc pe tine, ca pe o părtinitoare a mea.

Slavă ...

Iubitorule de oameni Doamne, Cea ce pentru îndurările Tale cele negrăite Te-ai întrupat din Fecioară, ca să mă mântuiești pe mine, izbăvește sufletul meu de toată diavoleasca rătăcire și pândire și toate păcatele mele cele nenumărate șterge-le.

Și acum ...

Ceea ce ești iubitoare de bine, Stăpână, sufletul meu cel necăjit cu multe păcate acum îmbunătățește-l și mă mântuiește, Curată, de Dumnezeu Născătoare, pe mine cel ce mă înviscolesc de-a pururea în noianul vieții și cumplit mă înviforez.

MIERCURI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Veniți popoarelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Fecioară, ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii, pe mine cel rănit cu patimile tămăduiește-mă și din focul cel veșnic răpește-mă, singură de Dumnezeu dăruită.

La bunătatea ta acum alerg, Maică Fecioară cu totul fără prihană, izbăvește pe robul tău de bolile cele sufletești, de patimile cele stricătoare de suflet și de focul cel veșnic.

Slavă ...

Noi cei ce te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu, care ne-am îmbogățit cu tine, întărirea și părtinitoarea noastră, de întreitile învăluri ale vieții și de toate felurile de ispite ne mântuim.

Și acum ...

Ceea ce ești scăparea credincioșilor, pururea Fecioară, tare ajutorătoare celor ce aleargă la tine, de toată nevoia și vătămarea potrivnică mântuiește-ne pe noi.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cea ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica Ta o sădește în ini-

mile noastre, a celor ce Te laudăm pe Tine.

Cădelniță cu adevărat de aur, și năstrapă a manei, și munte dumnezeiesc și palat prea veselitor al lui Dumnezeu, pe tine, Fecioară, te numim.

Biserică și sfințit lăcaș al Cuvântului fiind, Născătoare de Dumnezeu, fii mie curățitoare greșelilor, Preasfântă pururea Fecioară.

Slavă ...

Miluieste-mă, Curată, pe mine cel ce am mâniat pe Cel Singur iubitor de oameni și Fiul tău, și în starea dreptilor numără-mă, cea singură de-a pururea Fecioară.

Și acum ...

Limbă de om nu poate să tâlcuiască adâncul răutăților mele, Fecioară, că mai presus de măsură am nelegiuit, ci tu, ca o Maică a milei, miluieste-mă.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Te laud că auz am auzit, Doamne, și m-am spăimântat, că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc multă smerenia Ta cea către mine, mult Milostive.

Pe tine, Fecioară, noi creștinii te-am câștigat ajutor și acoperământ, ceea ce ne scoți pe noi din cumplite primejdii.

Stăpână, ceea ce ești neispită de nuntă, care pe Dumnezeu în pânțele L-ai primit, de primejdii și de necazuri pe toți izbăvește-i.

Slavă ...

Zid nebiruit și nădejde tare noi credincioșii întru necazuri te-am câștigat pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Și acum ...

Mijlocirea ta, Stăpână, câștigând-o ca pe o temelie temeinică, de multe feluri de necazuri ne izbăvim.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne, că afară de Tine pe alt dumnezeu nu cunoaștem.

Ca ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu, Soarele cel luminos al dreptății, luminează sufletul meu cel ce doar-me în noaptea vieții, cu raza rugăciunilor tale, Stăpână.

Sub acoperământul tău și sub părtinirea ta, noi credincioșii totdeauna scăpând cu credință, Preacurată, prin tine ne izbăvim de toată cumplita primejdie, Fecioară.

Slavă ...

Din neștiință întru umflarea trufiei înălțându-mă, Curată, cădere cumplită am pățimit; ci dă-mi mie să biruiesc prin pocăință nebunia cea mai dinainte.

Și acum ...

Pe mine cel omorât cu veninul păcatului, Preacurată, ceea ce ai născut pe pământ Viața cea cu adevărat neîmbătrânitoare, înviază-mă, ceea ce singură ești nădejde celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul greșelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Cela ce toate cu voirea le lucrează, voind a locuit în pântecul Tău cel neispitit de nuntă, dăruind nestricăciune, ca un Îndurat, celor ce bolesc cu stricăciunea.

Pe mine cel rătăcit în calea vieții și care adeseori
în căile cele neumblate ale păcatului cad, povățuiește-mă,
Stăpână, către calea pocăinței.

Slavă ...

Fii mie sprijinitoare despre răutățile mele cele de
multe feluri, cea cu totul fără de prihană, și izbăvește-mă
de meșteșugirea balaurului și din cursele acestuia răpin-
du-mă.

Și acum ...

Fă-mi mie viața luminoasă, ceea ce singură ai
născut Lumina cea neapropiată, și la liman bine liniștit
povățuiește-mă, Maică, și mă mântuiește.

Sedealna:

Curată, ceea ce ești cu totul neîntinată, cu picătu-
rile milei tale rouează ticălosul meu suflet, cel topit de
arderea păcatelor, de toată întinăciunea curățindu-l, și din
înfricoșata osândă a focului celui veșnic slobozește-mă.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei
trei tineri au călcat porunca cea prea fără de Dumnezeu,
și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se, au
cântat: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Pe mine cel omorât și în pământ întors m-ai înviat,
născând pe Dătătorul de viață, și din iadul cel mai de jos
m-ai scos pe mine, cel ce te slăvesc pe tine cu credință,
Născătoare de Dumnezeu întru tot Curată.

Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale cele
către Fiul tău, fiind liman întemeiat, părtinitoare înfrico-
șată și zid nesurpat, celor ce întru nevoi se primejduiesc
și întru necazuri se viscolesc, din ispitele cele în multe

chipuri mântuiește pe robii tăi.

Slavă ...

Stăpână de Dumnezeu dăruită, ceea ce ai întrupat cu puterea Preasfântului Duh pe Fiul, Cel ce se înțelege de o fire cu Tatăl, pe Acesta neîncetat roagă-L să miluiască pe cei ce cântă: Bine ești cuvântată ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Și acum ...

Curată Fecioară, ceea ce ai făcut cer pe ființa noastră cea pământească și stricăcioasă cu fierbinte rugăciunea ta, fă să se îndrepteze rugăciunile și cererile noastre către Fiul tău și Dumnezeul și Împăratul tuturor.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce S-a pogorât ...

Patimile inimii mele tămăduiește-le cu milostivirea ta, Prealăudată, mintea mea împacă-o, sufletul meu luminează-l și a călători către cărările cele mântuitoare fă-mă, ca de-a pururea să te fericesc.

De întinăciunea cea pricinuită din patimi curățește-mă, Curată, cu mijlocirea ta, și luminează-mi, rogu-mă, inima mea cea întunecată cu întunecările diavolilor, ca să te fericesc pe tine, Stăpână de Dumnezeu fericită.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ca să te laud pe tine cu glasuri de mulțumiri, ca să te slăvesc pe tine, cea cu totul fără prihană, fă-te turn de apărare, îngrădire și întărire mie celui ce mă clătesc din-spre toate părțile de bântuieșile cele potrivnice și a că-dea mă primejduiesc.

Și acum ...

Ceea ce ai născut cu trup pe Dumnezeu cel Prea-înalt, ridică-mă din gunoiul patimilor ce mă necăjesc, și pe mine care cumplit am sărăcit cu totul, cu dumnezeieștile fapte bune îmbogățește-mă, Preacurată, ca să te laud pe tine, fiind mântuit.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc către tinerii evreiești și văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L prea-înălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioșii, cu un gând întru laude să-L mărim.

Dumnezeieștii iubiri de oameni învrednicește-mă, Fecioară, ceea ce singură ai născut negrăit pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, Care Și-a împrumutat trup dintru tine, și mă izbăvește de văpaia ce va să fie și de toată munca, pe mine cela ce cu dragoste te slăvesc pe tine.

Ca pe o tare părtinitoare, ca pe o nădejde și zid, și anghiră și acoperământ întemeiat, ca pe un reazem nebiruit și adăpost neînviforat, și singură tare scăpare toți câștigându-te pe tine, ne mântuim, Prealăudată.

Slavă ...

Fecioară, când se vor arăta cele ascunse ale fiecăruia, tu pe mine îndreptează-mă, că poți cu adevărat și din întuneric să mă izbăvești și în latura luminii să mă

așezi, unde este bucuria cea negrăită a celor ce se veselesc.

Și acum ...

Fecioară, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască, inima mea care s-a întunecat cu multe adausuri de patimi și de gânduri străine luminează-o, picături de lacrimi dăruindu-mi de-a pururea, ca să-mi spăl întinăciunea greșelilor mele.

JOI SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

Calea mării cea nebătută și neumblată călătorind-o neudat, Israilul cel ales a cântat: Să cântăm Domnului, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii, tămăduiește-mă, Fecioară, pe mine cel rănit cu patimile și din veșnicul foc mă răpește, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită.

Izbăvește-mă, Curată, de scrâșnirea cea prea grea a dinților, de suspinul lacrimilor, de prea amarul frig al tartarului, de întunericul cel mai dinafară și de viermele cel neadormit.

Slavă ...

Mulțime tinoasă și tulburare a gândurilor celor întinate și necurate și de stricăciune făcătoare izvorăște în sufletul meu; ci tu, Curată, cu lacrimile mele, usuc-o pe aceasta.

Și acum ...

Securea este aproape, nerodirea grăbește către tăiere, lenevirea multă și sarcinile mele cu greu de purtat; Stăpână Fecioară, ajută-mi mie.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea

asupra vrăjmașilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta:
Nu este sfânt ca Dumnezeuul nostru și nu este drept afară
de Tine, Doamne.

Între mulți tâlhari căzând eu ticălosul, dezbrăcat
am rămas și rănit și părăsit; ci tu, Născătoare de Dumne-
zeu, nu mă trece cu vederea.

Suspîn neîncetat, zdrobire a inimii și smerenie,
vreme de pocăință și gând de întoarcere dă-mi mie, prea
lăudată.

Slavă ...

Ceea ce ai născut pe Lucrătorul îndurărilor și pe
Dătătorul curățirilor, lucrător de fapte bune, de sadurile
cele fără de moarte, fă-mă pe mine, Stăpână.

Și acum ...

Gânditor și simțitor, ziua și noaptea cad cu durerea
sufletului la tine, Curată; izbăvește-mă de vrăjmașii cei
gândiți și simțiți.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu În-
suți Domnul, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine tot
omul; pentru aceea strig Ție: Slavă puterii Tale, Doam-
ne.

Holda cea nelucrată, țarina cea nearată, care ai
odrăslit Bucuria, dăruiește-mi dar de izvor de lacrimi al
umilinței celei de bucurie făcătoare și plâns veselitor, ca
să dobândesc mângâiere acolo.

Prin vicleșugul șarpelui din petrecerea cea din rai
căzând, Stăpână, viață dureroasă și cu multe lacrimi am
aflat; pentru aceea te rog pe tine ca să iau iarăși prin tine
patria mea cea veche și iubită.

Slavă ...

Din lucrurile mele deznădăjduit fiind și neavând nădejde de mântuire nicidecum, la îndurările tale cu credință alerg, Prealăudată; ceea ce ești nădejdea cea tare și mare a celor deznădăjduiți, mântuiește-mă, Maica lui Dumnezeu.

Și acum ...

Luând în minte divanul întru care voi să fiu judecat eu osânditul, mă tânguiesc, lăcrimez, plâng și mă mâhnesc, având mulțime de nemăsurate greșeli, și strig ție: Mântuiește-mă, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cărbunele Care mai înainte S-a arătat Isaiei, ca un Soare din feciorescul pântece a răsărit, celor ce se rătăciseră întru întuneric, luminarea dumnezeieștii cunoștințe dăruindu-le.

Cântarea cea cu durere, care din suflet dureros se trimite, primește-o, ceea ce ai născut pe Hristos fără de durere, și de gheena cea prea dureroasă izbăvește-mă.

Pe mine cel străpuns cu amarele săgeți ale vrăjmașului celui războinic, Stăpână, străpunge-mă cu săgeata cea dulce a dragostei lui Hristos, Cea ce pentru mine cu sulița în coasta cea izvorătoare de viață S-a împuns.

Slavă ...

Datoria strămoșei Eva tu ai plătit-o, Maica lui Dumnezeu, născând pe Mântuitorul lumii, Cel ce S-a îmbrăcat cu trup dintru tine; pentru aceea toți te ferim pe tine, cea cu dar dăruită, Fecioară cu totul fără prihană.

Și acum ...

Marie Precurată, ceea ce ai izvorât Izvorul înțe-

lepciunii, Maica lui Hristos, a Însăși Înțelepciunii, înțelepțește-mă pe mine să mă abat de la amăgirile înțeleptului întru răutate.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Glasul graiurilor celor de rugăciune din suflet cu durere auzind, Stăpâne, izbăvește-mă de rele, că Însuși ești pricinitorul mântuirii noastre.

Cu ploile lacrimilor spală-mă și cu curgerile umilinței îmbată brazdele inimii mele, Curată, și înmulțește rodurile acesteia.

Dezleagă-mi lanțurile cele mult împleticite ale greșelilor mele, rupe-mi zapisele, Cinstită; că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Stăpânul tuturor.

Slavă ...

Stau întru hotarul a două patimi deopotrivă puternice, ca într-o cumpănă. Însă te rog, Fecioară, să nu biruiască deznădăjduirea pe nădejdea mea.

Și acum ...

Muncile și pedepsele, caznele cele amare, bătăile cele usturătoare, vârtejurile și legăturile cele nedezlegate așteaptă pe sufletul meu, de care izbăvește-mă, Fecioară.

Sedealna:

Fecioara și Maica Ta, Hristoase, văzându-Te pe Tine mort întins pe lemn, plângând cu amar grăia: «Fiul meu, ce este această taină străină? Tu, Cel ce dăruiești tuturor viață veșnică, cum de voie mori pe Cruce cu moarte de ocară?».

Cântarea a 7-a, Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos

a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este binecuvântat și preaslăvit.

Acum se silește vrăjmașul, căscând, ca să mă ia în pântecele său, pentru că de pretutendeni îmi aduce mie ispite și curse, tăind tot sporul meu; ci mai înainte întâmpinându-mă, izbăvește-mă, Fecioară Maică, de bântuiala lui cea vicleană.

Viforul nelegiuirilor, furtuna greșelilor, iarna păcatelor și viscolul căderilor tulbură smeritul meu suflet, Stăpână, și către adâncul deznădăjduirii mă împing; ci îndreptează-mă, Fecioară, la limanul cel liniștit al pocăinței.

Slavă ...

Inimă zdrobită și smerită dăruiește-mi, Stăpână, ca ziua și noaptea cu durere plângând, să milostivesc pe Dumnezeu, până încă am vreme de pocăință, mai înainte de a veni asupra-mi, ca un fur, ceasul cel înfricoșat al morții.

Și acum ...

Bucură-te, Preasfântă Doamnă, cea cu multe nume numită, Fecioară, Maica lui Dumnezeu Marie, lauda credincioșilor, izbăvirea blestemului, scară cerească, minune neînțeleasă, rugule nears, pământule nelucrat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuvântul muncitorului pentru că biruia ...

Ieșirea este aproape, a săpa casa furul se sârguiește, în mâini a luat secera secerătorul și așteaptă de sus să ia amenințarea. Vino mai înainte de sfârșit să suspinăm, să plângem, o, suflete al meu, și la Născătoarea de Dumnezeu cu credință să alergăm.

Nor luminos al Soarelui slavei, cel neînserat și ne-
apus, palatul al Stăpânului, cel cu multe daruri dăruit,
cămară a Mirelui Celui frumos, Mireasă Stăpână, când
pe nori purtându-Se va veni să facă judecată Stăpânul
cel de obște, adu-ți aminte de sufletul meu.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cerule cel nou, raiule cel cu mir mirositor și bine
mirositor, întru care a odrăslit Lemnul nesticăciunii,
părtaș al cinei celei cerești arată-mă, Fecioară, ca să mă
împărtășesc de desfătarea cea dulce și necurgătoare și
prea bine mirositoare a raiului.

Și acum ...

Întunecare și nedumerire a cuprins sufletul meu,
Preacurată, când privesc la divanul cel a toată lumea și
judecata cea înfricoșată în minte o gândesc; ci tu, ceea
ce ai zămislit pe Ziditorul și Purtătorul de grijă al zidirii,
izbăvește de ținerea cea din iad sufletul meu.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuvântul muncitorului, pentru că biruia, de șapte
ori a fost ars cuptorul oarecând, întru care tinerii nu s-au
ars, porunca împăratului călcând, ci au strigat: Toate lu-
crurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați
întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Cu suflete curate și cu buze neîntinate, veniți să
mărim pe cea neîntinată și Preacurată Maica lui Emanu-
il, printr-aceasta aducând rugăciuni Celui ce S-a născut
dintr-înșea; milostivește-Te spre sufletele noastre, Hris-
toase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi.

Cu totul din tinerețe slujind eu patimilor de rușine

și mulței desfrânări, de tot am înnegrit pe cel după chipul lui Dumnezeu, și mă tem, Prealăudată, de judecata ce va să fie, când voi sta înaintea Fiului tău și Dumnezeu; ci mai înainte de sfârșit dă-mi acum, Preacurată, curățire patimilor mele și izbăvire de greșeli.

Mă tem, Fecioară, de judecată și de munca cea veșnică a focului, de hotărârea cea cu adevărat netrecută, de scrâșnirea dinților și de sălbăticirea viermelui cel neadormit; pentru aceasta cu durerea inimii mă rog ție, Preacurată, izbăvește-mă de înfricoșata osândă, cea cu totul fără prihană.

Slavă ...

Când se va despărți sufletul meu cu sila din măduarele trupului, atunci stai lângă mine, dumnezeiască Mireasă, și risipește sfaturile vrăjmașilor celor netrupești și zdrobește fălcile celor ce caută să mă înghită fără de milă, ca să trec neoprit de stăpânitorii întunericului, care stau în văzduh.

Și acum ...

Toată lauda îți dă loc ție, Fecioară, și toată bună cuvântarea oamenilor; că tu mai ales ești bună cuvântarea noastră și lauda. Deci în locul a toată lauda și buna cuvântare, noi robii tăi, Fecioară, cu multă dragoste Născătoare de Dumnezeu chiar te numim pe tine.

VINERI SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea întrarmată, iar Cuvântul întru-pându-Se a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul Cel preaslăvit, căci cu mărire S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi*

Ceea ce eşti uşă a dumnezeiescului Răsărit, deschide-mi uşile pocăinţei şi din uşile păcatului celui purtător de moarte izbăveşte-mă, cu mijlocirea ta, Stăpână.

Lucrul şi zidirea Ta sunt, Mântuitorule, iar prin amăgirea celui viclean m-am zdrobit, prin desfătările cele lumeşti; pentru aceasta iarăşi mă zideşte cu dumnezeieştile rugăciuni ale Preacuratei Maicii Tale, Cuvinte al lui Dumnezeu, Cel ce eşti preaslăvit.

Slavă ...

Alină acum cumplitul vifor al răutăţilor mele, binecuvântată Fecioară, şi biruieşte pe toţi vrăjmaşii cei nevăzuţi, care fără milă cad asupra sărăciei mele, că singură eşti folositoarea mea, Preacurată.

Şi acum ...

Unule Îndurate, Hristoase Dumnezeule, prin rugăciunile Maicii Tale îndură-Te şi mă miluieşte pe mine, cel ce nădăjduiesc la Tine, îndreptându-mă către lumina poruncilor Tale şi învrednicindu-mă vieţii veşnice.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Înflorit-a pustia ca și crinul, Doamne, biserica păgânilor cea stearpă, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Dumnezeiască Mireasă, întru care S-a sălășluit În-suși Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce luminează toată lumea, strălucește-mi raza adevăratei pocăințe, surpând în-tunicul patimilor mele prin rugăciunile tale, rogu-mă.

Eu însumi fiind robit de păcate, singur eu mi-am deschis ușile patimilor; ci către tine singură, Preacurată Fecioară, acum alerg, și întorcându-mă, prin îndurarea ta mântuiește-mă.

Slavă ...

Alesule Sioane, cetate împărătească, Preacurată Fecioară, împreună cu toți sfinții roagă pe Fiul tău cel fără de ani, ca să mă facă cetățean cetății celei din ceruri.

Și acum ...

Din sfințita petrecere căzând eu, Preacurată, m-am lipit lângă dobitoace și osândit tot m-am făcut; ci tu, ceea ce ai născut pe Judecătorul, izbăvește-mă de toată judecata cea de istov și mă mântuiește.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu În-suși, Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Deschide-mi, Fecioară, dumnezeieștile intrări ale pocăinței, închizând intrările patimilor și ale dezmierdărilor mele, și prin puterea ta le oprește.

Ușă neumblată și țarină nearată, sicriu și năstrapă, sfeșnic și cădelniță a Cărbunelui celui fără de materie te numim pe tine, Precurată Fecioară.

Slavă ...

Cumplita noapte a păcatelor m-a acoperit pe mine, Preasfântă Fecioară, Stăpână, pentru că nu am candelă care să-mi lumineze sufletul cu untul de lemn al faptelor bune; drept aceea și din cămara Mirelui m-am izgonit afară.

Și acum ...

Marie, ceea ce ești cădelniță de aur, alungă întinărirea patimilor mele, și pe mine, cel ce mă clătesc de meșteșugirile luptătorului cel înșelător, întărește-mă, Preasfântă Fecioară.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mijlocitor între Dumnezeu și oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, la Părintele Tău, Începătorul luminii, din noaptea necunoștinței aducere am aflat.

Acum scap sub acoperământul tău, Maică, Precurată Fecioară; de bolile cele sufletești și de patimi trupești, izbăvește-mă pe mine, robul tău.

Izbăvește-mă de neputințele trupești și oprește necuvioasele patimi ale sufletului meu și de veșnica muncă mă păzește, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Slavă ...

Ceea ce ai născut Izvorul tămăduirii, pe mine cel ce sunt rănit de patimile cele lumești, tămăduiește-mă, Fecioară, singura plină de dar, Precurată.

Și acum ...

Iesei să se veselească și David să dănțuiască, căci Fecioara, toiagul cel sădit de Dumnezeu, a odrăslit pe Hristos, Floarea cea pururea vie.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul milostivirii Tale cel neurnat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Inima mea cea înnegrită de împresurările cele întunecate ale păcatului, strălucește-o cu lumina cea dintru tine, Mireasă dumnezeiască care nu știi de mire, ca una ce ai născut pe Soarele Hristos.

Lumina cea din Lumină născând-o nouă, Preacurată Fecioară, a risipit întunericul nedumnezeirii; drept aceea, pe mine cel legat cu întunericul patimilor lumești, luminează-mă, Născătoare de Dumnezeu, și prin rugăciunile tale dezlegându-mă, dă-mi lumina cea veșnică.

Slavă ...

Singura Preacurată Fecioară, care ai născut pe Hristos, Soarele cel neapus, fă rugăciune către Dânsul, rugându-te pururea să Se milostivească spre mine cel smerit.

Și acum ...

Luminează sufletul meu cel întunecat cu greșelile, ceea ce ai născut pe Soarele dreptății, Pururea Fecioară.

Sedealna:

Veniți cu netăcute laude toți să o slăvim pe Maica Luminii, că aceasta a născut Mântuirea noastră, și «bucură-te» să-i aducem, ca uneia ce a născut pe Dumnezeu, Cel mai vechi decât toți vecii; bucură-te, care după

ce ai născut, iarăși ai zidit pe Eva; bucură-te, Precurată Fecioară, neispită de nuntă.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este binecuvântat și proslăvit.

Izvor primitor de viață și ușă Luminii celei neapuse, tu singură ești, Preasfântă Fecioară. Deci prin rugăciunile tale stinge-mi focul patimilor trupești de care pururea mă ard și potolește văpaia cea înaltă a cugetelor mele cele necurate, ca să strig Fiului tău: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, ia aminte spre rugăciunea robului tău și-mi oprește degrab năvălirile cele rele și asuprelile încetează-le, Stăpână, ca să te măresc pe tine cu credință, binecuvântată Precurată.

Slavă ...

Usucă mulțimea răutăților mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Noianul milostivirii, pe Izbăvitorul și Domnul, Căruia toți Îi strigăm: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum ...

De bună voia mea greșind și robindu-mă cu ne-trebnice obiceiuri, la milostivirea ta cea obișnuită alerg acum; mântuiește-mă pe mine cel deznădăjduit, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce oarecând în muntele Sinai ...

Mijlocește, Preacurată, de mă scoate din prăpastia cea prea adâncă a patimilor mele cele stricătoare de suflet și către munții cei înalți ai faptelor bune mă ridică pe mine, care cu mulțumită te laud pe tine, Fecioară.

Născându-ne nouă Viața cea înființată, Care prin moartea a încetat moartea, Fecioară, pe mine cel ce sunt omorât de împresurările cele rele înviază-mă, prin rugăciunile tale, Preacurată, binecuvântată și Preaslăvită.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Eu cântărețul tău, Preacurată Fecioară, cel ce fără de iertare am păcătuit, mă rog ție: Îndreptează-mă către calea pocăinței, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce negrăit ai născut pe Cuvântul cel ce curățește păcatele lumii.

Și acum ...

Ochii mei cei orbiți cu multe călcări de poruncă luminează-i, de Dumnezeu Născătoare; împacă mintea mea și inima cea tulburată cu desfătări de multe feluri, rogu-mă, și mă mântuiește pe mine, cea ce strig: Preoți binecuvântați, popoare preainălțați pe Hristos în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cela ce oarecând în muntele Sinai, în rug a închipuit lui Moisi minunea Fecioarei, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care trupește la noi a venit, din pântecel fecioresc negrăit L-ai întrupat; binecuvântată, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim.

Zămislirea ta este mai presus de cuvânt, Mireasă a

lui Dumnezeu, care ai născut pe Dumnezeu, Cel ce a izbăvit pe oameni din necuvântare. Drept aceea dă-mi și mie cuvânt, ca să te laud pe tine, Preacurată Fecioară.

Eu sunt cel ce am căzut în tâlhari, în cugetele cele rele și în patimile cele lumești, ce mi-au rănit sufletul meu; însăși tu, Preasfântă Stăpână, vindecă-mă pe mine, cel ce mă nădăjduiesc spre tine.

Slavă ...

Ușă neumblată, care ai răsărit lumii pe Împăratul slavei și după naștere iarăși Fecioară ai rămas, primește cântarea aceasta ce o închin către tine, Stăpână Fecioară, și să-mi răsari mie răsăritul pocăinței, ca după vrednicie să te fericesc pururea, Preacurată.

Și acum ...

Pe Împăratul și Ziditorul tuturor zămislindu-L, L-ai născut, Fecioară, și iată acum ca o Împărăteasă stai înaintea Lui, de-a dreapta, Curată. Pentru aceasta te rog să mă izbăvești de partea cea de-a stânga în ceasul judecării și să mă împreuni cu oile cele de-a dreapta.

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Cel ce a împreunat apele de demult într-o adunare cu dumnezeiască voie și a despărțit marea poporului israiltenesc, Acesta este Dumnezeu nostru Cel proslăvit; Acestuia Unuia să-I cântăm, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Norul cel înțeleghător al Razei celei cerești, răsărind razele pocăinței, nouă tuturor ne-a strălucit lumină, una Curata Născătoare de Dumnezeu și acoperământul sufletelor noastre.

Grabnică scăpare și întărire, zid și turn și tare liman avându-te pe tine, Maica lui Dumnezeu, noi, care ne clătim în noianul relelor și în necazuri, pururea ne izbăvim de primejdii.

Slavă ...

Bucură-te, sălașul slavei celei negrăite; bucură-te, locașul Soarelui Celui înțeleghător; bucură-te, odorul fecioriei; bucură-te, dumnezeiască căruța a Dumnezeirii Cuvântului; bucură-te, hrănitoare a vieții tuturor.

Și acum ...

Odihnitu-S-a Hristos întru tine, cea singură binecuvântată, și S-a îmbrăcat din tine cu trupul Său, vrând să mă îmbrace pe mine cel gol.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cela ce dintru cele ce n-au fost, toate le-ai adus, cu Cuvântul zidindu-le și cu Duhul săvârșindu-le, Atotțiitorule Stăpâne, întru dragostea Ta mă întărește.

Mielușea neîntinată și Fecioară, care ai născut pe Mielul, Cel ce a ridicat toată boala, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește turma ta.

Tu, rodind pe Strugurul cel ceresc și umplând paharul pocăinței, păcătoșilor iertare ai lucrat.

Slavă ...

Cei ce înotăm în noianul păcatelor și ne afundăm în sărătura greșelilor, năzuim la dulceața rugăciunilor tale.

Și acum ...

Eva cea mai dinainte prin mâncarea din pom a supus blestemului neamul omenesc; iar tu, Preacurată, născând pe Ziditorul, ai adus omenirea la bună cuvântare.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Pus-ai spre noi dragoste tare, Doamne, că pe Unul-Născut Fiul Tău, pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Arată spre mine îndurarea ta cea mult milostivă, că tu ai fost Maică a Milostivului tuturor.

Pe mine cel ce mă rătăcesc în noaptea păcatului, luminează-mă Pururea Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Luminătorul.

Slavă ...

Roagă pe Stăpânul tuturor pentru robii tăi și-L îmblânzește, ceea ce ești folositoarea lumii.

Și acum ...

Arătatu-te-ai scaun prea luminat al Împăratului cerească, Fecioară, întru care, voind, S-a odihnit cu trupul și a ridicat osteneala noastră cea multă, și a așezat pe om la scaunul cel împărătesc, precum bine a voit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

La Tine mănec, Ziditorule a toate, la pacea ce covârșește toată mintea; pentru că luminează sunt poruncile Tale, întru care mă povățuiește.

Puterea Celui Preaînalt, Preacurată, umbrind pântecul tău, l-a arătat încăperea a Dumnezeului Celui neîncăput, iar pe tine, Maică a Vieții și mântuire a noastră a tuturor.

Izvor dumnezeiesc al mântuirii mele agonisindu-te, să nu mă înec viforul cel rău, nici să mă înghită adâncul păcatului, Sfântă Stăpână.

Slavă ...

Brazda fecioriei, pământule cel nearat, te-ai arătat lumii, Pururea Fecioară, din care, cu negrăit cuvânt, S-a născut Lucrătorul, Ziditorul nostru.

Și acum ...

Palatul cel luminat al Stăpânului, arată-mă pe mine casă Luminii; ușă neumblată, deschide-mi calea pocăinței, povățuindu-mă către viața cea nemuritoare.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat și se sfârșește duhul meu; ci întinzându-Ți, Stăpâne, brațul Tău cel înalt, ca pe Petru, Îndreptătorule, mântuiește-mă.

Ceea ce ai avut prea minunată zămislire și naștere, minunează acum peste mine cel ticălos milele tale, că întru fărădelegi și zămislit fiind și născut, dulceților rob m-am făcut.

Plâng și mă vaiet și mă tânguiesc, când îmi aduc a-minte de judecata cea înfricoșată, că rele fapte am; ceea ce ești neispită de bărbat, Fecioară, Maica lui Dumnezeu, în ceasul cel înfricoșat să-mi stai de față mie.

Slavă ...

Toată negura păcatului se șterge prin rugăciunea ta, că a strălucit dintru tine Lumina cea fără de ani, Hristos, și a risipit întunericul greșelilor.

Și acum ...

Spre tine, Preabună, mi-am pus nădejdea mea și aștept darul cel curățitor de la Cel ce S-a născut din tine, prin Care mântuiește-mă, Preasfântă Fecioară.

Sedealna:

Scaun cu totul de aur al Împăratului și rai cu totul înflorit te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu Preacurată; că pe Dumnezeu în pântecul tău purtându-L, bine ne miremești pe noi cu dumnezeieștile daruri. Pentru aceea toți pe tine, Maică a lui Dumnezeu cu adevărat te propovăduim de-a pururea și te mărim.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Precum de demult pe cei binecredincioși trei tineri i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al dumnezeirii, și pe noi ne luminează, care strigăm: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Dintru tine, Maică Fecioară, a răsărit Soarele Cel

prea luminos, și luminând inimile noastre ne învață a cânta: Bine este cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Zidirea se luminează cu zămislirea ta cea fără de sămânță, și mărește Nașterea ta și o slăvește pe dânsa, cântând cu credință: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă ...

Ziditorul a toate și Domnul Cel mai presus de dumnezeire, luând chipul nostru dintru tine, Prealăudată, și îndumnezeindu-l, întru înălțime șade împreună cu Tatăl și cu Dumnezeiescul Duh.

Și acum ...

Preasfântă Fecioară, ceea ce ești bucuria îngerilor, umple de bucurie cugetul meu cel mâhnit și în lene confundat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cu focul cel nesuferit ...

Ca ceea ce ești toată bună și de aproape te-ai făcut a Împăratului tuturor, de Dumnezeu Născătoare, umplemă de fapte bune, pe mine cel ce viețuiesc întru răutate și în lene îmi sfârșesc toată viața, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Pe mine cel îmbrăcat în haina cea frumoasă prin nașterea lui Dumnezeu, aflându-mă cei ce lucrează răutatea, Născătoare de Dumnezeu, de aceea m-au dezbrăcat, ci tu, cu haine dumnezeiești, mă luminează prin pocăință cu rugăciunile tale, Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Vrăjmașul se ispitește a mă înghiți cu păcatele, ci tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-mă și mă izbăvește

din tirania lui, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Și acum ...

Cumplita noaptea a păcatelor mă acoperă, Fecioară Precurată, căci nu am candela care să lumineze sufletul meu cu untul de lemn al facerii de bine; pentru aceasta am și fost aruncat afară din camera cea de sus.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii cei ce au stătut pentru buna credință, și de văpaie nevătămându-se, dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Minune nouă și lui Dumnezeu cuviincioasă, că prin ușa Fecioarei cea încuiată arătat a trecut Domnul, gol întru intrare și purtător de trup S-a arătat întru ieșire Dumnezeu, și a rămas ușa încuiată; pe aceasta negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu, o mărim.

Pe mine cel stricat la minte, cel stricat la suflet și la știință, cel întinat cu răutatea și arătat gol de toate bunătățile, nu mă trece cu vederea, Fecioară nestricată și fără prihană, ci cu lucruri de bunăcuviință mă împodobeste.

Umplutu-m-am de rele, umplutu-m-am de gânduri care mă înstrăinează de la Tine, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta și suspin și strig: Pe mine cel ce mă pocăiesc, primește-mă, și să nu mă lepezi, Făcătorule de bine mult Milostive, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Slavă ...

Să mă izbăvesc cu rugăciunile tale, Fecioară cu totul fără prihană, de toată mânia, de patimile cele aducătoare de moarte, de gheena cea cumplită și de foc, de oamenii nedreți, de vrăjmașii cei răi, eu care alerg la acoperământul tău și te chem întru ajutor.

Și acum ...

Ca o Maică a lui Dumnezeu, roagă pe Domnul Dumnezeu și Împăratul, Cel ce S-a născut din tine, ca să mă izbăvesc de toată groaza și de obiceiul cel rău, eu robul tău, Curată Stăpână, cel ce mă nădăjduiesc spre tine din pânțelele maicii mele.

DUMINICĂ SEARA

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Marea ai desfăcut-o și pe căruțele lui Faraon cu adâncul mării le-ai acoperit, Doamne, și ai mântuit pe poporul israiltenesc, cel ce cu cântări Te lăuda.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Ceea ce pe Cuvântul, Mântuitorul meu, prin cuvânt L-ai născut, mai presus de cuvânt, pe mine cel ce sunt cuvântător și cu porniri dobitocești, dobitocește m-am supus voilor trupești, cu cuvântul tău înțelepțește-mă, ca să te slăvesc.

Ceea ce ești casă a sfințeniei, locaș al slavei Domnului, cădelniță dumnezeiască a Cărbunelui celui cinstit și nematerialnic, Precurată, toată reaua putoare a sufletului meu fă-o binemirosoasă și mintea și inima mea sfințește-o.

Slavă ...

Cu înverșunări desfrânate și cu lucrări urâte cu totul mi-am pângărit trupul; biserica trupului meu urât am stricat-o. Ceea ce ești Biserică Precurată a Dumnezeieștii Ființe, mintea mea curățește-o cu stropirea isopului celui mai bun.

Și acum ...

Întinând nebunește pe cel după chip, cu patimile trupului meu, Fecioară, mă tem de mânia lui Dumnezeu și de prea înfricoșata muncă a focului; ci tu, miluiește-mă pe mine cel ce alerg la tine.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărește, Doamne, inimile robilor Tăi și le luminează spre lauda Ta, ca să Te slăvim pe Tine, Mântuitoarele, în veci.

Ceea ce ai născut Soarele dreptății, luminează cu lumina ta sufletul cel ticălos, care ca într-o noapte se luptă cu noaptea faptelor celor rele și a gândurilor celor întunecate.

Stăpână, ceea ce ești neîntinată, pe mine cel întinat în tina dulceaților, cu stropirea milei tale, ca și cu un isop, curățește-mă și de întinăciunea patimilor spală-mă.

Slavă ...

La cercetarea judecății Tale celei înfricoșate, când voi sta înaintea divanului Tău, Hristoase, și gol și osândit, cu rugăciunile Maicii Tale, din foc, izbăvește-mă.

Și acum ...

Strălucită cu frumusețile Dumnezeirii, ca o Mireasă prea fără prihană, ca o frumoasă Împărăteasă, stai lângă Fiul tău, adevăratul Împărat, nestricată Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Au doară, în râuri Te vei mânیا, Doamne? Au doară, în râuri este urgia Ta, sau în mări pornirea Ta?

Având vreme de pocăință și de îndreptare, primește gând de întoarcere, suflete al meu, și îmbunătățește-te pe sineți, ca nu cumva să te apuce urgia Domnului nepocăit.

Pe Dumnezeu, Cel ce Se poartă în căruță înfricoșată de heruvimi, ceea ce ești căruță de Dumnezeu zidită, Fecioară Preacinstită, trupește, ca pe un prunc, L-ai purtat și cu lapte L-ai hrănit. O, taină! O, înfricoșată auzire!

Slavă ...

Numai eu între oameni am întărâtat cinstitele Tale îndurări; că eu singur am amărât, Hristoase, bunătatea Ta cea covârșitoare; pentru rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine, miluiește-mă.

Și acum ...

Când Mirele va veni noaptea ca să mă judece, atunci binevoiește, Preacurată, ca să ies întru întâmpinarea Lui, cu făclie luminoasă, și să mă închin venirii Acestuia.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cu lumina Ta cea neînserată, Hristoase Dumnezeule, luminează smeritul meu suflet și-l povățuiește la frica Ta, pentru că lumină sunt poruncile Tale.

Mă uimesc căutând la noianul cel nemărginit al greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea alerg la adâncul milei tale.

Viforul fărădelegilor mele mă tulbură, furtuna păcatelor și volbura patimilor mă volburează; la limanul pocăinței ocârmuiește-mă, Stăpână.

Slavă ...

Sufletul meu cel întunecat, cel ca o piatră tare, neruptă, aspră și nezdrobotă, cu umilința moaie-l, Fecioară, și-l arată piatră vârtoasă care izvorăște lacrimi ca niște ape.

Și acum ...

Vezi, Curată, neputința smeritului și ticălosului meu suflet și izbăvește-mă de scularea asupra mea a nevăzuților vrăjmași și de vătămarea acestora.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Pe cei ce au ajuns la sfârșitul veacurilor, Iubitorule de oameni, și în valul ispitelor se primejduiesc să piară, nu-i trece cu vederea pe cei ce strigă: Mântuiește-ne, Mântuitorule, precum ai mântuit din fiară pe proorocul.

Pe tine cea între fecioare Născătoare de Prunc și între maici Fecioară curată, taina cea minunată în ceruri și înfricoșată pe pământ, cea chiar Născătoare de Dumnezeu și cu adevărat a Domnului Născătoare, te laud, Fecioară.

Întru lenevire trecându-mi vremea, m-am apropiat către sfârșitul vieții mele; ci tu, Preacurată, măcar la sfârșitul vieții mă rog să-mi dai umilință, ca să plâng cu amar pentru păcatele mele cele fără de număr.

Slavă ...

Ca cel ce am râvnit pe fariseul cel înalt la grumaji și mult lăudăros, cu mintea înălțându-mă, am căzut în trufie; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, dăruiește-mi smerenia vameșului cea de înălțime suitoare.

Și acum ...

Mă tânguiesc și plâng și mă jelesc, când îmi aduc aminte de înfricoșatul divan, căci lucruri rele am; Marie, ceea ce ești neispățită de bărbat, Maica lui Hristos, în ceasul cel înfricoșat fii mie părtinitoare.

Sedealna:

Cele cerești cu frică se bucurau, și cele pământești cu cutremur se veseleau, când preacuratul glas a venit la tine, Născătoare de Dumnezeu. Ca o prăznuire a strălucit tuturor, când a izbăvit Stăpânul pe cel întâi zidit. Pentru aceasta împreună cu îngerul strigăm ție: Bucură-te, cea cu daruri dăruită.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cei trei tineri în cuptor, pe Treime închipuind, îngrozirea focului au călcat și cântând strigau: «Bine este cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri».

Culegând roadele păcatului m-am omorât, și aducând pe sufletul meu neroditor, strig ție: Arată-mă aducător de roadă, ceea ce cu Rodul tău ai pierdut stricăciunea.

Din lucruri nu-mi este mie mântuire, Stăpână, că păcate lângă păcate adaug și răutate peste răutate. Deci, cu solirea ta, Curată, întâmpinând, mântuiește-mă.

Slavă ...

Judecata este lângă uși, divanul gata, gătește-te smerite suflete și strigă: Când vei judeca, Cuvinte, să nu mă osândești pe mine, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

O, străină taină! O, înfricoșată gândire! Cum Dumnezeu S-a arătat pe pământ ca un om? Cum? Precum El știe, precum voiește, precum bine Îi place și lucrează precum și voiește.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Domnul Cel ce S-a pogorât ...

Frica Domnului este curată și rămâne în veacul veacului, pe care eu lacomul, urând-o, necurat m-am făcut, căci cu necurăție m-am înjugat cu toată lăcomia. Deci arată-mă curat, Preacurată Marie.

Sfeșnicule al Luminii celei nematerialnice, cămară cu totul aurită, dumnezeiescule pat, cel strălucit, și scaune al slavei în chipul focului, palatule însuflețit și

cămară plină de toată curăția și sfințenia, sfințește-mi mintea mea.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe Cuvântul Tatălui, Cel întrupat mai presus de cuvânt, L-ai născut de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, pe Care toate făpturile Îl laudăm ca pe Domnul, și-L preainălțăm întru toți vecii.

Și acum ...

Împestrițat fiind cu răutatea și îmbrăcat cu desfrânarea, te rog pe tine, Fecioară, cea împodobită cu slavă și îmbrăcată cu haina cea aurită a Dumnezeirii, îmbracă-mă pe mine cu haina cea strălucită a nepătimirii.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Domnul, Cel ce S-a pogorât în văpaia focului la tinerii evreiești și S-a arătat cu putere Dumnezeiască, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

În muntele Sinai, în rug, Moisi te-a văzut pe tine, care fără de ardere ai zămislit în pântecele tău Focul Dumnezeirii, iar Daniil te-a văzut munte netăiat și Isaia te-a numit toiag odrăslit din rădăcina lui David.

Părăndu-mi-se mie, osânditului, că gânditor stau înaintea divanului celui nesuferit și înfricoșat al preacuratei Nașterii tale, Preacurată, îngrijorat, cutremurat, înfricoșat, fără de răspuns și gol, te chem pe tine ajutoare.

Ceea ce ești camera cea de aur și de Dumnezeu împletită, luminează sufletul meu; ușa cea cerească, deschide-mi mie intrarea vieții; Sfânta sfinților, sfințește-mi mintea mea; pământule nearat, arată-mă locuitor al pământului celor blânzi.

Slavă ...

Tu îmi potolește tot viforul primejdiilor mele celor în multe chipuri, tu de bucurie umple inima mea, toată scârba de la mine gonind-o, Fecioară, bolile alungându-le, ispitele încetându-le, ceea ce izvorăști bucurie celor ce te laudă pe tine.

Și acum ...

Veniți toți credincioșii să cădem la Maica lui Iisus și mai înainte de sfârșit să suspinăm, să plângem și să ne tânguim cu amar, și cu fierbinte umilință înaintea acesteia să strigăm: Stăpână, sârguiește-te să nu ne lași pe noi să pierim în foc.

LUNI SEARA

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Tu ești Dumnezeu Cel minunat, Care cu preaslăvire faci minuni; Cea ce ai uscat adâncul și căruțele le-ai acoperit și ai mântuit pe poporul ce-Ți cânta Ție, ca Izbăvitorului nostru și Dumnezeu.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Bucură-te, Sfântă Doamnă, cea cu multe nume numită, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, Marie, lauda credincioșilor, izbăvirea de blestem, scară cerească, minune neînțeleasă, rugule nears, pământule nelucrat.

Maică Fecioară Preacurată, pentru noi cei ce ne pocăim și dezlegare de greșeli poftim să luăm, și la Hristos alergăm, pe Acesta fă-L milostiv nouă, Stăpâna tuturor.

Slavă ...

Sălaș gătit al Dumnezeieștii întrupări, al Ființei celei mai presus de ființă, și cămară a Duhului Celui Atotlucrător, a împăcării celei înfricoșate, te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare, căruță mai strălucită decât rânduielile cele nematerialnice.

Și acum ...

Năstrapa cea cuvântătoare, care porți pe Hristos, Mana nemuririi, de amărăciunea patimilor celor stricătoare de suflet izbăvește-mă, Preasfântă Fecioară, ca să te slăvesc cu credință și cu bună cuviință.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Suflete sterp și neroditor, câștigă rod bine slăvit, și bineroditor făcându-te, strigă: Întăritu-m-am prin Tine, Dumnezeu; nu este sfânt, nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Curgere de lacrimi dă-mi mie, ceea ce ești bună, Născătoare de Dumnezeu, și cu acestea stinge cuptorul patimilor mele și spală toată spurcăciunea mea cea sufletească.

Pășunea morții cea neținută și stricăciunea le-ai oprit, ca ceea ce ai născut Viața cea ipostatică, ci oprește statornicia rănilor sufletului meu, cele izvorătoare de bube.

Slavă ...

Deznădăjduit fiind de mulțimea păcatelor mele, către tine am alergat, părtinitoarea mea cea nerușinată; fii mie povățuitoare și de mână ducătoare către viața cea îmbunătățită.

Și acum ...

Dezgolit fiind de dumnezeiasca îmbrăcăminte, pustiu de ajutor, lepădat sunt eu ticălosul; Născătoare de Dumnezeu, acoperă goliciunea mea cu sfântul tău acoperământ.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Avacum, preacurat pântecelul tău, munte umbrat mai înainte l-a văzut; pentru aceea a și strigat: De la amiazăzi va veni Dumnezeul Cel Sfânt și din muntele cel cu umbra deasă.

Frică și cutremur și clătinare au venit peste mine,

că mi-am adus aminte, Preacurată, de înfricoșata a doua venire a Unuia-Născut Fiului tău și de cei vrednici de întâmpinarea Lui.

Grai jalnic, cu plângere, cu tânguire și cu lacrimi, care din suflet smerit se aduce ție, cea fără prihană, primindu-l ca pe o jertfă cu bun miros, izbăvește-mă de muncă.

Slavă ...

Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte fără de mamă, și mai pe urmă fără de tată, cu trup L-ai născut, Fecioară, mai presus de pricină și mai presus de înțelegere. Acesta, pentru bogăția iubirii de oameni, a sărăcit.

Și acum ...

Mă cutremur gândind la noianul păcatelor mele; dar iarăși, cutezând, iau în minte adâncul milostiviilor tale, Fecioară, întru care cufundă-mă și la limanul mântuirii îndreptează-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mâncând Te laudăm Unule-Născut, Cuvântule al lui Dumnezeu; pacea Ta dă-o nouă și ne miluiește pe noi cei ce Te laudăm și cu credință ne închinăm.

Câini mulți m-au înconjurat cu adevărat, și adunarea duhurilor celor viclene m-au cuprins; ci acum, Preacurată, sfaturile acestora le risipește.

Groapă mi-a scurmat mie vicleanul și se ispitește să mă arunce într-însa; ci cu dreapta ta, Stăpână, fă să cadă în groapă cel ce a făcut-o.

Slavă ...

Dezbrăcatu-m-am de îmbrăcămintea sănătății și cu veșmântul cel de plângere, întru dureri înfășurat fiind, te

rog pe tine, Stăpână, să mă îmbraci cu vindecarea.

Și acum ...

Ca ceea ce ești buna cuviință a mucenicilor și a sfinților apostoli, și părtinitoare a credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu, toți după vrednicie te slăvim pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul patimilor și viscolul vânturilor celor potrivnice s-au sculat asupra mea; ci întâmpinându-mă, Tu Mântuitorule, mântuiește-mă și mă izbăvește din stricăciune, precum ai mântuit pe proorocul din fiară.

Cu voia Ziditorului tuturor, când va vrea să se despartă sufletul meu de trup, întru tot nevinovată, slobozește-mă din mâinile celor ce mă urăsc pe mine, Născătoare de Dumnezeu întru tot cântată.

Ca nu cu urgia Fiului tău să fiu muștrat, nici cu mânia Lui să fiu certat, în vremea venirii Lui, întru tot cântată, cu rugăciunile tale mântuiește-mă.

Slavă ...

Venit-au cu adevărat peste capul meu fărădelegile mele cele multe și ca o sarcină grea s-au îngreuiat peste mine; ci ușurează-mi lanțul meu, Prealăudată.

Și acum ...

Pe tine singură din toate neamurile Unul Dumnezeu spre lăcaș Luiși te-a ales, că tu singură, Maica lui Dumnezeu, sfințenia tuturor covârșind-o, bogată ești și cu curăția.

Sedealna:

Fiecare unde se mântuiește acolo după dreptate și aleargă. Și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu,

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce acoperi sufletele noastre?

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce ai rourat văpaia cuptorului și pe tineri nearși i-ai păzit, bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeu părinților noștri.

Pe mine cel însetat de apele cele de viață făcătoare, satură-mă, izvorule al Apei celei de viață începătoare, ca să nu am trebuință în văpaia focului de degetul cel cu vârful udat în apă, ca să-mi răcorească limba mea cea arsă.

Viața mea este rea, vinovată gheenei și râului celui ce arde cu foc, iar ticălosul și întinatul meu suflet este plin de necurăția cea trupească, Stăpână, pe care curățește-l degrab.

Slavă ...

Viforul gândurilor celor fără de rânduială mă clatină pe mine, și viscolul diavolesc al cugetelor celor făcătoare de stricăciune mă tulbură și întru adâncul păcatului mă trage; mântuiește-mă, ocârmuiește-mă, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână.

Și acum ...

Milostivește-te spre mine Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu, că întru adâncul deznădăjduirii alunecând, te rog pe tine, Curată, să te faci mie alinare, că tu ești li-man de mântuire celor ce de-a pururea sunt întru nevoi.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce Se slăvește ...

O, suflete al meu, cât vei dori mai pe urmă să te

prihănești pe tine, dar fără de folos! Cum vei dori să te ticăloșești fără dobândă și cu ticăloșie să te căiești! În zadar și în deșert te vei scârbi atunci, pentru cele ce acum, cu nesimțire, rău le lucrezi. Drept aceea aleargă acum către Preasfânta Fecioară.

Înger va veni cu sila să te tragă pe tine, mâhnit și întristat cumplit, și să te ducă legat cu lanțurile pe care ale tale degete le-au împletit, când nimic nu vei mai putea să te sfătuiești cele de folos. Pentru aceea cazi acum la Preacurata Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Mireasă Preacurată a slavei lui Dumnezeu, să nu-mi închizi ușa dumnezeieștii cămări, ci dă-mi mie ca și eu să mă îndulcesc de strălucirea dreptilor și să mă izbăvesc de mâhniciunea cea întristătoare a păcătoșilor.

Și acum ...

Maica lui Dumnezeu, a Mântuitorului lumii și Sprijinitoarea tuturor, izbăvește-mă de dulcelele cele lumești, ceea ce ești cu totul fără prihană, ca să te laud neîncetat și să te măresc cu cântările a toată lumea.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce se slăvește de îngeri neîncetat, întru cei de sus; cerurile cerurilor, pământul, și dealurile, și munții, și adâncul și tot neamul omenesc, cu cântări, ca pe Ziditorul și Izbăvitorul, bine-L cuvântați.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce a ridicat nouă semn de mântuire, în casa lui David slugii Sale, pentru milostivirea milei, cu care ne-a cercetat Răsăritul dintru înălțime și ne-a îndreptat în calea păcii.

Pe mine cel ce înot în noianul primejdiilor și mă viscolesc întru adâncul păcatelor, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, limanul celor ce sunt în furtună, povățuiește-mă către limanul cel neînvăluit al mântuirii și mă îndreptează și mă pune neclintit pe piatra adevăratei pocăințe.

Lăcrimez, suspin, plâng și mă tânguiesc și a mă sătura de tânguiri nicidecum nu voiesc, Stăpână, socotind necazul acela, mâhniciumea cea nemângâiată, pustiirea prietenilor, împreună și a ajutătorilor, și lipsa cea fără de mângâiere.

Slavă ...

Tămăduiește-mă, Maica lui Dumnezeu, precum Fiul tău pe slăbănogul, pe mine cel ce zac de mulți ani în patul răutății, și poruncește-mi și mie ca să-mi ridic, ca pe un pat, trupul meu drept, prin lucruri îmbunătățite, și să merg la locuirea cerurilor.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Dezlegătorul bolilor și Doctorul durerilor, Pierzătorul patimilor și Grabnicul alungător al duhurilor celor rele, Mântuitorul sufletelor și Tatăl cel de obște, tămăduiește-mi durerea sufletului meu, și suspinarea, și chinuirea și ticăloșia.

MARȚI SEARA

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului Celui ce a făcut minuni mari în Marea Roșie; căci cu marea a acoperit pe potrivnici și a mântuit pe Israil că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Pe singura Stăpână cea cu dar dăruită, pe cea frumoasă între femei, sfeșnicul cel cu șapte făclii, pe Mi-reasa cea cu totul fără de prihană, lăcașul lui Dumnezeu cel însuflețit, sicriul cel ce totul de aur, pe Sfânta Fecioară, să o ferim.

Firea cea omenească care de demult a căzut din viața cea mai bună, și din locul cel roditor de verdeață, din raiul cel roditor de viață cu necinste a fost scoasă afară și a căzut din slava lui Dumnezeu, la mai mare slavă ai suit-o, Fecioară Prealăudată.

Slavă ...

Dumnezeiască curățitoare, masa cea vie și cămară cu aur împletită, norule cel în chipul porfirii, cea mai desfătăată decât cerurile, scaune preaînalte al lui Dumnezeu, palatule cel cu foc arzător, cetatea însuflețită a lui Dumnezeu, Stăpână, miluiește-mă.

Și acum ...

Stâlpare din rădăcină împărătească ai odrăslit, și din seminție împărătească, ceea ce pe Hristos Împăratul, Floarea cea neveștejită, L-ai înflorit, Stăpână, îmbrăcat cu porfiră împărătească strălucită și vopsită din porfiriștele tale sânghiuri, Stăpână.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărește-te suflete întru Domnul Dumnezeu și strigă laudându-te: Nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

În ceasul cel înfricoșat, să te aflu pe tine ajutor, Fecioară Stăpână, din întunericul cel mai dinafară, și din gheena, și de scrâșnirea dinților, și de viermele cel neadormit și din toată munca, răpindu-mă.

Dă-mi mie, Stăpâna tuturor, lacrimă curățitoare de întinăciunile trupului, și de foc stingătoare, de greșelile mele dezlegătoare, și de suflet curățitoare și a minții păzitoare.

Slavă ...

Lăcaș sfânt fiind, Preasfântă Stăpână, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, milostivește-te spre noi robii tăi și sfințește mintea noastră și gândul, ceea ce ești munte sfânt.

Și acum ...

Dă-mi mie, Stăpână, gând deștept și priveghetor și grijă neconținută de cercarea ceea ce va să fie la judecată, la care neosândit arată-mă, pe mine cel ce sunt însumi osândit.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul Tău și m-am înfricoșat; înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat, că Dumnezeu mai înainte de veci fiind, din Fecioară Te-ai născut, făcându-Te Om.

Când iau în minte înfricoșatul Tău divan, Cuvinte al lui Dumnezeu, și îngrozirea cea dreaptă și înfricoșarea hotărârii celei nemitarnice, tot mă înspăimânt și mă tulbur; ci cu rugăciunile Maicii Tale, mântuiește-mă.

Obicei prea rău cuprinzându-mă, și cu lungime de multă vreme în laț prinzându-mă, și întru deprindere oarecare și firească venind acum, tirănește mă silește pe mine; deci, din tirania aceasta scoate-mă, Stăpână.

Slavă ...

În ceasul și în ziua cercării, când seamă mi se va cere pentru greșelile mele și amare munci voi lua, atunci, Fecioară, să-mi stai înaintea ajutătoare, și de dreapta oșândă izbăvindu-mă și din focul gheenei răpindu-mă.

Și acum ...

Păcatul înstrăinându-mă de la Dumnezeu și a lepăda frica Lui cea mântuitoare plecându-mă, m-a silit a săvârși toată pofta și dulceața cea fărădelege; pentru aceea mai înainte de judecată însumi sunt osândit, din care mântuiește-mă, Fecioară.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cela ce ești nevăzut, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii de voie ai petrecut, Cel necuprins; pentru aceasta la Tine mâneacănd, Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Vremea vieții mele ca fumul a pierit și către porțile morții m-am apropiat, și mă înspăimânt de năpădirea diavolească, că ale lor lucruri totdeauna am făcut; îndură-te, ceea ce ești cu totul fără prihană, și mă mântuiește.

Dă-mi pâraie de lacrimi, Fecioară, ca să usuce adâncul răutăților mele, și stinge, Doamnă, toată văpaia patimilor mele, și în ziua Judecății mă învrednicește ca să mă izbăvesc de foc și de celelalte munci.

Slavă ...

Pocăință adevărată și întoarcere desăvârșită de la

greșelile care am făcut nu arăt; pentru aceea te rog pe tine, ceea ce ești bună, să mă întorci pe mine mai înainte de sfârșit și mai înainte să mă împaci cu Dumnezeu și Stăpânul meu.

Și acum ...

Sub ani, pe Dumnezeu, Cel ce fără de ani din Tatăl mai înainte de ani S-a născut, mai presus de minte și de cuvânt cu trup L-ai născut, Fecioară, pe Înțeleptul Ziditor al vremilor și al anilor și al veacurilor, Care cu cuvântul dezleagă greșelile mele cele de multă vreme.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul păcatelor și furtuna deznădăjduirii s-au sculat asupra mea, Mântuitorule, drept aceea cu credință strig Ție: Precum pe Iona l-ai scos din chit, așa scoate și viața mea din stricăciune, mult Milostive.

Cursele, lațurile și pândirile diavolilor celor ce mă vânează pe mine, ca niște țesături de păianjen arată-le, Fecioară cu totul fără prihană.

Să nu contenești, Fecioară, să mă pui în bună rânduială și să mă povățuiești către așezare mai dumnezeiască și să mă înțelepțești și să mă luminezi.

Slavă ...

Dă-mi mie, Fecioară, în sufletul meu, pomenirea morții neștearsă și grijă de ieșire; printr-însele înțelepțindu-l pe acesta.

Și acum ...

Isaia, prin Duhul, carte te-a văzut pe tine, Curată, că întru tine s-a scris slobozenia muritorilor.

Sedealna:

Spânzurat pe lemn dacă Te-a văzut, Stăpâne, cea neispită de nuntă și cu totul fără prihană, Curata Fecioară și Maica Ta, a strigat către Tine: O, Fiul meu preadulce! Vai mie, cum Te-a osândit pe lemn adunarea cea prea fărădelege, pe Tine, Făcătorul tuturor și Stăpânul! Laud însă bunătatea Ta cea desăvârșită.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De demult chipului celui de aur al închinării perșei, cei trei tineri nu s-au închinat, lăudând pe Domnul în mijlocul cuptorului: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Încinge cu tărie, Curată, sufletul meu cel slăbănogit pentru păcate și mă mântuiește pe mine cela ce strig Fiului tău: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Temându-mă de ceasul morții, pentru cea fără de moarte și veșnică muncă, către tine cad, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, mântuiește-mă de cursele vânătorilor.

Slavă ...

Mă înfricoșez și mă cutremur aducându-mi aminte de ziua și ceasul cercării; ceea ce ești bună, să-mi fii atunci mie, netrebnicul robului tău, ajutoare și părtinitoare, sprijinitoare și izbăvitoare.

Și acum ...

Noaptea păcatelor mă cuprinde, norul patimilor mă acoperă și furtuna cea neguroasă a greșelilor mă înconjoară și negura cea prea adâncă a deznădăjduirii mă ascunde; cu lumina pocăinței luminează-mă, Stăpână.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuptorul babilonesc pe tinerii ...

În pântecel tău S-a pogorât Dumnezeiasca Ploaie, ca o ploaie pe lână și ca o picătură ce pică pe pământ. Deci, învrednicește-mă, Fecioară, ca ziua și noaptea cu ploi de lacrimi a mă spăla și a-mi uda așternutul patului meu.

Umplutu-s-a de rele sufletul meu și socotit am fost cu toți cei ce se pogoară în groapă; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-mă din groapa patimilor și din tina cea întunecată a răutăților mele.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Sfeșnicule al Luminii celei nematerialnice, cămară cu totul de aur, dumnezeiescule pat cel strălucit și scaune al slavei celei în chipul focului, palatule însuflețite și vistierie plină de toată curăția și sfințenia, sfințește-mi mintea mea.

Și acum ...

S-a umplut de rele sufletul meu, s-a apropiat de iad viața mea, socotit am fost de vrăjmașii mei ca un om singur și neajutorat; ci arată, ceea ce ești tare sprijinitoare a lumii, că ești ajutătoare celor fără ajutor.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuptorul babilonesc pe tineri nu i-a ars, nici focul Dumnezeirii pe Fecioara nu o a stricat. Pentru aceasta, cu tinerii, noi credincioșii strigăm: Binecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe cea mai înainte însemnată în rug și în foc, în Sinai, lui Moisi, puitorului de Lege, și care a zămislit în pântec pe Dumnezeiescul Foc fără de ardere, făclia cea

întru tot luminată și nestinsă, pe cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, cu cântări cinstind-o să o mărim.

Tu știi neputința smeritului meu trup, rănila sufletului meu, nestatornicia inimii mele și amăgirile; pentru aceea cu milostivirea ta dă-mi tămăduire de amândouă părțile.

Cea cu totul fără prihană, ceea ce ești loc desfătat al bucuriei, bagă-mă până la casa lui Dumnezeu, în locul cortului celui minunat al celor ce dulce prăznuiesc, unde este sunetul glasului bucuriei și al mărturisirii.

Slavă ...

Suspînând și tânguindu-mă cad la tine, Fecioară, cu plângere strigând: Miluiește-mă și mântuiește sufletul meu cel ticălos, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Voitorul milei, și în ziua judecății izbăvește-mă de toată osânda.

Și acum ...

Pentru nenumăratele bunătăți pe care le-ai făcut cu mine, ceea ce ești bună, în toată viața mea bine te voi cuvânta, și în toată vremea voi slăvi slava ta și totdeauna lauda ta va fi în gura mea, Stăpână.

MIERCURI SEARA

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu, Cel ce a mântuit în mare pe popor,
iar pe potrivnici i-a cufundat, Lui singur să-I cântăm că
S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu și Stăpânul tuturor
veacurilor, cu neispitire de nuntă, Fecioară, din stăpâni-
rea patimilor izbăvește-mă, Curată, ca după datorie și cu
mulțumită să te slăvesc pe tine, cea de-a pururea fericită,
și să te măresc.

Ușa cea mântuitoare a Împăratului slavei, Fecioară
de Dumnezeu Născătoare, bagă în ușa vieții, cu rugăciu-
nile tale, Preacurată, pe cei ce intră prin ușile Bisericii
tale, Stăpână, și te cinstesc pe tine.

Slavă ...

Milostivă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești
lauda apostolilor, și slava purtătorilor de chinuri și întă-
rirea credincioșilor, întărește, rogu-mă, mintea mea, care
se răzvrătește cu asupririle amăgitorului și se întuneacă
cu călcările de poruncă.

Și acum ...

Ceea ce ai fost hotărâtă mai înainte de toți vecii, să
te faci Maică a milostivirii, tu pe mine mă învrednicește
să dobândesc dumnezeiasca milă, ca să cânt totdeauna
cu veselie, eu netrebnicul robul tău, măririle tale, Prea-
curată.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Arcul vrăjmașului l-ai zdrobit și pavezele le-ai sfărâmat întru tărie, Stăpâne Hristoase, întărirea noastră; Sfânt ești Doamne.

Pe tine părtinitoare și zid de mântuire te avem noi credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, Prealăudată; să nu treci cu vederea Stăpână, nici să rușinezi rugăciunile noastre.

Ploi de lacrimi dă-mi mie, ceea ce ești bună, și cu acestea stinge-mi de tot cuptorul patimilor mele și spală-mi toate întinăciunile cele sufletești, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Întru fărădelegi mi-am întinat bunul neam al sufletului meu, Preacurată, și mă înfricoșez de cercare, când Cuvântul va cere de la mine vrednicia chipului Său.

Și acum ...

Graiurile vameșului uneltindu-le eu ticălosul, strig ție: Milostivește-te spre mine, Stăpână, și cu rugăciunea ta dă robului tău lăsare greșelilor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzul tainei nașterii Tale celei străine și negrăite am auzit și m-am spăimântat; și laudând, strig Ție: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Venit-au, Preacurată, apele faptelor celor necuvi-oase până la ticălosul meu suflet, și ținut fiind cu tina patimilor, strig chinându-mă: Să nu mă treci cu vederea, Stăpână, pe mine robul tău.

Fiare gândite înconjurându-mă acum fără de milă, se sârguiesc să răpească fără cruțare ticălosul meu su-

flet, cea cu totul fără prihană; ci zdrobește măselele acestora, cele de suflet stricătoare, ceea ce ești atotputernică.

Slavă ...

Fii milostivă robilor tăi, Fecioară, rugămu-ne, și de îngrozirea cea așteptată izbăvește degrab pe poporul tău, ca să strigăm ție, mulțumind: Slavă ție, Împărăteasă a toate.

Și acum ...

Suspinare zdrobită dă-mi mie, Născătoare de Dumnezeu, și lacrimă sufletească ca să-mi plâng păcatele mele cele multe și cugetele cele neîndreptate, și voi ruga, Doamnă, milostivirea ta.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cela ce ești nevăzut, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii de voie ai petrecut, Cel neajuns; pentru aceasta la Tine mânecând, Te laudăm, Iubitorule de oameni.

Răscumpărare făcându-Se nouă Fiul tău, pe toți ne-a izbăvit din stricăciune, Fecioară; pentru aceea izbăvește-mă de cugetul cel trupesc și de scularea asupra-mi a patimilor.

Cu supărările diavolești, mintea mea totdeauna întru cugete necuvioase cu taină trăgându-se, să nu o lași, Stăpână, ci pune-o nerăsturnată.

Slavă ...

Pentru milostivirile milei, Fiul tău S-a arătat Mântuitor păcătoșilor și vameșilor; pe Care urmându-L, Curată, acum miluiește-mă pe mine, cela ce mai mult decât toți am păcătuit.

Și acum ...

În toate zilele se ispitește vicleanul balaur să rupă

smeritul meu suflet; ci sfarmă, Născătoare de Dumnezeu, dinții cei stricători de suflet ai acestuia.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul patimilor s-a sculat asupra mea și viforul vânturilor celor potrivnice; ci, întâmpinându-mă Tu, Mântuitorule, mântuiește-mă și mă izbăvește din stricăciune, precum ai mântuit din fiară pe proorocul.

În valurile vieții cu vătămare de minte neconținut cufundându-mă, eu ticălosul, și vânturându-mă totdeauna de vânturile vrăjmașului, acum strig ție, Născătoare de Dumnezeu: Ajută-mi!

Curgeri de lacrimi duhovnicești dă-mi mie, Fecioară, ca să spăl tina greșelilor mele și către apa iertării îndreptează-mă în ziua judecății.

Slavă ...

Adormit-am întru moarte sufletească și zac în mormântul deznădăjduirii; ci dă-mi mie mâna, Preasfântă Fecioară, și mă scoală, rogu-mă, povățuindu-mă către pocăință și către viață.

Și acum ...

Dintru tine, de Dumnezeu dăruită, curg râurile cele pururea curgătoare ale minunilor, și adapă fața a tot pământul și îngrașă gânditor sufletele noastre.

Sedealna:

Fărădelegile mele, covârșind nisipul mării, acopăr smeritul meu suflet; ci cu mulțimea îndurărilor tale, Curată, șterge degrab toate greșelile mele, și de mândriciunea care mă cuprinde izbăvește-mă, și de toată bucuria și veselia umple inima mea, Fecioară.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe văpaia cea din cuptor au stins-o tinerii și cereasca rouă au primit-o cu credința: Bine cuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

De ceasul morții temându-mă, pentru munca cea veșnică, la tine cad, Născătoare de Dumnezeu; mântuiește-mă atunci din cursa vânătorilor.

Ceea ce ai încăput în pântece pe Dumnezeuul Cel neîncăput, pe mintea mea cea cu multe greșeli strâmtorată slobozește-o, Născătoare de Dumnezeu, de tirania acestora.

Slavă ...

Pe cel după chipul Tău, Hristoase, l-am întinat cu faptele cele necuvioase, eu ticălosul. Pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, Tu dă-mi mie lacrimă curățitoare de greșeli.

Și acum ...

Când voi fi judecat, ca un vinovat, înaintea divanului lui Hristos, arată-te mie, Preacurată, și mă izbăvește din toată munca cu fierbinte părtinirea ta.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce S-a născut ...

Râvnind desfrânatului cu adevărat, toată viața mea am cheltuit-o în păcate; dar acum strig: Greșit-am ție! Fă-mă ca pe unul din argații Fiului și Ziditorului tău, Fecioară, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Când cu porunca lui Dumnezeu va vrea sufletul meu să iasă din viață, atunci răpește-l din cursa vânătorilor, Preacurată, care strigă ție: Toate lucrurile te laudăm pe tine și te ferim întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Adormind întru moarte, zac în mormântul deznădăjduirii, Fecioară; ci tu înviază-mă și cu priveghere mă învrednicește a cânta: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum ...

Stăpână Curată, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește-mă de stricăciunea păcatelor și de asuprea și reaua lucrare a diavolilor, încetează-mi tulburarea patimilor și stinge văpaia cea nesuferită a dulceților, cu roua darului tău.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut din Tatăl Cel fără de început, mai înainte de veci, și mai pe urmă din Născătoarea de Dumnezeu cu trup S-a îmbrăcat, laudați-L, bine-L cuvântați și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine rugul cel nears și Sfântă Fecioară, Maica Luminii și de Dumnezeu Născătoare, nădejdea noastră a tuturor, te mărim.

Suflete, se apropie sfârșitul; lângă uși este divanul; depărtează-te de lucrurile rușinii și apucă-te de petrecerea cea bună, că ai ajutoare pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce din toată răutatea te izbăvește.

Alunecându-mă cu gândurile și căzând întru adâncul pierzării, rog acum, Fecioară, folosința ta: Întărește clătită neputința minții mele pe piatra cea tare a poruncilor lui Dumnezeu.

Slavă ...

Legile Tale le-am lepădat și mântuitoarele porunci

le-am călcat, Îndurate, și mă tem de înfricoșatul Tău
divan, întru care, șezând, vei judeca toate; pentru aceea
strig: În dar mântuiește-mă, Cuvinte, pentru rugăciunile
Maicii Tale.

Și acum ...

Neamul oamenilor, cea cu totul fără prihană, cu
solirea ta cea nebiruită îmbogățindu-ne, strigăm ziua și
noaptea: Să nu încetezi a ruga pe Făcătorul și Fiul tău,
să miluiască pe cei ce te laudă pe tine.

JOI SEARA

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a umblat oarecând soarele, căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, poporului celui ce a trecut marea pedestru, și cu plăcere lui Dumnezeu a cântat: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Sălășuire a dumnezeieștii slave, munte sfânt și nor luminos, decât cerurile mai înaltă, decât sfinții îngeri mai presus și mai cinstită decât toate făpturile, Stăpână, miluiește-mă și mă mântuiește.

Biserică a Stăpânului, munte sfânt și cort mai presus de nori, Doamnă și Fecioară, cea bună și frumoasă, cea singură binecuvântată, frumusețea lui Iacov, nestricată Maică a lui Dumnezeu, miluiește-mă Stăpână.

Slavă ...

Semn de mântuire, văpaie de foc nestinsă, liman neînviforat fii mie, Fecioară, celui ce înot în noianul vieții, dezlegându-mi viforul duhurilor și furtuna valurilor patimilor și corabia sufletului meu mântuind-o.

Și acum ...

Pe țara ta aceasta care te cinstește totdeauna cu credință, Curată, mântuiește-o de primejdie, de robirea barbarilor, de războiul cel dintre noi și de sabie și de orice altă îngrozire.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câștigat-o cu scump Sângele Tău.

Te binecuvântăm pe tine, prin care blestemul cel de demult s-a dezlegat și binecuvântarea a înflorit și fiirea cea blestemată s-a binecuvântat.

Prea milostivă Stăpână, când voi muri să stai lângă mine și în ziua judecății stându-mi de față, să mă izbăvești de osândă.

Slavă ...

Mărim pe Ceta ce ți-a făcut ție multe măriri, Stăpână, precum ai zis mai înainte, fericindu-te pe tine, cea întru tot preafericită.

Și acum ...

Bucură-te, scaune cu totul luminate și cu aur preastrălucit al lui Dumnezeu Cuvântul, Cel ce stăpânește peste toate; bucură-te, Fecioară, propovăduirea apostolilor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase, că ieșind din Chivotul sfințirii Tale, din nesticata Maică, în Biserica Slavei Tale, Te-ai arătat ca un Prunc în brațe purtat și s-au umplut toate de lauda Ta.

Gavriil venind în Nazaret, bucurându-se, arătat ți-a adus ție, celei Curate și prea neîntinate pe «bucură-te». Pentru aceea împreună cu acesta strigăm și noi netrebnicii robii tăi: Bucură-te, prea minunată Fecioară și mult cântată.

Precum ai mântuit pe Manase cel ce s-a pocăit mai

înainte, și pe mine, cel ce am greșit mult și am trecut cu vederea poruncile Tale, pocăindu-mă, primește-mă, Mântuitorule, pentru rugăciunile Maicii Tale, și din munci izbăvește-mă, ca un singur Îndurat.

Slavă ...

Stăpână, izvorul milei, cea milostivă cu adevărat, și chiar îndurată și iubitoare de bine, miluiește sufletul meu cel ticălos, care înoată în noianul deznădăjduirii, și spre tine singură își are nădejdea.

Și acum ...

Înstrăinându-mă păcatul de la Dumnezeu și plecându-mă să lepăd din inimă frica Lui, m-a silit a săvârși toată pofta și nelegiuirea dezmierdare; pentru aceea mai înainte de judecată sunt de sinemi osândit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Dacă a văzut Isaia cu închipuire pe Dumnezeu, pe scaun preaînalt, de îngerii slavei înconjurat, a strigat: «O, ticălosul de mine! Că mai înainte văzui pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpânește pacea și lumina cea neînserată».

Tăciune al gheenei și cheltuială a focului celui nestins, să nu mă arăți, Stăpână, nici mulțimea viermilor mâncare veninată să mă primească, nici scrâșnirea dinților, nici tartarul să mă cuprindă pe mine.

Sfânta sfinților fiind, Preaneîntinată Născătoare de Dumnezeu, Curată, pe Cuvântul Cel Sfânt, Care cu sfințenie întru sfinți se odihnește L-ai născut, Cel ce ne dăruiește nouă luminare și dar, sfințenie și izbăvire.

Slavă ...

A te lăuda după vrednicie nici limbile îngerilor nu

pot, căci care laudă este potrivită ție, Fecioară, ceea ce ai născut pe Făcătorul îngerilor și al oamenilor. Pentru aceea, miluiește pe cei ce te cinstesc pe tine cu credință.

Și acum ...

Preacurată Marie, ceea ce ești bucuria inimii mele, și dulceața și mângâierea, în ceasul ieșirii să-mi fii aproape stătătoare și părtinitoare, în calea cea dreaptă îndreptând sufletul meu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-a Ție, văzând bătrânul cu ochii mântuirea, care a venit oamenilor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu ești Dumnezeul meu.

Bucură-te, Fecioară, scară dumnezeiască, prin care S-a pogorât Cel Preaînalt, suind pe oameni la veselia cea nemuritoare.

De la tot felul de munci răpește-mă pe mine, robul tău, de scrâșnirea dinților, de râul cel de foc și de gheena.

Slavă ...

Hristoase, Mântuitorul meu, cu mila Ta dă-mi mie izvoare de lacrimi, ca să plâng mulțimea greșelilor mele.

Și acum ...

Bucură-te, muntele din care S-a tăiat Piatra darului, Care a zdrobit pe toți idolii înșelăciunii.

Sedealna:

Cea neispită de nuntă, Curata și Maica Ta, Hristoase, văzându-Te pe Tine mort spânzurat pe lemn, ca o Maică, plângând a grăit: «Ce Ți-a răsplătit Ție adunarea iudeilor cea fărădelege și nemulțumitoare, care cu multe și mari darurile Tale, Fiul meu s-au desfătat? Laud însă

plecăciunea Ta cea dumnezeiască».

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au cuvântat, și Te-ai sălășluit în Fecioară nestricată, pe Dumnezeu Cuvântul lăudăm, cu bună credință cântând: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Maică fără de bărbat, pe tine Dumnezeiască Mireașă toți te cunoaștem, și Fecioară hrănitore de Prunc te numim, că întru tine, negrăit, fecioria și nașterea, cele cu firea despărțite, întru una împreună au alergat.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeul Cel mai înainte de veci, Pricuinitorul vremilor și al anilor, stăi lângă mine în vremea ieșirii mele, grabnică ajutătoare, și nădejde nerușinată și tare scăpare.

Slavă ...

Cu adevărat legile firii s-au dezlegat întru tine, că pe Stăpânul zidirii L-ai zămislit mai presus de fire, Fecioară, Care pentru îndurarea milei, fără de sămânță, mai presus de fire, dintru tine S-a făcut Om.

Și acum ...

Mântuiește-mă Preasfântă Stăpână, mântuiește-mă Părtinitoarea mea, ca să se rușineze toți cei ce mă urăsc pe mine, și să se laude întru tine, Născătoare de Dumnezeu, toți cei ce iubesc dumnezeiescul tău nume.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cu focul cel nesuferit ...

Nu numai mâinile și ochii, ci și mintea și sufletul și inima le întind către tine, Fecioară; tot pe mine strălucește-mă cu lumina ta, tot spală-mă cu lacrimile, tot curățește-mă cu umilință fierbinte.

Mă așteaptă pe mine cumplită osândă; voi fi judecat înaintea îngerilor și înaintea priveliștii a milioane de oameni; atunci izbăvește-mă de nevoia cea mare, căci ai mare și bogată milă, născând pe Marele Împărat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Tomule preacurate al lui Hristos și carte pecetluită și de Dumnezeu scrisă știindu-te pe tine, te rog să mă scrii în cartea celor mântuiți, Fecioară, și zapisele greșelilor mele să le rupi cu sulița Fiului tău.

Și acum ...

Izbăvește-mă de focul cel nestins, ceea ce ai zămislit Focul cel fără de materie, Fecioară, și cu focul dumnezeieștii frici, tot mă curățește, aprinzând înlăuntrul sufletului meu focul pe care Fiul tău S-a pogorât să-l arunce în lume.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce stăteau lângă buna credință, și de văpaie fiind nevătămați, dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii, toată partea bărbătească ce deschide pântecul, sfânt lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel mai înainte născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel Întâi Născut din Maică fără ispită bărbătească,

Îl mărim.

Izbăvește-mă de scrâșnirea dinților și de viermele cel veninos, de tartarul cel prea amar, de întunericul și focul cel dinafară și de toate celelalte nenumite munci, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe mine cel ce scap la mila ta.

Vârtutea mea, nădejdea și lauda, tăria și mântuirea mea, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, izbăvește-mă de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, care caută ca niște fiare să mă rupă și până în sfârșit să mă piardă.

Slavă ...

Ceea ce ai născut pe Fiul lui Dumnezeu și ești Stăpână a tuturor, Fecioară Preasfântă, miluiește sufletul meu, și în ziua judecății de osândă izbăvește-mă și să nu mă lași să fiu supus muncilor gheenei.

Și acum ...

Biserica a lui Dumnezeu și palat însuflețit te-ai arătat, Curată; pentru aceea și «bucură-te» toți credincioșii cu bucurie, împreună cu îngerul, strigăm ție. Bucură-te, neîntinată; bucură-te, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce singură ai pricinuit Viața.

VINERI SEARA

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare nouă să cântăm popoare Celui ce S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră și una a făcut pe cele pământești cu cele cerești, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Preacurată și Preasfântă Stăpână, ce cântare de laudă îți voi aduce ție, eu netrebnicul și mult păcătosul robul tău, ca să milostivești pe Fiul tău să-mi dea iertare de păcate?

Răutățile mele și nelegiuirile au întrecut noianul mării. Deci, altă nădejde de mântuire, ca să milostivească pe Înduratul Dumnezeu, nu am afară de tine, Preamilostivă Stăpână.

Slavă ...

Îndrăzneală având către tine, o Maică a lui Dumnezeu, cea fără prihană, cu suspin din adâncul inimii cer ca să-mi mijlocești de la Fiul tău iertare greșelilor mele, cele mai multe decât nisipul.

Și acum ...

Nu încetez slăvindu-te, o, Preamilostivă Doamnă, eu prea ticălosul robul tău, deși m-am afundat întru adâncul greșelilor mele celor prea fărădelege; ci tu, ca o bună, primește netrebnicia mea cântare, mijlocindu-mi iertare de păcate.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Suflete sterp și neroditor, a câștiga rod bine slăvit, veselindu-te, strigă: M-am întărit prin Tine, Dumnezeule; nu este sfânt, nu este drept afară de Tine, Doamne.

Fiind cu totul întunecat de mulțimea greșelilor, o, ticăloase suflete, strigă către Preasfânta Fecioară, cea mai sfântă decât toți sfinții, ca să-ți solească iertare și luminare de la Preamilostivul său Fiu.

Nimeni n-a păcătuit precum eu, o, Preacurată Fecioară! Deci, cu a ta solire învrednicește-mă iarăși milostivirii Fiului tău, pe mine cel căzut din darul Lui, căci la tine alerg și năzuiesc, Preamilostivă Stăpână.

Slavă ...

Toată fiind bună și preamilostivă, Stăpână, roagă pe Preaînduratul Dumnezeu, pe Care L-am mâniat cu spurcatele mele fapte, ca să-mi dea chip de pocăință și să mă învrednicească părții celei de-a dreapta, când va veni să judece lumea.

Și acum ...

Altă nădejde nu am afară de tine, preamilostivă Doamnă, ca să împlânzească pe Milostivul și Dreptul Judecător pentru nelegiuirile mele cele păgânești; deci, milostivă fii mie păcătosului.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Ce te-ai spăimântat Avacume? Cui strigi și grăiești: De la Teman va veni Dumnezeu; Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit întru noi și ne-am văzut întru lauda Minunatului nostru Dumnezeu, că S-a proslăvit?

Fă milostiv pe Preaînduratul Dumnezeu, Care S-a înomenit din feciorescul tău sânge, mie prea ticălosului, care de-a pururea Îl întărât cu fărădelegile mele, ca nu

până în sfârșit să pier, ci să-ți cânt ție cântare de laudă.

Cum voi îndrăzni, eu ticălosul, a lăuda cu buze în-
tinate și cu limbă spurcată pe cea mai sfântă decât toți
sfinții? Ci tu, o, Maică a Cuvântului, care prin cuvânt ai
născut pe Cuvântul, milostivă te arată mie netrebnicului.

Slavă ...

Cerului cerurilor te-ai făcut petrecătoare, o, Stăpâ-
nă Preamilostivă, cu Nașterea ta cea mai presus de ce-
ruri și de îngeri neînțeleasă și de oameni neajunsă. Deci,
nu înceta a ruga pe Cel Născut al tău, pentru mine robul
tău.

Și acum ...

Orbit fiind la ochii sufletului meu, de mulțimea
greșelilor, la tine cad suspinând, Stăpână, ca prin solirile
tale, Preamilostivă Doamnă, să-mi dai luminare, prin
iertarea păcatelor, de la Fiul tău Cel Preamilostiv.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Ceața sufletului meu risipind-o, întru lumina Ta,
Hristoase, primește-mă pe mine, Unule Milostive, de
noapte Ție să-Ți strig: Luminează-mi înțelegerea minții
mele.

Astăzi, o, ticăloase suflete, s-a apropiat sfârșitul
tău. Deci, de ce nu cazi la Preamilostiva Stăpână, suspi-
nând din adâncul inimii, ca să milostivească pe Fiul său
spre tine?

Răutățile mele au covârșit capul meu și am căzut
întru adâncul deznădăjduirii; ci tu, ca o milostivă, o,
prea fără prihană Fecioară, tinde-mi mâna milostivirii
tale, ca să te laud neîncetat.

Slavă ...

Arătatu-te-ai mai desfătăată decât cerurile, încă-pând pe Emanuil în pântecel tău, Fecioară, pe Care nu înceta rugându-L ca să-mi dea iertare de păcate, mie ne-trebnicului robului tău.

Și acum ...

Marie, lăcașul lui Dumnezeu, lauda celor cerești, și slava celor pământești și surparea celor dedesubt, nu încetez a te chema pe tine, ca să milostivești spre mine pe Cel ce S-a născut dintru tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Am strigat întru suspinuri netăcute către Înduratul Dumnezeu și m-a auzit pe mine din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea.

Adu-ți aminte, Preamilostivă Stăpână, de ticăloșia mea cea amară și îndulcește amărăciunea inimii mele cu solirile tale cele prea puternice, ca neîncetat, fără tăcere, să te laud.

Arată-mă părtaș al raiului desfătăării pe mine cel ce spre tine mi-am pus toată nădejdea, mijlocindu-mi iertarea păcatelor de la Preadulcele tău Fiu, ca o Preamilostivă.

Slavă ...

Iisuse Preadulce, pentru solirile celeia ce Te-a născut fără prihană, picură dulceața darului Tău în ticăloasa mea inimă, curățind-o de toată întinăciunea, ca de-a pururea să se îndulcească de Numele Tău.

Și acum ...

Arătatu-te-ai, Fecioară, Maică a Cuvântului, mai presus de curăție, pe Care nu înceta rugându-L pentru

mine ticălosul, ca să-mi ierte mulțimea greșelilor, făcându-mă încăpere a darului Său.

Sedealna:

Preasfântă Stăpână și Preacurată Fecioară, și întru totul fără prihană, izbăvește-mă pe mine cel plin de păcate, de prihana greșelilor, prin solirile tale cele preaputernice către Milostivul tău Fiu, ca pururea să te măresc.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Chipului celui de aur al închinării celei persane, tinerii cei trei nu s-au închinat, ci în mijlocul cuptorului, lăudând, ziceau: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Cad la tine, Preacurată Fecioară, cu zdrobirea inimii, suspinând și te rog: Nu te întoarce de la ticălosul robul tău, cela ce pururea te mâinii cu faptele mele cele rele, ci mă întoarce la pocăință.

Aducându-mi aminte de nelegiuirile mele, o, Preamilostivă Doamnă, nu încetez, pentru care și alerg la tine, ca la o Preamilostivă, ca prin mijlocirea ta să-mi speli noroiul păcatelor, scoțându-mă din cursele vrăjmașilor mei.

Slavă ...

Laud milostivirea ta și slăvesc măririle tale, o, întru tot fără prihană, Stăpână; primește, Doamnă, săraca mea rugăciune și îmblânzește pe Fiul tău, Cela ce S-a făcut Om pentru mine, ca să te măresc în veci.

Și acum ...

Lacrimi aduc ție, Stăpână, ca o jertfă fără prihană; primește suspinele inimii mele celei ticăloase, Preacurată, curățire de greșeli dându-mi mie, ca o bună, că pe

tine te am liman de mântuire și folositoare.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Făcătorul de bine și Dumnezeu ...

Iacov, scară către cer văzându-te, Preacurată, milostivă scăpare te-a arătat nouă. Deci, întru tot Sfântă, pe mine cel cufundat în noianul păcatelor, înalță-mă, cu solirile tale, la lăcașurile Fiului tău, Cel Preaîndurat.

Născătoare de Dumnezeu făcându-te, Preamilostivă Doamnă și Stăpână a celor cerești, ridică-mă dintru adâncul greșelilor, rogu-mă, Preacurată Fecioară, și, cu solirile tale, arată-mă pe mine robul tău, locuitor al lăcașurilor cerești.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Israilitenilor celor de demult, ale căroră oase au căzut în pustie, m-am asemănat eu ticălosul, Preasfântă Fecioară, întorcându-mă iarăși în Egiptul patimilor; ci tu, ca o Milostivă, nu înceta rugându-te pentru mine.

Și acum ...

Căzând către tine, o, întru totul fără prihană, Fecioară, mă rog cu lacrimi dintru adâncul inimii: Să nu mă lași pe mine ticălosul să pier în mulțimea păcatelor și să mă fac bucurie diavolilor, ci mă mântuiește cu puterea ta.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Făcătorul de bine și Dumnezeu, pe Izbăvitorul a toate și Făcătorul lumii, preoți laudați-L, popoare prea înălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Cei ce cu dulcea săgeată a preacuratei tale Nașteri ne-am rănit, Curată, de a ta vrednică de îndrăgire frumusețe minunându-ne, cu cântări îngerești, după vrednicie, pe tine Maica lui Dumnezeu te mărim.

Laudele tale, Fecioară, cine din pământenii poate să le spună? Care nici cetelor îngerești nu sunt lesne înțelese, iar mie ticălosului cu totul neajunse. Drept aceea strig ție: Binecuvântată ești tu între femei.

Auzului meu, Preasfântă Stăpână, pune-i strajă din spre șoptirile vrăjmașilor mei, a celor ce pururea mă bântuiesc, ca numai poruncilor Fiului tău să fiu ascultător, laudându-L în veci, și pe tine fericindu-te.

Slavă ...

Unde voi alerga eu ticălosul, Stăpână? Sau spre cine îmi voi pune nădejdea mea? La tine nădăjduiesc, Preacurată Fecioară, ca să faci milostiv pe Fiul tău, în ziua judecății, mie netrebnicului robului tău.

Și acum ...

Întru totul fără prihană, Fecioară, cu fierbințeală mă rog și cu suspin, să nu depărtezi darul tău de la mine, robul tău, cela ce cu neîncetare te laud, ca pe o Maică Fecioară și Mireasă nenuntită.

SÂMBĂȚĂ SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Noianul Mării Roșii cu urme neudate pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Cela ce este cu firea nezidit și cu Părintele de-a pururea vecuitor, și mai presus de ani și mai înainte de veci, din tine, Stăpână, zidit și sub vreme se face Om, ca să mântuiască pe om.

Tu singură Dumnezeiască Mireasă ai ținut în brațe pe Cela ce șade întru cele înalte, Care S-a făcut trup. Căci tu ai fost din toți vecii încăpere vrednică a Stăpânitorului a toate.

Slavă ...

Veniți toți să laudăm pe Preacurata Maria, ca pe ceea ce însăși a născut pe Hristos Domnul, Care a înnoit firea omenească, și a rămas Fecioară nestricată.

Și acum ...

Izbăvește-mă de lacrimile și de suspinele cele gătite mie la înfricoșata judecată care va să fie, cu bine primitele tale rugăciuni, Maică neîntinată, cele către Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Veselește-se de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu ești tăria mea, Doamne, scăparea și întărirea.

Cela ce m-a zidit dintâi din țărână pe mine omul,
Acela Se zidește în pânțelele tău, ceea ce ești cu totul
fără prihană, îndreptând căderea cea de demult.

Stăpânirea morții și hotărârea blestemului celui de
demult le-ai stricat, Născătoare de Dumnezeu, zămisbind
Viața; drept aceea, cinstim precurată Nașterea ta.

Slavă ...

Pe tine Maica lui Dumnezeu, părtinitoare tare te-am
câștigat; spre tine punându-ne nădejdiile, ne mântuim și
către tine năzuind, ne păzim.

Și acum ...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, te slăvim,
Născătoare de Dumnezeu, potrivit numire Celui Năs-
cut al tău și chemare asemănată, Precurată.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine,
Soarele Dreptății, a stătut întru a sa rânduială, precum se
cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Înfrumusețatu-te-ai mai mult decât toată buna cu-
viință a îngerilor, ca ceea ce ai născut pe Făcătorul lor și
Domnul, întrupat din preacuratele tale sânziuri, Fecioa-
ră, pe Cel ce izbăvește pe toți cei ce-L slăvesc pe Dânsul.

Lepădând toată întinăciunea mâncării celei dintâi,
să ne hrănim cu Pâinea vieții cea din cer, care a răsărit
din pământul Fecioara, pe care, ca pe o pricinuitoare a
bunătăților, să o lăudăm.

Slavă ...

Sfânta Născătoare de Dumnezeu, cortul cel neîn-
tinat, ușa Luminii, masa și năstrapa cea cu totul de aur,
muntele cel netăiat și cu umbra deasă, care a încăput pe

Ziditorul, se fericește.

Și acum ...

Curgerile darurilor tale și izvorul tămăduirilor și împărțirile bogăției celei dumnezeiești se împărțesc din mâna cea încăpătoare de viață a Atotțiitorului, Cea ce S-a născut din pântecul tău, Mireasă Dumnezeiască.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Tu, Domnul meu, Lumină în lume ai venit; Lumină sfântă, Care întorci dintru întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Din tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, răsărind Soarele cel gândit, razele cele strălucitoare ale Dumnezeirii Lui peste toți le-a întins; pentru aceasta toți te slăvim.

Adevărat Dumnezeu născând nouă, cu trup, pe Unul-Născut al Tatălui, Născătoare de Dumnezeu Preacurată te numim, și glasul cel potrivit alcătuim Nașterii tale.

Slavă ...

De o fire și de un chip fiind cu Tatăl, Fiul Cel Unul-Născut, de voie S-a făcut de un neam cu oamenii, întrupându-Se Cel Înalt din pântecul tău, Maică Fecioară.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană, sufletul meu cel înghețat de stăpânia răutăților, cu fierbinte rugăciunea ta, cu bună cuviință ridică-l la căldura dumnezeieștii dragoste a Ziditorului.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine; de sângele diavolilor curățindu-se, cu Sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Aflându-te pe tine lăcaș curat al curăției, în pântecele tău, Fecioară, S-a sălășluit Stăpânul cel curat, vrând să curățească frământătura oamenilor.

Cer ai făcut firea cea pământească a oamenilor, ceea ce ești cu totul fără prihană, și stricată fiind o ai înnoit pe dânsa; pentru aceasta cu neîncetate glasuri te laudăm.

Slavă ...

Zămislit-ai în pântece, Maica lui Dumnezeu, pe Dumnezeu Cuvântul, Cel fără de început, Care pentru noi oamenii S-a făcut Om, precum suntem noi, fără de schimbare, în două firi cunoscut.

Și acum ...

Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Maicii Tale și ale nenumăratelor puterilor celor de sus, mie celui viscolit în marea vieții tinde-mi mână de ajutor.

Sedealna:

Cu multe păcate, eu desfrânatul mi-am întunecat mintea; deci strig folosinței tale celei tari, Născătoare de Dumnezeu: Luminează-mi luminile sufletului meu, strălucește-mi raza cea luminată a pocăinței și mă îmbracă în arma Luminii, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Cântarea a 7-a, Irmos:

În cuptorul cel persesc tinerii lui Avraam, cu dragostea bunei credințe, mai vârtos decât cu văpaia focu-

lui fiind aprinși, au strigat: Bine ești cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Cuvântul Cel ce este dintru început, sălășluindu-Se în pântecele tău, Fecioară, S-a întrupat, și pe noi cei robiți ne-a chemat Iubitorul de oameni, Domnul Dumnezeuul părinților, Cel binecuvântat.

Ușă gândită te-ai arătat, Dumnezeiască Mireasă, a Soarelui Celui de sus, Care, mai presus de cuvânt și de cuget, din tine S-a arătat oamenilor pe pământ, a Dumnezeului părinților, Cel binecuvântat.

Slavă ...

Înfrumusețată fiind cu fapte bune, ai stat de-a dreapta Împăratului tuturor, Celui ce S-a întrupat din sânghiurile tale, Fecioară nenuntită, rugându-te neîncetat ca să ne izbăvim de toată nevoia.

Și acum ...

Cu îndrăzneala ta de Maică rupe lanțurile greșelilor, ale celor ce cu dreaptă credință cântă Nașterii tale, Fecioară: Prealăudate Doamne, Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Măinile întinzându-și Daniil ...

Neapropiat fiind, ca un Ziditor, de toate cetele cele mai înalte, a locuit în pântecele tău, Fecioară, păzindu-te nearsă și după naștere nestricată, Căruia acum strigăm: Lăudați lucruri pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Curată fiind de prihane și de întinăciuni și lăcaș a toată sfințenia, ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, Care pe toți sfințește și cu Tatăl împreună fără de început este;

pentru aceasta pe tine, Fecioară, te laudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cunoscându-te Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim cu gura și cu mintea, ceea ce ești cu totul fără de prihană, că ai născut, Preacurată, pe Hristos, Făcătorul și Domnul și Împăratul, îmbrăcat cu trup. Pentru aceasta te laudăm, Fecioară, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum ...

Pe tine chivotul cel preasfânt și umbrit de Dumnezeiescul Duh, ceea ce ai născut pe Cuvântul Cel mai înainte de veci și pururea veciitor, Care pentru negrăita Sa milostivire S-a făcut Om, te laudăm Născătoare de Dumnezeu și te preaînălțăm întru toți vecii

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Mâinile întinzându-și Daniil în groapă, gurile leilor cele deschise le-a încuiat. Și puterea focului au stins-o tinerii cei iubitori de buna credință, cu fapta bună încingându-se și strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Hristos, Piatra cea netăiată de mână, Cea din marginea unghiului, din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, împreunând firile cele depărtate; pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pe Cărbunele Cel gândit, Dumnezeiască Mireasă, pe Care L-a văzut Isaia, Îl porți în brațe, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cu chipul nostru unindu-Se, și mântuire lumii strălucind; pentru aceasta toți te mărim.

Semnele Nașterii tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, proorocii mai înainte le-au propovăduit, de departe pentru cele cu taină învățându-se, și prin insuflarea Dumnezeiescului Duh cu mare glas le-au propovăduit lumii; de ale căror împliniri acum ne minunăm.

Slavă ...

Frumos cu podoaba și mai strălucit decât toți este Rodul pântecelui tău, că tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, ai născut pe Dumnezeu întrupat, Care S-a arătat ca să mântuiască pe om; pentru aceasta toți te mărim.

Și acum ...

Ca să te slăvesc, Fecioară, pe tine cea cu adevărat prea proslăvită, de toată neslăvirea păcatului mă izbăvește și slavei cerești mă fă părtaș pe mine, cela ce alerg la tine.

DUMINICĂ SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Pe voievozii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, Cela ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii îneacă-i, rogu-mă; ca Ție, întru omorârea trupului, ca într-o alăută să-Ți cântăm cântare de biruință.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Curgeri de lacrimi dă-mi mie, Născătoare de Dumnezeu, prin care voi scăpa de cercarea lacrimilor celor din focul gheenei. Că tu, Curată, toată lacrima de pe fața pământului ai încetat.

Cetățean al locului celui nestricăcios și de viață făcător m-a pus Ziditorul meu dintru început și m-a orânduit să stăpânesc pe toate cele de pe pământ; dar vrăjmașul pizmuindu-mă, cu dorul îndumnezeirii m-a surpat, Preacurată.

Slavă ...

Pahar aducător de moarte mi-a dres mie Eva de demult, iar tu, Curată, născând Strugurul vieții, must mi-ai izvorât și vinul nemuririi, care veselește inimile credincioșilor.

Și acum ...

Cort mai înalt decât cerurile și mai desfătat decât pământul te-a lucrat pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Ziditorul cerului și al pământului, și te-a arătat, pe pământ, Rai cuvântător și însuflețit.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cela ce ești mai presus decât toată începătoria, de voie Te-ai pogorât dintru înălțime pe pământ și firea omenească cea smerită ai înălțat-o din iadul cel mai dedesubt; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Vezi neputința mea, vezi necazul meu, Maica lui Dumnezeu, și dezleagă nelegiuirile mele cele nenumărate, iar datoriile mele le șterge.

Nici o cântare vrednică, potrivită ție, nu iese din gură omenească, Născătoare de Dumnezeu, pe care te laudă dumnezeieștile oști ale cerurilor.

Slavă ...

Armă nebiruită și zid nerupt avându-te pe tine, răstorn cetele celor potrivnici și laud măririle tale, Născătoare de Dumnezeu, cea neispită de nuntă.

Și acum ...

Ia aminte la strigarea robului tău, celui ce are trebuință de ajutorul tău, Maica lui Dumnezeu; nădejdea mea, auzi-mă și sârguiește de mă mântuiește.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Dumnezeiescul sfat cel neurnat al Celui Preaînalt, al întrupării Tale celei din Fecioară, prorocul Avacum înțelegându-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ploi de lacrimi și izvor de umilință dă-mi mie, care îmi spală toată tina greșelilor mele, și învrednicește ca inima mea cea înghețată să izvorască curgeri vii.

Plângând împreună și lăcrimând, cad la tine Născătoare de Dumnezeu: Fii-mi mie ajutor când sufletul meu se va despărți de ticălosul meu trup și rușinează pe diavoli care vor căuta atunci să mă apuce.

Slavă ...

Neispătită de nuntă, Marie, numele cel prea dulce și mai scump decât aurul, și mult mai cinstită decât pietrele cele scumpe, bogăția cea de mult preț și lucrul cel prea scump, mântuiește-mă pe mine cel ce alerg la tine.

Și acum ...

Îmi întind mâinile mele și ochii către tine, și buzele mele cele întinate, Stăpână, le pornesc spre rugăciune; deci să nu mă urgisești pe mine, că întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdea mea, eu robul tău.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Acum Mă voi scula, după proorocie, a zis Dumnezeu; acum Mă voi proslăvi, acum Mă voi înălța, luând din Fecioară pe cel căzut, și la lumina cea minunată a Dumnezeirii Mele înălțându-l.

Somnul cel greu al trândăvirii m-a cuprins pe mine, făcându-mă lenevos spre cele bune și cu totul greu de pornit, iară către cele rele sârguitor; dar tu, Fecioară, îndreptează-mă.

Din viața cea sfințită și prea bună am căzut, supunându-mă dulceților, și dobitoacelor celor necuvântătoare m-am asemănat. Că în cinste fiind eu, omul, n-am priceput, ticălosul; ci miluiește-mă, Preasfântă Fecioară.

Slavă ...

Cu lesnire vremea vieții mele se sfârșește, curgând cu dulce pătimire ca o apă nestatornică, și cheltuindu-se îmi vestește mie mai înainte că se apropie tăierea morții. Iar tu, Fecioară, mai înainte de sfârșit, mântuiește-mă.

Și acum ...

Gânditor și simțitor cad la tine, Curată; slobozeș-

te-mă de bântuitorii cei gândiți și simțiți, care se pun asupra mea, și mă izbăvește de vătămarea cea văzută și nevăzută.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncul mării și m-a înecat viforul păcatelor mele celor multe; ci ca un Dumnezeu, scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive.

Cutremură-te și te înfricoșează suflete, luând în minte divanul cel cu adevărat înfricoșat și nemitarnic la care vei sta înaintea, și mai înainte de sfârșit pocăiește-te, căzând la Preacurata Fecioară.

Pe tine părtinitoare te avem, Preasfântă Fecioară; prefă-ne nouă întru bucurie măhniciunea și ne izbăvește de tot necazul ce naște moarte, Preacurată.

Slavă ...

Bubele și rănile sufletului meu să nu le vădești, Cuvinte, nici să mă rușinezi înaintea celor mulți, când vei face cercarea cea înfricoșată, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Se înfricoșează cerul și pământul se clătește, spăimântându-se împreună cu cele dedesubt, cum Făcătorul amândorura, Prunc fără de sămânță, în brațele Fecioarei se poartă.

Sedealna:

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel Milostiv, ca ceea ce ești izvor al îndurării, milostivă și iubitoare de bine, Fecioară, dăruiește umilință sufletului meu mai înainte de sfârșit, dăruiește plâns veselitor inimii mele, ca plângând să dobândesc prin tine, acolo, mângâierea

dreptilor.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cei trei tineri în Babilon, porunca tiranului bârfire socotind-o, în mijlocul văpăii au strigat: Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

O, înfricoșată taină! O, uimitor semn! O, minunată auzire! Că Doamna Fecioară, cea neispitită de bărbat, s-a făcut și hrănitore și Născătoare a Dumnezeului și Ziditorului tuturor.

Când iau în minte mulțimea relelor mele, mă întunec și pe sinemi înlăuntru mă osândesc, mai înainte de Judecată, Preasfântă Stăpână, căci am divanul cel mare al științei care mă osândește.

Slavă ...

Arătat-te-ai Biserică preasfântă a Ființei celei mai presus de ființă, că pe Sfântul Dumnezeu, ca o Sfântă, cu sfințenie L-ai născut, Fecioară, din Duhul Sfânt, într-un ipostas și în două firi.

Și acum ...

Iată, Curată, cele mai de pe urmă și cele dedemult, toate patimile mele și relele mele cele în multe feluri, cu plângere și cu durere și cu lacrimi le-am mărturisit ție, strigând: Să nu mă lași lipsit de ajutorul tău.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Atotputernice, Izbăvitorul tuturor ...

Acum socotește întru sineți, suflete al meu, unde vei fi ridicat după puțină vreme și înainte a ce fel de divan și Stăpânitor vei sta, a Celui ce cunoaște sfaturile tale cele ascunse; ci suspină dintru adâncul inimii, stri-

gând: Mântuiește-mă, Hristoase, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Ridică-ți ochiul tău, suflete, către Sion și către Ierusalim, cetatea cea de sus; înalță-ți dorirea, întoarce-ți pofta ta și întinderea ta la cele cerești, căzând la Maica lui Dumnezeu, că acolo este petrecerea tuturor sfinților și veselia cea adevărată.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cei ce seamănă aici cu lacrimi și semințele faptelor bune mai înainte le aruncă, aceștia și vor secera cu adevărat, bucurându-se, multă rodire a bucuriei celei făcătoare de viață în ceruri. Acesteia învrednicește-mă, Fecioară, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Și acum ...

Fiind vinovat a nenumărate pedepse, ce voi face, ticălosul, când voi sta înaintea înfricoșatului divan al Fiului tău și răspuns potrivit pentru relele care am făcut mi se va cere să dau? Tu însă ajută atunci, Născătoare de Dumnezeu.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Atotputernice, Izbăvitorul tuturor, pe cei ce se țin neau de buna credință, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai răcorit și i-ai învățat să cânte: Toate lucrurile binecuvântați, laudați pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Eva adică, prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Pruncul purtat în pânțece, ai înflorit lumii binecuvântare; pentru aceasta toți te mărim.

Acum, ca și cum aș sta înaintea judecății gol, cu grumazul împilat, rușinându-mă, cu cutremur mă apuc

de preacuratele Tale picioare și cu lacrimi le ud, ca mai înainte desfrânata, și strig Ție: Mântuiește-mă, Mântuitorule, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Fiu, pe Cel mai înainte fără de maică, mai pe urmă L-ai născut fără de tată, Fecioară, pe Cela ce este întocmai cu Tatăl și întocmai cu oamenii, și simplu și îndoit, Cel nealcătuit, nemuritor și muritor, Cel fără de trup, îndoit cu firea și cu voirea.

Slavă ...

Înaintea oamenilor, Hristoase, și a toată adunarea cea cerească, când mii de mii și întunecime de întunecime de îngeri vor sta înaintea Ta, să nu mă osândești când mă vei judeca, pentru solirile celeia ce curat Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

O, Maică a Făcătorului tuturor, mângâierea cea cu totul luminată a celor scârbiți, apărătoarea celor ce se primejduiesc, sprijinitoarea celor necăjiți și cercetarea celor bolnavi, mântuiește-mă; mântuiește-mă pe mine nevrednicul!

LUNI SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Cela ce ai bătut Egiptul și pe tiranul Faraon l-ai cufundat în mare, mântuit-ai pe popor din robie, pe cel ce cânta cu Moisi cântare de biruință, că Te-ai proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Tu singură ești sprijin și scăpare și păzire a robilor tăi, Născătoare de Dumnezeu, Curată; pentru aceasta cad la tine și strig: Mântuiește-mă pe mine ticălosul cu milostivirea ta.

Faptele mele cele ascunse muncesc știința mea, aducând înaintea feții mele mustrarea acesteia. Deci, sârguiește-te, Stăpână, de-mi fii mie ajutor și mai înainte de sfârșit izbăvește-mă și mă mântuiește.

Slavă ...

Sfințește-mi Stăpână, inima mea cea întinată, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt și ești mai sfântă decât puterile cele de sus, cea singură Prealăudată.

Și acum ...

Întru tine mi-am pus nădejtile mântuirii mele și către tine, cea milostivă, cu credință am năzuit; să nu mă treci cu vederea, nădejdea celor deznădăjduiți, ci ca o atotputernică întâmpină-mă și mă mântuiește.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cela ce întărești tunetul și zidești duhul, întărește-mă Doamne, ca să Te laud cu adevărat și să fac voia Ta, că nu este sfânt ca Tine, Dumnezeuul nostru.

Roua milostivirii tale dăruiește-o mie celui topit de arșița păcatului și a necazurilor, cea cu totul fără prihană, Curată, răcorindu-mi sufletul și veselindu-mi inima.

Întunericul minții mele, Născătoare de Dumnezeu, mă rog risipește-l, ca o bună, cu Lumina cea dintru tine, și învrednicește-mă a mă spăla cu lacrimile pocăinței, ca o îndurată și mult milostivă.

Slavă ...

Cu picăturile milei tale, Fecioară, stinge cărbunii patimilor mele, de Dumnezeu dăruită, și făclia inimii mele cea stinsă aprinde-o, ceea ce ești sfeșnic de aur.

Și acum ...

Mă viscolește pe mine viscolul păcatului și valul gândurilor celor necuvioase; milostivește-te, cea cu totul fără prihană, și-mi tinde mână de ajutor, ca o milostivă, ca, mântuindu-mă, să te cinstesc pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău și m-am temut; înțeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul, și am proslăvit puterea Ta.

Maica lui Dumnezeu cea foarte minunată, strălucește-mi mie razele pocăinței, dezleagă-mi negura ticălosului meu suflet și pierde-mi gândurile cele rele ale inimii mele.

Pe tine curățitoarea tuturor oamenilor cu credință te rog și cer: Milostiv fă-mi mie, ca o milostivă, pe Judecătorul și Fiul tău, ca întru laudă să te slăvesc pe tine.

Slavă ...

Pe inima mea cea smerită și leproasă cu aducerile

asupra-i a necuratelor patimi, ceea ce ești singură curată, ca un doctor tămăduiește-o și din mâna diavolilor răpește-o.

Și acum ...

Acoperământ, sprijin și scăpare fii-mi mie, robului tău, Fecioară, și mă izbăvește de focul gheenei pe mine cel vrednic de osândă, ca veșnic să te slăvesc pe tine.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Să-mi răsari mie, Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine, Hristoase, mâneacă duhul meu și Te laudă, că Tu ești Dumnezeuul nostru și la Tine am scăpat, Împăratul păcii.

Omorât fiind cu patimile și cu gândurile, cea cu totul fără prihană, la îndurările tale alerg, la acoperământul tău cel fierbinte, și ajutor năzuiesc, Stăpână; ceea ce singură ai născut Viața, înviază-mi inima mea.

Pe mine cel rănit cu sabia păcatului, vindecă-mă cu prea lucrătoarea ta doctorie, ceea ce ai născut pe Domnul Mântuitorul, Care cu sulița S-a rănit pentru mine și a rănit, Preacurată, inima șarpelui.

Slavă ...

Tămăduiește rătăcirile minții mele, vindecă patimile sufletului meu și gonește întunericul trândăviei mele, cea cu totul fără prihană, ca să te laud cu mulțumită și cu dorire să cânt sprijinul tău cel fierbinte.

Și acum ...

Ape de vindecări verși tuturor celor ce bolesc, purura Fecioară, ca un nor însuflețit, cu adevărat al Împăratului Hristos. Pentru aceea, te rog pe tine cu de-adin-sul: Trimite-mi mie, celui bolnav, roua vindecărilor tale.

Cântarea a 6-a, Irmos:

În marea vieții, pentru faptele mele m-am pogorât până la iad, ci ca Iona din chit, așa strig: Fiule și Cuvântule al lui Dumnezeu, mă rog, scoate-mă dintru adâncul răutăților.

Ceea ce singură ești ajutorul tuturor, ajută-ne nouă celor ce ne primejduim și trimite-ne mâna și către limanul mântuirii îndreptează-ne, Una de Dumnezeu dăruită.

Răpește-mă, Preacurată, în ceasul cel înfricoșător de la darea de seamă și izbăvește-mă de la amăgirea cea cumplită a diavolilor și de judecată și de focul cel veșnic.

Slavă ...

Te laud pe tine, Preacântată și slăvesc măririle tale cele cinstite; pentru aceea slobozește-mă de patimile cele necurate și slavei celei negrăite învrednicește-mă.

Și acum ...

Datori suntem a te lăuda, dar cu adevărat, după vrednicie, nu putem. Pentru aceea minunându-ne, cu tăcerea cinstim Taina cea negrăită care, înfricoșat, întru tine s-a lucrat.

Sedealna:

Cela ce îmbracă cerul cu nori, Cela ce înfășoară tot pământul cu negură și îngrădește marea cu nisip, Acesta nescris împrejur cu Dumnezeirea fiind, vrând, Se scrie împrejur și cu scutece Se înfașă și cu îmbrăcămintea trupului dintru tine, Curată, S-a făcut Om și a mântuit pe om.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui

Avraam, lămuritu-s-au ca aurul în topitoare, că în cup-torul cel cu foc, ca într-o cămară luminată dănțuiam, strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Ceea ce singură ai născut pe Domnul neschimbat, de Dumnezeu dăruită, roagă-L pe Dânsul ca să schimbe mintea mea cu preaputernica Sa dreaptă, către cele mai bune, care cumplit se răstoarnă de asupra diavolilor.

Împărăteasă Fecioară, ceea ce ai născut pe Împă-ratul Hristos, milostivește-te și mă mântuiește pe mine, cea ce mă clătesc de patimi, și întărește-mă întru cre-dință și mă povățuiește la calea mântuirii, ceea ce ești mântuirea credincioșilor.

Slavă ...

Curățitoare arată-te mie către Cel ce S-a născut dintru tine, cea cu totul fără prihană, opriri de datoriile cele cumplite pricinuindu-mi mie și dumnezeiască intra-re în împărăția lui Dumnezeu, și îndulcire a desfătării și împărtășire a Luminii.

Și acum ...

Marie, cea cu totul fără prihană și neasemănată întru sfințenie, care ai născut pe Dumnezeu cu trup, fără ispită de nuntă, Fecioară curată, roagă-te Lui ca să mă izbăvească de tot felul de răutate și de muncă.

Cântarea a 8-a, Irmos:

În văpaie de foc ...

Cu desfrânare săvârșindu-mi viața și lucrând toată necurăția, mă cutremur de divan, de înfricoșata cercare și de cumplita hotărâre a osândirii mele; miluiește, Fe-cioară, sufletul meu, și mai înainte de moarte dă-mi ier-tare.

Întru tine mi-am pus toată nădejdea mântuirii, Maica lui Dumnezeu cea neispită de nuntă, și pe tine te chem totdeauna spre ajutor. Mântuiește-mă din necazuri și din ispitele vrăjmașilor, și-mi dezleagă lațurile greșelilor mele și din focul cel veșnic răpește-mă.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Arătatu-te-ai mai înaltă decât îngerii, întrupând negrăit pe Dumnezeu. Deci, pe Acesta roagă-L, Stăpână cu totul fără prihană, ca să mă fac mai înalt decât ispitele cele trupești și să mă izbăvesc de judecata ce va să fie și veșniciei vieți să mă învrednicesc.

Și acum ...

Umple-mă de ape dumnezeiești, Fecioară, ceea ce ai născut Izvorul vieții; izbăvește-mă de arșița păcatelor mele și povățuiește-mă către viață și mântuire, Curată, ca să cânt la toți minunile tale și să cinstesc cu dorire puterea ta.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

În văpaie de foc Îți stau Ție înainte heruvimii și serafimii, Doamne, și toată zidirea cântare frumoasă cântă Ție: Lăudați, binecuvântați și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Făcut-a tărie cu brațul Său, pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, Dumnezeul lui Israil, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel dintru înălțime și ne-a îndreptat pe calea păcii.

Oprește pășunea păcatului meu, de Dumnezeu dăruită, care vatămă sufletul și trupul și gândul meu, și cu atotputernică solirea și părtinirea ta dă-mi tămăduirea mântuitoare, adică preacurata frică a Stăpânului.

Tu ești lumina mea, tu izbăvirea mea și ajutoarea mea; tu slava și lauda și așteptarea și mântuirea mea ești, cea cu totul binecuvântată, și ție cu credință mă închin și strig: Mântuiește-mă pe mine ticălosul, cea ce nebunește de la Dumnezeu m-am depărtat.

Slavă ...

Mântuiește-mă, Curată, ceea ce ai născut pe Mântuitorul, Cel întru tot îndurat; miluiește pe robul tău și îndreptează-mă către cărările pocăinței; ridică din mijloc smintelile vicleanului și de pândirea lui izbăvește-mă și mă răpește din focul cel veșnic.

Și acum ...

Mintea nu poate și tot gândul pământenilor se întunecă, vrând a te lăuda pe tine, ceea ce covârșești și pe îngeri cu sfințenia și ești mai înaltă decât serafimii și decât heruvimii, Preasfântă; pentru aceea, binecuvântându-te, strigăm ție glasul îngerului: «Bucură-te».

MARȚI SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului, Celui ce cu preaslăvire a confundat pe Faraon în mare, cântare de biruință, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Preasfințită Născătoare de Dumnezeu, ceea ce te-ai făcut încăpere sfințită a Cinstului și cu adevărat Sfântului Duh, sfințește inima mea, ceea ce s-a făcut încăpere pângărită a necuratelor duhuri.

Dă-mi, Preasfântă, lacrimă stingătoare a focului gheenei și învrednicește-mă ca noaptea și ziua să-mi spal patul meu și așternutul meu cu curgeri de umilință, ca să nu adorm într-o moarte.

Slavă ...

Mulțimea dulceților celor de multe feluri mă tulbură și viscolul patimilor celor în multe chipuri mă învârtește, împingându-mă într-o deznădăjduire; ci cu dreapta ta cea de viață purtătoare, Prealăudată, ocârmuiește-mă la limanul pocăinței.

Și acum ...

Cuvântul Tatălui, Cea ce pe toate le-a înființat dintru neființă, ca un Dumnezeu, Pricinitorul Cel mai presus de pricină a toată văzuta și nevăzuta zidire, întrupându-Se precum a voit, pe tine Te-a avut pricină, Stăpână.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Veselește-se de Tine, Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești tăria mea, Doamne, și scăparea și întărirea.

Mai cinstită cu neasemănare decât serafimii fiind, pe mine cel ce te cinstesc pe tine de-a pururea, Preacinstită Stăpână, din necinstirea necinstitelor patimi izbăvește-mă și mă mântuiește.

În ziua înfricoșatei cercări să te aflu pe tine partinitoare nemincinoasă, iar în vremea ieșirii mele, grabnică sprijinitoare, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Cela ce se poartă pe umerii cei curați ai heruvimilor, pe tine, Stăpână, căruță purtătoare de văpaie te-a făcut pe pământ, întru care purtându-Se cu noi a vorbit.

Și acum ...

Ca ceea ce ești mai sfântă decât sfintele puteri, pe Dumnezeu, Cel ce în sfintele suflete ale sfinților Se odihnește, cu sfințenie L-ai născut, Preasfântă Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acesta este Dumnezeuul nostru, Cela ce din Fecioară S-a întrupat și firea omenească a îndumnezeit, pe Care laudându-L, strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne.

Scârba strămoșilor ai dezlegat-o, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, bucurie nouă născându-ne, pe Ziditorul și Izbăvitorul, pe Care cu de-adinsul roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Prin tine, Maică Fecioară, lumea s-a miluit, care prin călcarea de poruncă s-a netrebnicit. Pentru aceasta cu cântări de laude, după datorie, pe tine te fericim.

Slavă ...

Fecioară, cea cu mii de nume numită, Stăpână mult cântată, Preasfântă Doamnă, cămară cu totul de aur, neîmpletită de mâini, neîntinată, nestricată Mireasă, prea nestricăcioasă, neispită de nuntă, Maica lui Dumnezeu, tu mă miluiește.

Și acum ...

Pe Iisus, Dătătorul de viață, pe care L-ai născut, Stăpână, Care mai presus de minte și de cuvânt din tine S-a făcut Om, roagă-L totdeauna ca să mă arate părtaș părții și stării aleșilor.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cu legea poruncilor Tale, Singure Iubitorule de oamenii, luminează mintea mea, rogu-mă, Doamne, și mă miluiește.

Scaune în chipul focului, căruță heruvimicească a lui Dumnezeu, cămară preacinstită, scară cerească, sicriule preafumos aurit, porumbiță cuvântătoare, Preasfântă Fecioară, mântuiește-mă.

Ploi de lacrimi curățitoare plouă-mi mie, Curată; plâns de bucurie, scârbă veselitoare, izvor de lacrimi purtător al umilinței, pocăință fierbinte și iertare, dă-mi mie, Stăpână.

Slavă ...

Lăcașule însuflețite, încăpător al slavei lui Dumnezeu, sfântă sălășluire, dumnezeiescule palat, cel curat și sfințit, vistierie a lui Hristos, cămară cu porfiră de aur, Preasfântă Fecioară, mântuiește-mă.

Și acum ...

Suspină, plângi, spală-ți fața ta, suflete, cu lacri-

mile cele ce curg; spală-ți mâinile tale cu curgeri de umilință și ca desfrânata cu mintea apucă-te de picioarele celei Preacurate și vei lua iertare.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Precum pe proorocul dintru adânc și din stricăciune l-ai scos, și viața mea, Bunule, izbăvește-o din greșeli, cu milostivirea Ta.

Născătoare de Dumnezeu, întărește-mă să picurez picături de lacrimi curgătoare, căci peste tine a picat roua cea cerească; că lâna cea purtătoare de rouă, Nașterea ta, Fecioară, a arătat.

Acum ascultă suspinul meu, Fecioară, și grăbește de scoate pe robul tău din gura leului, ca să te laud pe tine, cea Prealăudată și fără prihană.

Slavă ...

De multe ispite fiind ținut, strigat-am de multe ori, și din toate m-ai izbăvit nerănit; și acum strig ție: Mântuiește sufletul meu, Stăpână.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Cuvântul cel iubitor de oameni și îndurat și voitor al milei, Născătoare de Dumnezeu, miluiește sufletul meu, că spre tine nădejtile și-a pus.

Sedealna:

Mielușeaua și Fecioara văzându-Te pe Tine, Puternice, spânzurat pe Cruce, tânguindu-se zicea lăcrimând: Ce este această negrăită pogorâre a Ta, Cuvântule? Cum Te-a osândit acum poporul cel osândit, pe Tine, Dumnezeule, Cea ce pe toți vei judeca? Laud mila Ta cea nepusă.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe Cela ce în cuptor pe tineri nearși i-a păzit și focul l-a stins, să-L laudăm, zicând: Bine este cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Bogatul cel mult, care mai înainte petrecea întru îndulcire și întru desfătare, o picătură de apă cerând, ca să-și răcorească limba, care se chinuia în văpaia gheenei, Fecioară, nu a dobândit-o! O, suflețe al meu, înfricoșează-te de pildă!

Ceasul judecății punându-l în minte mă cutremur, Stăpână, și cu grijă fiind ținut, la tine, nădejdea mea cea tare, alerg cu lacrimi; să nu mă lași atunci fără de părtinire.

Slavă ...

Cela ce sunt cu sufletul nesimțitor și întunecat ca piatra, te rog pe tine, Preasfântă, ceea ce ești lespede de Dumnezeu scrisă, întru care a scris Dumnezeu iertarea tuturor, scrie-mă și pe mine în cartea celor vii.

Și acum ...

Eu cel întinat cu multe păcate, când voi sta gol înaintea înfricoșatului divan al lui Hristos, atunci să stai împreună cu mine, Stăpână, izbăvindu-mă de nevoie și de toată vătămarea.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Împăratul Hristos ...

Bucură-te, pământule de Dumnezeu umblate, raiule cuvântător, de Dumnezeu odrăslit; bucură-te, cetate însuflețită; bucură-te, scaune de foc; bucură-te, palat și încăpere a bucuriei, clește de Cărbune purtător și sfeșnic cu totul de aur, plin de Dumnezeiasca Lumină cea ne-

stinsă.

Dulceața dumnezeieștii mângâieri să o picuri în sufletul meu, care este ținut cu amărăciunea greșelilor, Fecioară neispită de nuntă; că tu ești dulceața îngerilor, tu și a oamenilor credincioși, și-mi dă să dobândesc Cina cea cerească și desfătarea cea dulce a raiului.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce ești sfeșnic preastrălucit al Luminii celei cu trei Sori, cu lumina ta alungă întunericul greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu, dăruindu-mi izbăvire de durerile cele grele, mie celui ce cu credință laud și preaînalt, Precurată, Nașterea ta.

Și acum ...

În ceasul sfârșitului meu, Fecioară, din mâinile diavolilor răpește-mă, și din osândire, și de la darea de seamă, de la înfricoșata cercare, și de la vameșii cei amari, și de la cumplitul stăpânitor, Maica lui Dumnezeu, și din focul cel veșnic al osândeii.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul Hristos, pe Care L-au mărturisit, tinerii cei robiți în cuptor ziceau cu mare glas: Toate lucrurile laudați pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine, Mireasa cea Preaslăvită și Preasfântă, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Ziditorul tuturor celor văzute și a celor nevăzute, întru cântări te mărim.

Cu ochiul Tău cel milostiv vezi-mi necazul meu cel mai de pe urmă, pe care mi l-a pricinuit nemăsurarea greșelilor mele, și după mulțimea durerilor mele, mângâierile tale, Stăpână, acum în inima mea pe sufletul

meu degrab să-l veselească.

Cu gură desfătăată și cu limbă întinsă și cu suflet bucuros, niciodată nu voi înceta a te cinsti pe tine, Stăpâna cea mult lăudată. Că întru numele tău voi ridica mâinile mele și în toată viața mea, bucurându-mă, bine te voi cuvânta, ceea ce ești viața celor ce te doresc pe tine.

Slavă ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, adâncul și noianul cel mare al milei, oprește și usucă izvorârea și curgerile relelor mele cu curgerea milostivirii tale, cea cu totul fără prihană, dându-mi mie curgere de umilință care mă spală, Fecioară.

Și acum ...

Stâlpure putredă, rod sănătos n-a odrăslit niciodată, nici izvor amar n-a izvorât apă dulce. Dar cuvinte drepte, cum va face inima îndărătnică? Pentru aceasta mă cutremur, Stăpână, a te cinsti pe tine, însă știind credința mea, mântuiește-mă.

MIERCURI SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Nu este asemenea Ție, Preaslăvite Doamne, pentru că ai izbăvit cu mână tare pe poporul pe care l-ai câștigat, Iubitorule de oameni.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Chiar și cu adevărat ai născut pe Dumnezeu și Domnul și Născătoare de Dumnezeu, tu singură, cu adevărat și chiar te-ai numit, Curată; pentru aceasta cu credință te cinstim și după datorie te slăvim.

Pe tine cămară a întrupării lui Dumnezeu, Curată, prea fără prihană și cuvântătoare cunoscându-te arătat, te rog să mă izbăvești de patimile trupului și ale sufletului, și de ispite și de înconjurări.

Slavă ...

Ca ceea ce ești scară a venirii către noi a Atotțiitorului, prin care Dumnezeu S-a pogorât pe pământ, din patimile cele pământești ale trupului la cer înalță-mă și către Dumnezeu povățuiește-mă.

Și acum ...

Ceea ce te-ai făcut Maică a Luminii, luminează-mă cu lumina solirilor tale, pe mine cel ce dorm ca într-o noapte, și povățuiește-mă, cu milostivirea ta, către Lumina cea neînserată și către viață veșnică.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pentru că Biserica cea stearpă din păgâni a născut și adunarea cea multă întru fii a slăbit, Minunatului

Dumnezeului nostru să-I strigăm: Sfânt ești Doamne.

Te-ai arătat fântână care de-a pururea izvorăști mângâieri celor necăjiți; pentru aceasta și mie, Stăpână, curgerea apelor tale celor curgătoare izvorăște-mi și-mi stinge cuptorul patimilor.

Pe mine cel rănit de gânduri necuvioase, tămăduiește-mă ceea ce ai vindecat rana cea cumplită a firii noastre; că pe Ziditorul și Domnul acesteia L-ai născut.

Slavă ...

Viscolindu-mă în noianul greșelilor mele celor multe și al patimilor și al ispitelor, cu multă grăbnicie la limanul sprijinirii tale povățuiește-mă, cea cu totul fără prihană.

Și acum ...

Pe tine, cea ce ești mai desfătăată decât cerul și mai înaltă decât pământul, eu cel căzut și strâmtorat cu năvălirile asupra-mi ale vrăjmașilor, te rog ca întru necaz să mă desfătezi, Stăpână.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acesta este Dumnezeu nostru, Cea ce din Fecioară S-a întrupat și firea omenească a îndumnezeit-o, pe Care laudându-L, strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne.

Fecioară, ceea ce ai născut pe Vindecătorul și Mântuitorul și Dezlegătorul necazurilor, slobozește-mă de toate greutatețile și de veselie negrăită umple inima mea, ca de-a pururea să te fericesc.

Pe tine, pom cu frumoase roade și sad cu bună umbră, te numim noi credincioșii, ca ceea ce ai odrăslit Rodul cel frumos cu podoaba și Mântuitor al nemuririi, pe Carele roagă-L pentru cei ce cu credință te cinstesc

pe tine.

Slavă ...

O, nouă și preaslăvită unire și amestecare! Cu fecioria pe naștere a unit-o Dumnezeu Cel ce S-a născut, și pe ceea ce L-a născut negrăit, iarăși curată și nestricată a lăsat-o, ca și mai înainte de naștere.

Și acum ...

Cela ce este înfricoșat și neapropiat oștilor celor de sus, apropiat celor de jos S-a arătat, din Fecioară fără de bărbat; pe care cu dreaptă credință Născătoare de Dumnezeu o numim, ceea ce cu numirea cea potrivită Nașterii s-a îmbogățit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

De noapte mâne când, toți fără de tăcere Te rugăm pe Tine, Lumina cea neapropiată, Dumnezeu cel Îndurat; pacea Ta, Hristoase, dăruiește-o nouă.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești rai al vieții, de moartea păcatului și de patimi de multe feluri izbăvește pe robii tăi.

Alabastru gândit al Mirului celui deșertat din cer pe pământ, tu ești Curată; fă-mă acum și pe mine bine-mirositor.

Slavă ...

Pe omul cel ce a curs întru stricăciune, iarăși l-ai întors prin dumnezeiască Nașterea ta, Fecioară, și nemuririi celei mai dinainte l-ai învrednicit.

Și acum ...

Ca ceea ce ești mai înaltă decât heruvimii și serafimii, Născătoare de Dumnezeu, cea cu totul neîntinată, strălucește sufletul meu cu lumina ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Precum pe Iona proorocul l-ai izbăvit din chit, Hristoase Dumnezeule, și pe mine dintru adâncul greșelilor scoate-mă și mă mântuiește, Unule Iubitorule de oameni.

Miluieste-mă, ca o milostivă, pe mine cel necurat, ca ceea ce ești mai curată decât strălucirile soarelui și neîntinată, și de lumina ta cea dumnezeiască umple inima mea.

Oprit-ai acum stricăciunea ce păștea firea, prin adevărata nesticăciune; oprește, Preacurată, pâraiele patimilor mele și curgerile cugetului celui trupesc.

Slavă ...

Te laud pe tine, ceea ce ai născut pe Dumnezeuul Cel Prealăudat, și te rog cu dorire: De înfricoșata judecată și de veșnica osândă, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește-mă și mă mântuiește.

Și acum ...

Pe tine singură te-am cunoscut, Preacurată, mai cinstită decât heruvimii, ca ceea ce ai născut pe Cel ce i-a făcut pe dâșii dintru neființă; pe Carele roagă-L să ne miluiască pe noi cei ce te laudăm pe tine.

Sedealna:

Ceea ce ești părtinitoarea nebiruită a celor necăjiți și gata solitoare a celor ce nădăjduiesc spre tine, mântuiește-mă de sminteli și să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce cumplit mă primejduiesc.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De așezământul Tău aducându-Ți aminte, Hristoa-

se Dumnezeu, pe tineri i-ai izbăvit din foc prin pogorârea îngerului, Cel singur cu adevărat Preaslăvit.

Ceea ce ești dumnezeiască fântână a milostivirii și a bunătății, izvorăște-mi și mie, cu îndestulare, bogăția milostivirilor tale, și spălându-mi întinăciunea greșelilor mele, stinge-mi înfocarea trupului.

Duhovniceasca bogăție, cea dată mie de la Dumnezeu, mai înainte viețuind în desfrânare, toată am cheltuit-o prin dulcele trupului. Ci precum pe desfrânat, cu rugăciunile tale, Fecioară, îndreptează-mă.

Slavă ...

Cetele îngerilor, cetele mucenicilor și ale apostolilor Tăi, Cuvinte, roagă totdeauna multă milostivirea Ta, Iubitorule de oameni, ca pe toți să-i miluiești, ca un Milostiv, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și singura mea scăpare, izbăvește-mă de stăpânirea dulcetiilor și a patimilor care mă tiranizează, dându-mi mie dezlegare datoriilor cu rugăciunile tale.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce a întins cerul ...

În pântecelul tău sălășluindu-Se Cel Preaînalt, te-a arătat pe tine, Fecioară, mai desfătăată decât cerurile și părtinitoare nebiruită a celor ce strigă: Toate lucrurile Domnului, lăudați pe Domnul.

Supunându-mă dobitocește patimilor, întru adâncul pierzării m-am pogorât și ardere a văpăii pe sinemi m-am făcut; ci tu, Maica lui Dumnezeu, căutând spre mine miluiește-mă și mă mântuiește.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Trecând prin nestatornicia vieții, am căzut în gândurile cele tâlhărești, și rănindu-mă m-am împuțit; Doctorule al celor bolnavi, dă-mi mâna, pentru rugăciunile Maicii Tale celei fără stricăciune.

Și acum ...

Tămăduiește sufletul meu cel ce bolește și luminează mintea mea cea întunecată, iar în vremea cea viitoare, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, de nesuferitele munci cele veșnice izbăvește-mă.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce a întins cerul ca o piele, și a întărit pământul pe întemeierea sa, preoții Domnului și robii Domnului, laudați-L pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe Nașterea ta cea fără de sămânță, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, pe Hristos Dumnezeul nostru, cu cântări fără tăcere Îl mărim.

Suspină, ticăloase suflete, căzând la Maica lui Dumnezeu; mâhnește-te, chipuri de pocăință arată; acum lângă ușă este ziua, Judecătorul fără de milostivire șade, dând fiecăruia cele vrednice de cele lucrate, precum este scris.

Marie, Doamna tuturor, pe mine cel robit de toate felurile de păcate, slobozește-mă, că tu, Fecioară, ai născut mai presus de cuvânt pe Slobozitorul sufletelor noastre, Care este Bunătatea cea firească.

Slavă ...

Nu am fapte bune, am întinat veșmântul pe care

I-am luat prin îmbrăcămintea Dumnezeiescului Botez și umblu întru întunericul necunoștinței; pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, Doamne, îndreptează-mă pe mine cel deznădăjduit.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cel iubitor de bine, Născătoare de Dumnezeu, cea iubitoare de bine, mă rog, degrab mă slobozește de prietenia cea vicleană către trup și mă fă rob al dumnezeieștii voi, pe mine cel ce pier cu lenevirea.

JOI SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Noianul Mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi, în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

De tot ajutorul cel din lucruri golindu-ne, Preacurată, toți cei ce suntem în primejdii spre ajutorul tău cel cu adevărat întemeiat de-a pururea alergând, ne mântuim.

Alinare în furtuna ispitelor și dumnezeiască ocârmuire în întreitile valuri ale patimilor te-a pus înaintea pe tine Cel ce te-a proslăvit pe tine; pentru aceasta către limanul veseliei îndreptezi pe robii tăi, Preacurată.

Slavă ...

M-am rănit, eu ticălosul, cu săgețile păcatului, și acum zac în patul deznădăjduirii, care la moarte mă duce și în iadul cel de suflet pierzător; din care răpește-mă, Stăpână.

Și acum ...

Gavriil ți-a adus ție, Preacurată, din cer «bucură-te», împotriva blestemului strămoașei. Că tu ne-ai născut nouă Binecuvântarea și tuturor ai izvorât Bucuria cea veșnică.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Dintru înălțime Te-ai pogorât pe pământ cu voirea, Cel mai presus de tot începutul, și firea omenească cea

smerită ai înălțat-o, prin Crucea Ta, din iadul cel mai de jos; pentru că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Milostivește-te, singura Maică a lui Dumnezeu, și mă miluiește, îndură-te de sufletul meu, care în valurile patimilor trupului și ale sufletului se primejduiește, și ca o iubitoare de fiu întâmpină-mă și-l izbăvește pe acesta cu tăria ta.

Amăgirea celor văzute, cu taină depărtându-mă de la dragostea celor nevăzute și nerătăcite, întru cele de scârbă m-au încuiat, din care răpește viața mea, Preacurată, cu solirile tale.

Slavă ...

Abătându-mă de la poruncile Tale, am căzut cumplit întru adâncurile necazurilor și dureri cumplite mă cuprind; dintru care izbăvește-mă, Doamne, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Aducându-ne aminte, Fecioară, de graiurile dumnezeiescului înger, întru bucurie strigăm ție: Bucură-te, Cinstită; bucură-te, îndreptarea lui Adam; bucură-te, izbăvirea Evei; bucură-te, mântuirea credincioșilor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Pentru dragostea chipului Tău, Îndurate, ai stătut pe Cruce, și s-au topit neamurile; că Tu ești, Iubitorule de oameni, tăria mea și lauda.

Tărie celor neputincioși și mângâiere celor deznădăjduiți, veselie celor întristați și bucurie celor necăjiți și bogăție celor săraci te-a dat pe tine Cel Puternic, Mi-reasă Dumnezeiască.

Acoperământ și sprijin și scăpare fii mie, robului tău, Fecioară, și mă izbăvește de nemăsuratele mele rele, ca să propovăduiesc minunile tale tuturor marginilor.

Slavă ...

Lipsit fiind de lacrimi și de suspine, din întunecarea patimilor mele, te rog pe tine, izvorul milei, să mă izbăvești de chinuri și să mă aduci către dumnezeiasca umilință.

Și acum ...

Pe tine curățitoarea tuturor oamenilor cu credință te rog și mă cuceresc ție, celei binecuvântate: Fă-mi mie milostiv pe Judecătorul în ziua judecății, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Între doi tâlhari Te-ai cunoscut pe Cruce, Hristoa-se Dumnezeule, și s-a ridicat soarele cu cutremur și luna a stat într-o rânduială sa; slavă puterii Tale, Doamne.

Cu curgeri de umilință spală-mi întinăciunile inimii mele, neîntinată Fecioară, și dăruiește-mi chipuri de pocăință cu sfințitele tale rugăciuni cele către Milostivul Dumnezeu, pe Care negrăit L-ai născut.

Să nu încetezi rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai întrupat, Fecioară, ca pe Mântuitorul și Stăpânul, să-mi dăruiască dezlegare greșelilor mele și iarăși să mă aducă la veselia cea de demult, pe care nebunește am pierdut-o.

Slavă ...

Pe Înțelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică ai născut-o cu trup după Ipostas, Fecioară, pe Cuvântul Cel mai înainte fără de început, Care în zilele cele mai de pe urmă S-a unit din sânziurile tale cele curate, ca să mân-

tuiască pe om.

Și acum ...

Vrând să facă cunoscută negrăita Lui bunătate, Curată, Cel ce S-a întrupat din tine, te-a dat pe tine mijlocitoare nouă, care de-a pururea împaci cu Dânsul, prin solirile tale, pe cei ce-L mânie pe El.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se, cu sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Să-mi fii mie, Preacurată Stăpână, alinare și liman de mângâiere, trecându-mă la dumnezeiasca adăpostire cea neînvăluită, și furtuna patimilor mele potolind-o.

Întru tine, Fecioară, ne lăudăm; întru tine de greutateți ne izbăvim; întru nădejdea cea spre tine de năvălirile vrăjmașilor nu ne temem, noi cei ce te lăudăm pe tine.

Slavă ...

Dă-mi ajutorul tău și mă izbăvește de primejdii și de necazuri, slobozindu-mă de dureri și de greșelile mele, ceea ce ai născut Izbăvirea tuturor.

Și acum ...

Învrednicește-ne, Preaneîntinată, pe noi cei de acum să vedem slava Fiului tău, ca să ne îndulcim și mai adevărat de împărtășirea Lui, cu rugăciunile tale.

Sedealna:

Dacă Te-a văzut pironit pe Cruce, Doamne, Mielușeaua și Maica Ta, se spăimânta și striga: Ce vedere este aceasta, Preaiubite Fiule? Acestea Ți-au răsplătit nespusa adunare a celor fărădelege, care s-au îndulcit de minunile Tale cele multe, Stăpâne? Ci, slavă negrăitei sme-

reniei Tale!

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam, oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat și laudând cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Tărie fără de boală, nouă celor bolnavi, te-a dat pe tine, Fecioară, Domnul, Doctorul sufletelor și al trupurilor, ca ceea ce tămăduiești pe cei ce strigă: Bine este cuvântat, Rodul pântecelui tău.

S-a schimbat, cu lucrurile mele cele necuvioase și cu sfaturile, bucuria vieții celei de acum, întru mândriciune și smerenie; ci tu, Curată, ceea ce ești pricinuitoarea bucuriei celei adevărate, dă-mi veselia ta.

Slavă ...

Pe oamenii cei înstrăinați de la Dumnezeu, prin amăgirea șarpelui, Mireasă Dumnezeiască, i-ai chemat înapoi, născând pe Dumnezeu, Cel ce S-a făcut Om din sânghiurile tale, Care a rămas ceea ce era și S-a făcut ceea ce nu era; pentru aceasta toți te laudăm pe tine.

Și acum ...

Noi cei uscați cu bolile patimilor cunoscându-te pe tine cu adevărat izvor de tămăduiri, scoatem ape mântuitoare și dumnezeiești și slăvim pe Domnul, laudând măririle tale cele multe.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Hristos Dumnezeuul nostru ...

De iubirea Sa de oameni și de singură bunătatea cea mai presus de nemărginire, Ziditorul înduplecându-Se, prin tine, Prealăudată, S-a arătat celor de pe pământ,

trup luând, și iarăși, prin tine face prieteni pe toți cei ce te laudă de-a pururea, Născătoare de Dumnezeu.

Mâinile și ochii sufletului meu cu dinadinsul le întind către tine, Stăpână, cu totul fiind ținut de necazurile cele de multe feluri, și chem sprijinul tău cel fierbinte. Pentru aceasta arată spre mine, Născătoare de Dumnezeu, bogăția cea nebiruită a iubirii tale de oameni.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Legile Tale cele dumnezeiești, fără de lege călcându-le, ne-am dat vrăjmașilor și cu sufletul și cu trupul; ci ca un Preabun, tare surpă-i pe aceștia, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Maicii Tale celei nestricate, și ale apostolilor și ale tuturor sfinților.

Și acum ...

În Sfânta Sfintelor hrănindu-te, ai născut pe Cel mai Sfânt decât toți sfinții, Sfântă Mireasă a lui Dumnezeu; pentru aceea cu sfinte glasuri toți strigăm: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Sfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; bucură-te, veselia sfinților îngeri.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Hristos Dumnezeul nostru, Cela ce pe Cruce cu trupul S-a pironit și ne-a arătat nouă armă spre mântuire, tineri preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care trupește la noi a venit, din coapsele cele feciorești negrăit L-ai întrupat, Binecuvântată Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, te mărim.

Luminează-mi, Curată, ochii și înțelegerile sufle-

tului meu, ca să nu mă apuce întunericul cel prea adânc al păcatelor, nici să mă acopere întunericul deznădăjduirii, ci tu însăși mântuiește-mă și mă ocârmuiește, ceea ce ești părtinitoarea cea nerușinată a credincioșilor.

Făcându-mă cu totul întinat, prin călcările de poruncă, întru nepovestite fapte și urâciuni, chem ajutorul și sprijinul tău, Stăpână, pe care dăruiește-le mie și mă izbăvește de toate ispitele cele grele și de necazuri.

Slavă ...

Pentru bunătatea Ta, Hristoase, ai venit ca să ne izbăvești pe noi, care nu din lucrurile dreptății avem îndrăzneală către Tine, ci din singură iubirea Ta de oameni, Doamne; pentru aceasta în dar cerem iertare, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Mântuiește-mă, Curată, pe mine netrebnicul tău rob, care strig ție cu credință: Bucură-te, lăcașul cel cu totul fără prihană al Împăratului Hristos; bucură-te, Fecioară, dumnezeiască masă, care ai purtat Pâinea vieții; bucură-te, rugule nears; bucură-te, ușa lui Dumnezeu cea neumblată.

VINERI SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul,
și cuvânt voi grăi Împărătesei Maici, și mă voi arăta lu-
minat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Din tina patimilor, de întreitile valuri ale gânduri-
lor, de săgețile vicleanului și de adăugirile potrivnicului,
mântuiește ticălosul meu suflet, Precurată de Dumne-
zeu Născătoare, și mă răpește din focul cel veșnic.

Scoate-mă, Curată, din adâncul greșelilor și mă
povățuiește către lumina dumnezeieștilor porunci ale
Mântuitorului Hristos și Dumnezeu; strălucește-mi mie
raza cea mântuitoare a pocăinței și-mi dă viața cea veș-
nică.

Slavă ...

Căzând în tina cea noroioasă a răutăților mele, mă
î nec foarte cu lucrurile cele viclene și nu-mi este sator-
nicie. Stăpână, Fecioară Maică, cu puterea ta scoate-mă,
și de focul cel veșnic și de muncă izbăvește-mă.

Și acum ...

Pe moarte și pe stricăciune tu le-ai pierdut, întru
tot cântată Născătoare de Dumnezeu, născând pe Hris-
tos, Izvorul nestricăciunii, înfrumusețând cu nemurire și
cu dar firea omenească, ceea ce ești prea nevinovată.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ești izvor viu și îndestulat, pe cei ce au adunat ceată duhovnicească, întărește-i, pentru Dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învrednicește-i.

Ceea ce te-ai arătat Fecioară Curată, ia întunericul sufletului meu și legăturile păcatelor le rupe, și cu folosința ta, mă rog, mântuiește-mă.

Inima mea, ceea ce se clătește de adausurile patimilor, întărește-o întru preacurată frica lui Dumnezeu, cu bună îndurarea ta, Fecioară prea fără prihană.

Slavă ...

Deznădăjduindu-mă de tot felul de ajutor, către tine, preanevinovată, acoperământul și păzitoarea cea puternică am alergat; nu mă lepăda dar de la dumnezeiescul tău acoperământ.

Și acum ...

Ca o Împărăteasă împodobită cu lanțuri de aur, de-a dreapta Împăratului și Dumnezeu, acum stai înaintea, Stăpână, rugându-te pentru robii tăi.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cela ce șade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor ușor a venit Iisus, Cel mai presus de dumnezeire, prin palmă curată, și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Pe mine cel ce sunt ținut de trândăvie și cu negura patimilor cu totul întunecat și de păcate robit, de Dumnezeu fericită Doamnă, slobozește-mă, și mă fă să fiu al Fiului tău și Dumnezeului nostru.

Pe mine cel omorât cu răutatea vicleanului, ca ceea ce ai născut Viața, înviază-mă, ceea ce ești cu totul

fără prihană, căci către tine am alergat, și afundat fiind întru adâncul căderii, scoate-mă, ca o milostivă cu totul curată.

Slavă ...

În mormântul desfrânărilor mele celor netrebnice zac și sunt ținut de trândăvie și lenevie; ci tu, ceea ce ai născut Învierea tuturor, înviază-mă și mă mântuiește, ca ceea ce ești bună.

Și acum ...

Pe tine, Fecioară Curată, de demult proorocul te-a numit Munte Dumnezeiesc și sfințit, peste tot umbrat cu fapte bune, din care S-a arătat Mântuitorul Cuvânt, spre zidirea și luminarea sufletelor noastre.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta, că tu, Fecioară neispățită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate, și ai născut Fiul pe Cel fără de ani, tuturor celor ce te laudă pe tine, pace dăruindu-le.

Povățuiește-mă, Stăpână, ca să se veselească sufletul meu cel smerit, să se teamă de Fiul tău și să facă poruncile Lui din inimă, cu rugăciunile tale, Preacurată, cu totul fără prihană.

Stăpână, ceea ce ești bună, învrednicește-mă ca să mă mărturisesc Izbăvitorului cu toată inima mea, gonind neștiința inimii mele, dimpreună și a sufletului meu celui pătimăș, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă ...

Preacurată, ceea ce ești bună, păzește sufletul meu ca lumina ochiului, sub acoperământul aripilor tale, și izbăvește-l pe el de tirania duhurilor celor viclene și de

muncă.

Și acum ...

Arată-te, Preacurată, izbăvind de năvălirile patimilor și de viclenii diavoli pe robul tău, cel ce te-a câștigat puternică apărătoare și folositoare nerușinată.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârșind acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile, slăvind pe Cel ce S-a născut dintr-însa.

Surpă, Stăpână, pe cei ce pururea mă luptă pe mine și risipește norul cugetelor celor viclene, fiind ușă a Soarelui dreptății, Maica lui Dumnezeu.

Strălucește-mi mie raza pocăinței, Stăpână, și risipește norul cugetelor mele celor rele, de care sunt tras cu amăgiri cumplite și stricăciuni.

Slavă ...

Alină valul cel sălbăticit al patimilor mele și viforul cugetelor celor rele, ceea ce ești tuturor tare folositoare și acoperământ, cea cu totul fără prihană.

Și acum ...

Înmulțitu-s-au greșelile sufletului meu mai mult decât nisipul mării și ca o sarcină grea mă pun jos pe mine; ci tu, Fecioară, mai înainte de sfârșit, milostivindu-te, mântuiește-mă.

Sedealna:

Pe ceea ce este apărătoare caldă întru nevoi, și ajutoarea noastră și împăcătoarea către Dumnezeu, prin care din stricăciune ne-am izbăvit, pe Născătoarea de

Dumnezeu, credincioșii să o ferim.

Cântarea a 7-a, Irmos:

N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci îngrozirea focului bărbătește călcând-o, se bucurau cântând: Prealăudate, Dumnezeu părinților și Doamne, bine ești cuvântat.

Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Curată, cu credință te chem: Păzește inima mea cea smerită și mă izbăvește de văpaia muncii și de întunericul cel veșnic.

Rupe, Fecioară curată, cu sulița Fiului tău, zăpășit greșelilor mele și mă izbăvește, rogu-mă, de toată cuprinderea în ceasul sfârșitului meu.

Slavă ...

Stinge, Fecioară Curată, cu pâraiele lacrimilor mele și cu ploaia îndurărilor tale, cuptorul pe care mi l-au mijlocit mulțimea răutăților mele, prin lucrarea diavolească.

Și acum ...

Izbăvește-ne pe noi de ispitele ce vin asupra noastră și de toată munca, singura care ești Maica Cuvântului, Pururea Fecioară, pe cei ce te cântă pe tine întru adevăr întru toți vecii.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe tinerii cei binecredincioși ...

Vindecă sufletul meu cel ce boalește și mintea mea cea întunecată luminează-o și din foc și din muncile cele negrăite și veșnice mă răpește, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Plecându-mă patimilor celor necuvântătoare, m-

am pogorât întru adâncul pieirii și singur m-am făcut ardere vâpăii, din care izbăvește-mă, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, pe mine robul tău.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce ai născut pe Noianul milostivirii, pe Izbăvitorul și Domnul, usucă noianul răutăților mele și legăturile păcatelor mele mai înainte de sfârșit dezleagă-le, ceea ce ai născut pe Mântuitorul tuturor.

Și acum ...

Domnul, Cel ce domnește făptura, Cel ce S-a întrupat din pânțelele tău, pe tine, Fecioară, te-a arătat Doamnă tuturor celor văzute și celor nevăzute, proslăvindu-te ca pe o Maică a Sa fără prihană.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, Nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea a ridicat să-Ți cânte Ție: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul, fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară.

Inima mea neroditoare fiind de dumnezeieștile fapte bune, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, arat-o aducătoare de roadă, ceea ce te-ai născut din cea stearpă, cu voia Aceluia ce toate le preface, ca să te laud pe tine, cea întru tot cântată.

Cu lumina ta strălucește-mă, ceea ce ești cu totul fără prihană, care ai născut Lumina cea neapropiată; alungă norii patimilor mele și din întunericul cel neluminos răpește-mă și Luminii celei dumnezeiești mă învrednicește, ca să te cânt pe tine Maică Fecioară.

Slavă ...

Cu stropirea îndurărilor tale, Curată, spală putrejunea inimii mele și mă învrednicește ca să vărs pururea pâraie de lacrimi, ca să înceteze râurile patimilor și să mă izbăvească de munci.

Și acum ...

Ceea ce ești iubitoare de bine, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Iubitorul de bine, Dumnezeu, de dragostea trupească cea vicleană, acum îngrab mă slobozește pe mine, Stăpână, și mă fă să fiu rob dumnezeieștii voi, pe mine cel ce pier cu lenevirea.

SÂMBĂȚĂ SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Calul și călărețul în Marea Roșie i-a scufundat
Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, și pe
Israil l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Ceea ce ești ușa Luminii celei neapropiate, cu to-
tul fără prihană, deschide sufletului meu ușile pocăinței
și-i dă intrare în bucuria și frumusețea cea de acolo.

Avându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, folo-
sitoare nebiruită, și zid nesurpat și acoperământ nestri-
cat, m-am izbăvit de șarpele cel amăgitor, Preacurată,
care căuta de demult cumplit să mă înghită pe mine.

Slavă ...

Să nu mă dezgolești pe mine de dumnezeiescul tău
acoperământ, nici să mă arăți deșert de darul tău, Prea-
curată Stăpână, nici să mă lepezi rușinat, ci dă-mi mie
mila ta.

Și acum ...

Încetează durerea cea nesuferită a inimii mele ce-
lei dosădite și necăjite, Născătoare de Dumnezeu, și-mi
dăruiește, Maica lui Dumnezeu, strălucirea mântuirii cea
dumnezeiască și izbăvire.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cela ce cu porunca Ta ai înfipt pe nimic pământul
și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat, pe piatra cea ne-
clătită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica

Ta, Unule, Bunule și Iubitorule de oameni.

Scăparea lumii tu ești, Preacurată, și oricine aleargă la tine cu gând călduros se izbăvește de nevoi. Pentru aceasta, pe mine, cela ce alerg la acoperământul tău, izbăvește-mă de toată mânia și mârșăvirea cea cumplită.

Ceea ce ești singura sprijinitoare a tuturor pământurilor, tu mă sprijinești după mare mila ta, Stăpâna lumii cea bună, și mă păzești cu cercetarea cea dumnezeiască a puterii tale, căci ai putere nebiruită.

Slavă ...

Cu puterea ta mă apucă din mâna luptătorului și din tirania lui, Stăpâna lumii cea bună, ca nu biruindu-mă să mă apuce și să mă soarbă și la pierderea muncii veșnice să mă ducă.

Și acum ...

Cu frică și cutremur căzând, strig către tine, Născătoare de Dumnezeu: Tu îmi fii mie ajutorătoare, Stăpâna lumii cea bună, în ceasul morții, când voi da răspuns de cele ce am făcut în viață.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Dumnezeiasca Ta deșertare cunoscând-o Avacum, cu mai înainte vederea, Hristoase, cu frică a strigat Ție: Spre mântuirea poporului Tău, ca să mântuiești pe unșii Tăi ai venit.

Ceea ce covârșești pe toți cei născuți, ca ceea ce ai purtat în pântecul tău pe Stăpânul și Dumnezeu, pe Cel ce este mai presus decât toți oamenii, milostivește-te spre mine cel greșit.

Mișcările și poftele trupului meu stinge-le cu ploile rugăciunilor tale, și făclia sufletului meu cea stinsă o

aprinde cu focul dragostei celei dumnezeiești, Preacurată.

Slavă ...

Ceea ce ești tăria celor neputincioși, Fecioară cu totul fără prihană, nădejdea celor deznădăjduiți și mângâierea celor ce plâng, dă-mi plângere bine primită, prin care să aflu iertare.

Și acum ...

Pe tine, Stăpână, zid și întărire, și folositoare nemincinoasă, pe tine turn nebiruit al credincioșilor, pururea agonisindu-te, mă nădăjduiesc spre tine a dobândi mântuire.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cela ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine mânec și Ție strig: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un Milostiv.

Cine-mi va rupe mie zapisul greșelilor și al păcatelor mele cele nemăsurate, Curată, de nu vei apuca tu înaintea și să-mi dai izbăvire?

Venit-am întru deznădăjduire din nedumerirea cea multă, socotind mulțimea răutăților mele, Fecioară; pentru aceasta strig către tine: Miluiește-mă și mă mântuiește.

Slavă ...

Maica lui Dumnezeu cea fără stricăciune, a lui Dumnezeu Născătoare, a lui Dumnezeu Cel ce a săvârșit toate numai cu voia, izbăvește-mă de pedeapsa cea veșnică pe mine robul tău.

Și acum ...

Având lauda cea luminată a fecioriei, ca o Maică a lui Dumnezeu, iarăși te lauzi mai presus de toți, Preacurată. Pentru aceasta, «bucură-te» al lui Gavriil ție aducem.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Marea patimilor cea sălbătică de viforul cel stricător de suflet, liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate, ca un Milostiv.

Ceea ce ai născut Viața cea pururea fiitoare, Stăpână Curată, răpește-mă din moartea cea sufletească și vieții celei veșnice învrednicește-mă.

Pe tine cea cu adevărat neasemănată întru frumusețe cu toți cei născuți, te rog Stăpână, Mireasă Dumnezeiască, izbăvește-mă de toată răutatea cea grozavă.

Slavă ...

Nu am sprijinitoare în lume afară de tine, ceea ce ești bună; pentru aceasta cad către tine și strig ție: Nu te depărta de la robul tău, Preacurată.

Și acum ...

Amăgitorul, făcătorul de rele, pururea tulbură mintea mea cu desfătări; Stăpână, ajută-mi, răpindu-mă pe mine din vicleșugul acestuia.

Sedealna:

Maică Fecioară, ceea ce ai zămislit Lumina Adevărului și ai născut pe Dumnezeu cu trup, strălucește-mi lumina ta, mie celui ce mă aflu întru întunericul relelor; scoate-mă degrab dintru adâncimea deznădăjduirii și întărește pașii sufletul meu pe piatra viețuirii celei fără de greșeli; judecă pe diavoli care neîncetat mă necăjesc și conținește degrab durerea inimii mele celei ticăloase, ceea ce ești nădejdea marginilor, care dăruiești lumii mila cea mare.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Domnul părinților Cel preaînălțat, văpaia a stins-o și pe tineri i-a rourat, pe cei ce cântau cu un glas: Dumnezeu, bine ești cuvântat.

O, de Dumnezeu fericită, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, vindecă necazul sufletului meu și dăruiește-mi liniștea mântuirii și veselia vieții.

Ceea ce ești ușă neumblată, închide-mi ușile cuvintelor deșertăciunii, prin care au intrat întru mine moartea și pierzarea păcatului.

Slavă ...

Cel născut al Tău a izvorât râurile nestricăciunii; ci cu rugăciunile tale, gătește-mi și mie bogăția și curgearea milostivirii Lui cea nemăsurată.

Și acum ...

Izbăvește-mă, Preacurată, de tot necazul, de asuprelile vieții, de supărări și de nevoi, de boli și de primejdii și de clevetirea cea cumplită.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Ție, Făcătorului a toate ...

Să te aflu pe tine, Curată, în ispite folositoare, în necazuri apărătoare, în nevoi ajutătoare, în primejdii li-man de mântuire și în toată întristarea mângâiere.

Vezi credința mea, Fecioară Curată, vezi și dorul meu pe care îl am către tine, vezi dragostea cea dumnezeiască a sufletului meu, și-mi dă mie înmulțit darul tău.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce ai zămislit în pântece pe Lumina cea înțelegătoare, luminează-mi ochii inimii mele, dezleagă-mi întunericul datoriilor mele și negura patimilor o risipește.

Și acum ...

Ceea ce ai născut Mântuirea cea mai presus de minte și tuturor oamenilor ai dăruit mântuire, Fecioară, dă-mi și mie dumnezeiasca mântuire, potolindu-mi necazul cel din păcate.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Ție, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii dans a toată lumea împreună cântau: Toate lucrurile, pe Domnul laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Isaia dănuiește, Fecioara a avut în pântece și a născut Fiu, pe Emanuil, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui; pe Carele mărindu-L, pe Fecioara o fericiu.

Cu dureri multe fiind înconjurat, genunchii îmi plec către tine, Curată; cu fața la pământ cad, ca un ticălos și, lăcrimând, strig către tine, ceea ce ești bună, cerând ca să mă izbăvești de cei ce mă caută și răsărit de mângâiere să te arăți mie.

Puterea deznădăjduirii cea dintru mine se întărește. Din buze spurcate ce cântare este ție? De la cei ce au inimă sângerată, ce primire? Ci minunează spre cei ticăloși milele tale.

Slavă ...

Schimbându-m-am de necazuri, negritu-mi-s-au mintea și ochii, dureri cumplite au înconjurat viața mea; pentru aceasta mă usucă îngrozirile cele de acolo, Curată, de care izbăvește-mă, durerile schimbându-mi.

Și acum ...

Traiul vieții mele cel scurt se cheltuiește întru rău-

tăți și întru mulțimea necazurilor; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Bucuria tuturor, pe acestea le ușurează cu rugăciunile tale cele bineprimite.

DUMINICĂ SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului, Celui ce a făcut minuni minunate în Marea Roșie, cântare de biruință, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Cu gura și cu limba, și cu gândul și cu sufletul, și cu toată inima și cu toată mintea mea, te propovăduiesc pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu și Fecioară fără prihană.

Trupul și sufletul avându-le curățite, Fecioară, te-ai învrednicit cu sfințenie a primi pe Preasfântul Dumnezeu, cu venirea Duhului și cu buna voință a Tatălui.

Slavă ...

Cu totul sunt prihănit cu greșelile, eu cumplitul, și judecății fiind vinovat, mă rog ție, Fecioară fără prihană: Cu rugăciunile tale, învrednicește-mă dumnezeieștii mântuiri.

Și acum ...

Cu totul fiind dezgolit de lucruri bune, m-am îmbrăcat cu îmbrăcămintea răutății și a desfrânării, de care dezbracă-mă, Născătoare de Dumnezeu, și îmbracă-mă cu milostivirea ta.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Dumnezeu a împărășit peste limbi; Dumnezeu șade pe scaunul cel sfânt al Său și să-I cântăm Lui cu înțele-

gere, ca Împăratului și Dumnezeu.

Mare și nemângâiată este zdrobirea, o, Preasfântă Stăpână; strâmtorarea nepovestită, necazul și nevoia înfricoșate, când sufletul se desparte cu nemilostivire și silă de unirea trupului.

Cu cutremur stând înaintea cetele cele fără de materie, șezând Hristos, Judecătorul cel înfricoșat, pe scaun preînălțat și groaznic, și râu de foc cu urlat în jos trăgându-se, cine nu se va spăimânta și nu se va înfricoșa, Preasfântă Stăpână!

Slavă ...

Suspîn și mă sfărâm cu tânguiri și cu plângeri și cu sabia întristării cu totul mă pătrund; plâng și lăcrimez și mă tânguiesc, când văpaia gheenei în inima mea o închiuiesc; de a căreia cercare, o, de aș scăpa, Stăpână!

Și acum ...

Frumoasă te-ai făcut cu podoaba faptelor bune și cu sufletul și cu trupul, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea ai născut pe Fiul Cel frumos, mai mult decât toți fiii oamenilor, Care cu flori minunat a înfrumusețat pământul.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Lucrurile iconomie Tale, Doamne, au spăimântat pe prorocul Avacum, că ai ieșit spre mântuirea poporului Tău; ca să mântuiești pe unșii Tăi ai venit.

Miluieste, îndură-te și fă milă cu prea ticălosul meu suflet, ceea ce ai născut pe Dumnezeul milei, pe Izvorul milosteniei și pe Adâncul dumnezeieștii îndurări.

Văzându-mă cu ochiul tău cel milostiv, milostivește-te și dăruiește-mi curățire de păcatele mele; că tu, pe

Curățitorul sufletelor, pe Stăpânul cel milostiv, L-ai născut.

Slavă ...

Necunoscând împreunare de bărbat, ca o Curată, ai născut pe Hristos cel Curat, Fecioară, cu Care, prin rugăciunea ta cea bine primită, cu milostivire mă împacă.

Și acum ...

Zdrobește, Preacurată, dinții aspidelor celor pierzătoare de suflet, și ai șerpilor, cei ascuțiți spre moarte și zdrumică măselele leilor celor ce caută de tot să mă mănânce.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Hristoase Dumnezeu, Lumina cea adevărată, de noapte mâneacă către Tine duhul meu; arată spre mine Fața Ta.

Învață-mă, Stăpână, a plânge și a lăcrima, a mă tângu și a suspina din inimă și de plângerile cele nefolositoare și de mângâieri lipsite izbăvește-mă.

Râul cel ce clocotește, care arde cu foc, să te înțeleptească pe tine, suflete, și scrâșnirea dinților să te înfricoșeze și fundul iadului cel nestrălucit să te oprească de la răutăți, căzând cu lacrimi de pocăință la Născătoarea de Dumnezeu.

Slavă ...

Hristos S-a făgăduit, suflete, să vină împreună cu Tatăl întru tine să petreacă și să Se sălășluiască; deci, îndreptează-te și gătește vrednică sălășluire Acestora, prin solirile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Din mâhnirea cea multă am venit întru deznădăj-

duire, înțelegându-mi mulțimile cele nemăsurate ale păcatelor mele. Stăpâna lumii, ajută-mi mie.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Din chit pe proorocul l-ai izbăvit, iar pe mine dintru adâncul păcatelor scoate-mă, Doamne, și mă mântuiește.

În vremea cercetării celei înfricoșate și dureroase, să nu mă părăsești, lăsându-mă neocrotit, ci, cu rugăciunile tale, mântuiește-mă, Stăpână.

Cu suspinuri și cu lacrimi cad la tine, strigând cu dinadinsul: Preasfântă Stăpână, ajută-mi mie, ca să nu mă apuce pieirea cea desăvârșită.

Slavă ...

Cu fapte nelegiuite mi-am pângărit trupul și sufletul, și tuturor m-am arătat îngreșat; Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine cel ticălos.

Și acum ...

Ca ceea ce ești ajutătoarea nebiruită a creștinilor, și nădejde, și acoperământ, și sprijin și scăpare, acoperă-mă pe mine cel ce scap la tine.

Sedealna:

Gavriil ție, Curată, pe «bucură-te» cel ceresc pe pământ ți-a adus, că pe Făcătorul îngerilor întru tine întrupat văzându-L, cântarea cea de bucurie a cântat ție, Preacinstită, printr-înșa pe oameni învățându-i cum că tu singură te-ai arătat pricina bucuriei tuturor oamenilor.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Bine ești cuvântat, Dumnezeule, Cel ce vezi adâncurile și șezi pe scaunul slavei; Cel lăudat și preaslăvit.

Stăpână, în ceasul judecății să te aflu pe tine tare
ajutătoare, solitoare bine primită și gata sprijinitoare, iz-
băvindu-mă de munci.

Curgeri de lacrimi plouă-mi mie, pentru lăsarea
greșelilor, izvorule al Apei celei vii, norule de Dumne-
zeu rourate și fântână a nemuririi, ceea ce nedeșertat te
deșertezi.

Slavă ...

Domnul tuturor, Cel mai presus de nemărginire
puternic, zi de cercare și judecată a hotărât, întru care va
judeca pe toate; pocăiește-te, suflete al meu, alergând la
Stăpâna cea fără prihană.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Cel Preaînalt, Carele acoperă
cu ape cele mai deasupra, dă-mi mie, Stăpână, ca totdea-
una să izvorăsc neconținute pâraie de lacrimi fierbinți.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Făcătorul a toată zidirea ...

Cugetând, Curată, la ceasul cel groaznic și la ziua
cea înfricoșată a judecății, mă umplu de groază și de în-
tunecare, și mi se întunecă duhul mai înainte de vremea
aceea.

Înalt glasul și cu plângere strig ție: Adapă-mă, Cu-
rată, cu vinul umilinței, satură-mă aici cu pâinea lacri-
milor, ca nu acolo să flămânez și să însetez.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Dă-mi lacrimi, Fecioară Născătoare de Dumnezeu,
ca să-mi spăl întinăciunea și toate pângăririle cele cum-
plite ale greșelilor mele și să fac milostiv pe Stăpânul

cel îndurat.

Și acum ...

O, Părtinitoarea cea tare a creștinilor! O, mântuirea tuturor celor ce aleargă la tine! Tu pe mine, și viu fiind, păzește-mă, Născătoare de Dumnezeu, iar după sfârșit odihnește-ți întru mine.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Făcătorul a toată zidirea, de Care se înspăimântă îngerii, laudați-L popoare și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine cea fericită între femei și binecuvântată de Dumnezeu, neamul omenesc cu cântări te mărim.

Curată, Cinstită, de Dumnezeu Născătoare, arhanghelii, stăpâniile, scaunele, heruvimii, puterile, serafimii, îngerii cei luminați, începătoriile și domniile, gânditor slujesc cu cutremur Fiului tău, Preafericită.

Ceea ce ai născut pe Judecătorul tuturor și Dumnezeu, să nu mă lași să mă taie în două, pe mine fățarnicul, ci izbăvește-mă de toată fățarnicia și răzvrătirea cea vicleană și arată-mă neosândit la judecată.

Slavă ...

Cu totul m-am dăruit ție, Fecioară; caută spre mine păcătosul, miluiește-mă și îndură-te de robul tău, care iubește din suflet sfântul și dumnezeiescul tău nume.

Și acum ...

Cu mintea cad la tine, cea cu totul fără prihană, eu cel spurcat, și cu cutremur mă apuc de preacuratele tale picioare, plecându-mi genunchii sufletului și strigând:

Stăpână, Stăpână, miluiește-mă pe mine cel osândit.

LUNI SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Pământul peste care niciodată n-a răsărit nici l-a văzut soarele, adâncul pe care nu l-a văzut gol lățimea cerului, Israil l-a trecut, Doamne, neudat, și l-ai dus pe el în muntele sfințeniei Tale; pe cel ce lăuda și cânta cântare de biruință.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Stăpână, Fecioară Curată, izbăvește-mă de obiceiul cel rău și mă întărește pe piatra poruncilor, pe mine cel răsturnat de meșteșugirile vechiului împiedicător, și mă învrednicește ca bine să plac lui Hristos, laudându-L și cântându-I cântare de biruință.

Mântuitorul meu, Hristoase, Cela ce pentru mine, ca mine, pentru negrăita milostivire, ai primit a Te naște din Fecioară Maică, pentru rugăciunile ei miluiește-mă și mă mântuiește.

Slavă ...

Pe mine cel împilat în pământ de lanțul cel cu greu de purtat al greșelilor mele, Stăpâne, și de jugul păcatului obosit, cu rugăciunile Maicii Tale, ușurează-mă și mă mântuiește.

Și acum ...

Pe inima mea cea întinată cu gânduri spurcate și cu porniri pătimase, tu cea Curată și sfințită și cu totul neîntinată, sfințește-o, curățește-o, spal-o, Stăpână.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Inima mea cea clătită de valurile vieții întărește-o, Doamne, îndreptând-o la limanul cel lin, ca un Dumnezeu.

Fecioară, ceea ce ești ușa Luminii, deschide-mi mie acum ușile pocăinței, iar intrările patimilor dinspre smeritul meu suflet, închide-le.

Izvoare de lacrimi dă ochilor mei, Preaneîntinată, ca să plâng, eu ticălosul, pentru mulțimea păcatelor mele.

Slavă ...

Miluiеște ticălosul meu suflet cel lipsit și care scapă la mila Ta, Stăpâne, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Când de legătura trupului sufletul cu sila se va despărți, cu porunca lui Dumnezeu, Cea ce împreună le-a legat, atunci, Fecioară, să-mi stai de față ajutătoare.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul Tău și m-am temut, înțeles-am iconomia Ta și Te-am proslăvit, Unule Iubitorele de oameni.

Ce răspuns, care ajutor voi afla, eu ticălosul, în ceasul cercării, când voi sta înaintea Judecătorului? Atunci, Fecioară, cu rugăciunile tale mântuiește-mă.

Ca ceea ce ai izvorât Izvorul cel neîmpuținat al îndurărilor, pe inima mea cea secetoasă și uscată, cea cu totul fără prihană, adapă-o cu lacrimile, ca și cu niște ape.

Slavă ...

Vremea cea de acum este a pocăinței și a lucrării faptelor bune, iar ceea ce va să fie a răsplătirilor, și a darurilor și a muncilor; izbăvește-mă de cele mai de pe urmă, Stăpână.

Și acum ...

Pe mine cel zdrobit ca vasul cel de lut al olarului, Curată, ca ceea ce ai născut pe Ziditorul și Făcătorul oamenilor, înnoiește-mă, de-a doua oară zidește-mă și mă mântuiește.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Ticălosul meu suflet, cela ce se luptă cu noaptea întunericului patimilor, întâmpinându-l, miluiește-l, și strălucește întru mine, soare înțelegător, razele cele ca ziua de luminoase, ca să-mi despartă noaptea de lumină.

Dă-mi mie, Născătoare de Dumnezeu, lacrimă curățitoare și de gheena stingătoare și a datoriilor mele dezlegătoare.

Suflete al meu mult păcătoase, tânguește-te și mai înainte de sfârșit plânge-te pe sineți, căzând la Maica lui Dumnezeu, ca să afli mângâiere.

Slavă ...

Mântuitorul meu, Cel ce din fire ești bun și iubitor de oameni, mântuiește-mă pe mine desfrânatul, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Ceea ce fără ardere ai născut Focul Dumnezeirii, să nu mă lași pe mine să mă fac materie de ars a focului.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Precum ai izbăvit, Doamne, pe proorocul din fiară,

și pe mine scoate-mă din adâncul necuratelor patimi, rogu-mă, ca să adaug a privi la Biserica Ta cea sfântă.

În ceasul cercării celei înfricoșate și al răsplătirii, întru care voi fi judecat, eu cel însumi osândit, păzește-mă, Fecioară, neosândit.

Ploaia milei tale și izvorul iubirii tale de oameni și picătura cea răcoritoare a milostivirii tale, Prealăudată, picură-o peste mine și mă mântuiește.

Slavă ...

Curățește-mă, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile celeia ce întru curăție Te-a născut pe Tine, și izbăvește pe robul Tău de tot necazul și slavei celei veșnice mă învrednicește.

Și acum ...

Înconjuratu-m-a adâncul greșelilor și mă trage în adâncul deznădăjduirii, Curată; ci mă rog, scoate-mă din iadul cel mai de jos, pe mine cel ce te slăvesc pe tine.

Sedealna:

Pentru ce, suflete al meu ticăloase, trândăvindu-te, ai uitat pe Stăpânul Cel ce te miluiește și, defăimând poruncile Lui, îți petreci viața ta în desfrânare și în vătămare de minte? Depărtează-te de la răutate și strigă către Născătoare de Dumnezeu: Miluiește sufletul meu cel deznădăjduit.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Rugăciunea tinerilor stingătoare de foc s-a arătat, răcorind cuptorul, și propovăduitoare a minunii, neaprinzând, nici arzând pe cuvântătorii de laudă ai Dumnezeului părinților noștri.

Preacurată Fecioară, mă tânguiesc și plâng cu a-

mar, că din obișnuința mea cea rea, vrând și nevrând, păcătuiesc eu ticălosul.

După naștere ai rămas curată, ca și mai înainte de naștere, că Dumnezeu era Cel ce S-a născut dintru tine, ca să îndumnezeiască pe oameni.

Slavă ...

De multe îndurări fiind înduplecat, Ziditorul meu, pentru rugăciunile Maicii Tale, dăruiește-mi mie iertare.

Și acum ...

Durerile patimilor mele cele sufletești, Născătoare de Dumnezeu, cu doctoriile solirilor tale acum le tămăduiește.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Adunarea îngerilor, soborul ...

Curată, înfricoșata și groaznica judecată a Fiului tău, și divanul cel neapropiat și nesuferit în minte luându-l, cu plângere și cu durere scap la tine, Maica Judecătorului meu.

O, cum vei suferi, suflete al meu, despărțirea de Hristos, cea prea amară! De Născătoarea de Dumnezeu și de toți sfinții răzlețirea! Și cum din cămară vei fi lepădat, tânguindu-te ca fecioarele cele bune!

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Hristoase, pentru rugăciunile Maicii Tale, rânduiește pe robii Tăi în sânul lui Avraam, unde este viersuirea cea veselitoare și glasul bucuriei, unde este sunetul cel prea dulce și bucuria celor ce prăznuiesc luminat.

Și acum ...

Fecioară, ceea ce ești pricina bucuriei și pierzarea

blestemului celui de demult, dă-mi mie plâns de bucurie și umilință veselitoare, prin care să dobândesc bucuria și veselia cea din rai.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Adunarea îngerilor, soborul oamenilor, pe Împăratul și Ziditorul a toate, lăudați-L preoți, leviți bine-L cuvântați, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pentru că ți-a făcut măriri Cel puternic, arătându-te pe tine după naștere Fecioară curată, ca ceea ce fără de sămânță ai născut pe Făcătorul tău; pentru aceea, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Suflete, spală-ți fața ta cu lacrimi și cu curgeri de umilință, ca să te arăți Mirelui Hristos prea frumos și prea veselitor, căzând la Preacurată Maica Lui.

Pământul cel nesemănat, nearat, nelucrat, ca o holdă de grâu roditoare și ca o țarină mult roditoare, pe Hristos, Dumnezeiescul Spic L-a odrăslit cea Preacurată.

Slavă ...

Toată deznădejdea sufletului meu o arunc întru noianul cel nemărginit al bunătății Tale, Hristoase al meu; pentru aceea mântuiește-mă cu solirile Maicii Tale.

Și acum ...

Laudă potrivită slavei tale, Stăpână, nici gura cea cu foc suflătoare, nici limba cea cu foc grăitoare a îngerilor celor cu chip de foc, a împleți nu poate.

MARȚI SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Mântuitorului tuturor, Celui ce cu sfat de bună voie pe lemn S-a pironit și lumea a luminat.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Ceea ce ești bună și cu totul neîntinată, dă-mi mie duh zdrobit, și inimă smerită, și curățire a minții, și îndreptare vieții, și iertare greșelilor și izvoare de lacrimi.

Pe mine însumi mă plâng mai înainte de ieșirea mea, luând în minte adâncul relelor mele, cea cu totul fără prihană; pentru aceea te rog: Cere de la Fiul tău să mă izbăvească de muncă.

Slavă ...

Având vreme de pocăință, depărtează-te de la toată răutatea, suflete al meu, și strigă cu lacrimi Ziditorului tău: Dumnezeuul meu, mântuiește-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Adâncul cel mai de jos al păcatelor celor nenumărate m-a cuprins și mă trage pe mine întru adâncul cumpletei deznădăjduiri; ceea ce ai născut Adâncul milostivirii, sârguiește și mă mântuiește.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărește-mă pe mine, Singure Îndurate, cu puterea Crucii Tale, pentru că întru dânsa mă laud; că nu este

sfânt afară de Tine, Doamne.

Viforul cel cumplit al păcatelor mă tulbură și furtuna gândurilor celor potrivnice viscolește sufletul meu, și întru adâncul greșelilor mă trage, Precurată, ceea ce ai născut pe Ocârmuitorul, sârguiește de scoate pe robul tău.

Cu vicleșug se sârguiește vrăjmașul să mă vâneze, vrând să mă arate, Curată, materie de ars a văpăii celei veșnice. Risipește meșteșugurile acestuia și sfătuirile, ca să te măresc pe tine, bucurându-mă.

Slavă ...

Bolnavi fiind și de ispite cuprinși, Ziditorule a toate, Milostive și mult Îndurate, pe cortul cel sfânt al Tău Ți-l aducem toți spre rugăciune și-Ți strigăm: Dezleagă legăturile robilor Tăi.

Și acum ...

Dumnezeu, întrupându-Se, S-a născut dintru tine, Curată, și cu trup S-a văzut Cel mai înainte nevăzut. Deci, pe Acesta roagă-L cu de-adinsul, Fecioară, ca să mă izbăvească de văzuții și nevăzuții vrăjmași, pe mine cel ce cu adevărat te slăvesc pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul puterniciei Domnului, și am proslăvit, Iubitorule de oameni, puterea Ta cea necuprinsă.

Precurată, în desfrânări am risipit bogăția pe care Hristos mi-a dăruit-o mie ca un Bun. Deci, să nu mă treci cu vederea, Fecioară, pe mine cela ce pier de foamea faptelor bune.

Viața mea s-a umplut de greșeli, iar gândul meu

este pătimaș și sufletul osândit; pentru aceea, cu milostivirea ta, Stăpână, miluiește-mă și mă mântuiește.

Slavă ...

Milostivește-Te și îndură-Te spre sufletul meu cel prea ticălos, ca un Milostiv și Îndurat, și-mi dă mie, Doamne, lacrimi ca să plâng pentru păcatele mele.

Și acum ...

Suflete al meu, smerite și ticăloase, pentru ce te supui dulceațelor trupului și măhnești pe Dumnezeu? A-leargă la Născătoarea de Dumnezeu și cere-ți mântuire și izbăvire.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Răsari, Hristoase Dumnezeule, lumina cunoștinței Tale și ne luminează inimile și mântuiește sufletele noastre.

Soarele se biruiește cu strălucirea ta, Marie, că tu, pe Cel ce a împodobit cerul cu luminători în brațe L-ai cuprins și cu lapte L-ai hrănit.

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, Care mai înainte de veci fără de trup din Tatăl S-a născut, și blestemul strămoșilor l-ai pierdut.

Slavă ...

Să nu mă osândești pe mine în focul cel nestins, Hristoase, Mântuitorul meu, pentru rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine, și ale apostolilor și ale tuturor sfinților Tăi.

Și acum ...

Curățire greșelilor dă-mi mie, cu rugăciunile tale, Curată Fecioară, ceea ce ai născut pe Curățitorul Cel

Dumnezeiesc, pe Hristos Cel Unul îndurat.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Marea patimilor cea sălbătică de viforul cel stricător de suflet, liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate, ca un Milostiv.

Întru adâncul greșelilor m-am aruncat și m-am confundat; tinde-ți mâna ta, cu totul fără prihană, și mă scoate din iadul deznădăjduirii.

În ziua necazului, când voi vrea să mă slobozesc de legăturile cele trupești, stai lângă mine și de năpădirea diavolilor mă izbăvește.

Slavă ...

Stăpâne Hristoase, când vei vrea să judeci lumea pe care ai zidit-o, cruță-mă pe mine, robul Tău, pentru rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Născătoare fără de bărbat, Maică Curată a lui Dumnezeu tu te-ai arătat; pentru aceasta cu credință te rog pe tine: Alungă-mi trândăvirea sufletului meu.

Sedealna:

Înaintea ochilor văzându-Te pe Tine, Preaiubite Fiule, cu luminile închise, lumina mea mi se stinge, că nicidecum nu sufăr a vedea soarele; aș fi voit, Cuvinte, să mi se scoată ochii mei; întunecă-te lumină a soarelui, pentru că Cela ce cu un cuvânt ți-a dat ție lumină, și-a închis ochii Lui pe Cruce.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce pe tineri în cuptor prin înger i-ai păzit, înainte vestind printr-înșii pe ceea ce Te-a născut, nestri-

cata Fecioară; bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Polcurile diavolilor se îngrozesc și fug de numirea ta, Stăpână, de care izbăvindu-mă, mântuiește-mă și mă păzește de toată vătămarea.

Negrăită este slava ta, Fecioară, că pe Domnul slavei L-ai născut; pentru aceasta învrednicește-mă slavei celei cerești, pe mine cel ce te laud cu credință.

Slavă ...

Hristoase al meu, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, izbăvește-mă din întunericul cel mai dinafară și din groaznica muncă, pe mine robul Tău, care strig Ție: Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Și acum ...

Trupul mi l-am întinat cu faptele cele pângărite, iar mintea netrebnică am făcut-o cu aducerile aminte cele urâte; ci îndură-te și mântuiește pe netrebnicul robul tău, Curată.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Ziditorului tuturor ...

Ceea ce ai născut pe Voitorul milei, miluiește pe toți cei ce cu credință cântă: Toate lucrurile lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Fecioară, izbăvește-mă de întunericul cel amar și mai dinafară și de viermele cel neadormit, că tu, ca ceea ce ai născut pe Făcătorul lumii, cu rugăciunile tale toate câte le voiești le și faci.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Milostiv fii robilor Tăi, Cuvinte, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, și mântuiește pe cei ce cântă:

Toate lucrurile lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum ...

Primește cântare din gurile cele proaste, Fecioară Prealăudată, ale celor ce strigă ție: Bucură-te, tămăduirea trupurilor celor bolnave și mântuirea sufletelor celor dez-nădăjduite.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Ziditorului tuturor, purtătorii de Dumnezeu tineri, în cuptor, cântare Îi aduceau, și lăudând strigau: Binecu-vântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Mărim, Hristoase, pe cea Curată și cu totul fără prihană, Maică a Ta, că Te-a născut pe Tine, după trup, mai presus de fire, Cea ce ne-ai izbăvit pe noi de toată rătăcirea și stricăciunea.

Rudenia cea de țărână să n-o treci cu vederea, Stăpână Curată, ci fie-mi mie ajutor întru primejdii, întărindu-mă, acoperindu-mă și izbăvindu-mă de toate cele grele, că spre tine am nădăjduit, cea gata a mă mântui pe mine.

Curată, spre tine îmi vărs rugăciunea mea cea din durerea inimii; miluiește-ne pe noi păcătoșii să nu ne rușinăm în ziua nevoilor, noi cei ce te chemăm pe tine cea Preamilostivă Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Dumnezeule ascultă rugăciunea poporului Tău și ne izbăvește pe noi de vătămarea vrăjmașului, că iată aducem Ție, cu adevărat, spre curățire, pe ceea ce Te-a născut pe Tine, pe care din dragoste o fericim.

Și acum ...

Cere-ne nouă curățire și iertare de greșeli, și izbăvire de toate cele rele, și îndreptare vieții, minte curată și luminată, ca să slăvim bunătatea ta cea multă.

MIERCURI SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare de biruință să aducem popoare, Dumnezeului Celui ce a izbăvit din robia lui Faraon pe poporul lui Moisi, căci cu slavă S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Cortule purtător de lumină al Împăratului Hristos, strălucește-mi mintea mea cea întunecată de amăgirile vrăjmașului și de întunericul păcatelor.

Născătoare de Dumnezeu, slobozește smeritul meu suflet de gândurile cele rele și-l fă pe acesta lăcaș al lui Dumnezeu, ca pururea, după datorie, să te slăvesc.

Slavă ...

O, suflete al meu, pentru ce ți-ai cheltuit toată viața ta în multă trândăvie? Sârguiește-te și strigă lui Hristos: Doamne, mântuiește-mă, pentru rugăciunile celeia ce fără de sămânță Te-a născut.

Și acum ...

Pe cea între maici curată și între fecioare cinstită; pe cea purtătoare de naștere și neispită de bărbat; pe cea născătoare de Prunc și hrănitore și Fecioară, pe Maria cea neîntinată să o binecuvântăm.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărește-ne pe noi, Dumnezeule, cu puterea Ta, și smerește semeția ereticilor și înalță fruntea noastră.

Picătură de lacrimi dă-mi mie, Curată, ca să-mi

spăl adâncul patimilor mele și curat să te laud pe tine.

Cu nașterea ta cea neispită de nuntă s-a binecuvântat firea noastră; pentru că Binecuvântarea născând-o, blestemul l-ai pierdut.

Slavă ...

Stăpâne, afundă păcatele mele în curgerile lacrimilor, ca într-un potop de ape multe, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Pe Hristos, Ploaia cea cerească, primindu-L, roagă-L pe Acesta să-mi oprească ploile patimilor mele, să-mi usuce noianul păcatului meu și să mă mântuiască pe mine, cela ce cu adevărat te slăvesc pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venirea Ta cea din muntele cel cu desime, auzind-o proorocul, striga: Slavă negrăitei întrupării Tale.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi mie celui ce mă cufund neîncetat în dulcele trupului și în patul trândăviei de-a pururea zac și suspin.

Care limbă va spune noianurile cele nemărginite ale relelor celor lucrate de mine și adâncul greșelilor? Mântuiește-mă pe mine cel deznădăjduit, Fecioară fără prihană.

Slavă ...

Ceea ce ești curățitoarea păcătoșilor și scăparea credincioșilor, dăruiește-mi, Stăpână, cea cu totul fără prihană, curățire de cele ce am greșit ție, mie celui ce scap la tine.

Și acum ...

Sicriule al Sfințirii celei Dumnezeiești, sfințește-mi

sufletul meu și luminează-mi gândul, rugând totdeauna pe Hristos, împreună cu apostolii, să mă mântuiască.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pe cei ce de noapte se închină Ție, Hristoase, miluiește-i și le dăruiește pace; căci lumină sunt poruncile Tale și s-au făcut tămăduire robilor Tăi, Iubitorule de oameni.

În ceasul ieșirii mele, Stăpână, stăi lângă mine, gonind pe cumpliții diavoli, cei ce stau împrejurul meu.

Stăpână, caută și auzi glasul meu și mă izbăvește, rogu-mă, de munca cea veșnică.

Slavă ...

Unule Iubitorule de oameni și Milostive, miluiește-mă cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, că Tu ești Dumnezeuul meu și Domnul.

Și acum ...

Marie, Prealăudată Stăpână, pomenește-mă când voi sta înaintea divanului Fiului tău.

Cântarea a 6-a, Irmos:

În pântecel chitului intrând Iona, nu s-a stricat, Stăpâne, cu porunca Ta, ci s-a făcut mai înainte închipuire a îngropării Tale celei de trei zile; pentru aceea striga Ție: Să se suie din stricăciune viața mea către Tine, Doamne.

Cu nașterea ta s-a preaslăvit firea oamenilor cea neslăvită, căci cu preaslăvire ai născut pe Dumnezeuul Cel Preaslăvit, Marie Preaslăvită; pentru aceasta te slăvim pe tine.

Viața mea s-a umplut de lenevire și de greșeli;

pentru aceea întoarce-mă către pocăință, Stăpână, mai înainte până nu ia sfârșit târgul vieții.

Slavă ...

Strigat-am cu toată inima mea: miluiește, Stăpâne, sufletul meu cel neîndreptat, care numai la Tine caută și la mare mila Ta nădăjduiește.

Și acum ...

Marie Preacurată, ceea ce pe Cel fără de materie întru materia trupului L-ai născut, mă rog dă-mi mie să mă rup de împătımire și de alipirea cea pământească și materialnică.

Sedealna:

Pe Dumnezeu și Domnul, Cel ce S-a întrupat dintru tine pentru noi cei stricați cu păcatele, pe Acesta roagă-L cu căldură, Cinstită, ca să ne miluiască pe noi și să-și întoarcă mânia și urgia Lui de la cei ce cu credință cinstesc și binecuvintează neîncetat puterea și stăpânirea ta.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptorul cel înfocat și mânia cea tirănească nu i-a îngrozit pe tinerii cei binecredincioși, pe cei ce cu îndrăzneală strigau: Bine cuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Ceea ce ești îndreptarea căderii lui Adam, ridică-mă pe mine cel căzut în fundul răutății, cu rugăciunile tale, Fecioară, și ale dumnezeieștilor apostoli.

Norule cu totul luminat, dintru tine ne-a strălucit nouă Soarele cel neînserat, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întunericul necunoștinței, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Cu bunătatea Ta, Stăpâne, dă-mi iertare patimilor mele, a celor de voie și a celor fără de voie, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Cine din oameni va lăuda după vrednicie nașterea ta cea străină, Născătoare de Dumnezeu? Sau care din mințile cele nematerialnice o va tâlcui?

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cela ce din Tatăl S-a născut ...

Întru lenevire săvârșindu-mi viața mea, eu ticălosul, și apropiindu-mă de sfârșitul vieții mele, strig ție, Curată: Din lațul celor potrivnice răpește smeritul meu suflet.

Fiind eu încercat cumplit cu boli trupești și ridicări asupra-mi de patimi și cu dureri sufletești, dă-mi sănătate cu mijlocirea ta, Născătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Să nu mustri cu mânia Ta pe robii Tăi, Hristoase Dumnezeule, nici cu urgia Ta să pedepsești pe poporul Tău, Cela ce ești fără de păcat; că pe ceea ce Te-a născut pe Tine, o aducem Ție solitoare, Stăpâne Milostive.

Și acum ...

Clește serafimicesc și foarfece te-a văzut Isaia, care ai purtat în sânurile tale pe Cărbunele Dumnezeieștii Ființei; întru Care arde, Fecioară, spinii greșelilor mele.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cela ce din Tatăl S-a născut mai înainte de veci,

Dumnezeu Cuvântul, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine, Maica lui Dumnezeu și Fecioară Curată și mai slăvită decât heruvimii, întru glasuri de cântări te mărim.

Omoară-mi trupul și înviază-mi sufletul, tu cea neispită de nuntă, ceea ce ai născut Viața cea ipostatică, Care ne înviază și ne însuflețește pe noi.

Când sufletul meu se va despărți de ticălosul meu trup, atunci mă izbăvește, Mireasă a lui Dumnezeu, de tirania vrăjmașilor celor nevăzuți.

Slavă ...

Când vei șede pe scaunul slavei, Hristoase, să judeci lumea pe care ai zidit-o, atunci și pe mine, robul Tău, să mă numeri împreună cu cei aleși ai Tăi.

Și acum ...

Stăpână, întoarce-mi întru bucurie plângerea mea și mă izbăvește din robia celor ce-mi dau acum război și mă învrednicește luminii celei neînserate.

JOI SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu, Celui ce a povățuit pe popor prin mare cu picioare neudate și pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Toate neamurile oamenilor te cinstesc pe tine, Fecioară, precum dedemult, cu proorocie, mai înainte ai zis. Deci, primește-mă, Stăpână, și pe mine cântăreț al tău și mă înțelepțește și mă luminează.

Alt rai gândit te cunoaștem pe tine, care cu neasemănare covârșești pe raiul cel din Eden, Precinstită Marie, Mireasă a lui Dumnezeu, că tu ai odrăslit oamenilor Nestricăciunea.

Slavă ...

Bogăție și slavă dumnezeiască au câștigat arătat multe fiice, dar tu, Stăpână, cu neasemănare pe toate le-ai covârșit; pentru aceasta îmbogățindu-mă, de daruri cerești umple-mă.

Și acum ...

Ce-ți voi răsplăti ție și ce-ți voi aduce ție pentru cele pe care de multe ori mi le-ai răsplătit mie, Fecioară, și pentru cele care mi-ai făcut bine, cu iubire de oameni? De-a pururea îți voi aduce ție laudă de mulțumită.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cu puterea Crucii Tale, Hristoase, întărește gândul meu, ca să laud și să slăvesc acum răstignirea Ta cea mântuitoare.

De apele Preasfântului Duh umple sufletul meu, cel ce se topește de duhul arșiței gândurilor celor înfocate; și pe cel ce se arde de setea deznădăjduirii, adapă-l cu apa iertării, Stăpână.

Spală-mă cu picăturile milostivirii tale, și peste tot stropindu-mă cu ale îndurărilor tale; cu dumnezeiescul isop gânditor curățește-mă și mult mai alb decât zăpada arată-mă și cu ploile lacrimilor înalbește-mă.

Slavă ...

Stăpâne, ai pus ceas de înfricoșată cercare și cu înțelepciune ai hotărât zi de judecată, întru care de față vei arăta toate cele ce în ascuns s-au greșit de toți; arată-mă atunci neosândit, pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Ceea ce ești ajutorul și nădejdea pământenilor, bucuria și acoperământul și scăparea, Stăpână, Maică a Vieții, pentru aceea te rugăm, trimite-ne nouă ajutorul tău, celor ce cu dragoste te laudăm pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul puterii Crucii Tale, că raiul s-a deschis printr-înșa, și am strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Frumoasă și cu sufletul și cu trupul, frumoasă și cu gândul și cu frumusețile faptelor bune aflându-te pe tine Cuvântul Cel Preafrumos, Născătoare de Dumnezeu, S-a sălășluit întru tine.

Suspîn și de la rele nu mă mai depărtez; plâng și iarăși întru aceleași patimi mă frământ și în tina dulce-

ților mă tăvălesc; eu cel cinstit, cu necinstea mă întin.

Slavă ...

Cela ce prin Cruce ai dăruit viață nemuritoare oamenilor, dintru a doua moarte răpindu-mă, Cuvinte a lui Dumnezeu, învrednicește-mă vieții celei fără de sfârșit.

Și acum ...

Holdă nearată tu te-ai arătat, care pe Dumnezeiescul Spicul, cel neșemănat, L-ai odrăslit; pentru aceasta hrănește-mă pe mine cel flămând cu dumnezeieștile tale daruri și haruri.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mâneacă, strigăm către Tine, Doamne: Mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeu nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Ticăloase suflete al meu, plânge-te pe sine-ți cu amar, mai înainte de moarte, și tânguiește-te din inimă, căzând la Maica lui Dumnezeu, mai înainte de a te apuca pe tine plânsul iadului cel foarte nemângâiat.

Când sufletul meu de trup se va despărți, să te văd pe tine, Stăpână, stându-mi înainte, și ochiul tău cel milostiv căutând spre mine cu milă.

Slavă ...

Izbăvește-mă, Hristoase, pe mine robul Tău, de tot necazul și de toată osânda și de veșnicele munci, ca un Milostiv, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Bucură-te, cortule cel cu aur prea strălucit al Cuvântului, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, cercetarea celor bolnavi și părtinitoare prea gata a celor din

nevoi.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Înconjuratu-m-a adâncul, groapă mi s-a făcut mie chitul; iar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni, și m-a mântuit dreapta Ta, Doamne.

Pe Cel fără de ani, Preasfântă, mai presus de minte și mai presus de cuvânt L-ai născut, pe Ziditorul Care izbăvește din toată stricăciunea pe cei ce te laudă pe tine ca pe o Născătoare de Dumnezeu.

Preasfântă Stăpână, ceea ce ești iubitoare de bine, care ai născut pe Bunul Făcătorul de bine și Ziditorul, îmbunează sufletul meu cel necăjit.

Slavă ...

Stăpâne, Hristoase, știi mulțimea patimilor mele, care mă tulbură și mă necăjesc, pentru aceea strig: Întâmpină-mă și de acestea mă izbăvește, pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Pe noi cei omorâți cu patimile păcatului, Stăpână, ceea ce ai născut pe Pierzătorul stricăciunii, cu rugăciunile tale sculându-ne, înviază-ne.

Sedealna:

Gavriil mai înainte pe «bucură-te» mi-a adus, strigând că vei fi cu mine, Doamne, a grăit cu amar Născătoarea de Dumnezeu, plângând. Dar cum mi s-a făcut acum mie bucuria întru întristare, Fiule? Și cum mă arăt ca o lipsită de Fiu, ceea ce Te-am născut fără ispită bărbătească, pe Tine Mântuitorul sufletelor noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu foc pe tinerii cei cuvântători de cântare i-a mântuit, bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Avându-te pe tine ajutor și nădejde, Preacurată, mă voi izbăvi de vrăjmașii mei și nu mă voi înfricoșa de întunericul celor ce mă înconjoară pe mine.

Preacurată, spre tine a căutat Cel Preaînalt și multe măriți ți-a făcut ție, precum ai zis; pentru aceasta acum toate neamurile te ferim.

Slavă ...

În noianul cel nemărginit al faptelor mele celor rele m-am aruncat eu ticălosul; ci îndură-te, Stăpâne, și mă mântuiește, ca un Îndurat, cu rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Ceea ce ești pierzătoare a întristării și pricinuitoare a veseliei, plâns pricinuitoare de bucurie și întristare veselitoare dă-mi mie și mă izbăvește de focul cel veșnic.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce S-a născut din Tatăl ...

Când socotesc mulțimea cea nemărginită a păcatelor mele, Fecioară, plâng, suspinând dintru adâncul inimii, și alerg la adâncul îndurărilor tale.

Maică Fecioară, Prunc tânăr pe pământ a-i născut, pe Fiul Cel împreună fără de început al Tatălui, Care pentru milostivirea cea negrăită S-a asemănat nouă, celor stricați de păcat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe Unul Dumnezeu Cel ce negrăit S-a născut din Unul Dumnezeu, fără de mamă, tu, Fecioară, L-ai născut fără de tată, Care poartă un ipostas și două firi unite și neamestecate.

Și acum ...

Norul greșelilor mele celor nemăsurate mă înghe-suie pe mine ticălosul. Vai mie! Ce să mă fac? Te chem ajutorul meu pe tine, Fecioară, folositoarea și limanul celor deznădăjduiți.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, Fiul și Dumnezeu, și în anii cei mai de pe urmă din Fecioara Maică S-a întrupat, preoți lăudați-L, popoare prea-înălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte și de cuvânt ai născut negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioșii cu un gând te mărim.

La tine cad, Stăpână, și-ți aduc rugăciune de umi-lință. Dă-mi mie în dar mila ta, că nu este întru mine nicidecum lucrare dumnezeiască; pentru aceea mă rog ție: În dar, miluiește-mă.

Mi se pare că te văd cu ochii minții pe tine, lumina sufletului meu, și dulceța, și singura mângâiere, și veselie, și răsuflare și bucurie a inimii mele, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Pe mine mă tânguiesc, luând în minte mulțimea

păcatelor mele și aducerile asupra-mi ale patimilor, orbirea sufletului meu și schimbările minții mele; mântuiește-mă, Hristoase, cu mila Ta, pe mine cel deznădăjduit.

Și acum ...

Pe mintea mea cea neputincioasă o împinge spre strâmtorare și o strâmtorează lățimea laudelor tale, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, mulțimea înecându-mă pe mine, și mi se întâmplă mie, dintru a fi bine dumerit, să fiu nedumerit.

VINERI SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului Celui Minunat, că din amara robie slobozind pe Israil, pe Faraon cu toată oastea l-a înecat.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Ceea ce ești ușa Dumnezeieștii Slave, care ai deschis ușa raiului, ușile pocăinței deschide-mi, rogu-mă, și mintea mea o luminează, ca să te laud pe tine, cea de Dumnezeu dăruită.

Oprit-ai pornirea morții, ceea ce ești cu totul fără prihană, născând pe Cel ce stăpânește peste moarte și peste viață. Deci, pe Acela roagă-L ca să oprească greșelile cele ce-mi omoară sufletul meu și să mă mântuiască.

Slavă ...

Pe tine singură, ceea ce ești frumusețea lui Iacov, te-a ales Cuvântul dintre neamuri, Ceta ce este dimpreună cu Tatăl fără de început, și din sângiurile tale, Stăpână, S-a întrupat, mântuiește-mă cu rugăciunile tale.

Și acum ...

Pe Cel ceresc, care S-a pogorât peste tine, ca o ploaie pe lână, L-ai primit Preacurată; pentru aceasta mă rog usucă ploile patimilor mele, Maică Fecioară.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe piatra poruncilor Tale, întărește-mă pe mine, cel ce mă clătesc; înalță fruntea mea întru priceperea

dogmelor Tale, ca, laudându-mă, să strig Ție: Nu este sfânt afară de Tine, Doamne al puterilor.

Pe mine cel rănit cu săgeata păcatului, însănătoșează-mă, Curată, cu doctoria cea de la tine și izbăvește-mă de durerea care mă ține, ceea ce cu Nașterea ta ai izbăvit neamul omenesc din dureri.

Vrăjmașii cei nevăzuți, care necăjesc în deșert inima mea cea smerită și caută să mă omoare, surpându-se, de părtinirea ta, Stăpână, rămân nelucrători, umplându-se de rușine.

Slavă ...

Stăpână, ceea ce ai izvorât lumii Apa cea Dumnezeiască, umple-mă de apele cele făcătoare de viață, uscând izvoarele cele cumplite ale fărădelegilor mele și împlânzind valurile inimii mele cu liniștea ta cea dumnezeiască.

Și acum ...

Trecut-au cele ce umbros se săvârșeau de Lege, că pe Hristos, Dătătorul de Lege, L-ai născut, Preacurată Fecioară, pe Cea ce dar, curăție și luminare ne-a legiuit nouă și ne-a scos din blestem, într-un tot laudată.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Taina iconomiei Tale înțelegând-o Avacum, cu taină scriind venirea arătării Tale, striga: Când va veni vremea, Doamne, Te vei arăta.

Din lucruri nu-mi este mie mântuire; pentru aceasta sub acoperământul tău cu nădejde alerg, Stăpână Prea-lăudată. Pe mine cel deznădăjduit, mântuiește-mă cu rugăciunile tale.

Lăcașul cel curat al Luminii, căruța cea cinstită a

Soarelui, inima mea cea cumplit întunecată de negura răutăților luminează-o, Stăpână, și mă mântuiește.

Slavă ...

Fecioară, ceea ce din sângiurile tale cele fecioarești ai țesut veșmânt Celui ce îmbracă cerul cu nori, îmbracă-mă cu haina nestricăciunii, pe mine cel dezgolit prin amăgire.

Și acum ...

Din văile lumești, ca pe un crin primindu-te Făcătorul, din tine lumii a suflat bună mireasmă duhovnicească, Fecioară Preasfântă, Dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Soare gândit al Dreptății, luminează-mă pe mine cel cuprins de noaptea patimilor și mă povățuiește către cărarea cea dumnezeiască, că tu Singur ești Împăratul păcii.

Ajutătoare să te aflu pe tine, Fecioară, în ceasul cel de judecată al osândirii, când voi sta înaintea Judecătorului Celui ce S-a născut dintru tine.

Întoarce-mă, Curată, pe mine cel biruit de legea păcatului, și de amăgirile celui străin adeseori rătăcit și în prăpastia păcatelor surpat.

Slavă ...

Ceea ce ai născut Cărbunele pe care L-a văzut Isaia, arde materia păcatelor mele, rogu-mă, și mă luminează, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Trup dând împrumut lui Hristos din sângiurile tale, Fecioară, patimile mele cele trupești de tot le curățește

și-mi arată calea nepătimirii.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Auzit-ai din pântecul iadului strigarea mea și glasul meu, și ai izbăvit din stricăciune viața mea, mult Milostive.

Stăpână, să nu mă înghită pe mine adâncul trândăvirii, nici valurile păcatelor să mă acopere, ci cu singură rugăciunea ta să mă mântuiesc.

Preasfântă Stăpână, iubitoare de bine, ceea ce ai născut pe Cel Bun, pe Făcătorul de bine și Ziditorul, sufletului meu celui necăjit fă-i bine.

Slavă ...

Preacurată, sfeșnicul Legii mai înainte te închipuia pe tine, ceea ce ai născut Lumina care luminează toate; pentru aceea strig ție: Luminează-mă pe mine cel întunecat.

Și acum ...

Toată dorirea mea mut-o către tine, Preacurată, ceea ce ai adus dulceața doririi cea mai presus de cuvânt, celor ce te cunosc de Dumnezeu Născătoare.

Sedealna:

Acoperământul tău cel grabnic, ajutorul și mila ta, arată-le spre robul tău, și valurile gândurilor celor deșarte potolește-le, Curată, și sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu, că știu, Fecioară, știu, că poți câte voiești.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce prin înger pe tineri i-ai mântuit și cuptorul cel ce tuna în rouă l-ai prefăcut, binecuvântat ești Doam-

ne Dumnezeu în veci.

Fecioară Preasfântă, te laud pe tine, cea cu totul fără prihană, că ai născut fără sămânță pe Dumnezeul Cel prelaudat, Care îndumnezeiește pe cei ce cântă: Dumnezeu, bine ești cuvântat.

Ceea ce ai născut Viața, omoară-mi patimile mele, și ridică-mă din groapa nesimțirii, pe mine cel ce zac, ca să te slăvesc cu dragoste pe tine, Dumnezeiască Mireasă.

Slavă ...

Pe Cel cu nemărginire puternic, Care a purtat neputința noastră, L-ai născut, Curată, pe Care roagă-L să vindece sufletul meu cel cu totul slăbănogit.

Și acum ...

Fecioară, pe mine cel clătit de patimi, întărește-mă acum, ceea ce ai izvorât nepătimire tuturor credincioșilor, care cu credință cântă: Dumnezeu, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Împăratul Hristos, pe Care ...

Ceea ce ești prea frumoasă și cu dumnezeiască strălucire, Fecioară, înfrumusețează-mă și pe mine cu podoabele bunătăților și mă luminează, ca să strig: Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ceea ce ești ușa Luminii, deschide-mi mie ușa po-căinței cea strălucitoare de lumină, arătându-mi toată calea dreaptă a dreptății care duce către intrările voii celei dumnezeiești.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe Sfântul Cuvânt, Care sfințește pe credincioși, negrăit L-ai născut, Preasfântă Curată; pe Acesta roagă-L

ca smeritul meu suflet, cel spurcat cu răutatea, acum să-l sfințească.

Și acum ...

Curgerea cea luminată, Izvorul nemuririi, a ieșit dintru tine, Sfântă Stăpână. Pentru aceasta strig ție, Curată: Usucă râurile răutăților mele, cu ploile rugăciunilor tale.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul Hristos, pe Care Îl laudă heruvimii și-L slăvesc serafimii, laudați-L popoare și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Că ți-a făcut ție mărire Cel puternic, arătându-te pe tine Fecioară Curată după naștere, ca pe ceea ce fără de sămânță ai născut pe Făcătorul tău; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Născut-ai, Preacurată, Temelia cea neclătită a mântuirii, pe Cel ce cu dumnezeiască poruncă a întemeiat pământul pe ape, întru Care roagă-te să ne întărim noi, cei ce cu adevărat te ferim.

În calea păcii, a dumnezeieștilor tale porunci, cele nerătăcitoare, fă-mă a călători neabătut, Curată, gonind tulburarea diavolilor și împresurările patimilor, și mintea mea luminând-o.

Slavă ...

Văzându-mă vrăjmașul ținut de dormitarea lenevirii, mă împresoară fără de rușine, prin somnul dulceții nădăjduindu-se să mă jefuiască; ci însăși mă păzește, Curată, cu neadormită rugăciunea ta, Maică Fecioară.

Și acum ...

Ca un singur de sine-mi osândit, iau în minte mulțimea păcatelor mele și înfricoșatul divan al Judecătorului, la care voi fi judecat; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Judecătorul Dumnezeu, păzește-mă atunci neosândit.

SÂMBĂȚĂ SEARA

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc,
pe gonaciul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruință să-I cântăm.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Bucură-te, tăria cea bine lăudată a părinților; bucură-te, lauda cea preaslăvită a neamului nostru; bucură-te, izvorul mântuirii, care izvorăști mila celor ce cu credință te laudă pe tine, singură prealăudată.

Ceea ce ești mult lăudată și preaslăvită, primește laudă din buzele cele desfrânate, că tu ești buna podoabă și mântuirea lumii, care izbăvești pe toți cei ce cu bună credință te cântă pe tine.

Slavă ...

Bucură-te, cortule de lumină purtător și făclie, Biserică și Masă și Munte Sfânt; bucură-te, palatul slavei, dumnezeiescule lăcaș al lui Dumnezeu; bucură-te, zidul cel nesurpat al nostru, al celor ce te lăudăm pe tine.

Și acum ...

Ceea ce ești nădejdea și pătinitoarea celor fără de nădejde și ajutorătoarea cea nerușinată a tuturor, deschide-mi mie ușile cele cerești și mă du la Fiul tău, Stăpână, și mă mântuiește pe mine robul tău.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu,

Cel ce ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Pe tine, Preasfântă, toate cetele îngerilor te slăvesc, iar noi, după datorie, neîncetat te cântăm și cu mulțumită te laudăm: Bucură-te, izbăvirea celor ce cu credință te cheamă pe tine.

Cine după vrednicie va lauda Nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară? Zidirea, văzând taina cea săvârșită întru tine, cu spaimă striga: Cu adevărat n-a născut alta, fiind fecioară, afară de tine.

Slavă ...

Dăruiește milă celor ce cer de la tine, Fecioară, și-ți tinde mâna ta cea tare celor ce sunt întru nevoi și ne în-tâmpină întru primejdii, că pe tine te avem toți izbăvire întru necazuri.

Și acum ...

Nu am lacrimă de pocăință, ca desfrânata cea dedemult, și în desfrânare mi-am cheltuit viața mea; de aceea cad la tine, rugându-mă cu suspinuri: Cu rugăciunile tale, Stăpână, dă-mi mie plâns curățitor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Tu ești sprijinitoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu, și mântuirea tuturor, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu; pentru aceasta cu bună credință te mărim toți și bine te cuvântăm.

Zid ești și întărire, și nădejde a credincioșilor și turn de mântuire; pentru aceasta surpă, Preacurată, pe

vrăjmașii care sunt asupra noastră, că spre tine ne-am pus toate nădejtile.

Slavă ...

Având nădejdea ta cea nebiruită, Preacinstită, semețiile vrăjmașilor le surpăm, Preacurată, prin credința cea întru tine; căci prin chemarea ta, acum ne întărim.

Și acum ...

Vezi-mi necazul meu, Preacurată, vezi suspinul meu, vezi-mi mâhnirea și arată-ți darul tău cel mult întru mine, umplând de veselie sufletul meu cel smerit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog lumina-ză-le, ca să Te vadă, Cuvinte a lui Dumnezeu, pe Tine Adevăratul Dumnezeu, Care chemi din negura greșelilor.

Bucură-te, zidul credincioșilor și mijlocitoarea cea tare, Preacurată; bucură-te, munte sfânt, Prealăudată; bucură-te, scară însuflețită, Stăpână; bucură-te, bucuria și ajutorul tuturor celor neajutorați și acoperământul celor ce cu tot sufletul aleargă la tine.

Ceata proorocilor, cu mare glas strigând, a propovăduit taina cea înfricoșată a Nașterii tale, că tu singură ai născut fără stricăciune pe Dumnezeul tuturor, Care după naștere te-a arătat Fecioară, precum și mai înainte de naștere te-a păzit.

Slavă ...

Cine va putea, Curată, să spună taina ta cea mai presus de minte? Că pe Dumnezeu ai născut și ca pe un Prunc pe Acesta L-ai hrănit; pentru aceasta toate neamurile pe tine te fericesc, precum ai zis mai înainte, Fe-

cioară, și cu dragoste slăvim pe Cel ce te-a preamărit pe tine.

Și acum ...

Ca ceea ce ești milostivă și iubitoare de bine, darurile tale cele de Dumnezeu dăruite, Născătoare de Dumnezeu, le reverși totdeauna oamenilor și izbăvești, cu rugăciunile tale, pe toți din muncă, Maică nenuntită. Pentru aceea să nu treci cu vederea, pe cei ce aleargă la Acoperământul tău cel tare.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea mult Milostive.

La tine cad Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cea bună; cu rugăciunile tale cere de la Fiul tău și Domnul, Dăruitorul a toată bunătatea, să-mi dea mie iertare greșelilor.

Întru adâncul viforului celui cumplit al mării, care mă învăluiește, m-am aruncat din nemăsuratele și grelele mele greșeli; potolește-mi furtuna și alinare dăruiește-mi mie, cea cu totul neîntinată.

Slavă ...

Ceea ce ești Stăpâna tuturor zidurilor, ca ceea ce mai presus de fire L-ai născut pe Dumnezeu, bubele greșelilor mele, Preacurată, desăvârșit le curățește și mă învrednicește vieții celei veșnice.

Și acum ...

Tu ești mângâierea și scăparea robilor tăi, Preacurată; pentru aceasta fă cerere de rugăciune neîncetată către Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te roagă pe tine.

Sedealna:

Pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Care mai înainte de veci din Tatăl, fără de maică S-a născut, pe Acesta, în vremurile cele mai de pe urmă, L-ai născut cu trup, din sânghiurile tale cele curate, Născătoare de Dumnezeu, fără de bărbat, pe Carele roagă-L să ne dăruiască nouă mai înainte de sfârșit iertare păcatelor.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul cuvioșilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitor l-a plecat a striga: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Maică Fecioară, să nu încetezi a ruga pe Domnul, ca să ne izbăvească pe noi din primejdii și din necazuri, Stăpână, ca să cântăm cu sârguință: Bine este cuvântat, Preacurată, Rodul pântecelui tău.

Maică Fecioară, Stăpână, te-ai arătat mai sfântă decât toate puterile cerești și decât heruvimii și serafimii, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Stăpânul zidirii.

Slavă ...

Și ai născut și ești Fecioară și după naștere ai rămas Curată, ca și mai înainte de naștere, Născătoare de Dumnezeu, nearzându-se pântececele tău; pentru aceasta, cu credință te slăvim, după Dumnezeu, pe tine Preacurată.

Și acum ...

Mă înfricoșează pe mine și mă tulbură valurile greșelilor mele; ci tu, Preasfântă, ceea ce ești bună, cere-mi milostivire în ceasul cercării, dăruindu-mi mântuire.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Din văpaie ai izvorât ...

Tu ești scăparea noastră și mângâierea tuturor, Fecioară Precurată, că iată Domnul tuturor născându-Se din pântecul tău, Fecioară te păzește după naștere, pe Care toți Îl binecuvântăm cu buze nevrednice, și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Ceea ce ești gata fierbinte sprijinitoare a credincioșilor și a mea scăpare, pleacă-te și primește rugăciune dureroasă din inima mea, și mă izbăvește de împătimitărea dobitocească și de obișnuința mea cea rea și plâns de bucurie dă sufletului meu celui întunecat, Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Când gândesc relele cele lucrate de mine și divanul cel groaznic, mă înfricoșez și mă tem, Fecioară; ci tu, ca o iubitoare de oameni, mai înainte de sfârșit, fă-mi mie milostiv pe Judecătorul, că tu ești întemeierea tuturor celor căzuți, și nădejdea și folositoarea celor deznădăjduiți.

Și acum ...

Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu, milostiv și lesne împăcat a se face nouă, Curată, și cu rugăciunile tale să ne păzești pe noi de toată năvălirea cea potrivnică și pe semeția celor din Agar să o surpe degrab, ca să te laudăm pe tine, cea cu dar dăruită.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Din văpaie ai izvorât rouă cuviosilor, și jertfa drep-tului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, numai cu voirea. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oame-

nilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești; iară prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Carele mărindu-L, cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Maică Fecioară neispătită de nuntă, să nu ne uiți pe noi robii tăi, cei ce stăruim în Biserica ta, că tu singură ești nădejdea creștinilor și întărirea tuturor celor ce aleargă la tine, Curată; fă depline rugăciunile noastre, Stăpână.

Bucură-te, zidul cel nerupt; bucură-te, acoperământul lumii; bucură-te, Biserică; bucură-te, făclie; bucură-te, scaunul lui Dumnezeu; bucură-te, bucuria și ajutoarea tuturor, ceea ce ești de-a pururea armă de mântuire cu totul nebiruită asupra vrăjmașilor celor nevăzuți.

Slavă ...

Avându-te pe tine, Curată, părtinitoare și acoperământ, și nădejde și zid, și scăpare și curățire, și dezlegare de cele rele, ne mântuim de ispășiri și de primejdii, și de boli și de patimi; pentru aceasta neîncetat lăudăm puterile tale.

Și acum ...

Tu ești slava îngerilor, oglinda proorocilor, lauda cea strălucită a patriarhilor și a apostolilor, podoaba mucenicilor lui Hristos, sfințenia cea veselă a pustnicilor și a dreptilor și înnoirea a toată lumea.

* * *

DUMINICĂ SEARA

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Simțitorul Faraon cu toată oastea s-a înecat, iar Israil trecând prin mijlocul mării striga: Domnului Dumnezeuului nostru să-I cântăm, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Stăpână, cum voi plânge viața mea cea întinată și mulțimea nenumăratelor mele răutăți? Și ce voi vesti ție, Curată, nu mă dumiresc și mă tem; ci ajută-mi mie.

De unde voi începe a spune greșelile mele cele rele și cumplite, eu ticălosul? Vai mie, ce mă voi face de-aceasta! Ci, Stăpână, mai înainte de sfârșit, miluiește-mă.

Slavă ...

Mântuitorule, Cela ce pentru milostivirea milei Te-ai întrupat și Om Te-ai făcut cu bunăvoința părintească, de rugăciunile Maicii Tale, plecându-Te, dăruiește-mi iertare greșelilor mele.

Și acum ...

Neconținut cuget la ceasul morții și la divanul cel înfricoșat, Preacurată, dar de obiceiul răutăților cu totul mă amăgesc cumplit; ci ajută-mi mie.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe piatra cea tare a credinței Tale ai întărit gândul sufletului meu; întărește-mă, Doamne, că pe Tine Te am, Bunule, scăpare și întărire.

Stăpâna mea Preasfântă, sufletul mi l-am întinat urât cu nemăsurate greșeli, eu ticălosul; și unde de aici mă voi duce, ținut fiind cu totul de deznădejde?

Ceea ce ești bună, nu este altul între oameni care fapte nelegiuite a lucrat și cu desfrânări a viețuit, întru înverșunări cumplite, precum eu, pentru că am întinat Dumnezeiescul Botez.

Slavă ...

Nu am fapte bune, nu am umilință nicidecum, nici lacrimi, Mântuitorule, ci m-am întunecat la minte; pentru aceea strig Ție: Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, mântuiește-mă ca un Milostiv.

Și acum ...

Am ajuns la sfârșitul relelor, ci tu, Preasfântă Fecioară, ajută-mi degrab, pentru că cerul și pământul strigă cu amar asupra necuvioaselor mele fapte cele nenumărate.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase, și de lauda Ta, Doamne, toate s-au umplut.

Tot pământul s-a spăimântat și s-a înfiorat văzându-mă pe mine cumplit și rău lucrând cele necuvioase, și de milostivirea cea multă a Fiului tău s-au înfricoșat.

Mi-am întinat rău biserica trupului meu, iar în Biserica Domnului, în care oamenii intră tremurând, eu desfrânatul, vai mie, cu obrăznicie intru!

Slavă ...

Hristoase al meu milostive, Hristoase Iubitorule de oameni, singure nepomenitorule de rău, Care Te-ai făcut Om pentru mine, cela ce am păcătuit mai presus de om, miluiește-mă, pentru ceea ce fără de sămânță Te-a născut.

Și acum ...

Să nu mă arăți, Stăpână, să nu mă arăți străin și cu totul nevrednic, pe mine cel înstrăinat de acoperământul Fiului tău; ci spală-mă și pe mine de întinăciunea greșelilor mele.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cela ce răsari Lumină lumii, luminează inima mea, a celui ce de noapte strig Ție, și mă mântuiește.

Adam a călcat o poruncă a Fiului tău, Fecioară, și a fost izgonit; dar eu cum voi plânge adâncul greșelilor mele, cela ce sunt depărtat și de mii de ori căzut?

Cu lăcomia pânteceului l-am râvnit pe Isav cel cumplit, și cu desfătarea sufletul și trupul mi-am întinat, cu beția și cu desfrânarea viața mi-am pângărit; și cine nu mă va plânge pe mine ticălosul, Preacurată?

Slavă ...

Mă tânguiesc cugetând la toate vinovățiile lucrurilor mele cele rele, Hristoase al meu, Milostive Doamne, și înaintea picioarelor Tale cu fața la pământ zac; pentru rugăciunile Maicii Tale, dă-mi iertare greșelilor.

Și acum ...

Ceea ce ești bună și ușa vieții noastre, Curată, cu dumnezeiască strălucirea ta, degrab luminează-mă pe mine cel ce sunt întunecat și mă povățuiește către cărările mântuirii, o, cea mult lăudată.

Cântarea a 6-a, Irmos:

De chitul păcatului fiind înghițit, strig Ție, Doamne: Ca pe proorocul slobozește-mă din stricăciune.

Viața mea este desfrânată, sufletul meu întinat și traiul ticălos, iar tot trupul meu l-am înnoroit cumplit întru răutăți; pentru aceasta, Fecioară, sârguiește-te și-mi ajută.

Suflete al meu, cutremură-te și te înfricoșează, înfiorează-te și adu-ți aminte că ai întărâtat pe Judecătorul cel înfricoșat și pentru aceasta vei fi judecat, neîndreptatule.

Slavă ...

În țară străină m-am depărtat de la Tine, eu ticălosul, și m-am făcut rob diavolilor, și m-am golit de tot felul de bunătăți, o, Părinte Preabunule; ci mântuiește-mă, precum de demult pe desfrânatul, cu rugăciunile Preacuratei Fecioare.

Și acum ...

Acum de cutremur sunt cuprins, ceea ce ești Preabună, și mă tem de pândirile vicleanului, că mai înainte de sfârșit, scrâșnește cu dinții asupra mea, stricătorul, vrând să mă țină pe mine ca pe un gol de fapte bune; ci ajută-mi mie, Stăpână.

Sedealna:

Curată, cercetează bolile cele multe ale sufletului meu celui neputincios și patimile cele cumplite ale trupului meu, învrednicindu-mă de grabnică tămăduire și îndreptează-mă să fac poruncile cele sfinte ale Bunului Dumnezeu, ca să te măresc.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce ai ascultat cântarea cuvioșilor Tăi tineri și ai răcorit cuptorul cel aprins, bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

De șapte ori mi-a aprins vicleanul văpaia patimilor și cu preacurviile inimii mele de tot mă omoară; ci adăpă-mă cu curgerile lacrimilor mele, Maica lui Dumnezeu, și nu mă lepăda pe mine.

Înfricoșat este divanul, ticăloase suflete al meu și nesimțitorule, și munca fără de sfârșit și groaznică; dar însă acum cazi la Maica Judecătorului tău și Dumnezeu și să nu te deznădăjduiești.

Slavă ...

Vino, ticăloase suflete al meu, pocăiește-te, judecata este lângă ușă. Pentru ce te-ai pironit de cele deșarte și de bunătățile cele netrebnice? Scoală-te, plângi cu amar strigând cu credință lui Hristos: Doamne, mântuiește-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Și acum ...

M-am întunecat, eu ticălosul, cu mulțimea nenumăratelor mele răutăți și m-am schimbat la ochiul sufletului și la minte; pentru aceasta, cea cu totul neîntinată, cu strălucirile luminii tale, bagă-mă degrab întru dulceața nepătimirii.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuvioșii Tăi tineri în cuptor ...

Mă înfioresc de venirea morții și de judecata cea neamăgită, eu ticălosul, dar de a lucra cele rele și urâte nu mă depărtez. Miluiește-mă, Fecioară, și mai înainte de sfârșit mântuiește-mă.

Stăpână, dăruiește-mi suspine netăcute și izvoare de lacrimi, ca să-mi spăl greșelile mele cele multe și rănilile cele nevindecate și să dobândesc viața cea veșnică.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cu gura strig neîncetat: greșit-am! Iară cu gândul petrec lucrând cele necuvioase. Deci, cu ce ochi Te voi vedea pe Tine, Hristoase, eu deznădăjduitul și osânditul? Pentru ceea ce Te-a născut, miluiește-mă.

Și acum ...

Mulțimea răutăților mele o mărturisesc ție, Stăpână, că nimeni altul în lume n-a mâniat pe Fiul tău, pe Dumnezeu și Domnul, așa precum eu. Deci, cu Acesta împacă-mă degrab, Fecioară.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Cuvioșii Tăi tineri în cuptor, heruvimilor au urmat, strigând cântarea cea întreit sfântă: Binecuvântați, laudați și preaînălțați pe Domnul întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Ceea ce ai primit bucuria prin înger și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

Iată, mă apropii la tine, Preacurată, cu frică multă și cu dorire, știind puterea rugăciunii tale celei multe, eu robul tău; că prea mult poate rugăciunea, Stăpână, a Maicii către Fiul Cel prea Adevărat.

Ia împreună cu tine cetele îngerilor și mulțimea oștilor de sus, pe Înaintemergătorul, pe adunarea apostolilor și a proorocilor, pe mucenici, pe cuvioși și pe sfințiții mucenici, și roagă-te pentru mine Fiului tău.

Slavă ...

O, cum voi vedea pe Cel nevăzut! Cum voi suferi acea înfricoșată vedere? Cum voi îndrăzni să-mi deschid ochii? Cum voi cuteza să-L văd pe Stăpânul meu, pe

Care n-am încetat, Fecioară, din pruncie, a-L scârbi tot-deauna?

Și acum ...

Judecător milostiv și iubitor de oameni aștept pe Fiul tău, Curată. Deci, să nu mă treci cu vederea, ci fă-L pe Dânsul mie lesne împăcat, ca să mă pună pe mine cel neocrotit de-a dreapta preacuratului Lui divan, că spre tine am nădăjduit.

LUNI SEARA

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului, Celui ce din robia egiptenilor, prin Moisi, pe Israil a slobozit, laudă neîncetată lui Hristos, Împăratului și Dumnezeuului nostru.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Cum mă voi apropia de tine, Curată, fiind osândit, tot pătimăș și spurcat făcându-mă? Ci îndură-te și mântuiește ticălosul meu suflet, de Dumnezeu Născătoare Preacurată.

Sculându-te smerite suflete din adâncul necinstirii, strigă cu fierbințeală către cea singură Curată: Miluiește-mă, Fecioară cu totul fără prihană și cinstită, și de patimi mă izbăvește.

Slavă ...

Mă înspăimântă și mă înfricoșează focul cel nescins al gheenei, viermele cel amar și scrâșnirea dinților. Ci slăbește-mi, lasă-mi și în starea aleșilor Tăi, Hristoașe, rânduiește-mă cu solirile Preacuratei Fecioare.

Și acum ...

Întru înecarea de corabie a ispitelor cu păcatele m-am cufundat; tinde-mi acum mână de ajutor, Curată, și mă izbăvește din patimile necinstirii, ca de-a pururea să te slăvesc.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe piatra cea neclătită a poruncilor Tale, Hristoașe, întărește Biserica Ta, că Însuți ești Sfânt și Drept.

Pe mine cel ce am îmbătrânit cu patimile cele prea necinstite ale păcatului, înnoiește-mă, cea cu totul fără prihană, și de lanțurile și legăturile cele grele ușurează-mă.

Deșteaptă-te, ticăloase suflete, din somnul trândăviei și ridică ochii către singură Fecioara, Mireasa lui Dumnezeu, ca să te mântuiască pe tine.

Slavă ...

Păcătuit-am, Doamne, precum nimeni altul din oameni, greșind eu nepriceputul; ci mai înainte de judecată fii mie milostiv, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Mă apropii de tine, Stăpână, prihănit și zdrobit, prea fierbinte năzuind la rugăciunea ta. Mântuiește-mă, Curată, pe mine robul tău.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul Tău și m-am înfricoșat, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat; slavă puterii Tale, Doamne.

Și pentru vina graiurilor și ale lucrurilor voi fi, eu ticălosul, judecat de Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci să te aflu atunci scăpare și sprijin prea tare, izbăvindu-mă de toate felurile de munci.

Viața mea este întinată și mintea întinată cu păcatele, și m-am făcut tot pățimaș, Curată; curățește-mă de întinăciunea greșelilor și albește-mă, de Dumnezeu Născătoare, cu mijlocirea ta cea către Dumnezeul cel Milostiv.

Slavă ...

Să nu vin în pământul plânsului, să nu văd locul

întunericului, Hristoase al meu, Cuvinte, să nu fiu legat de mâinile și de picioarele mele și aruncat afară din cămara Ta, fiindcă am întinată îmbrăcămintea nesticăciunii, eu prea ticălosul.

Și acum ...

Cu rugăciunile tale slobozește-mă de muncile cele cumplite, de întunericul cel mai dinafară și de gheena; căci câte voiești le și poți, Maică Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Domnul cel Singur preabun.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Spre Tine am nădăjduit, Doamne, și către Tine mânec, Frumusețea cea mai presus de frumusețe; veselește-mi sufletul meu întru lumina cunoștinței de Dumnezeu și mă mântuiește.

Văzându-mă pe mine vrăjmașul înstrăinat de acoperământul tău, Stăpână, a prăpăstuit întru adâncul greșelilor sufletul meu, și văzându-mă își râde de mine; ci ajută-mi mie.

Preacurată Stăpână, fă să se deștepte sufletul meu cel ticălos și prea întinat, te rog pe tine, și-l izbăvește pe dânsul de greutatea păcatelor celor multe.

Slavă ...

Slăbește, lasă, Doamne, și iartă toate câte am greșit Ție, și să nu mă arăți pe mine acolo, înaintea îngerilor, vinovat focului, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Stăpână, în ziua judecății, să mi te arăți și să-mi stai de față și să mă slobozești de munci și de foc, ca, mântuindu-mă, să laud darul tău cel nebiruit.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de pe urmă al păcatelor m-a înconjurat și nemaisuferind viscolul, ca Iona strig Ție, Stăpânului: Scoate-mă din stricăciune.

Frica cea întunecată a iadului mă cuprinde pe mine, cu totul neîntinată, Curată, și partea caprelor mă tulbură, de care te rog pe tine, Născătoare de Dumnezeu, să mă izbăvești.

Preasfântă Stăpână, omorându-mi patimile trupului meu, înviază-mi sufletul meu cel prea ticălos, și-l povățuiește la calea mântuirii.

Slavă ...

Stăpâne Hristoase, primește-mă pe mine cel desfrânat și prea ticălos și izbăvește-mă de munci, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, și învrednicește-mă desfătării raiului.

Și acum ...

Cerere de rugăciune îți aduc ție, Curată, eu cel fără de știință, și alerg la îndurarea ta cea milostivă; să nu te întorci de la mine cel rușinat.

Sedealna:

Sufletul meu cel întinat de mulțimea greșelilor cu curgerile lacrimilor curățește-l, de Dumnezeu Născătoare, și-l fă primitor de darurile Duhului Celui Sfânt, că întru tine mi-am pus nădejțile mele; pentru aceasta mântuiește-mă pe mine robul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tu pe tineri în cuptor, Dătătorule de viață, prin înger i-ai rourat, pe cei ce cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Ca pe o milostivă, ca pe o iubitoare de suflete, ca pe o iubitoare de milostivire, ca pe o Curată toată, pe tine cunoscându-te, Maică Fecioară, alerg la tine eu prea păcătosul; ci să nu mă întorci, pe mine ticălosul, de la tine rușinat.

Deșteaptă-te, o, păcătosule, și scoală-te suflete mișelule, bate-ți pieptul, suspină cu amar și varsă izvoare de lacrimi, ca să te miluiască pe tine, ticăloase, Maica cea milostivă a lui Hristos Dumnezeu.

Slavă ...

Cad la tine și-ți aduc, ca niște lacrimi, graiurile mele; am greșit precum n-a greșit desfrânata și am făcut fărădelege ca nimeni altul pe pământ. Ci miluiește-mă, Stăpâne, și mă mântuiește, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Eu, cel ce m-am făcut biserică a lui Dumnezeu dedemult, din Dumnezeiescul Botez, tot m-am întinat eu ticălosul și zac cumplit, cădere de spaimă căzând; ci tu, cea cu totul fără prihană și nădejdea celor deznădăjduiți, scoală-mă.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cântarea tinerilor să cântăm lui Hristos ...

Râul cel de foc mă tulbură, negura cea fără strălucire mă cutremură cu totul, viermele și scrâșnirea dinților mă înspăimântă, Fecioară, ci să te aflu atunci sprijineală prea tare.

Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, fă-mă să aud glasul cel dumnezeiesc și mă fă părtaș stării celor aleși

și al vieții celei veșnice, ca să te laud pe tine, Fecioară, neîncetat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Doamne, să nu mă fac materie a focului, nici să aud glasul Tău cel greu, având pe Preacurată Maica Ta rugându-Te pe Tine; cu ale căreia rugăciuni miluiește-mă întru tot Îndurate.

Și acum ...

Curgeri de lacrimi acum trimite-mi și suspin din suflet cu zdrobire, ca să sting văpaia cea nesuferită și slava raiului să o dobândesc.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Cântarea tinerilor să cântăm lui Hristos, împreună cu dâșii cântând: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Ceea ce singură, prin cuvânt, pe Cuvântul L-ai zămislit, gurile ereticilor celor rău hulitori astupă-le, altule noule cer, raiule nejefuit! Preacurată, pe tine te mărim.

Mă tulbură ziua judecății cea înfricoșată, scrâșnierea dinților topește inima, starea caprelor, cu totul fără de prihană, mă înspăimântă; ci să te aflu pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ajutor întru cele cumplite, când voi fi judecat.

Acum frica mă cuprinde și cutremurul gheenei mă tulbură și ce să fac, nu știu, eu ticălosul și osânditul. Pentru aceea vin la tine, strigând cu umilință fierbinte: Să nu mă treci cu vederea, cea cu totul neîntinată.

Slavă ...

Văd judecata și iau în minte divanul Tău atunci,

Hristoase al meu, întru care voi fi judecat, și seamă să dau, eu osânditul, pentru cele lucrate; ci am solitoare către îndurările Tale cele multe, rugându-se, pe Mireasa lui Dumnezeu, Maica Ta.

Și acum ...

Gânditor mă apuc de urmele tale, întru tot fără prihană, rugându-te pe tine: Primește tânguirea mea, ascultă-mi lauda și cere-mi dezlegare de greșeli de la Ziditorul tuturor și Fiul tău, ca să te măresc cu dragoste pe tine.

MARȚI SEARA

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Trecând marea fiii lui Israil, și văzând pe Faraon cufundat într-înșea, cu mulțumire cânta: Domnului să cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Preacurată Fecioară, cea cu dar dăruită, Marie preaslăvită, pricinuitoarea bucuriei, pe cei ce te laudăm pe tine dumnezeiește, cu dumnezeiești daruri dăruiește-ne, ca să-ți înălțăm cântare de mulțumită.

O, tainele tale, Maica lui Dumnezeu! Că de cât toate făpturile mai înaltă te-ai arătat, Stăpână, că spre Care nu îndrăznesc a căuta oștile îngerilor, în brațe L-ai purtat; pentru aceea te ferim.

Slavă ...

Tot neamul oamenilor cu stricăciunea morții s-a osândit, prin gustarea din pom a strămoșei, iar prin tine înapoi s-a chemat, Preacurată, ca ceea ce ai născut Viața cea nesticăcioasă.

Și acum ...

Fiul cel împreună vecuitor, Care este împreună cu Tatăl, în vremile cele de pe urmă, voind, S-a sălășluit în pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, spre nașterea de a doua oară a noastră a credincioșilor; pentru aceea te laudăm pe tine.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărește, Doamne, Biserica Ta, Cea ce cu pricepere întru înălțime ai întărit cerurile, spre a lăuda preacurată iconomia Ta, Iubitorule de oameni.

Cu pofta îndumnezeirii, cu vicleșug amăgindu-mă dedemult vrăjmașul, Maica lui Dumnezeu, din Eden pe pământ târându-mă, m-a zdrobit; iară Hristos, miluindu-mă, din pântecele tău Trup luând, de a doua oară m-a zidit.

S-a dezlegat osânda blestemului celui dedemult, Maica lui Dumnezeu, prin mijlocirea ta; că arătându-ți-se Ție Domnul, Preacurată, cu îndestulare toată binecuvântarea tuturor a izvorât-o, ca un Preabun.

Slavă ...

Ușa Vieții te-a văzut Proorocului Iezechil dedemult, Fecioară, prin care Domnul, întrupându-Se, singur a trecut, și iarăși încuiată pe tine te-a păzit, Curată, precum Însuși Cel Preaînalt știe.

Și acum ...

Nu este fără prihană precum tu, Preacurată Maica lui Dumnezeu, că tu singură din veac, pe Dumnezeu cel Adevărat L-ai zămislit în pântece, Care a dezlegat puterea morții.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Înnoit-ai frumusețea chipului Tău, căci către acesta din părinteștile sânuri Te-ai pogorât, și strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Ceea ce singură te-ai arătat aleasă și mai cinstită decât toate neamurile, cu faptele bune strălucind, Preacurată Cinstită, pe cei ce te laudă pe tine, luminează-i cu strălucirea ta.

Pe Dumnezeu cu trup L-ai născut, Fecioară, din curate sânziurile tale, cinstită Maica lui Dumnezeu, pe Mântuitorul, Care izbăvește din cumplite ispite pe toți cei ce te laudă pe tine, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Slavă ...

Cu sfințenie slujesc dumnezeieștii Nașterii tale, Născătoare de Dumnezeu, Curată, firea celor fără de materie, și adunarea oamenilor cu dragoste te laudă pe tine; ci cu strălucirea ta, luminează-ne noi.

Și acum ...

Fecioară prea neîntinată, Fecioară fără prihană, fă rugăciune pentru noi, împreună cu toți sfinții, ca să ne izbăvim de cumplite ispite și de înconjurări.

Cântarea a 5-a, Irmos:

De noapte cântarea o înalță Ție, trimite-ne nouă împotriva mila Ta, Doamne; pentru că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Scară arătându-te cu închipuire lui Iacov, la înălțime ridicată, cu taină s-a învățat, înfricoșată cu adevărat Nașterea ta, Mireasă a lui Dumnezeu; că prin tine, cu adevărat, Dumnezeu cu noi a vorbit, prin pogorârea cea dumnezeiască, și viața oamenilor a dăruit.

Izbăvindu-ne prin tine de întristarea strămoașei, Născătoare de Dumnezeu, plini de bucurie ne-am făcut, că Veselia tuturor ai născut și Bucuria a toată lumea. Pentru aceea, Prealăudată, pe cântăreții tăi, cu rugăciunile tale păzește-i de primejdii.

Slavă ...

Cu taină învățându-se Moisi, prin vedere de Dum-

nezeu, închipuirea ta, mai înainte a văzut rugul nearzându-se de foc, Fecioară cu totul fără prihană. Că întru tine Ziditorul sălășluindu-Se, nu te-a ars pe tine, cea mai înaltă decât toate făpturile, Mireasă a lui Dumnezeu.

Și acum ...

Tărie și laudă a lumii fiind, Cela ce din tine, Stăpână, S-a născut, S-a făcut și mântuire celor pieriți, din porțile iadului izbăvind pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

De chitul greșelilor fiind înghesuit, strig Ție, Hristoase, cu proorocul: Scoate din stricăciune viața mea și mă mântuiește.

Închipuirile Legii, Născătoare de Dumnezeu, și mai-nainte grăirile proorocilor, luminat te arată că vei naște pe Izbăvitorul lumii și pe Făcătorul de bine a toată zidirea, Care în multe feluri și în multe chipuri a făcut bine celor ce cu credință și cu dragoste te slavoslovesc, Stăpână Curată.

Pe cei întâi zidiți ce dedemult s-au înstrăinat de la Dumnezeu și de desfătarea raiului, prin amăgirea vrăjmașului celui ucigător de oameni, singură tu, de Dumnezeu Născătoare, iarăși i-ai întors în rai, născând pe Mântuitorul și Domnul, Care răstignire și îngropare, cu dumnezeiască stăpânire, a răbdat.

Slavă ...

Cela ce cu dumnezeiasca voire și puterea cea ziditoare a Sa, pe toate le-a alcătuit dintru neființă, din pântecetele tău, Curată, a ieșit Dumnezeu și Om, și pe cei ce întru întunericul necunoștinței erau mai înainte, cu străluciri dumnezeiești, Stăpână Curată, luminat i-a stră-

lucit.

Și acum ...

Legea a slăbit și umbra a trecut, darul cel mai presus de minte și mai presus de cuget arătându-se mie, al Nașterii celei dintru tine, Fecioară, a lui Dumnezeu și Mântuitorului nostru, Prealăudată.

Sedealna:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce S-a pironit de voie pe Cruce și lumea din înșelăciune a slobozit, să mi-luiască sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Arătat-u-s-a peste noi darul Mântuitorului, și lumina Crucii Tale a strălucit lumii: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Curățire a lumii tu ai fost, ceea ce ești singură de Dumnezeu fericită, că pe Dumnezeu, Cel ce șade pe umerii Heruvimilor, în brațe purtându-L, strigi: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Pe tine Maica lui Dumnezeu, având podoabă încuviințată cu aur împodobită, te-a primit Fiul tău și Domnul, spre mântuirea noastră, a celor ce strigăm: Bine este cuvântat, Curată, Rodul pântecelui tău.

Slavă ...

Trandafir în mijlocul spinilor aflându-te pe tine, Curată, Stăpânul, ne-a umplut pe noi de mirosurile cele veselitoare ale darurilor Duhului, care strigăm Lui cu umilință: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Și acum ...

Semnele dumnezeieștii tale Nașteri, toți dumneze-

ieștii prooroci văzându-le, cu bună laudă striga, Curată: Dumnezeu va veni din tine, Fecioară, ca să mântuiască pe cei ce strigă: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Musiceasca împreună glăsuire ...

Lui Daniil, văzătorului de Dumnezeu, mai înainte ai fost arătată munte netăiat. Că din tine, Doamnă, Piatră S-a tăiat Hristos, Unul Dumnezeu, fără de mână de om, Fecioară, pe care tinerii bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Nașterea ta, Curată, cu laude pururea o slăvesc oștile cele de sus, încă și pe tine, Doamnă, Pururea Fecioară, cu bucurie împreună cu noi, ca pe o Maică a lui Dumnezeu te laudă; pe care tinerii bine te cuvintează, preoții te laudă, popoarele te preaînălță întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cu strălucirile luminii tale, pe cei ce te cred acum Născătoare de Dumnezeu adevărată, Marie, strălucește-i, Curată, ceea ce ești Născătoare a Luminii; căci cort al Luminii te-ai arătat, Fecioară, celor ce cu credință strigă ție: Bucură-te, cea bine cuvântată și prea proslăvită întru toți vecii.

Și acum ...

Sfeșnicul cel cu străluciri de aur, mai înainte te-a închipuit pe tine, care ai primit netălcuit Lumina cea neapropiată, ceea ce cu cunoștința Ei a luminat pe toate. Pentru aceea pe tine te lăudăm, Curată, în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Musiceasca împreună glăsuire defăimând-o tinerii, dumnezeiască cântare de laudă din văpaie viersuia, cântând: Preoți binecuvântați, popoare, seminții și limbi preainălțați pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Bucură-te, Preacinstită, întru tot Sfântă Fecioară, cea singură întru tot cântată; pe tine te slăvește toată zidirea, Maica Luminii.

Te-ai arătat nouă pricinuitoare de bucurie și de viață veșnică, de Dumnezeu Născătoare Curată, mai presus de fire născând pe Mântuitorul nostru, Cea ce a șters arătat toată lacrima de pe fața a tot pământul, și tuturor bucurie a dăruit.

Cântând David strămoșul tău, chivot mai înainte te-a numit pe tine cu închipuire, și năstrapă de aur a manei celei dumnezeiești, Curată; iară Moisi, singură Născătoare de Dumnezeu, pentru că ai încăput pe Cel ce este de-a pururea în sânurile cele Părintești, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea cu cântări te slăvim pe tine.

Slavă ...

Ca ceea ce ești cu adevărat mai înaltă decât toată zidirea, căci pe Dumnezeul tuturor L-ai născut cu trup, pentru aceea te avem pe tine, Stăpână, părtinitoare și nădejde întemeiată și zid tare, fiindcă prin tine nădăjduim să dobândim mântuire.

Și acum ...

Cort sfânt, Curată, te cunoaștem, și sicriu și tablă a

Legii darului; că prin tine s-a dăruit iertare celor îndreptați prin Sângele Celui ce S-a întrupat din pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

MIERCURI SEARA

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire;
Acesta este Dumnezeuul meu și-L voi slăvi pe El, Dumnezeuul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă
S-a preaslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Fecioară, ceea ce ești încăperea a Luminii, Care a strălucit din Lumina cea mai-nainte fără de început, a lui Iisus, Dătătorului de lumină, trimite sufletului meu celui întunecat strălucirea cea luminată a pocăinței celei adevărate.

Tu ești răsuflarea sufletului meu celui ticălos, tu și bucuria inimii mele, Curată, tu și păzitoarea și ajutătoarea și mântuirea mea, izbăvindu-mă de toate cele grele.

Slavă ...

Sufletul și trupul și duhul foarte cumplit le-am înținat, eu ticălosul, cu fapte urâte ale desfrânării, precum desfrânatul cel dedemult; ci primește-mă, Hristoase, pe mine cel ce mă pocăiesc Ție.

Și acum ...

Pe sine-mi mă plâng acum când nici un folos nu este de lacrimi, căci tăierea morții iată lângă ușă a venit; ci tu, ceea ce singură ești nădejdea mea, mântuiește-mă, Curată.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătită, că Însuși ești Sfânt și Domn.

Izvor da lacrimi dă ochilor mei, Născătoare de Dumnezeu, și apă capului meu și ploi și curgere, pe ispitorii sufletului meu cu acestea înecându-i.

Para aceea a focului tulbură sufletul meu, Fecioară, și mă sperie divanul cel înfricoșat al Judecătorului, dar cu toate acestea lucrez cele rele, ca un fără de minte și vătămat la minte.

Slavă ...

Nu este om pe pământ care să fi greșit precum am greșit eu, și sufletul mi l-am întunecat și pe Tine, Hris-toase, singur Te-am întărâtat; ci, ca Cela ce ești singur iubitor de oameni, mântuiește-mă pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, dă-mi mie curgere de lacrimi cu îndestulare și mă învrednicește a uda cu ele, ziua și noaptea, așternutul patului meu, ca să dobândesc prin tine iertare.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că vrei să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am auzul Tău și m-am temut: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cu haină de Dumnezeu țesută și cu strălucita îmbrăcăminte a nesticăciunii m-am îmbrăcat, o, Stăpână, prin Dumnezeiescul Botez, iară prin întinăciunile patimilor m-am dezgolit de Darul Duhului.

Nu este om pe pământ care prea cu ticăloșie să fi viețuit și să nu-l fi covârșit eu cu fapte nelegiuite; ci tu, Preabună Curată, învrednicește-mă mântuirii.

Slavă ...

Toate marginile să pice lacrimi peste mine cel ticălos, că dintre oameni eu singur pier, cu înverșunările întâmpinându-mă; ci precum știi, Mântuitorule, mântuiește-mă prin solirile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Preasfântă Stăpână, sfințește-ne pe noi care întru Sfântă Biserica ta pe Fiul tău cu credință Îl sfințim, Care ne-a sfințit pe noi, cu sfântă Nașterea ta.

Cântarea a 5-a, Irmos:

De noapte mâneacănd, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, și mă îndreptează pe mine la poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Mă cutremur de frică și mă îngrozesc, când gândesc la înfricoșatul acela ceas al morții și la întâmpinarea cea dumnezeiască a Fiului tău, Fecioară, și la răspunsul și la hotărârea cea dreaptă.

Nici una din bunătăți, nu cuvânt, nu faptă, nu sfat nu se isprăvește, de cei ce se sârguiesc, fără ajutorul tău. Pentru aceea dă-mi mie ajutorul tău, ca să plac lui Dumnezeu, cu totul fără prihană.

Slavă ...

O, Stăpâne, fiind cinstit cu dumnezeiască cuvântare, m-am arătat, eu ticălosul, cu mult mai necuvântător decât cele necuvântătoare! Că am covârșit hotarele firii, întinându-mi sufletul meu cu căderile.

Și acum ...

Maica Dumnezeului Celui milostiv, primește cu iubire de milostivire, rugăciunea ce se aduce ție din inimă dureroasă și din suflet zdrobit, și în dar mă mântuiește pe mine cel cu adevărat nemilostiv.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-am cu toată inima mea către Înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai dedesubt, și a scos din stricăciune viața mea.

Curată, ceea ce ai născut pe Judecătorul cel prea-drept, te rog pe tine, ca prea cu dreptate să-mi judeci judecata mea, ca o Bună. Și fiindcă acum nu te văd pe tine, dă-mi mie să te văd după sfârșit.

Stăpână iubitoare de bine, ceea ce ai născut mai presus de fire pe Dumnezeul Cel iubitor de bine, îmbunătățește cu fapte bune sufletul meu cel smerit și mă izbăvește de răutatea pierzătorului.

Slavă ...

Divanul cel înfricoșat va să mă primească și înfricoșata cercare. Vai mie, Hristoase! Ce voi face, eu înrăutățitul? Ce voi răspunde? Ci, pentru rugăciunile Maicii Tale în dar mântuiește-mă.

Și acum ...

Preacurată, acum numai tu singură mi-ai rămas mie nădejde de toată mântuirea mea; deci să nu mă duc deșert de așteptarea mea cea pentru tine, Stăpână, ci să dobândesc milă cu milostivirea ta.

Sedealna:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, nădejdea cea

bună a lumii, pe a ta singură înfricoșată părtinire o cerem; milostivește-te spre poporul cel fără de sprijin și roagă pe Milostivul Dumnezeu să izbăvească sufletele noastre din toată îngrozirea, ceea ce singură ești binecuvântată.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților.

Nu îndrăznesc să ridic la înălțime mâinile mele cele întinate, Curată, că sunt pline de necinstire și de multă rușine, din lucruri necinstite; ci plecat fiind la pământ, chem ajutorul tău.

Pe mine cel stropit cu lacrimi și sfârâmat de plângeri, miluindu-mă, cu totul fără prihană, izbăvește-mă de lacrimile cele amare din gheena și fă-mă părtaș al bucuriei celei din rai și al desfătării.

Slavă ...

Stăpâne Hristoase, în ceasul judecății să nu mă pui pe mine ticălosul împreună cu caprele, ci pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, numără-mă cu oile cele de-a dreapta și bucuriei acestora învrednicește-mă.

Și acum ...

Stăpână, ceea ce singură ai născut pe Milostivul și Preabunul Dumnezeu și urmezi de-a pururea mila Lui, pe mine cel singur nevrednic de toată mila, umple-mă de mila cea dintru tine.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești ...

Stând simțitor înaintea icoanei tale, nevăzut mi se pare că stau înaintea-ți ca unei vii, și cu frică mă rog: Maica Vieții, izbăvește-mă de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți.

Ceea ce ești adâncul cel nemărginit al milostivirii, marea cea nemăsurată a îndurării și ajutorarea cea gata a păcătoșilor, mântuiește-mă, Fecioară, pe mine netrebnicul tău rob.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ca desfrânata vărs lacrimi cu căldură și ca vameșul strig Ție: curățește-mă! Și ca fiul cel desfrânat strig: greșit-am! Mântuiește-mă, Îndurate, cu noianurile milei Tale, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Lucrurile și înțelegerile mele sunt rele, iară mila milostivirii tale este mare, Cinstită și cu totul fără prihană; pentru aceasta te rog pe tine: Izbăvește-mă de muncă cu rugăciunile tale.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești și de Dânsul se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea laudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Nașterea zămislirii celei fără de sămânță este ne-tălmăcită, Rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că Nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică, Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Iată a ieșit hotărârea cea amară; iată smochinul cel

neroditor ca un netrebnic se taie; iată vița cea uscată în foc se aruncă și robul cel netrebnic se trimite cu jale întru întunericul cel mai dinafară; Stăpână, întâmpină-mă!

Suflete ticăloase și neîndreptate, de ce te lenevești? Pentru ce în zadar de cele vremelnice te-ai pironit? Pentru ce cu trândăvie îți săvârșești viața ta? S-a apropiat acum hotărârea morții! Deci, plângi cu căldură către cea Curată, ca să te miluiască pe tine.

Slavă ...

Având de la Tine bogăția Darului Tău, Hristoase, în desfrânări am risipit-o și lipindu-mă de cetățeni, adică de iubirile de dulceți cele rele, de cuvinte și de fapte am sărăcit; ci cu rugăciunile Maicii Tale, Milostive, mântuiește-mă.

Și acum ...

Iată, Fecioară de Dumnezeu dăruită, noi proștii și netrebnicii și nevrednicii robii tăi te ferim și te mărim pe tine, cea binecuvântată de toată zidirea, ca pe ceea ce peste Arhangheli și peste oameni, Fecioară, stăpânești.

JOI SEARA

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Pe cel ce a acoperit cu valul mării, oarecând, pe prigonitorul tiran, sub pământ l-au ascuns feciorii celor mântuiți; iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Primește rugăciunea aceasta din buze întinate și din gură nevrednică, care cu îndrăzneală s-a pornit să te laude, și dăruiește-mi mie, ceea ce ești bună, lumina cea dumnezeiască a pocăinței.

Maica lui Dumnezeu, Precurată, dă-mi mie ploi de lacrimi cu rugăciunile tale, ca să plâng cu fierbințeală pentru acelea ce le-am greșit pe pământ și să mă izbăvesc de munca care mă așteaptă.

Slavă ...

Suflete al meu, suspină, plângi și tânguește-te pentru tine însuți de aici, strigând lui Hristos: Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale, izbăvește-mă de gheena cea înfricoșată, pe mine cel vinovat.

Și acum ...

Să nu lepezi tânguirea mea, ceea ce ai născut Izvorul milei, ci, cu milostivire, ceea ce ești bună, cu ochiul cel milostiv, Născătoare de Dumnezeu, tămăduiește patimile sufletului meu.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe Tine, Cela ce pe ape ai spânzurat tot pământul, fără ținere, văzându-Te zidirea spânzurat în locul Căpățânii, cu multă spaimă s-a cuprins, strigând: Nu este sfânt fără numai Tu, Doamne, Iubitorule de oameni.

Suspin acum cu tânguire și cu amar mă jelesc, plâng mâhnindu-mă și mă bocesc, supus fiind sub patimi, că nu pot să te văd pe tine, Născătoare de Dumnezeu, mângâierea mea.

Fecioară, ceea ce ai zămislit chiar pe Domnul cu trup și Dumnezeul Cel adevărat, Născătoare de Dumnezeu adevărată și a Domnului Născătoare curată te-ai arătat; pentru aceasta te ferim pe tine.

Slavă ...

Ceea ce ești cămară aleasă a Domnului, fă-mă moștenitor al cămării celei cerești, pe mine cel ce năzuiesc la dumnezeiescul tău acoperământ ca la o cămară cinstită, ca totdeauna cu dragoste să te cinstesc.

Și acum ...

Preasfântă Stăpână, ca ceea ce ai îndrăzneală de Maică către Dumnezeu, scoate-mă din toată osânda pe mine cel vinovat și rânduiește-mă în camera Acestuia.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Deșertarea Ta cea dumnezeiască pe Cruce văzându-o mai înainte Avacum, spăimântându-se a strigat: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, împreunându-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Stăpână, dăruiește-mi mie curgeri de lacrimi, ca să spăl întinăciunea sufletului meu și să aflu, eu ticălosul, frumusețea pe care am pierdut-o cu sfatul șarpelui.

Pe mine desfrânatul, pe mine ticălosul, care cu nebunie și cu obrăznicie multe am greșit ție, cu totul fără prihană, miluindu-mă, mântuiește-mă și de gheena slobozește-mă.

Slavă ...

Dumnezeul meu, Milostive, Hristoase Iubitorule de oameni, Voitorule al milei, stropește acum peste mine mila Ta, Te roagă pe Tine nădejdea și părtinitoarea mea și Maica Ta.

Și acum ...

Stăpână, primește picăturile lacrimilor mele și picurează peste mine o mică picătură a îndurărilor tale, ca să nu am trebuință acolo în foc de o picătură de apă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

La Tine mâ nec Cela ce pentru milostivire Te-ai deșertat neschimbat pentru cel căzut și până la patimă te-ai plecat, Cela ce ești fără de patimă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pace dă-mi mie, Iubitorule de oameni.

Pe cei ce plâng plâns iubit lui Dumnezeu și pe cei săraci cu duhul, Dumnezeul Cel singur fericit îi fericește; pentru aceasta, suflete al meu, plângi căzând la Preasfânta Stăpâna, ca acolo să te mângâi veșnic.

Preacurată, arătându-te curată și cu sufletul și cu trupul, curățește sufletul meu cel înverșunat și fă-l să fie neîntinat, și mă povățuiește să fac voia cea dumnezeiască a Domnului.

Slavă ...

Oare, m-am făcut stâlp neînsuflețit și mort al petrecerii creștinești, eu ticălosul, care numai cu forma cea dinafară mă arăt? Deci Tu, Mântuitorul meu, schimbân-

du-mă, înviază-mă, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Pe tine singură te am scăpare și împăcare către Dumnezeu, eu cel ce am săvârșit toată lungimea vieții mele întru multe greșeli; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, tu mă miluiește.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Prins a fost dar nu s-a ținut în pântecul chitului Iona, că purtând chipul Tău, al Celui ce ai pățimit și îngropării Te-ai dat, ca dintr-o cămară a ieșit din fiară și a strigat străjerilor: Cei ce păziți cele deșarte și minci-noase, Mila voastră o ați părăsit.

Stăpână, suspinul meu cel amar și ridicarea mâinilor mele îndreptează-le ca o jertfă cu bun miros și învrednicește-mă să privesc chipul tău cu știință curată, ca într-o oglindă.

Diamantul și fierul și firea pietrelor, măcar că sunt vârtoase și nesuferite, dar supunându-se picăturilor, de picături se rod; iar sufletul meu cel vârtos nu se înmoaie, Preacurată Fecioară.

Slavă ...

Stăpâne, primind curgerea lacrimilor mele, cea mică și săracă, ca niște mir și tămâie aleasă, curată și cu miros bun, izbăvește-mă de ținerea cea puturoasă a patimilor mele, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

M-am supus sub patimi depărtându-mă cu desfrânarea de la Dumnezeu, eu prea ticălosul, pe Carele roagă-L, ceea ce ești bună, să mă mântuiască și cu hainele

cele dintâi să mă strălucească, căci către tine am năzuit.

Sedealna:

Dacă a văzut odinioară Mielușeua cea nespurcată și Stăpâna cea fără prihană pe Mielul său înălțându-Se pe Cruce, se văita ca o maică și spăimântându-se striga: Ce este această vedere nouă și minunată, Preadulcele meu Fiu? Cum poporul cel nemulțumitor Te-a dat judecării lui Pilat și Te-a osândit la moarte pe Tine, Viața tuturor? Însă laud, Cuvântule, pogorârea Ta cea negrăită.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Negrăită minune! Cel ce a izbăvit în cuptor pe cuvioșii tineri din văpaie, în mormânt Se pune mort fără de suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule, Dumnezeu, bine ești cuvântat.

Prăvălie a fărădelegii m-am făcut și lăcaș a toată lucrarea cea urâtă și încăpere a cugetelor celor rele. Ci, o, cea mult lăudată, Curată, încăpere sfântă a lui Dumnezeu, tu mă sfințește pe mine.

Tânguindu-mă și cu plângeri sfărâmându-mă și cu lacrimi udându-mă, te rog pe tine Preasfântă: Când va veni Fiul tău pe pământ cu foc și cu slava înfricoșată a Tatălui, atunci nu mă părăsi, Curată.

Slavă ...

Hristoase, eu osânditul mă vădesc pe sine-mi și nu am trebuință de pârâși, muștrare prea amară o port pe rușine și cu zdrențele răutății cu ticăloșie sunt îmbrăcat, eu neîndreptatul; ci mă mântuiește pentru ceea ce Te-a născut întru curățenie.

Și acum ...

Norule cel cu totul luminat, ceea ce ai născut Lu-

mina cea din Lumină, luminează-mi sufletul meu cel întunecat cu multe patimi și cu strălucirile tale și cu ale Luminii care a strălucit din tine, strălucește-mă.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Spăimântează-te înfricoșându-te cerule ...

Fecioară, ceea ce ai născut pe Puitorul de lege, Cel iubitor de bine, Care pentru îndurarea milei a legiuit celor fărădelege lăsare a fărădelegilor, miluiește-mă pe mine cel ce de-a pururea fac fărădelege.

Fecioară, ceea ce ai întrupat fără de sămânță pe Cuvântul, mai presus de cuvânt și de cuget, pune cuvânt bun, în ziua judecății, pentru cele ce am greșit cu lucrul și cu cuvântul.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Înfricoșat este, Cuvinte, divanul cel fără de început; înfricoșată este urgia Ta și nesuferită păcătoșilor și celor ce au viețuit urât, de a cărora parte atunci izbăvește-mă, Preamilostive, prin solirile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Focul cel gândit al gheenei așteaptă pe văpaia și înfocarea cea simțită a trupului meu, care este materie a focului celui fără de materie; de amândouă, Fecioară, izbăvește-mă.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Spăimântează-te, înfricoșându-te cerule și să se clătească temeliile pământului, că iată se socotește între cei morți Cel ce locuiește întru cele înalte și în mormânt mic ca un străin Se primește; pe Care, tineri bine-L cuvântați, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Nu te tângui Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pântece fără de sămânță, că Mă voi scula și Mă voi proslăvi și voi înălța întru slavă, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste neîncetat pe tine te măresc.

Preacurată, pune-mă curat înaintea Celui ce a răsărit curat din sânziurile tale cele curate, curățit și cu trupul, și cu mintea, și cu sufletul, și cu lacrimile pocăinței și făcut biserică neîntinată a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh.

Fecioară, ceea ce ești cămară cu totul luminată, sfeșnic cu aur strălucitor, lăcașule în chipul porfirii, cor-tule cuvântător, viu și neîmpletit de mână, scaune însu-flețite al lui Dumnezeu, căruță de foc, sălaș cu totul de aur, preafrumos, Stăpână, mântuiește-mă.

Slavă ...

Muncii celei înfricoșate sunt vinovat, trăind cu lenevire și viață prea pângărită săvârșind; ci Tu, Cela ce ridici greșelile lumii, primește mărturisirea mea cea grabnică și cu rugăciunile Maicii Tale, izbăvește-mă de foc.

Și acum ...

Iată cad la tine, cea cu totul fără prihană, cu cre-dință fierbinte, aruncând deznădăjduirea cea desăvârșită a sufletului meu în noianul cel mare și nemărginit al mi-lostivirii și al bunătății tale și strig ție cu plângere: Stă-până, mântuiește-mă.

* * *

VINERI SEARA

Glas 6, Cântarea I-a, Irmos:

Carele lui Faraon și puterea lui cu braț înalt le-a înecat Hristos și pe Israil l-a mântuit, pe cel ce striga: Minunatului Dumnezeuului nostru să-I cântăm.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Pe tine, Preasfântă Fecioară, te pun mijlocitoare prea blândă și solitoare nebiruită către Domnul, Cel ce S-a întrupat din tine, ceea ce ești nădejdea cea nerușinată a credincioșilor.

Ceea ce ai născut mai presus de cuvânt, fără de schimbare, pe Cuvântul Cel neschimbat, pe mine cel ce pățimesc cumplită schimbare, tu, Curată, mă schimbă din patimi și mă mântuiește ca o Milostivă.

Slavă ...

Doamne, Cela ce ai îndreptat pe vameșul și pe tâlharul și pe desfrânata, care au venit la Tine cu plângere, primește și curgerea lacrimilor mele, ca niște mir de mult preț, ca un mult Milostiv, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Și acum ...

Plecându-te firește de milostivirea cea multă și de bunătatea cea nemărginită, dintru tine, cu blândețe să cauți spre mine, ceea ce ești bună, și să mă izbăvești din robia cea amară a patimilor.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Puterea Ta cea negrăită și înțelepciunea Ta cea cuprinzătoare a toate, mă cutremur cugetând-o și strig Ție, Bunule: Să se înalțe, Hristoase, fruntea noastră, asupra vrăjmașilor noștri.

Pângărindu-mi sufletul și trupul și întinându-mi duhul cu dezmierdări necurate, te rog pe tine, cortul cel neîntinat al Împăratului Hristos: Curățește-mă, Stăpână.

Suspîn cu durere și mă tânguiesc cu amar și lacrimiez de multe ori, dar cu toate acestea petrec întru aceleași rele; Născătoare de Dumnezeu, în dar mă miluiește.

Slavă ...

Slujind din pruncie la nenumărate patimi, și trupul întinându-mi, mi-am netrebnicit sufletul; ci fii-mi milos-tiv, Mântuitorule, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Fii-mi mie liman și păzitoare, celui ce mă viscolesc de-a pururea în marea vieții cu jale, neslăbit, cu întreitele valuri cele cumplite ale patimilor, ceea ce ești singură Pururea Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Pe tine cea singură Curată, pe tine cea singură neîntinată, te rog, Fecioară, pe mine cel întinat cu patimile dezmierdărilor și înnoroit la suflet, cu rugăciunile tale curățește-mă.

Marie Preacurată, ceea ce ai născut netâlcuit Izvo-

rul nepătimirii, risipește tulburarea patimilor minții mele și furtuna ispitelor.

Slavă ...

Suflete al meu suspină și lăcrimează; inima mea cea smerită, strigă cu neslăbire către Cel Bun: Dumnezeule, milostiv fii mie și să nu mă osândești pe mine în foc, pentru ceea ce Te-a născut întru curăție.

Și acum ...

Dăruiește-mi îndurările tale cele bogate, mie celui ce alerg cu credință și cu dragoste la Biserica ta, Preacurată, și mă izbăvește din toate felurile de ispite și ne cazuri.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pus-a peste pașii mei ceață, vrăjmașul cel întru tot înrăutățit, Doamne; ci Tu mă luminează, Dătătorule de lumină, Cuvinte, și mă izbăvește de osânda acestuia.

Ceea ce ești bună, vindecă sufletul meu care a căzut între tâlhari, turnând untdelemnul și vinul milostivirii, semnele îndurărilor tale cu îndestulare dăruindu-mi mie.

Fecioară, varsă, mă rog, o picătură din izvoarele cele neîmpuținate ale milei tale, peste sufletul meu cel întunecat și învrednicește-l pe dânsul a izvorî lacrimi.

Slavă ...

Vai mie, suflete al meu, pentru ce te lenevești având vreme de întoarcere! Deci, pentru ce dormi, ticăloase? Scoală și plângi cu amar, strigând lui Dumnezeu: Mântuitorule, curățește-mă cu milostivirea Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, cea fără prihană.

Și acum ...

Noaptea este fără de lună și corabia este în mijlocul noianului patimilor, viscolul sălbăticiindu-se și mintea – cârmaciul – obosind a slăbit. Deci, mai înainte până nu mă va acoperi adâncul, Stăpână, mântuiește-mă.

Cântarea a 6-a, Irmos:

În nespuse și adânci neazuri zăcând poporul Tău, Doamne, strigă Ție, Stăpâne: Scoate din stricăciune viața noastră, Cea ce ai arătat Învierea.

Fecioară Preacurată, să nu mă acopere valul, să nu mă potopească viscolul, să nu mă cufunde marea și adâncul deznădăjduirii celei amare a pieirii celei sărate.

Izbăvește-mă, Fecioară, din nămol, și din noroi, și din tina poftelor celor trupești și din dulțețile cele pătimășe, izgonind departe gândurile cele urâte ale minții mele.

Slavă ...

Sufletul mi l-am întinat cu dezmierdări dobitocești, înnoroindu-mă ticălosul și întinându-mi trupul cu lucruri pângărite; ci, o, mult Milostivă, să nu mă treci cu vederea pe mine cea ce mă primejduiesc cu totul.

Și acum ...

Dumnezeu, Cea ce tuturor este neîncăput, Cel nevăzut, Cel nepipăit, Cel fără de început, a luat început dintru tine, Fecioară, și S-a făcut văzut nouă, iar pe tine te-a împodobit cu vrednicii nenumărate.

Sedealna:

Cu arhanghelii să laudăm credincioșii pe cămara cea cerească și ușa cea cu adevărat pecetluită. Bucură-te, prin care ne-a odrăslit nouă Mântuitorul tuturor, Hristos,

Dătătorul de viață și Dumnezeu. Surpă, Stăpână Curată, cu mâna ta, pe vrăjmașii noștri tirani, cei fără de Dumnezeu, ceea ce ești nădejdea creștinilor.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii în Babilon de văpaia cuptorului nu s-au îngrozit, ci în mijlocul văpăii aruncați fiind, rourându-se, cântau: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Curățitoare te-am agonisit pe tine totdeauna și ajutoare către Domnul întru toate cele grele; pentru aceea roagă-te, Curată, să se izbăvească de toate muncile cele înfricoșate de acolo, cei ce te mărturisesc adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Ceea ce ești cu totul fără de prihană, nu înceta a ruga pe Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să luăm de-a pururea desăvârșit iertare și să dobândim bunătațile cele gătite în ceruri, pentru milostivirea Lui.

Slavă ...

Glasul Tău cel dorit, care va chema pe dreptii Tăi, să mă apuce pe mine și să nu mă supun hotărârii păcătoșilor, pentru Născătoarea de Dumnezeu, că deși am păcătuit înaintea Ta, dar nu m-am depărtat de la Tine, Milostive Doamne.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, să nu iei de la mine acoperământul și sprijinul tău, ci fii mie îndreptătoare cât trăiesc pe pământ, și ajutoare când mă voi sfârși, povățuitoare când mă voi muta și păzitoare când mă voi judeca.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Lui Hristos, Împăratului veacurilor ...

Izvorule al milei cel necheltuit, fântână nedeșertată a bunătății, noianul cel nemărginit al îndurărilor, mântuiește-mă Preasfântă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Ceea ce ești pahar care verși vinul cel mântuitor, baie care speli întinăciunea cea din inimă, dăruitoarea bunătății celei dumnezeiești, mântuiește-mă, Fecioară, pe mine cel ce cu dragoste te laud pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Purtând pe grumaz sarcinile cele grele ale păcatelor mele, strig: greșit-am! Dar fiind nesimțitor, rămân întru cele rele. Vezi necazul meu, Hristoase, și mă izbăvește cu solirile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Fiind Biserică sfântă și preacurată a Sfântului Duh, Preasfântă Stăpână, sfințește-mă și pe mine, care m-am întinat întru cugete pângărite, biserică curată.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Lui Hristos Împăratului veacurilor, lauda tinerilor să-I zicem credincioșii: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe rugul cel gândit, care dedemult s-a văzut de Moisi în munte, arzându-se nears, pe tine Preacurată și Sfântă Fecioară cu împreună glăsuire întru cântări te mărim.

Pământul către pământ, țărâna la tină împreună mă trage; curgerea dezmierdărilor mă târăște, înotarea cea întunecoasă a vieții mă viscolește pe mine, mintea întunecându-se acum mă cufundă. Deci, pleacă mie urechea ta, Fecioară, și grăbește de mă mântuiește.

Cu mintea și cu duhul, cu inima și cu sufletul, cu gura, cu limba și cu buzele, cu gândul și cu mișcările cugetului, Maică a lui Dumnezeu Cuvântului, nestricată și fără de bărbat, totdeauna te mărturisesc pe tine, Marie, și te măresc.

Slavă ...

Cu mâna Ta zidindu-mă, în rai m-ai rânduit pe mine, Cuvinte, ca într-un oarecare palat veselitor, și de acolo am căzut cu ticăloșie, călcând cuvântul Tău. Ci acum primește cuvântul meu și întru acesta iarăși bagă-mă, Mântuitorule, prin solirile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum ...

Te laudăm toți și te binecuvântăm, împărații, supușii, judecătorii, boierii, tinerii, fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, pământul și cele cerești, îngerii și oamenii, deobște, Marie Stăpână.

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşare pământească s-a schimbat firea apelor, cea mai înainte lesne curgătoare; pentru aceasta neudat pedestru trecând Israil, a cântat Ție cântare de biruință.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi.*

Ca o veselie a cântărilor, ca o cântare ce veselește pe Dumnezeu, ca o slavă pentru mulțumire îți aducem ție, Curată, aceasta [adică] «bucură-te», că din scârbă ne-ai dăruit nouă bucurie.

Nu vom tăcea, Fecioară Prealăudată, darul milei tale și puterea acoperământului tău, ci propovăduim acum că ne-ai mântuit pe noi din cumplitele primejdii.

Slavă ...

Izbăvindu-ne din multe feluri de ispite și din primejdii, cu rugăciunile tale cele de Maică, Prealăudată, cu o unire și cu căldură și cu glasuri de mulțumită lăudându-te, cântăm ție cântare de biruință.

Și acum ...

Fiind aurită cu bunătățile, ca și cu niște ciucuri de aur, Preacurată, și fiind înfrumusețată cu adevărat cu darurile Duhului, ca o Mireasă a Tatălui, te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cela ce ai întărit din început cerurile cu Cuvântul Tău cel Atotputernic, Doamne, Mântuitorule, și cu Duhul cel Atotlucrător și Dumnezeiesc toată puterea lor,

întărește-mă pe piatra cea neclătită a mărturisirii Tale.

Pe mărima dumnezeieștii bucurii, ca pe o dăruitoare a noastră de întreaga înțelepciune, să o întâmpinăm cu bună credință și cu glasuri de mulțumire, aducându-i ei pe «bucură-te», ca unei folositoare a noastră.

Maică nenuntită, noi cei ce ne-am izbăvit prin tine de primejdii și prin tine am câștigat bucuria, ca pe o dătătoare bună și părtinitoare slăvită, toți te slăvim.

Slavă ...

Maică a lui Hristos Dumnezeu, având rugăciunea ta cea dumnezeiască ca o izbăvitoare de greșeli și de primejdii, toți te laudăm cu credință și cu glasuri de mulțumită, ca pe o pricinuitoare a bunătăților.

Și acum ...

Izvorule al bucuriei celei fără de moarte, izvorăști curgerile bucuriei de tămăduiri celor ce sunt întru primejdii și pe toți îi mântuiești, ceea ce ești Curată, ca o neîncetată dătătoare de bunătăți a noastră de la Dumnezeu.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am taina iconomiei Tale, Hristoase Dumnezeule, ale Celui ce sânurile Părințești nu Le-ai lăsat și pe pământ Te-ai pogorât, și Te-am proslăvit, Unule Iubitorule de oameni.

Cei ce ne-am izbăvit din primejdii, prin solirile tale, Fecioară, bucurându-ne, îți aducem această cântare vrednică, adică: Bucură-te, Curată.

Păcatele patimilor au ridicat asupra noastră multe primejdii, dar dumnezeiescul tău acoperământ, Preacurată, pe noi ne-a izbăvit.

Slavă ...

Cântare de mulțumire cu mâinile sufletului îți aducem ție, Fecioară, săltând cu dumnezeieștile cântări, că din multe necazuri ne-ai izbăvit.

Și acum ...

Fericiți sunt cu adevărat cei ce te cinstesc pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, că prin tine de păcat și de necaz ne-am izbăvit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Noapte neluminoasă ești necredincioșilor, Hristoa-se, iar credincioșilor Luminare întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte; pentru aceasta la Tine mânece și laud Dumnezeirea Ta.

Pe Biruitorul păcatului L-ai născut credincioșilor, Fecioară, și din primejdii și din dureri lumea s-a mântu-it; pentru aceasta și noi, ce-i ce ne-am izbăvit din necaz, «bucură-te» strigăm ție.

Noi cei cuprinși cu multe feluri de ispite, Preacurată Stăpână, și deznădăjduiți pentru mârnicie și ne-cazul și cumplita înconjurare, pe tine nădejde de veselie te-am câștigat.

Slavă ...

Ca o păzitoare a mântuirii, credincioșilor și a robilor tăi, Curată, gonești primejdiile și îi păzești nevătă-mați; pentru aceasta, noi părtașii bunătăților tale celor multe, cu cântări îți mulțumim.

Și acum ...

Mulțumim ție, Preacurată Stăpână, că prin tine ne-am izbăvit din multe păcate și neputințe, și din dureri și

din cumplite primejdii, ceea ce ești nădejdea cea tare a credincioșilor tăi robi.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Cela ce înot în valul grijilor lumești și mă înece de păcatele cele împreună înotătoare, și mă arunc la fiara cea stricătoare de suflet, ca Iona strig Ție, Hristoase: Din adâncul cel purtător de moarte, scoate-mă.

Limbile îngerești, depline fiind ele, nu pot a propovădui laudele tale, Preacurată, iar noi acum, ca niște robi, pe «bucură-te», cuvântul lui Gavriil împrumutând, ți-l aducem ție.

Căzând întru adâncul mahniciunii și al înconjurării prin păcatele noastre, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ne-am izbăvit de nevoia primejdiilor.

Slavă ...

Preacurată, pe toată lumea ai îndatorat-o a-ți mulțumi, și a lăuda și a slăvi cu bună credință darul tău, că prin tine ne izbăvim de primejdii și de neazuri.

Și acum ...

În noapte și în zi, la arătare și în ascuns, toți nădăjduim la ajutorul tău, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, și cu cinste te slăvim.

Sedealna:

Răsărit al Soarelui celui gândit te-ai făcut, Fecioară, Care a venit către apusurile firii noastre; ci ca ceea ce ai îndrăzneală pe Acesta roagă-L, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, ca să slobozească din greșelile cele fără de număr sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, pe Unul Dumnezeu lăudându-L și zicând: Dumnezeul părinților, Cel preaînălțat și prea-slăvit.

Maica lui Dumnezeu, «bucură-te» îți aducem ție cu mulțumire, că prin tine ne-am izbăvit cu adevărat din toată greutatea, și cu un glas strigăm: Întru bucurie și veselie pe tine te mărim.

Seara ne-am sălășluit întru plânsul necazurilor celor din năpădirea relelor, dar rugându-ne, Fecioară, acoperământului tău, celui cu dumnezeiască cuviință, am aflat bucuria; că tu, Curată, ne-ai izbăvit pe noi dintru tot necazul.

Slavă ...

Ca o dumnezeiască scăpare, toți câștigând către Dumnezeu acoperământul tău, întru ispite, și în prigoane și în păcate la tine cădem și prin tine dobândim izbăvire, Curată.

Și acum ...

Cu gura și cu duhul pururea propovăduim darul solirii tale, că printr-însul toți ne izbăvim și de ispite, și de tiranie, și de necazul cel greu și de patimi.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Rugul cel nears împreunându-se ...

Ca cei ce ne-am izbăvit din viforul păcatului și al patimilor și al ispitelor prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, cu glas de mulțumită «bucură-te» strigăm ție, ca cei ce prin tine, ceea ce ești bună, ne-am mutat din scârbă întru bucurie.

Întru durerea primejdiilor strigând către tine, ceea ce ești bună, nu ne-ai trecut cu vederea, ci ascultând rugăciunea noastră cea săracă, ne-ai izbăvit din mare necaz; pentru aceasta lăudăm cu credință solirea ta, Preacurată.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pricina păcatelor și a greșelilor acum au ridicat asupra noastră necazuri de primejdii, de patimi și ispite sălbatice de la oameni; ci cu dumnezeieștile tale rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, ne-am izbăvit de vrăjmași cu preaslăvire.

Și acum ...

Hristoase, Dătătorule de bine, îndurările Tale se trimit neîncetat peste toți cu adevărat, prin rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine; că întru aceasta dobândim mila Ta, Milostive Mântuitorule, noi creștinii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moisi, celui zăbavnice la limbă și gângav, și pe cei trei tineri, râvna lui Dumnezeu cântăreți nebiruiți de foc i-a arătat; toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pânțe și Cuvântului Celui întru tot Meșter trup I-ai împrumutat, Maică neispită de bărbat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcașul Celui nesuferit, încăperea Celui nemărginit, a Făcătorului tău, pe tine te mărim.

Împreună cu îngerul Gavriil, cu glas de strigare, «bucură-te», după vrednicie îți aducem acum ție, Fecioa-

ră, că prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, ne izbăvim de multe feluri de ispite.

Bucurie și săltare și veselie dumnezeiască nouă ni s-a înmulțit de la Dumnezeu, că iată, cei ce plângem cumplit, ne bucurăm prin rugăciunile tale, Fecioară neispiti-tă de nuntă.

Slavă ...

Jertfă de laudă jertfesc ție, Fecioară, și cu limba și cu glasul, precum m-am făgăduit, neîncetat dându-ți cântarea cea de mulțumire; prin tine, în ziua necazului izbăvindu-mă.

Și acum ...

Cu bună credință ne bucurăm împreună de Dumnezeiasca ta Naștere, Preacurată, că din necaz și din ispite ne-ai izvorât nouă bucurie; pentru aceasta și noi cu mulțumire ție împlinim cântarea.

DUMINICĂ SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu, Celui ce a ajutat lui Moisi în Egipt de a scos pe Israil, Aceluia Unuia să-I cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi.*

Ceea ce ai născut Adâncul îndurării și pe Dătătorul milostivirii și Noianul cel nemărginit al iubirii de oameni, Fecioară iubitoare de bine, usucă noianurile cele neînotate ale fărădelegilor mele.

Mintea noastră nu poate, Prealăudată, cu graiuri a te binecuvânta și cu laude a te cinsti. Pentru aceasta, în loc de graiuri aducând ție credință, cere iertare.

Slavă ...

Având milostivirea ca un firesc și întâi și chiar semn, și firească osebite, Unule Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, miluiește-mă și mă mântuiește.

Și acum ...

Vino, suflete ticăloase, mai înainte de sfârșit, cu fierbințeală să ne închinăm și cu dinadinsul să cădem la Născătoarea de Dumnezeu, ca prin mijlocirile acesteia să dobândim milă în ceasul judecății.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeuul meu; lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei; veselitu-m-am de mântuirea Ta.

Ca tâlharul, din suflet strig Ție «pomenește-mă»; ca desfrânata plâng și mă tânguiesc; ca Manase strig «păcătuit-am», ca vameșul neconținut din inimă suspin; Doamne Dumnezeu meu, mântuiește-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Ceea ce ești slava lumii, prea proslăvită Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu cu preaslăvire, învrednicește slavei celei dumnezeiești pe cei ce te slăvesc ca pe o Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Când vei veni, Iisuse Împărate, Dumnezeule, Cel prea veșnic Judecător, împreună cu slujitorii cei de foc și cu oștile cele de văpaie, ca să judeci viii și morții și să răsplătești fiecăruia cele vrednice de lucrurile lui, atunci mântuiește-mă, pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Întinat fiind cu dezmierdările, pe tine, cea neîntinată Fecioară, te rog să mă izbăvești de toată întinăciunea trupului și să-mi dai plâns curățitor neîncetat și lacrimă stingătoare de văpaia gheenei.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acoperit-au cerurile, Hristoase Dumnezeule, întru iconomia Ta, bunătatea nespusei Tale înțelepciuni, Iubiturile de oameni.

La înfricoșata și judecătoarea Ta venire, Iisuse Hristoase Dumnezeule, când îngerii vor sta înaintea Ta, și toată zidirea, Te rog să nu mă rușinezi pe mine, pentru solirile celeia ce Te-a născut.

În ispite scăpare, în primejdii grabnică ajutoare și în toate felurile de înconjurări gata și iute sprijinitoare

te am pe tine, Stăpână.

Slavă ...

Împiedicat fiind cu lațurile satanicești ale dezmiertărilor, cădere cumplită am căzut; ci Tu, Hristoase, zdrobește pe toți cei ce se scoală asupra mea, rogu-mă, pentru Maica Ta.

Și acum ...

Livadă mult înflorită te-ai arătat, grădină bine mirositoare și rai bine înfrunzit, ceea ce cu mirosurile cele dulci mirositoare ale darurilor tale, ai suflat reaua putoare a lumii, Prealăudată.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mâneacă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că Lumină ești și poruncile Tale s-au făcut vindecări robilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Cu lucrurile Te-am întărâtat, cu cuvintele Te-am amărât, Cuvinte, pentru aceasta cad și strig Ție: Cu cuvântul Tău, de lucrurile cele necinstite izbăvește-mă și îndreptează-mă către lucrurile pocăinței, pentru ceea ce fără de sămânță Te-a născut.

Plouă-mi mie o picătură a milostivirii tale, de Dumnezeu Născătoare, și șterge păcatele mele cele multe, și bubele și semnele rănilor pierde-le, ceea ce ai născut pe Doctorul tuturor.

Slavă ...

Suspîn și mă mâhnesc, socotindu-mi păcatele mele cele vrednice de multe suspine. Pentru aceea cad la Tine, Unule fără de păcate: Mântuitorule, mântuiește-mă pe mine cel mult păcătos, pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, spre tine mi-am pus nădejdea mea și așteptarea mântuirii mele. Tu să-mi fii mie și aici acoperământ, și în veacul ce va să fie.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Iona din pântecul iadului a strigat: Scoate din stricăciune viața mea. Iară noi strigăm Ție: Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Cela ce ai mântuit pe vameșul, care numai un suspin din inimă Ți-a adus Ție, Hristoase, și ai curățit pe desfrânată, care a vărsat lacrimi, primește, ca un Milos-tiv, și picăturile cele mici ale lacrimilor mele și mă mântuiește, pentru Preacurată Maica Ta.

Ca o pricină a celor frumoase, ca o dăruitoare a celor bune, ca ceea ce ai născut prin Nașterea ta cea fără de sămânță, mai presus de cuvânt, pe Cuvântul Cel a toate pricinuiitor, învrednicește-mă, Preacurată, bucuriilor celor de-a pururea vecuitoare și bunătăților celor cerești.

Slavă ...

Cu mintea Te văd pe Tine, Doamne, șezând pe scaunul slavei cel înfricoșat și nesuferit și stându-Ți împrejur cetele tuturor sfinților și ale îngerilor, mă tem și mă cutremur gândind la lucrurile mele; pentru aceasta cad la Născătoarea de Dumnezeu.

Și acum ...

Ceea ce te-ai arătat încăpere a Dumnezeieștii Firi celei neostenitoare, pe mine cel ce mult m-am ostenit cu păcatele și cu sarcina lor am obosit, ușurează-mă și mă odihnește și mă izbăvește, Stăpână, de focul cel neostenitor al gheenei.

Sedealna:

Născătoare de Dumnezeu binecuvântată, covârșești puterile cerești, pentru că te-ai arătat Biserică dumnezeiască, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptorul cel ce ardea L-ai rourat, Mântuitorule, și ai mântuit pe tinerii cei ce cântau și grăiau: Bine ești cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Pomul cel netrebnic, vița cea cu totul uscată, smochinul cel ce ținea locul deșert și cu frunzele se împodobește, iară rod nu avea, eu sunt, Doamne. Ci cu mila Ta arată-mă bine roditor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

În vremea ieșirii mele, când necazul cel mare va fi aproape de mine și nu va fi de față cine să-mi ajute, și trebuință voi avea de izbăvitor și de mântuitor, atunci, Născătoare de Dumnezeu, să mă întâmpini și să mă mântuiești.

Slavă ...

Mare este durerea, mare sila și nevoința cu adevărat prea mare, când sufletul se desparte de trup. Atunci, Iubitorule de oameni, împreună cu Maica Ta să-mi dați mie ajutor.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, către tine am întins ochiul inimii mele; să nu mă treci cu vederea, ci dă-mi mie iertare datorilor, că pe tine singură mijlocitoare te scriu de-asupră-mi.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Tinerilor celor din cuptor ...

Ca Cela ce ai stăpânirea morții și a vieții, când vei vrea, Judecătorule al viilor și al morților, cu voia Ta din cer cu groază să Te pogori pe pământ, atunci, Milostive, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, fă uitare de voie a răutăților mele.

Pe tine, palatul cel curat și strălucit și purtător de lumină al lui Iisus și sălaș cuvântător al Cuvântului, chi-vot însuflețit, cel mai desfătăat decât cerurile și mai înalt decât pământul, Preacinstită Fecioară, Preacurată Marie, te rog mântuiește sufletul meu.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Fiind legat de mâinile sufletului și de picioare, cu lanțurile greșelilor mele și cu funiile răutăților mele celor multe, aștept glasul cel ce trimite în foc pe cei ce așa se află; Mântuitorule, Tu însuți mă miluiește. Zi îngerilor Tăi: «Dezlegați-l pe el și lăsați-l să se ducă», pentru ceea ce fără de sămânță Te-a născut.

Și acum ...

Cer nou te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, și rai cuvântător, lăcaș însuflețit, cinstită și sfântă casă, palat curat al Împăratului Iisus. Biserică slăvită, pe Acesta în pantecele tău încapându-L cu nestrâmtorare, mai desfătăată decât cerurile ești Fecioară.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Tinerilor celor din cuptor urmând, care au primit roua Duhului, cu credință strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe ceea ce este Maică mai presus de fire și după fire Fecioară, pe cea una între femei binecuvântată, pe Născătoarea de Dumnezeu cu laude să o mărim.

Cum pe tâlharul printr-un glas binecunoscător raiului l-ai învrednicit, Preabunule; precum ai îndreptat pe vameșul cel ce a suspinat, precum ai miluit pe desfrânată care a lăcrimat, tot așa, în dar, miluiește-mă și pe mine, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Cu tine m-am îmbogățit, Preasfântă Fecioară, ceea ce ești cetate a sufletului meu, celui lesne robit, și zid nesurpat și scăpare întru toată viața mea; cu durerea inimii mă rog ție: Să-mi stai de față și când mă voi duce din trup.

Slavă ...

Hristoase, ca să slobozești pe om de patimi, Te-ai făcut Om, pentru milostivirea Ta cea multă, și Te-ai unit cu patimile cele ucigătoare de patimi; pentru aceasta, Iubitorule de oameni, cu iubire de oameni, vindecă patimile mele cu preacurate Patimile Tale.

Și acum ...

Cu adevărat multe măriri ți-a făcut ție Cel puternic, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, precum mai înainte ai proorocit prin Duhul Sfânt; că iată toate neamurile, semințiile și limbile te fericesc pe tine, cea cu totul fericită.

LUNI SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Celui ce a sfârâmat războaiele cu brațul Său și pe voievozii călărimii i-a cufundat, să-I cântăm Lui ca Izbăvitorului nostru Dumnezeu, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi.*

Având pe Dătătorul înțelepciunii plecându-Se ca un Fiu rugăciunilor tale, dă-mi și mie, celui ce te laud pe tine, Născătoare de Dumnezeu, o dumnezeiască picătură a cunoștinței celei de sus.

Omoară-mi poftele trupului meu cele dezmierdătoare și adormi, Preacurată, pornirile mele cele pătimase, și pe sufletul meu cel omorât înviază-l, ca una ce ai născut Viața.

Slavă ...

Noaptea păcatului cuprinzând mintea mea, a făcut-o neguroasă și neagră și întunecată; ci Tu, Cuvinte, Soarele dreptății, luminează-mă cu lumina pocăinței, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum ...

Puterea Celui Preaînalt te-a umbrit pe tine, Fecioară, și Duhul cel Sfânt a venit peste tine și S-a sălășluit întru tine. Pentru aceea, pe Unul din Treime negrăit L-ai născut cu trup, Prealăudată.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cel ce ai întărit cerurile cu cuvântul și ai întemeiat temeliala pământului peste ape multe, întărește și mintea mea întru voia Ta, Unule Iubitorule de oameni.

Pe tine cea bună între femei, pe tine cea frumoasă Fecioară și tânăra cea cu totul strălucită, Doamna cea împodobită și fără prihană, te rog să mă împodobеști cu bunătățile faptelor bune și să mă înfrumusețezi și să mă strălucești.

Împreunătoare cu bună cuviință și unire te-ai arătat Prealăudată, a firilor celor despărțite, firește și neamestecate, a lui Dumnezeu și a omului, ca ceea ce ai născut Dumnezeu-Om, și aceasta și aceea firește fiind, desăvârșit întru amândouă.

Slavă ...

Cela ce miluiești pe cei păcătoși și iubești pe cei drepți, Cela ce pe toate le faci și le lucrezi după trebuință și cu îndestulare, Cela ce pocăința noastră a tuturor o neguțătoarești dăruiește-mi și mie, Hristoase, pocăință, pentru ceea ce fără de sămânță Te-a născut.

Și acum ...

Săvârșindu-mi viața mea în păcate și în desfrânări, vinovat m-am făcut, Preaneîntinată, de toată osânda și pedeapsa și munca cea cumplită; ci cu mijlocirea ta, izbăvește-mă de osândă la judecată.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venirea Ta cea cu trup, Hristoase, încredințându-proorocul Avacum, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ceea ce ești nădejdea tuturor păcătoșilor, sprijini-toarea cea fierbinte a celor deznădăjduiți și mângâierea celor scârbiți, mângâie sufletul meu cel chinuit cu cele

cumplite.

Smerit fiind cu înălțimea părerii celei sărace, a slavei deșarte celei proaste, la tine am scăpat, cea cu totul neîntinată, care ai înălțat firea noastră cea smerită.

Slavă ...

În minte luând divanul cel înfricoșat al Tău, Hristoase, și groaznica hotărâre, mă înspăimânt, de frică sugrumându-mă, că nu am ce voi răspunde vrednic de îndreptare; pentru aceea cad la Preacurată Maica Ta.

Și acum ...

Întru tine singură se înnoiesc cu preaslăvire, Stăpână, legile cele firești, că tu singură ai născut Prunc fără de sămânță și L-ai hrănit cu lapte, Fecioară Maică și cea nesticată.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Risipind noaptea patimilor, strălucește-mi lumină gândită, Cea ce ai alungat întunericul cel dintru început al adâncului și ai strălucit lumii lumina cea întâi zidită, Făcătorule a toate.

În ceasul sfârșitului și în vremea secerișului celui mai de pe urmă, să nu mă arunci în foc ca pe o neghină, cu mâinile îngerilor celor secerători, Hristoase, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Dă-mi lacrimi, Stăpână, precum Fiul tău a dat desfrânatei, și ploi de umilință, rogu-te, ca să izvorăsc eu din ochii mei, curgând ca dintr-un izvor de-a pururea curgător.

Slavă ...

Strălucește-mi haina mea cea înnegrită și întinată

și adapă, Doamnă, cu untdelemnul milei tale candela cea stinsă a sufletului meu, ca ceea ce este lipsită de untdelemn.

Și acum ...

Ceea ce ești nor ușor, care ai născut pe Soarele dreptății, risipește norii trândăviei mele și îndreptăză-mă, prin sârguință, către seninul pocăinței.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul păcatelor căzând, Bunule, ca Iona din chit, strig Ție: scoate din stricăciune viața mea, Iubitorule de oameni.

Cu somnul trândăviei și cu beția lenevirii fiind ținut, Stăpână, nu pot să-mi deschid ochii inimii mele și să caut la Soarele Care a răsărit dintru tine; pentru aceea tu mă luminează.

Născătoare de Dumnezeu, izbăvește sufletul meu de tâlharii cei gândiți și de pierzătorii cei păzitori de căi, de amarii zapcii cei stăpânitori de lume și de puterile cele luătoare de seamă din văzduh, când vor ieși întru întâmpinarea lui.

Slavă ...

Pe desfrânata care a venit la Tine cu inimă zdrobită și cu lacrimi fierbinți nu ai lepădat-o, ci ca un Dumnezeu Milostiv ai miluit-o. Și pe mine, cel lipsit de lacrimi, miluindu-mă, îndură-Te și mă mântuiește-mă în dar, Iubitorule de oameni, pentru Preacurată Maica Ta.

Și acum ...

Cu izbirile vânturilor și cu năvălirile valurilor vieții mă viscolește pe mine și mă tulbură suflarea vânturilor cele unele peste altele; izbăvește, Maica lui Dumne-

zeu, a Ocârmuitorului, pe sufletul meu din viscolul cel aducător de moarte.

Sedealna:

Ca ceea ce ai milostivire spre smerenia noastră și acoperi pe cei de pe pământ, ca pe un popor, fără de primejdie, milostivește-te binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, îngăduiește, rugându-te, ca să nu pierim cumplit, roagă, ca o Curată, pe Dumnezeul Cel lesne spre împăcare, să mântuiască sufletele noastre, Precurată Fecioară.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe tinerii cei din cuptor nu i-a ars, nici i-a supărat focul; atunci aceștia trei, ca și cu o gură, laudau și binecuvântau, grăind: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Maică Fecioară, roagă pe Fiul tău pentru lume, ca să ne izbăvească pe noi de cumplite ispite, ca un Iubitor de oameni.

Dă-mi mie, Fecioară, curgeri de lacrimi și râuri izvorând, prin care să-mi spăl noroiul patimilor și să-mi curățesc tina sufletului meu.

Slavă ...

O, întru tot lăudată, Fecioară! Cum voi putea să caut la Scaunul cel de foc și de văpaie înconjurat? Cum mă voi obrăznicii ca fără de frică să văd într-însul șezând Ochiul cel atotvăzător și neamăgit?

Și acum ...

Eu cel întunecat cu sufletul mi-am petrecut viața ca într-o noapte, lucrurile nopții lucrând; ci luminează-mă cu lumina solirii tale, Prealăudată, ceea ce ai năs-

cut Lumina cea dumnezeiască.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce Se proslăvește ...

Pentru ce nu-ți aduci aminte de ceasul ieșirii tale, suflete al meu? Pentru ce nu lăcrimezi totdeauna? Pentru ce nu te tânguiești și nu suspini de-a pururea? Căci ai lucrat lucruri vrednice de lacrimi, și de suspinuri și de multe tânguiuri și plângeri, care sunt vinovate gheenei, în care împreună cu ele vei arde, dacă nu te vei pocăi. Pentru aceasta, cazi la Născătoarea de Dumnezeu, cerând mântuire.

Când iau în minte ziua și ceasul cel înfricoșat al judecății celei nemitarnice, Stăpână, râul cel de foc și scrâșnirea dinților, întunericul și tartarul, mulțimea viermilor și toată cealaltă muncă, de cutremur umplându-mă, alerg la acoperământul tău.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe Unul din cele trei Ipostasuri ale Uneia și neîmpărțitei Dumnezeiri, a Treimii celei nedespărțite și simple, ai născut, pe Hristos Care S-a alcătuit dintru tine, Curată, cu grosimea trupului, cu care S-a unit cu unire negrăită numai puțin, rămânând simplu cu firea, fiindcă Dumnezeu este ca și mai înainte.

Și acum ...

Pe tine, încăperea cea curată a Cuvântului, palatul cel cuvântător al lui Hristos, Împăratul împăraților, cerul cel însuflețit, sicriul cel primitor de Dumnezeu și cortul cel purtător de Dumnezeu, toată lumea, Fecioară, cu laude și cu cântări mai presus de lume, te laudă prin toată lumea.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu Cel ce Se proslăvește de îngeri neîncetat întru cei de sus, cerurile cerurilor, pământul, și munții, și dealurile, și adâncul și tot neamul omenesc, cu cântări, ca pe Făcătorul și Izbăvitorul, bine-L cuvântați.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Zămislirea Nașterii celei fără de sămânță, cine din oameni poate să o spună? De nașterea cea fără de stricăciune, cine din pământenii nu se va minuna? Pentru această neamurile pământești te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Fecioară, ceea ce te-ai făcut sălaș al Dumnezeirii, pe mine cel ce m-am făcut peșteră a tâlharilor celor stricători de suflete și dugheană a toată fărădelegea, cu baia lacrimilor spălându-mă, arată-mă sălaș al Dumnezeiescului Duh.

De prea meșteșugit meșteșug umple inima mea, Fecioară, și de umilință, rogu-mă, și sufletului meu dă-i tânguire mântuitoare. Toată dorirea mea mut-o spre Domnul, ca prin tine viață să dobândesc și dumnezeiască strălucire.

Slavă ...

Când Tu, Mirele cel frumos, Hristoase, vei veni la miezul nopții, învrednicește-mă să Te întâmpin cu candelă luminată, ca o pasăre pe nori zburătoare și prin aer umblătoare, ca un vultur înalt prin văzduh călător, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Pe tine, Sionul cel sfânt, pe care te-a ales și te-a

osebit spre sălășuire Luiși Dumnezeu, Fiul și Cuvântul
lui Dumnezeu, Tatălui celui fără de început, Care are pe
împărăție împreună pururea vecuitoare, te rog, Stăpână,
mântuiește-mă.

MARȚI SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu Celui ce a ajutat lui Moisi în Marea Roșie, cântare de biruință să-I cântăm, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi.*

Mai înainte văzând, Stăpână, că sfârșitul vieții mele sosește, strig: Tu îmi dă mie curățire de greșeli, Mireasă a lui Dumnezeu.

La noianul bunătății tale am alergat, strigând: Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești bună, izbăvește-mă de toată munca.

Slavă ...

Cu veselie, cântarea lui Gavriil cânt ție, Curată: Bucură-te, nădejdea tuturor; bucură-te, preaneîntinată Mireasă a lui Dumnezeu.

Și acum ...

Stăpână, primește-ne pe noi cei ce alergăm la tine cu credință și ne dăruiește izbăvire de ispite și de primejdii.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăritu-s-a, prin credință Biserica lui Hristos, pentru că neîncetat cu laude strigă, cântând: Sfânt ești Doamne și pe Tine Te laudă duhul meu.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Pâinea cea cerească, Care hrănește inimile tuturor credincioșilor, satură sufletul meu cel flămând și ticălos.

Omorât fiind, Fecioară, cu lucrările sufletului acum petrec nelucrător, ca un mort fără de suflare; ci înviază-mă, ceea ce ai născut Viața cea ipostatică.

Slavă ...

Inima mea cea întinată și mintea mea ce înnoroită, tu, ca o Curată Mireasă și neîntinată Fecioară, curățește-o, Stăpână, ca o Maică a Împăratului a toate.

Și acum ...

Haină întinată și înnegrită purtând, din dumnezeiasca cămară voi fi aruncat; pentru aceea, Stăpână, luminează-mi haina și mă mântuiește.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat, Doamne.

Înțelegând noianul cel nemărginit și înfricoșat al răutăților mele, mă întunec la minte și mă cutremur ca să nu mă acopere pe mine valul pieirii; ci, fii mie ocârmuitoare, Născătoare de Dumnezeu, și mă mântuiește.

De păcatele cele nenumărate tras fiind, și împovărat cu mulțime nemăsurată și sarcini grele de răutăți, te rog pe tine, Născătoare de Dumnezeu, dintru acestea să mă ușurezi și să mă mântuiești.

Slavă ...

Hristoase, cum voi sta înaintea înfricoșatului scaun? Ce răspuns voi da pentru cele ce de voie am greșit? Ci, pentru Născătoarea de Dumnezeu, în dar mă miluiește.

Și acum ...

Din nesimțirea cea desăvârșită și din orbirea cea multă, nu pot să cuget la ziua judecății și să mă plâng pe

mine însumi mai înainte de sfârșit; Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Doamne Dumnezeul meu, de noapte mâncând, mă rog Ție: Dă-mi iertare greșelilor mele și către lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele, rogu-mă.

De pornirea patimilor târându-mă, Stăpână, întru adâncul păcatelor și în fundul relelor afundându-mă, din dedesubturi îmi întind mâinile către cer, strigând cu plângere, și cu suspinuri, și cu tânguiri și cu lacrimi: Izbăvește din adâncul apelor pe robul tău, Curată.

Stăpână, Fiul tău și Dumnezeu, omorând moartea cu moarte, te-a arătat pe tine lumii izvor de nemurire. Deci, înviază mintea mea cea omorâtă și izbăvește-o de moartea cea sufletească, că tu ai născut Viața celor vii.

Slavă ...

La înfricoșatul Tău divan, Hristoase, când mii cu adevărat și zeci de mii, mulți vor sta Ție înainte, cu sfială și cu groază, Cela ce vei judeca pământul, atunci să nu mă rușinezi pe mine cel rușinat, ca, mântuindu-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu, să Te slăvesc pe Tine.

Și acum ...

Curată, mă înfricoșez și mă cutremur când iau în minte ziua venirii lui Hristos, întru care din cer va veni să judece pe oameni, osândit fiind mai înainte de judecată; pentru aceasta alerg la sprijinul tău cel fierbinte.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Dintru adânc ai scos pe prorocul Tău Iona, Doamne; și pe mine cel ce strig, dintru adâncul nemăsuratelor

mele greșeli scoate-mă, Milostive, ca un Iubitor de oameni.

Izbăvește-mă, Fecioară, de dulcețile cele vătămătoare de suflet și mă slobozește de poftele patimilor, și mă întărește să poftesc fără sațiu bunătățile cele stătătoare.

Dăruiește-mi mie, Fecioară, plâns făcător de bucurie; umilință, ușa mângâierii; întristare, maica bucuriei; necaz măsuratec, dătător de veselie.

Slavă ...

Precum a-i mântuit pe Iona din chitul mării, mântuiește și ticălosul meu suflet din chitul cel stricăcios de suflet, cu rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Dă-mi, Stăpână, răbdarea lui Lazăr, suspinul cel înfocat al vameșului, lacrimile desfrânatei și mărturisirea cea fierbinte a lui Manase.

Sedealna:

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit pentru noi și a surpat stăpânirea morții, roagă-L neîncetat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat în veci.

Bogatul cel nebun, care s-a aruncat în focul gheenei și acum este lipsit de un deget udat și de o picătură de apă curgătoare, să te înțeleptească pe tine suflete, și cazii la Maica lui Dumnezeu, ca să nu pătimești și tu cele asemenea.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Judecătorul viilor și al morților, în ziua judecății să mă arăți pe mine neosândit și să mă pui de-a dreapta Judecătorului, ca să aud și eu glasul cel dumnezeiesc.

Slavă ...

Suferirea Ta cea nemăsurată, și nemărginita îndelunga-răbdare și bogăția bunătății, defăimându-le eu nepriceputul, strig Ție, Cuvinte: Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, mântuiește-mă.

Și acum ...

Prin legile cele de Maică, având către Dumnezeu îndrăzneală nemărginită, cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, pe cei ce nădăjduiesc întru tine, mântuiește-i de primejdii și în ziua Judecății de toată munca izbăvește-i.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Împăratul slavei ...

Cu ochii minții văzând pe Fiul tău șezând ca un Judecător pe scaun preaînfricoșat și preaînalt și preaînălțat, suspin și mă tânguiesc și pe tine, Fecioară, te chem în ajutor.

Toată inima să înflorească ca un crin, că Maica lui Dumnezeu și Fecioara stă de față la cei ce cântă în dumnezeiasca ei Biserică și ne dă nouă dezlegare bolilor și iertare greșelilor.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Multe lăcașuri și corturi ale celor ce se mântuiesc sunt în casa Părintelui Tău, Cel fără de început, precum ai zis Preabunule Mântuitorule. Pentru aceea arată-mă moștenitor al unuia dintre dânsule, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Ceea ce te-ai făcut Biserică cu totul luminoasă a lui Dumnezeu, arată-i lăcașuri ale Duhului pe robii tăi, Curată, care se adună în sfântă Biserică ta și te preamăresc pe tine întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul slavei, Cel Unul fără de început, pe Care Îl binecuvintează puterile cerurilor și se cutremură cetele îngerilor, lăudați-L preoți, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Prealăudată, cea mai înaltă decât cerurile, care fără de sămânță ai zămislit pe Cuvântul Cel fără de început și ai născut oamenii pe Dumnezeu întrupat; pentru aceasta pe tine toți credincioșii pururea te mărim.

Să tacă adică bârfirea ritorilor, iară trâmbițele dumnezeieștilor apostoli să strige și cu glasuri luminate să te laude, Fecioară, și să te vestească cu adevărat de Dumnezeu Născătoare.

Fecioară, ceea ce ești cămară a Dumnezeului Celui viu, învrednicește-mă cămării celei tainice și cerești, ca să văd frumusețea Mirelui Hristos și ca de-a pururea neîncetat să te măresc pe tine.

Slavă ...

Izbăvește-mă, Mântuitorule, de durerea cea din iad, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, și de întunericul cel mai dinafară, și de tartarul cel amar și de toată cealaltă muncă, ca împreună cu cei fără de trupuri să Te slăvesc pe Tine.

Și acum ...

Dezbracă-mă, Fecioară, de hainele cele de piele ale omorârii, întru care m-a îmbrăcat pe mine zavistia, și îmbracă-mă cu veșmântul cel luminat al nemuririi, ca de-a pururea cu dragoste să te măresc pe tine.

MIERCURI SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Celui ce a făcut zid în curgerea Mării Roșii și l-a dat lui Israil, și a acoperit întru adânc pe Faraon cu toată oastea, să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi.*

Cort cinstit al Stăpânului te-ai arătat, de Dumnezeu dăruită, care ai cinstit firea strămoșului; pentru aceasta te rog pe tine, Curată: De toată necinstirea patimilor izbăvește-mă.

Învrednicește mintea mea cea netrebnică și întinată, să se înalțe mai presus de materia cea lumească și pământească și întărește-o, Fecioară, să trăiască viața îngerilor celor fără materie.

Slavă ...

Înlăuntru având sădit pe a milui și a mântui, miluiește-mă, Doamnă, și mă mântuiește pe mine desfrânatul, ca să propovăduiesc tuturor mila ta cea covârșitoare spre mine.

Și acum ...

Ușă pecetluită și grădină încuiată și munte cu totul umbrit, rai neșefuit, care ai adus pe Hristos, Pomul vieții celei de-a pururea vecuitoare, te cunoaștem Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Peste ape întemeind pământul, Cuvinte, Hristoase Dumnezeu, și pe inimile noastre le întărește, ca să Te laude pe Tine.

Dă robilor tăi, Curată, cererile cele mântuitoare în această dumnezeiască Biserică a ta, întru care ai arătat izvorul minunilor, care de-a pururea izvorăște prin dumnezeiasca ta venire de față, și de judecata cea veșnică izbăvește-i.

Curată, ceea ce ai născut pe Hristos, Adâncul milei, mai presus de pricină și de cuvânt, pe Dătătorul tuturor bunătăților. Pentru aceea, această casă dumnezeiască a ta ai arătat-o cu adevărat, prin dumnezeiască umbrirea ta, curățitoare de patimile cele de tot felul.

Slavă ...

Învrednicește-mă, Dumnezeuule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, a mă pocăi desăvârșit, și din inimă să suspin, și să plâng totdeauna cu tot sufletul și să mă căiesc cu tot gândul pentru acelea care le-am păcătuit cu cunoștință și cu necunoștință, scârbindu-Te pe Tine cel Milostiv.

Și acum ...

Ceea ce ești sicriu înțelegător, care ai născut lumii cu adevărat Mana cea nestricăcioasă, vino de față în mijlocul nostru, Fecioară, și ne satură de Pâinea cea tainică, pe noi care cu dragoste și cu credință și cu adevărat te ferim pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul Tău, Doamne, că Te-ai văzut pe pământ, ca să ne mântuiești pe noi; pentru aceea strigăm:

Slavă puterii Tale, Doamne.

Căzând în patimi trupești urâte și în multe întinăciuni sufletești, mă chinuiesc fiind rănit cu îndoite săgeți; pentru aceasta te rog pe tine, Curată: Vindecă-mă, ca o Atotputernică.

Ușă a lui Dumnezeu mai înainte te-a văzut proorocul, Fecioară Preacurată, prin Care Însuși a trecut precum știe; pentru aceasta te rog pe tine: Deschide-mi mie ușile pocăinței.

Slavă ...

De mâncarea cea vătămătoare și de stricăciune făcătoare, împărțându-se de demult Adam în Eden, toți ne-am surghiunit cu amar din desfătare, Preamilostive, întru care iarăși ne-ai băgat pe noi prin mijlocirile Maicii Tale.

Și acum ...

Domnul S-a întrupat din sânghiurile tale cele curate, și tuturor oamenilor le dăruiește pocăință adevărată, cu mijlocirile tale, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Roua cea de la Tine, Hristoase Dumnezeule, vindecare s-a arătat nouă credincioșilor; iar pământul, celor ce cu necredință petrec, cădere vestește; pentru aceea, de noapte mâne când, cântare Ție aducem.

Totdeauna păcătuiind, Curată, și cufundată în patimi pe știința mea aducând-o, eu ticălosul m-am deznădăjduit; ci tu mă miluiește, cea cu totul fără prihană.

Îngreuiți fiind cu somnul păcatului, Curată, însă pe noi cei ce priveghem în preacinstită Casa ta, cu dumnezeiască și trează solirea ta, miluiește-ne Mireasă a lui Dumnezeu.

Slavă ...

Maică Fecioară Curată, lauda solirilor tale este preaînaltă pretutindeni, prin care și acum izbăvește-mă din toate felurile de înconjurări ale vieții acesteia.

Și acum ...

Bolnăvindu-mă foarte și cu amândouă cumplit necăjindu-mă, Curată, mă rog să primesc de la tine sănătate sufletului și trupului, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-am către Tine, Doamne, când m-am necăjit și ai scos [din stricăciune] viața mea, mult Milostive.

De fiara mării, adică de chitul cel din mare, înghițit fiind, după ce m-am înecat din nebunia mea, întru adânc m-am pogorât; ci dintru adânc și de la fiară izbăvește-mă, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Cel Atotputernic.

După naștere te-ai arătat precum și mai înainte de naștere erai, Fecioară nenuntită, Maică a lui Dumnezeu, nevătămându-se cu nimic curăția ta; că deși nașterea a fost mai presus de fire, dar fecioria după fire a rămas.

Slavă ...

Rob lenevos fiind eu, talantul cel dat mie spre lucrare l-am îngropat și mă tem de înfricoșată venirea Ta, Mântuitorul meu, că n-am ce să răspund când vei cere de la mine neșădătoarea lui; ci numai pentru rugăciunile Maicii Tale, mântuiește-mă.

Și acum ...

Gură ritoricească nu poate tâlcui cu cuvinte minunea Nașterii tale, de Dumnezeu Născătoare, că pe Cel neajuns puterilor celor de sus singură, negrăit zămislind

du-L, L-ai născut din Duhul Sfânt, Preacurată.

Sedealna:

Preasfântă, ușa lui Dumnezeu, izbăvește-mă din porțile iadului și-mi arată calea pocăinței, prin care să aflu ușa ce duce la viață. Povățuitoarea celor rătăciți, păzește neamul oamenilor celor credincioși și mântuiește sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce prin înger pe tineri în cuptor i-ai mântuit și văpaia în rouă ai prefăcut; bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

O, taină înfricoșată și străină! O, auzire prea nouă! Că Dumnezeu Fiu al femeii S-a făcut, cu lucrul, nu cu chipul, ca pe mine fiu al lui Dumnezeu cu punere să mă facă.

Tu singură ești ridicarea celor căzuți și îndreptarea celor ce greșesc; tu te-ai arătat povățuitoarea celor orbi, mila celor săraci, bucuria celor sănătoși și vindecarea celor bolnavi.

Slavă ...

Cu ploile lacrimilor adapă, Fecioară, inima mea cea înțelenită și îmbată brazdele sufletului meu cu umilința, roadele faptelor celor bune înmulțindu-le.

Și acum ...

Cine va putea să povestească cu dumnezeiască cuviință măririle tale? Și puterile tale cine le va grăi? Auzite va face laudele tale, Maică neispită de nuntă.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Ziditorul a toate ...

Ceea ce ești nesticată, care pe Dumnezeu L-ai zămislit fără stricăciune, pe Izvorul nesticăciunii, mintea mea cea stricată cu păcatele fă-o nesticăcioasă și cugetele cele făcătoare de stricăciune și întinate gonește-le din ea.

Pe tine, Biserica cea însuflețită și casă preasfântă, pe care a zidit-o Înțelepciunea lui Dumnezeu și S-a sălășluit întru dânsa, mai presus de minte și de cuvânt, te rog, Curată, arată mintea mea casă a Sfântului Duh.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Dumnezeu Cuvântul, Cel singur fără de început și Care din Tatăl Cel fără de început fără de ani S-a născut, cu trup, sub ani, din tine cea Curată, ceea ce ești una binecuvântată și cu dar dăruită, S-a născut.

Și acum ...

Biserică împodobită cu multe feluri de fapte bune și strălucită a Celui Preaînalt, cunoscându-te pe tine, Preasfântă Fecioară, te laudăm cu dreaptă credință și te preainălțăm întru toți vecii.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Ziditorul a toate și Mântuitorul sufletelor noastre, laudați-L popoare pe Hristos Dumnezeul nostru și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Maică a lui Dumnezeu și Fecioară, care ai născut și iarăși fecioară ai rămas; nu este lucru al firii, ci al pogorării lui Dumnezeu. Pentru aceasta pe tine, ca pe ceea ce numai tu singură te-ai învrednicit dumnezeieștilor minuni, pururea te mărim.

A lauda cu cântări Nașterea ta și a tâlcui chipul ei

și îngerilor și oamenilor este cu neputință, Maică nestricată, Mireasă nenuntită, cea între femei cu dar dăruită, pururea Fecioară.

Toată nădejdea mântuirii mele întru tine o pun, cu credință neîndoită și cu dorire înfocată, Preacurată, mântuiește-mă pe mine cel ce scap la tine, ceea ce singură ești nădejdea mea cea tare și scăparea mea cea prea nezdrobită.

Slavă ...

Mântuitorule, lacrimile mele pâine să mi se facă mie și ziua și noaptea, ca să plâng și să-mi spăl întinăciunea cea cu greu de spălat cu care din nebunia mea s-a mânjit inima mea, și mai mult decât zăpada să mă albesc, mărimdu-Te pe Tine și pe ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Stăpână, cu adevărat și chiar pe Dumnezeu singură născându-L, cu adevărat și chiar și de Dumnezeu Născătoare te-ai numit, cu chemare dumnezeiască potrivit nașterii, îmbogățindu-te după cuviință cu dumnezeiască numire.

JOI SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Celui ce a cufundat pe Faraon în Marea Roșie,
cântare de biruință să-I cântăm, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi.*

Nașterea ta de Dumnezeu Născătoare, s-a arătat
toată dorire și dulceață de mântuire, care gonește toată
amărăciunea cea din patimi și din greșeli de la robii tăi.

Cuvântul cel subțire al dumnezeieștilor tale rugă-
ciuni, cu totul fără prihană, oprește viforul dulceților și
al patimilor mele, ca să slavoslovesc cu alinarea inimii
puterea ta cea neasemănată.

Slavă ...

Cela ce voiești milă, nu jertfă, ca un Milostiv, și
toate lucrurile Tale le ții cu mila Ta, Mântuitorule, Unu-
le Milostive, miluiește-mă pe mine cel nemilostiv, pen-
tru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum ...

Mă tânguiesc și suspin cugetând la lucrurile mele
cele vrednice de toată munca și pedeapsa, însă cutezân-
du-mă la îndurările Tale, întru rugăciune aduc Ție pe
ceea ce Te-a născut pe Tine.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărirea mea Te fă, Cela ce ai întărit cerurile cu
cuvântul și ai întemeiat pământul peste ape, și mă izbă-

vește, ca un Dumnezeu, de toată primejdia.

Cuvântul lui Dumnezeu, întru începuturi întinzând cerurile ca o piele pe nimic, cer cuvântător și însuflețit te-a întemeiat pe tine, Curată, pe pământ, și ca un Soare frumos, răsărind dintru tine, luminează pe cei ce te cinstesc pe tine.

Cheltuind traiul vieții mele întru lenevire și ajungând la sfârșit și la apusurile vieții, cu credință am alergat la tine, Cinstită, răsăritul cel gândit al Soarelui Celui neînserat, ca să nu mă apuce întunericul.

Slavă ...

Iisuse, Cuvinte, Soarele cel neapus al dreptății, Cea ce ai îndreptat toate cu darul Tău, dă-mi mie ca întru dreptate să mă arăt feții Tale și când mi se va arăta mie slava Ta, satură-mă, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu fără de durere și fără de patimă, cercetează durerile inimii mele celei mult pătimăse cu dumnezeiască cercetarea ta, că tu ești, Stăpână, cercetarea, acoperământul și sprijinul lumii.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul Tău, Doamne, și m-am temut; înteles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat; că prin Crucea Ta ai stricat moartea, dăruindu-ne nouă viață.

Pe Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl, netâlcuit sub ani L-ai născut, Fecioară, pe Cel iubitor de oameni și fără de ani, Care S-a făcut Om ca să mântuiască pe om.

Milostivirea și dragostea ta tinde-le peste robii tăi, Curată, care de-a pururea te roagă pe tine și cu rugăciuni

nile tale izbăvește-i de munca cea înfricoșată.

Slavă ...

Ceea ce ai născut cu trup pe Cel fără de ani, roagă-L ca să ne izbăvească pe noi din patimile cele de mulți ani, pe noi cei ce te laudăm pe tine, cea cu totul fără prihană.

Și acum ...

Cu credință adevărată și fierbinte alerg către tine și strig, cea cu totul fără prihană: Tu fii-mi mie curățitoare de greșelile cele multe, izbăvindu-mă și mântuindu-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mâncând, Cuvinte, la slava și lauda Ta, neîncetat laudăm chipul Crucii Tale, pe care ni l-ai dat nouă armă de ajutor.

Maica Iubitorului de oameni și a lui Dumnezeu Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, curățire de greșeli trimite, cu rugăciunile tale, celor ce cu credință și cu dragoste întru cântări te cinstesc pe tine.

Stăpână, Maica lui Dumnezeu, dă-mi dezlegare greșelilor mele și-mi înviază sufletul cel cumplit omorât, ceea ce ai născut lumii Viața cea fără de moarte și ipostatică.

Slavă ...

Numai eu singur Te-am întărâtat pe Tine, mai mult decât orice om, Milostive, și bunătatea Ta spre urgie am pornit-o; ci cu rugăciunile cele sfinte ale Maicii Tale celei nestrucate mântuiește-mă.

Și acum ...

Cetele îngerilor le-ai covârșit, ca ceea ce ai întrupat pe Dumnezeu; iar eu pe toți covârșindu-i cu păca-

tele, mă înfricoșez și tremur, și te rog pe tine, Stăpână, mântuiește-mă.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-am către Tine, Doamne, când m-am necăjit, pentru că m-am înfipt în tina adâncului multor greșeli, și arătându-Te m-ai scos din stricăciune.

Dăruiește-mi mie, Stăpâne, ca un Bun, inima cea zdrobită a vameșului, lacrimile desfrânatei, mărturisirea și pocăința lui Manase și întoarcerea cea fierbinte a nini-vitenilor.

Fecioară Preacurată, ceea ce ai născut Curățirea și pe Făcătorul de bine al păcătoșilor, te rog pe tine, dezleagă-mi, cu rugăciunile tale cele de Maică, vinovățiile greșelilor mele cele nemăsurate, că ai putere, ca o Maică, către Fiul tău.

Slavă ...

Hristoase, pe noi cei lepădați dedemult de la fața Ta, cu judecata Ta cea prea dreaptă, iarăși ne-ai chemat, ca un Milostiv, prin venirea Ta cea dumnezeiască; și acum, Bunule, primește-ne pe noi cei ce am păcătuit și izbăvește-ne de cele rele, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum ...

Pe tine, ca pe o singură bună și ca pe o frumoasă între femei, ca pe o neîntinată toată și sfântă, ca pe o sfințită, ca pe o cinstită și neîntinată, ca pe o mai curată decât toată făptura, aflându-te Ziditorul, S-a sălășluit întru tine.

Sedealna:

Zămislit-ai fără de sămânță în pânțelele tău, Fe-

cioară, Născătoare de Dumnezeu, pe Cela ce L-ai văzut spânzurat pe Cruce. Deci, roagă-L neîncetat pentru sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tiranica poruncă tinerii n-au ascultat și de cuptor nu s-au îngrozit, iar lui Dumnezeu au cântat: Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Aflându-mă în nedumerire și în necaz și în primejdii, Preaneîntinată, cu inimă fierbinte te chem pe tine: Întâmpină-mă și mă mântuiește și îmi dă mie, Fecioară, mângâiere.

Având sufletul omorât cu călcările de poruncă cele grele, pe tine, ceea ce ai omorât iadul cu Nașterea ta, te rog, Stăpână, înviază-mă, cu chipurile pocăinței.

Slavă ...

Pe Maica Ta o aduc Ție, Mântuitorule, întru rugăciune, Iubitorule de oameni, pe care primind-o, izbăvește-mă de greșeli și de judecata ce va să fie și de munca cea veșnică.

Și acum ...

Înălțimea și adâncul și lungimea și lățimea întregii zidiri văzute, mărimea Nașterii tale, Stăpână, le covârșește, că ai întrupat mai presus de cuvânt pe Ziditorul acesteia.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeu ...

Mântuiește-mă din stricăciune și din primejdii și din patimi, Preasfântă, căci către tine alerg, ceea ce ești nădejdea mea și dumnezeiasca mântuire.

În ceasul sfârșitului de la pârașii cei cumpliți scoțându-mă, Stăpână Fecioară, către dumnezeiasca sălășluire tu însăși mă povățuiește.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Să laudăm pe Fecioara cea singură între femei binecuvântată; pe Hristos preainălțându-L și proslăvindu-L întru toți vecii.

Și acum ...

Deșteaptă-te, o, suflete, și căzând la Născătoarea de Dumnezeu, strigă: Nădejdea și mântuirea tuturor, izbăvește-mă de focul cel veșnic.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeu și Pricinuitor al ființei tuturor, pe Hristos să-L preainălțăm și să-L slavoslovim întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, pe Cuvântul întrupat fără de sămânță dintru tine, cu dumnezeiască cuviință L-ai născut; pentru aceasta pe tine te mărim.

Fecioară, roagă pe Făcătorul și Ziditorul meu să mă izbăvească de judecata cea înfricoșată și viață mie să-mi dăruiască.

Maică Fecioară Curată, cea cu totul fără prihană, izbăvește de întinăciunile cele sufletești turma ta, care te mărește pe tine.

Slavă ...

Stăpâne Hristoase, Născătoarea de Dumnezeu Îți aduce Ție rugăciune pentru mine, pe care primind-o, izbăvește-mă de toată munca.

Și acum ...

Stăpână, totdeauna te rog pe tine: Izbăvește sufletul meu cel smerit de osânda ce va să fie și de muncă.

VINERI SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Toiagul lui Moisi cu dumnezeiască putere Marea Roșie a despărțit și pe popor l-a trecut, care cânta și zicea: Să cântăm minunatului Dumnezeului nostru cântare de biruință, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi.*

Fecioară, ai covârșit cetele îngerilor cele fără de trupuri, întrupând pe Dumnezeul Cel fără de trup; pentru aceea te rog, Preacurată: Omoară toate patimile trupului meu.

Binecuvântată Fecioară, ceea ce ești plină de dar, umple de dar gândul meu și luminează-mi sufletul, ca pururea să te binecuvintez pe tine, ceea ce cu binecuvântări ai încununat pe oameni.

Slavă ...

Cu apele cele izvorâtoare de viață, Fecioară, adapă sufletul meu cel topit de arsura păcatului ca să odrăslesc, Preacurată, spicul cel roditor al dumnezeieștii umilințe.

Și acum ...

Avându-te mare zid, voi covârși zidirea multor păcate, îngădindu-mă cu acoperământul tău, ceea ce ești singură mântuirea oamenilor, singură chemarea lui Adam cel căzut.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărește-mă, Doamne, întru mărturisirea dreptei credințe, ca să nu mă clătească pe mine vrăjmașul până

în sfârșit.

Divan groaznic și înfricoșat mă așteaptă pe mine cel ce am păcătuit, la care groaznic voi fi judecat, Fecioară Precurată; una ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Judecătorul Cel veșnic, pe Acesta roagă-L ca să mă izbăvească atunci de munca cea cumplită.

Preaslăvite s-au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu, precum zice proorocul; roagă-L pururea pe Dânsul, ca pe Domnul slavei, ceea ce ești una bună, ca să faci părtași slavei pe toți cei ce cu credință te slăvesc.

Slavă ...

Odinioară, grăitorul de Dumnezeu te-a văzut pe tine, Precurată, carte întru care s-a scris Cuvântul cu puterea Tatălui; pentru aceea roagă-te să mă scrie în cartea vieții, rupând zăpădul cel rău al păcatelor mele.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, acum având îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău, pe cei ce te laudă cu dragoste, izbăvește-i de greșeli și de boli și de primejdii, ca toți pururea să te slăvim.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Doamne, și de lauda Ta toate le-ai umplut; slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Precurată Fecioară, deșertându-se dintru tine, Mirul, Ziditorul zidirii, toate le-a umplut de bună mireasmă, cu dumnezeieștile cunoștințe ale preaslăvite-i voii Lui.

Cela ce a răsărit din pântecul tău, Fecioară Prea-

curată, pe toate le-a luminat cu dumnezeiești străluciri de soare; pentru aceea luminează-mă pe mine cel întunecat cu patimile.

Slavă ...

Umbrele Legii și dumnezeieștile grăiri ale proorocilor cu taină te-au arătat pe tine, Fecioară, că vei naște pe Dătătorul de Lege; pentru aceasta îndreptează-mă pe mine cel ce te laud, Maică dumnezeiască.

Și acum ...

Pentru proorocii Tăi, Cuvinte, pentru dumnezeieștii și cinstiții Tăi mucenici, pentru cuvioșii și dreptii Tăi, și pentru ceea ce Te-a născut, Iubitorule de oameni, mântuiește poporul Tău.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pe mine cel întunecat cu noaptea patimilor, luminează-mă, Lumina cea neapropiată, ca mâncând să strig Ție: Lumină și pace sunt poruncile Tale.

Vicleanul veliar m-a lovit cu bube și tot rănit făcându-mă, m-a lăsat abia viu; ci tu, Stăpână, cu doctoria ta, vindecă-le și mă înviază.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești tare îndreptare celor căzuți, cu rugăciunile tale cele de Maică, ridică-mă pe mine cel ce zac, mântuiește-mă pe mine cel pierit și luminează mintea mea, rogu-mă.

Slavă ...

Semnele Nașterii tale, adunarea proorocilor cu taină le învățau pentru că munte umbrat, munte netăiat, munte gras și închegat, în multe feluri, pe tine te-a arătat.

Și acum ...

Omoară-mi cugetul cel pământesc al trupului meu,

de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Viața, Care cu moartea pe moarte, prin dumnezeiasca putere de tot a pierdut-o, Preasfântă Curată.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Din pântecul chitului striga proorocul: Scoate din stricăciune viața mea. Iară noi strigăm Ție, Atotputernice Mântuitorule: Miluiește-ne pe noi.

Iona, înghițit fiind de fiara cea din mare, preaslăvit închipuia îngroparea și învierea Celui Născut dintru tine, Fecioară; pentru aceasta, te rog, Preacurată, răpește-mă de la fiara dezmierdărilor celor purtătoare de moarte.

Acum, cuprins fiind de dormitarea răutății, am căzut în somnul păcatului, ceea ce ești cu totul fără prihană, și zac pe patul deznădăjduirii; ci cu neadormită rugăciunea ta, Preacurată Fecioară, luminează-mă, ridică-mă și mă mântuiește.

Slavă ...

Nu mă pricep și mă cutremur când Te iau în minte, Doamne, șezând pe scaunul slavei Tale, că sunt înconjurat de adâncul păcatelor; ci având noianul milostivirii, miluiește-mă și pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Nici un folos nu-ți va fi, o, suflete al meu, din materia pentru care te sârguiești și pentru care în deșert te topești cu grijile vieții, ci toată grija arunc-o spre Domnul, Cea ce te va judeca și cu lacrimi strigă: Stăpâne, Iubitorule de oameni, mântuiește-mă cu solirile celeia ce Te-a născut.

Sedealna:

Fecioară, punându-mi eu pe dinafară nume de evlavie, înlăuntru sunt batjocura curviei și răs al trufiei mă văd. Pentru că de două fiare potrivnice una alteia sunt cuprins din neluarea aminte a mea. Drept aceea, izbăvește-mă, că tu ești bucuria și nădejdea sufletului meu.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De tinerii Tăi cei din cuptor nu s-a atins focul, nici i-a supărat; atunci acei trei ca dintr-o gură cântau și binecuvântau, zicând: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Cei trei tineri din mijlocul cuptorului mai înainte au închipuit Nașterea ta, că născând Focul nu te-ai ars. Pentru aceea, Preacurată, arde patimile inimii mele celei materialnice.

Fecioară, ceea ce ai născut Focul dumnezeirii, arde uscăciunile patimilor mele și cu lumina pocăinței strălucește-mă pe mine, rogu-mă, Preacurată.

Slavă ...

Izvoare de tămăduiri tuturor izvorăști, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut Izvorul vieții; ci cu rugăciunea ta cea caldă curățește-mă de întinăciuni, dumnezeiască Mireasă.

Și acum ...

Toate semnele dumnezeieștii tale Nașteri văzându-le dumnezeieștii prooroci, cu bucurie lăudau, strigând: Prealăudate Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel înfricoșător heruvimilor ...

Cel mai mare dintre prooroci, cu dumnezeiască arătare, mai înainte ușă te-a văzut, Preacurată, prin care a intrat și a ieșit Dumnezeu, lăsându-te pe tine pecetluită și ușile cerului a le deschide celor ce strigă: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preacurată, ai născut mai presus de pricină Fiu Sfânt, pe Cel ce dăruiește sfințenie celor ce-L sfințesc pe Dânsul; pentru aceea umple de sfințenie cugetul și sufletul meu care strigă: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Acum rupe lanțul răutăților mele cu dumnezeiasca sulită a Fiului tău, Cel ce a rupt legăturile iadului, și luminează-mă cu podoabele nepătimirii, de Dumnezeu dăruită, ca să strig: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Și acum ...

Soborul dumnezeieștilor prooroci, adunarea apostolilor și ceata mucenicilor, Te roagă pe Tine, Hristoase, ca să izbăvești de toată nevoia, pentru solirile Maicii Tale, pe cei ce cu credință strigă: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel înfricoșat heruvimilor și minunat serafimilor, și Făcător al lumii, preoți și slugi, și duhurile dreptilor lăudați-L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Bucură-te, Mireasă luminoasă, Maică primitoare

de Lumină; bucură-te, ceea ce ai încăput în pântecul tău pe Cel neîncăput; bucură-te, cea mai cinstită decât înșiși heruvimii, care ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Întru lenevire am cheltuit viața mea și am ajuns către sfârșit fără de roadă, eu ticălosul; ci tu, Maică neispită de bărbat, dă-mi pocăință și iertare greșelilor, rogu-mă, cu rugăciunile tale cele către Stăpânul.

Cetele cinstitelor puteri cele de sus, sfinților tăinuitori prooroci, slăviților mucenici, dumnezeieștilor apostoli, cu Născătoare de Dumnezeu, stând lângă Dumnezeu, rugați-vă neîncetat ca să ne izbăvim de toată vătămarea.

Slavă ...

Din toate părțile acum spre cele mai rele mă întind, că pe suflet defăimându-l, trupului m-am făcut rob. Vai mie! Ce voi face? Cum voi fugi de munci? Cum voi dobândi mântuire? Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, fii mie ajutătoare și mă mântuiește.

Și acum ...

Singură ai născut, de Dumnezeu fericită, pe Fiul cel fericit, Cel ce arată fericiți pe toți cei ce te slăvesc pe tine, Fecioară. Pentru aceasta mă rog ție: Învrednicește-mă părții celor fericiți.

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Pe Faraon cel ce se purta în căruță l-a cufundat to-
iagul lui Moisi, cel ce a făcut minuni dedemult, în chi-
pul Crucii lovind și despărțind marea, și pe Israil fugă-
torul, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cân-
ta cântare lui Dumnezeu.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Bucură-te, izbăvirea blestemului celui dedemult și
izvorul binecuvântării; bucură-te, Maica vieții, surparea
iadului și omorârea morții; bucură-te, dezlegătoarea în-
tristării și încăperea cea desfătă a bucuriei; bucură-te,
Născătoare de Dumnezeu Prealăudată.

Bucură-te, cea cu totul fără prihană, căruța Cuvân-
tului cea cuvântătoare și însuflețită; bucură-te, căruța
cea davidicească cu multe nume numită, căruța lui Dum-
nezeu cea cu miile înmulțită; bucură-te, ceea ce cu ne-
asemănare covârșești pe heruvimi și mai presus te porți
decât serafimii.

Slavă ...

Bucură-te, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce ești
mai sfințită decât puterile cele gândite; bucură-te, ceea
ce ești mai înaltă decât toată firea cea zidită; bucură-te,
palatul lui Dumnezeu; bucură-te, scaun de foc; bucură-te,
sfeșnic mult luminos; bucură-te, ceea ce ești cu mii de
nume numită, Stăpână.

Și acum ...

Bucură-te, neîntinată, ceea ce ai odrăslit toiaș din rădăcina lui Iesei; bucură-te, ceea ce prin odrăslirea toiașului lui Aaron, ai fost închipuită mai înainte cu taină și cu adâncime; că precum acela nucile, așa și tu pe Hristos L-ai înflorit.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cel ce ai întărit cerurile cu pricepere și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra Bisericii, Hristoase, că nu este sfânt afară de Tine, Unule Iubitorele de oameni.

Bucură-te, Stăpână, arma cea prea puternică a credincioșilor; bucură-te, părtinitoarea cea tare; bucură-te, sprijinire; bucură-te, ajutătoarea păcătoșilor; bucură-te, zidul celor ce te cheamă pe tine; bucură-te, bucuria lumii.

Bucură-te, întemeiată proptea a mântuirii oamenilor; bucură-te, chemarea lui Adam și a Evei, prin care au luat iarăși buna moștenire cea dedemult; bucură-te, ceea ce iarăși ne-ai deschis raiul.

Slavă ...

Bucură-te, rugule nears; bucură-te, căruța Luminii; bucură-te, norul Soarelui; bucură-te, preavestită și mult propovăduită, scaunul Împăratului; bucură-te, cetate în-suflețită a lui Hristos, Dumnezeuului celui viu.

Și acum ...

Bucură-te, Curată Stăpână, Maică neispită de nunță; bucură-te, holdă nearată și nelucrată, care ai lucrat pe Lucrătorul tuturor; bucură-te, pământule care ai răsărit Adevărul.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu și puterea mea, Tu Dumnezeuul meu, Tu bucuria mea, Cea ce n-ai lăsat sâ-nurile Părintești și a noastră sărăcie ai cercetat; pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Ceea ce ești răsărit al razei Părintești și al Soarelui Care a răsărit mai înainte de luceafăr din Tatăl; bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, norul cel ușor și însuflețit; bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, ceea ce ești binecuvântată; bucură-te, cea proslăvită și cu totul fără prihană.

Stăpână, tu ești cădelnița de aur a Cărbunelui celui nesuferit și nematerialnic întru care s-a ars zapisul cel rupt al neascultării lui Adam; pentru aceasta strig ție «bucură-te», prin care s-a dat tuturor bucuria și desfățarea și îndulcirea.

Slavă ...

Tu ești slava oamenilor, și lauda și fala și cununa și coroana îngerilor; pentru aceasta pământul și cerul o Biserică prea alcătuită și prea tocmită alcătuiind, strigăm ție: Bucură-te, Stăpâna lumii; bucură-te, ajutorarea tuturor oamenilor.

Și acum ...

Ceea ce ești pat cinstit, înconjurat de șaizeci de puternici, pe care Solomon mai înainte l-a închipuit; bucură-te, Fecioară, sicriul cel aurit al sfințeniei celei gândite; bucură-te, cleștele cel dumnezeiesc; bucură-te, rug de foc purtător; bucură-te, ușă și scară și pod.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cea ce ești

Lumină neapusă și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci mă întoarce și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

În vremea ieșirii mele dă-mi mie să trec fără de întristare stăpânirea cea gândită și mulțimea cea tiranică din văzduh, ca să strig ție, Stăpână, cu bucurie «bucură-te»; bucură-te, nădejdea cea nerușinată a tuturor.

Ca ceea ce ai zămislit Bucuria, bucură-te, cea cu totul fără prihană; bucură-te, Preacurată; bucură-te, floarea curăției cea dulce mirositoare, cu roșu vopsită; bucură-te, trandafirul fecioriei cel cu roșeală roșu vopsit și grădina cea bine mirositoare a lui Dumnezeu.

Slavă ...

Bucură-te, clondirul cel tainic, care izvorăște mirul cel bine mirositor; bucură-te, dumnezeiască fântână care ai izvorât Apa cea vie; bucură-te, Stăpână, via cea nelucrată care ai rodit Strugurul vieții.

Și acum ...

Bucură-te, ușă neumblată, prin care a trecut Însuși Hristos Domnul; bucură-te, ceea ce ai deschis ușile raiului cu Nașterea ta; bucură-te, prin care se bucură cerul și pământul dănuiește, ceea ce ai împreunat cele de sus cu cele de jos.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților, rogu-mă, căci către Tine am strigat, și mă auzi Dumnezeuul mântuirii mele.

Bucură-te, Stăpână, scoică însuflețită și cochilie care, din sânghiurile tale cele preacurate, ai roșit haina Împăratului tuturor, cea roșie în chipul porfirii; bucură-te,

Prealăudată, ceea ce ai acoperit goliciunea lui Adam.

Pâinea cea simțită întărește inimile oamenilor, Fecioară, firește, iar pe sufletele creștinilor le împuternicește sfânt numele tău cel lăudat; pentru aceasta toată limba cu bucurie îți strigă ție «bucură-te».

Slavă ...

Bucură-te, sfeșnicul cel cu strălucire de aur; bucură-te, sicriu de Dumnezeu încăpător; bucură-te, cort; bucură-te, munte sfânt; bucură-te, cetatea cea însuflețită a Dumnezeului celui viu; bucură-te, palatul lui Hristos; bucură-te, dumnezeiască Biserică mult luminoasă.

Și acum ...

Bucură-te, Precurată și cu totul fără prihană, floarea cea prea aleasă a firii; bucură-te, ceea ce ești de obște iubirea de cinste a neamului omenesc și dar de Dumnezeu dat; bucură-te, ceea ce ai cinstit cu Nașterea ta firea cea necinstită a oamenilor.

Sedealna:

Bucură-te, scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului; bucură-te, Fecioară, ceea ce ești jilț împărătesc, pat cu porfiră așternut, cămară cu porfiră aurită, hlamidă cu roșu vopsită, sălașul cel preacinstit, căruța cea purtătoare de fulgere, sfeșnicul cel mult luminos; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, cetatea cea cu douăsprezece zidiri și ușa cea cu aur ferecată, și casa cea în chipul luminii, masa cea cu strălucire de aur, locașul cel împodobit de Dumnezeu; bucură-te, Mireasă slăvită, cu picături de soare împodobită; bucură-te, singura buna cuvântă a sufletului meu.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat în Babilon oarecând; pentru aceasta tinerii în cuptor cu bu-

curos picior, ca într-o grădină verde săltând, au cântat:
Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Ceea ce ești singură neispită de bărbat; bucură-te, cea singură nestricată, Stăpână, Fecioara și Maica, Născătoarea de Prunc și cea neispită de nuntă; bucură-te, taina cea străină și înfricoșată; bucură-te, desfătarea îngerilor; bucură-te, bucuria oamenilor.

Sioane, cetate însuflețită a lui Hristos, Împăratul împăraților, pentru care preaslăvite s-au grăit; bucură-te, Mireasă a lui Dumnezeu; bucură-te, scară prin care ne mutăm de pe pământ la cer și din stricăciune la viață.

Slavă ...

Rai de Dumnezeu sădit, grădină bine mirositoare de Dumnezeu odrăslită, te-ai arătat, Fecioară, care ai înflorit Floarea nemuririi; pentru aceasta cu un glas «bucură-te» strigăm ție; bucură-te, dătătoarea bucuriei; bucură-te, izvorule al dulceții.

Și acum ...

Preacinstită Stăpână, izbăvește-mă din necinstea patimilor, ca să-ți strig ție cu bucurie «bucură-te»; bucură-te, izvorul curăției; bucură-te, cămară a toată curăția; bucură-te, lăcașul lui Dumnezeu; bucură-te, încăperea lui Hristos.

Cântarea a 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul ...

Bucură-te, toiaș care ai odrăslit din rădăcina lui Iesei; bucură-te, ceea ce neudat ai înflorit pe Hristos, Floarea cea frumoasă; bucură-te, munte gras; bucură-te, cortule umbrit; bucură-te, muntele lui Dumnezeu întru care a binevoit a locui Cuvântul Cel mai înainte de toți

vecii.

Cu toiagul cel de fier al sprijinirii tale celei tari, ca pe niște câini ce latră și ca pe niște fiare ce răcnesc, care înconjoară smeritul meu suflet, gonește patimile care cumplit mă înconjoară, ca să strig ție, Fecioară, bucură-te.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Toată te-ai înfrumusețat, născând pe Hristos Cel frumos cu frumusețile mai mult decât fiii oamenilor, ceea ce ești frumoasă între femei; pentru aceasta, bucurându-ne, strigăm ție «bucură-te»; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Curată, cea cu dar dăruită; bucură-te, ceea ce ești mai slăvită decât toată făptura.

Și acum ...

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, muntele cel netăiat pe care mai înainte l-a văzut Daniil, din care s-a tăiat Piatra cea din capul unghiului; bucură-te, clește de Dumnezeu primitor și de Cărbune purtător; bucură-te, ceea ce ești mai sfântă decât îngerii cei fără de materie; bucură-te, cea mai cinstită decât toată zidirea.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

De șapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebunește cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pe aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: Tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește, și pânțelele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile; pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, începătoriile cetelor îngerești și omenești te mărim.

Iată toate neamurile te fericesc pe tine, cea de-a pururea fericită, precum mai înainte ai proorocit, de Dumnezeu Născătoare, din Duhul cel Dumnezeiesc, și ție, ca ceea ce ai născut Bucuria, îți strigăm «bucură-te»; bucură-te, vistieria vieții; bucură-te, fântână care izvorăști miere sufletească.

Stăpână Curată, tu ai îndreptat alunecarea strămoșului Adam și întristarea strămoșei Eva ai întors-o întru bucurie. Deci, ca ceea ce ești pricina bucuriei, strigăm ție «bucură-te»; bucură-te, bucuria credincioșilor; bucură-te, veselia creștinilor.

Slavă ...

Vrednic lucru este a striga ție «bucură-te», că întru tine ființește Bucuria cea pururea vecuitoare, Fecioară Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, S-a sălășluit; bucură-te, raiule al desfătării; bucură-te, izvorul nemuririi cel cu curgere de aur; bucură-te, ceea ce reverși frumusețea cea adevărată.

Și acum ...

Pătrunde inima mea cu săgeata cea dulce a dorului tău, Prealăudată, și mă silește să strig ție «bucură-te» și totdeauna să cânt: Bucură-te, limanul cel liniștit; bucură-te, marea cea preadulce și neumblată, care a înecat pe faraonul cel gândit.

DUMINICĂ SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Apa trecând-o ca pe uscat israiliteanul și din răutatea Egiptului scăpând, striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, auzi glasul meu când mă rog eu către tine și când ridic mâinile mele către icoana ta, ceea ce ești cu totul binecuvântată.

Fii-mi mie, Fecioară, scăpare și ajutorătoare către lucrarea bunătăților, și a întregii vieți povățuire și îndreptare către dumnezeiasca așezare.

Slavă ...

Izbăvește-mă de gheena, pe care însumi mie prin lucruri necuvioase mi-am pricinuit-o, Izbăvitorule, și cu rugăciunile Maicii Tale, desfătării celei veșnice învrednicește-mă.

Și acum ...

Tu ești tăria neputinței mele, a minții mele celei deznădăjduite nădejdea, a inimii mele celei întunecate tu ești lumina, viața și mângâierea.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Doamne, Cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, Cela ce ești marginea doririlor și

credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Dă-mi mie a te vedea cu mintea totdeauna și împrejur a mă străluci cu prea dulce lumina ta, Stăpână, spre veselia și bucuria cea negrăită a smeritei inimii mele.

Plâns neîncetat, lacrimi neconținute, dumnezeiască frică în inimă așezată, umilință fierbinte, smerenie curată și zdrobire inimii, Născătoarea de Dumnezeu Stăpână, dă-mi mie și mă mântuiește.

Slavă ...

Pe pământ păcătuind, de cer mă tem, că acesta îmi va fi mie pârâș la judecata acestora, ci aici, miluiește-mă, Mântuitorule Milostive, și atunci iartă-mi greșelile mele, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Sârguință a minții, dor arzând de-a pururea, dragoste fierbinte de pocăință, osârdie înnoită dă-mi mie, Prealăudată, ca aici plângând, să dobândesc acolo mângâiere veșnică.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiasca vedere proorocul mai înainte a cunoscut că Te vei întrupa și, cutremurându-se, mărea puterea Ta.

Fecioară curată, ceea ce ești nor al Soarelui Celui cu aur strălucitor și cu totul luminos, Care a răsărit mai înainte de luceafăr din Tatăl, luminează-mi întunericul și cu lumina ta cea dulce mângâie durerea sufletului meu și necazul inimii mele.

Niciodată să nu încetezi a mă acoperi, că pe tine singură te am scăpare, întru ispite sprijinitoare, întru pri-

mejdii izbăvitoare, întru împresurări mângâietoare, întru nevoi părtinitoare, întru întristări veselie și întru necazuri bucurie, Stăpână.

Slavă ...

Pe Manase, Milostive, mai înainte l-ai miluit și vieții pildă l-ai pus, de neasemănată îngăduința, de îndelunga-răbdare și de multa bunătate a Ta. Și pe mine acum, cu solirile Maicii Tale, dacă cu milostivire mă vei mântui, Îndurate, pilda cea dintâi o covârșești.

Și acum ...

Ceea ce ai izvorât Curățirea vieții, Izvorul cel nemuritor, Care se deșartă cu deșertare nedeșertată, și nu se deșertează nicidecum, ci când se deșartă, poezit și nedeșertat și plin se arată, Fecioară neispită de nuntă, vieții celei fără de moarte învrednicește-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt pacea Ta ne-o dă nouă, Iubitorele de oameni.

Arată ochii mei nori de ape izvorători, de Dumnezeu Născătoare, de lacrimi calde și de ape fierbinți, care plouă picăturile cele dese, și cu strâmtorarea și cu tescuirea inimii mele deschizându-se, Curată.

Ca cela ce viață cu multe lacrimi și ca cela ce drum mult suspinător săvârșesc, te rog pe tine, Fecioară, dă-mi mie spre mângâiere și spre răsuflare, a mult pătimișei și mult chinuitei mele inimi, luminată pomenirea ta.

Slavă ...

Din inimă suspin și nu am, Stăpâne, pe cel ce mă miluiește, și cu amar lăcrimez și nimenea nu mă milu-

iește, Iubitorule de bine. Deci, Tu singur, pentru ceea ce fără de sămânță Te-a născut, mă mântuiește, ca un Bun și Milostiv și Care pe toate le poți cu stăpânirea Ta.

Și acum ...

Cu luminosul veșmânt al veseliei celei gândite și al bucuriei celei mântuitoare și cu haină curată îmbracă-mă, ca din cămară să nu fiu lepădat afară, neavând îmbrăcămintă vrednică de nuntă, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Doamne, Cela ce pe Iona singur în chit l-ai sălășluit, și pe mine cel prins în mrejele vrăjmașului, ca și pe acela, din stricăciune mântuiește-mă.

Mă tânguiesc și suspin, și plâng și mă jelesc, tânguindu-mă, când îmi aduc aminte de înfricoșata venire a Fiului tău și văd lucrurile mele, și mă tem și mă înfricoșez de neamăgita judecată, Mireasă a lui Dumnezeu.

Neîntinată, neispită de nuntă, Fecioară, sufletul meu cel întinat cu dezmierdările, prin baia dumnezeieștii umilințe și a lacrimilor celor curgătoare, spală-mă, și de înfricoșata muncă a focului celui nestins, izbăvește-mă.

Slavă ...

Nu am îndrăzneală, Îndurate, după ce am păcătuit, să caut și să văd la nemăsurata înălțime a cerului, nici să mă numesc fiu al Tău, eu desfrânatul; ci Tu, Cela ce ai nemăsurată milă, pentru rugăciunile Maicii Tale în dar mă miluiește.

Și acum ...

De Dumnezeu Născătoare roagă pe Dumnezeu Cu-

vântul, pe Care din coapsele tale cele curate L-ai născut, să-mi de-a dezlegare de păcate și împărțășirii Lui celei prea dulci și stării aleșilor să mă învrednicească în ceasul judecății.

Sedealna:

De văpaia gheenei și de ardere, de scrâșnirea dinților și de plângerea cea prea jalnică, și de despărțirea cea prea amară, de moștenirea și de adunarea sfinților, aducându-ți aminte suflete al meu, îngrozește-te, și suspină și sârguiește-te a șterge zapisele nenumăratelor tale datorii, cu lacrimi de umilință, ajutoare nerușinată având pe Maica lui Dumnezeu cea Curată; că prin ea se dă iertare celor ce cu dreaptă credință o slăvesc pe dânsa ca pe Născătoarea de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce au mers din Iudea în Babilon dedemult, cu credința Treimii văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cântare din buze necurate, aduc ție celei Preacurate, Născătoare de Dumnezeu, rugându-te să mă izbăvesc de gânduri necurate și de întinăciunile trupului, o, Doamnă, neîntinată.

Deschis-ai ușile raiului, pe care le-a încuiat oamenilor strămoașa; pentru aceea, Maica lui Dumnezeu, deschide-mi și mie ușile pocăinței, ușa raiului deschizându-mi-o mie.

Slavă ...

Pe mine cela ce sunt cu covârșire mai necurat decât toate neamurile și diavoli, Milostive Hristoase, miluindu-mă, pentru mulțimea milei Tale, curățește-mă și de

gheena izbăvește-mă cu solirile Maicii Tale celei Preacurate.

Și acum ...

Arată iubirea ta de oameni, ceea ce ai născut pe Stăpânul Cel iubitor de oameni, pentru mine săracul și cel cu adevărat fără de omenie, și cu iubire de oameni miluiește urâciunea de oameni a mea.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce S-a proslăvit ...

Fecioară, ceea ce ești scăparea păcătoșilor, curățitoarea smeriților, sufletul meu cel chinuit și necăjit, și totdeauna cu întunecarea tescuit, cu lumina ta cea prea dulce, cu gândită mângâiere, alină-l și cu totul liniștit arată-l.

Pe mine cel omorât înviază-mă, cel îngropat scoală-mă, pe mintea mea cea căzută la pământ ridică-o, ceea ce ai înviat pe cei morți cu Nașterea ta cea de viață purtătoare, ca ceea ce pe Însăși Viața întru adevăr o ai născut, Marie, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești prea binecuvântată și prea proslăvită și cu dar dăruită.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Știm, Stăpâne, bogăția nemăsuratei și multei milostivirii Tale, noi cei ce credem întru Tine, pentru aceea cădem la Tine împreună cu desfrânatul, toți cu fierbințeală; primește-ne pe noi cei ce am păcătuit și năzuim la tine, pentru rugăciunile Maicii Tale; că nu este, cu adevărat nu este, Milostive, păcat care poate să biruiască iubirea Ta de oameni.

Și acum ...

Pe cei ce în noianuri, Stăpână, cumplit se primej-

duiesc, adăpostiri și limanuri mântuitoare îi primesc, și pe mine cel ce mă primejduiesc în valurile cele gândite, primește-mă și mă mântuiește, ceea ce ești limanul celor ce în furtună se trudesec cu asuprelile diavolilor, că tu ești sprijinire și acoperământ și străină părtinire.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Domnul, Cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt și în rug a arătat lui Moisi taina Nașterii Pururea Fecioare, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până și la trup, din pântecel cel fecioresc făcându-Se Om; pentru aceasta, pe Preacurata de Dumnezeu Născătoarea, credincioșii o mărim.

Ceea ce ești sfeșnic cu totul luminos, cu aur strălucitor, Fecioară preadulce, cea în chipul soarelui, ca ceea ce ești strălucitoare de lumină, luminează-mă; sfințește-mă cu milostivirea și cu umilința curățește-mă, spălându-mă de întinăciunea patimilor ca, făcându-mă curățit, să văd sfântă icoana ta și să mă închin și să o sărut.

Ceea ce ești nor cu raze de aur și de strălucire purtător, ceea ce pe Raza slavei Tatălui, ceea ce pe Lumina cea dulce, cea din Lumina cea de viață începătoare, ceea ce pe Soarele cel mai înainte de soare L-ai răsărit trupește, negura sufletului meu, întunericul minții mele, cu lumina ta cea dulce strălucește-le.

Slavă ...

Oștile îngerilor se vor minuna și oamenii cei de pe pământ, Doamne, dacă cu milostivire vei mântui sufletul meu, ca un Bun, și pe mine cel deznădăjduit dinspre toa-

te părțile, îndurărilor Tale mă vei învrednici, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, și cu mare glas, în toată lumea, înalt voi propovădui milele Tale.

Și acum ...

Lucru preaslăvit ai lucrat, Preacinstită, născând pe Ziditorul tău și Domnul. Lucrează și acum altă minune întru mine, păcătosul și osânditul; îndură-te, miluiește-mă cu milostivire și mântuiește-mă cu iubire de oameni, ca o Maică a Iubitorului de oameni, pe mine cel nevrednic de iubire de oameni.

LUNI SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Celui ce a sfârâmat războaiele cu brațul Său și a trecut pe Israil prin Marea Roșie, să-I cântăm Lui ca Izbăvitorului nostru, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Putrejunea sufletului meu usucă-o și bubele rănilor, cu doctoria cea iute a Fiului tău, întru tot Curată, pentru că spre tine mi-am pus toată nădejdea mea și pe tine te pun înaintea mijlocitoare către Fiul tău și Dumnezeul nostru.

Cu lenevire și cu trândăvire, Stăpână, toată viața mea cheltuind-o, eu desfrânatul, la al tău acoperământ alerg și cu credință strig ție: Mântuiește-mă cu solirile tale, Preacurată.

Slavă ...

Cu adevărat, mai mult decât nisipul s-au numărat acum nelegiuirile mele și păcatele care fără de rușine le-am făcut și pe mine m-am întinat, ascunzând, ticălosul, pe cea după chip și m-am făcut dugheană a nelegiuirilor.

Și acum ...

Cu lacrimi și întru mult suspin și necaz al inimii, năzuind acum la tine, nu mă trece cu vederea, rogu-mă, ci cu mijlocirea ta, în ziua judecării, pe Fiul tău roagă-L ca să mă izbăvesc de muncă.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeuul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei, veselitu-m-am de mântuirea ta.

Picăturile lacrimilor mele și suspinele inimii și ridicarea mâinilor celor întinse văzându-le, cu milostivire îndură-te spre robul tău; pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Firea mea cea umezicioasă cunoscând-o Născătoarea de Dumnezeu, în fiecare zi alunecând fără oprire către cele rele, vai mie! Sprijinește-mă și mă mântuiește, pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Slavă ...

Întinat sunt cu sufletul și de toate bunătățile lipsit, de care m-am prăpădit, eu ticălosul, prin prea reaua sfațuire; drept aceea, către tine năzuiesc, pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Și acum ...

Cercetându-mă pe mine însumi, mă aflu pe toți oamenii covârșindu-i cu nelegiuirile, eu ticălosul, și unde voi fugi, eu ticăitul, fără numai la tine cea prea milostivă; pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul Tău și m-am temut, că Dumnezeu prea vecuitor fiind, cu negrăit sfat întrupându-Te, ai ieșit din Fecioară; slavă pogorării Tale, Hristoase; slavă puterii Tale.

Ninivitenii cei ce odată cu cenușă și cu sac au lăcrimat, proorociei proorocului plecându-se, mila Fiului tău, întru tot Curată, asupra lor au tras-o; pentru aceea, pe tine te rog, milostivește-L pe Acesta să treacă cu vederea și greșelile mele.

O, de a mea vătămare de minte, întru tot Lăudată!
Că voind, cu cele rele împreună m-am amestecat, fără
simțire făcându-mă, cu totul nepăsându-mi, și desfrânân-
du-mă cu poftele cele fără ființă. Pentru aceea, povățu-
iește-mă către calea pocăinței, întorcându-mă și înțelep-
țindu-mă.

Slavă ...

Sănătate a sufletului, sănătate a trupului dăruieș-
te-mi mie, ca să lucrez și să fac voia Fiului tău, cu frică
și cu bucurie; pentru că poți, ca ceea ce ești Maică a Zi-
ditorului tău, și faci câte voiești celor ce cu credință și
cu dor aleargă la Biserica ta, Fecioară.

Și acum ...

Cu multă cucernicie stau înaintea icoanei tale celei
preacurate, întru tot fără prihană, cerând și rugându-te:
Să nu mă lepezi de la fața ta pe mine, ticălosul, ci îndu-
ră-te și din toată vătămarea și primejdia și din toată rău-
tatea mântuiește-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Întunericul sufletului meu, risipește-l, Dătătorule
de lumină, Hristoase Dumnezeu, Cea ce ai alungat în-
tunericul cel mai dinainte al adâncului, și-mi dăruiește
lumina poruncilor Tale, Cuvinte, ca mânecând să Te slă-
vesc pe Tine.

Vai mie, cu adevărat, cu totul m-am făcut, cu nele-
giuitele fapte și cu nelegiuirile, înnoroit tot și urât sălaş,
urât de îngeri și de oameni! Ci cu lacrimile mele mă spa-
lă, Preacurată.

Înghesuit fiind de prea multe ispite, Preacurată, și
de primejdii de pretutindenea, vai mie! Și clătindu-mă
de furtuni și de neazuri, păzește-mă sub acoperământul

tău cel dumnezeiesc, izbăvindu-mă și mântuindu-mă totdeauna.

Slavă ...

Fierbinte solirea ta cea către Fiul tău uneltind-o, întru tot Curată, pentru netrebnica și mult greșita slugă a ta, ca să aflu dezlegare de păcatele mele, pe Mântuitorul roagă-L, mai înainte de cercetare.

Și acum ...

Să nu încetezi a mă izbăvi pe mine, mărturisindu-mi păcatele mele și nelegiuirile care, ticălosul, întru cunoștință le-am făcut; pentru aceasta strig, întru suspinuri rugându-te: Să nu lepezi pe robul tău, Stăpână.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Precum ai izbăvit pe proorocul dintru adâncul cel mai dedesubt, Hristoase Dumnezeule, și pe mine mă izbăvește de păcatele mele, ca un Iubitor de oameni, și îndreptează viața mea, rogu-mă.

După psalmistul, Stăpână, nelegiuirile mele s-au făcut ca o sarcină grea peste mine, îngreundu-mă, și pentru nebunia mea, rănilile sufletului s-au împuțit și au putrezit.

Cu datorie la Biserica ta cea sfințită am alergat, și ca o slugă ticăită stau înainte, Stăpână; primește-mi rugăciunea, precum atunci Stăpânul banii văduvei.

Slavă ...

O, cum mă ține pământul și nu mă înghite pe mine, cel de mine însumi osândit, care decât toți oamenii mai desfrânat am viețuit, nu mă dumiresc, ticălosul! Ci tu ești ceea ce mântuiești.

Și acum ...

Stinge, Buno, cu rourarea milei tale, săgețile cele ce asupra mea cu vicleșug se pornesc noaptea și ziua, cele înfocate ale vrăjmașului celui ce-mi dă mie război.

Sedealna:

Gândesc la judecată și mă tem, de întrebarea cea înfricoșată mă cutremur, de răspunsul Judecătorului mă înspăimânt și mă îngrozesc de muncă și de durerea focului, de întunericul tartarului, de scrâșnirea dinților, de viermele cel neadormit. Vai mie! Ce voi face când se vor pune scaunele și cărțile se vor deschide și faptele se vor vădi? Atunci, Stăpână, să-mi fii mie ajutoare și folositoare prea fierbinte, că pe tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce ai mântuit prin înger pe tineri din foc și cuptorul cel ce ca tunetul suna l-ai prefăcut în rouă, bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeuul părinților noștri.

Întind ochii ticălosului meu suflet, întru tot Sfântă, către tine și strig din dor Fiului tău, Mântuitorului și Ziditorului meu: Cu solirile Maicii Tale, Hristoase, îndură-Te spre mine.

Noianuri de vindecări având, Fecioară, ca una ce ai născut pe Hristos, varsă cu îmbelșugare și mie slugii tale, celui neputincios, celui cumplit rănit peste tot, o picătură a ta.

Slavă ...

Întru tot Sfântă Fecioară, de umilință dumnezeiască umple smeritul meu suflet, ca să ud cu evlavie, cu prea multe lacrimi, dumnezeiasca ta Biserică și să spăl întinăriunea patimilor.

Și acum ...

Mireasă neispită de nuntă, păzește pe toți cei ce năzuiesc la tine, pentru că de nu vei păzi pe robii tăi, Fecioară, pierim toți și ne vom face mâncare diavolilor.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cela ce acoperi cu ape ...

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, izbăvește pe robii tăi atunci când va voi Fiul tău să judece tot neamul omenesc și să despartă pe unii de alții, vai mie, pe drepti și pe nedrepti!

Minune mare, cum ai hrănit cu lapte, Fecioară, și Fecioară te-ai arătat după naștere! Cu adevărat, tainele tale sunt preaslăvite; pentru aceea ne închinăm și prea înălțăm Nașterea ta cea negrăită.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

M-am depărtat de la tine și m-am făcut urât cu răutățile mele. Vai! Pentru care și m-am făcut batjocoră celor din jurul meu, ticălosul; ci nu trece cu vederea până în sfârșit, rogu-mă, Fecioară, pe sluga ta.

Și acum ...

Cu mușcărilor amăgitorului fiind mort, înviază-mă, ceea ce ai născut Viața tuturor, și să nu-l mai lași încă pe acesta asupra noastră, a nedumeriților și a smeriților, să ne silnicească.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Cela ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale Tale, Cela ce pui mării hotar nisipul și toate le ții, pe Tine Te laudă soarele, pe Tine Te slăvește luna, Ție aduce toată făptura laudă, ca Făcătorului tuturor, în veci.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, Cel ce a înălțat fruntea mântuirii noastre în casa lui David, slugii Sale, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel dintru înălțime și ne-a îndreptat pe noi pe calea păcii.

Ca un mare corn al binecuvântărilor înălțându-Se pe lemn Fiul tău și Dumnezeu, S-a sculat, întru care a rupt zapisul și s-a surpat vrăjmașul până în sfârșit și a căzut. Pentru aceea, pe tine Preacurată, împreună cu Fiul tău și Dumnezeu, te mărim.

Curgerea lacrimilor mele văzând-o, cu milostivire milostivește-te spre mine, Stăpână; cu a ta milă smeritul meu suflet curățindu-l de-a pururea, păzindu-l, acoperindu-l și din mâna diavolilor răpindu-l.

Slavă ...

Doamnă, Stăpână Curată, lauda proorocilor și a apostolilor, frumusețea ierarhilor, podoaba tuturor mucenicilor și veselia cuvioșilor, desfătarea dreptilor și bucuria necăjiților, nu trece cu vederea rugile robilor tăi.

Și acum ...

Popoare și limbi și seminții, tinerii împreună cu fecioarele, să ne apropiem cu minte curată și toți cei hrăniți cu dreapta credință, Fecioarei și Curatei Maicii Dumnezeului nostru, cu fierbințeală să-i strigăm: Întru tot Sfântă, mântuiește pe toți cu solirile tale.

MARȚI SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Marea ai închegat-o, cufundând pe mândrul Faraon cu căruțele și ai mântuit pe popor neudat, Doamne, și i-ai adus pe dânșii în muntele sfințeniei, care au strigat: Cântăm Ție, Dumnezeul nostru, Celui tare în războaie, cântare de biruință.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Să laudăm cu sfințite cuvântări de cântări pe cea mult laudată, care pe Dumnezeu Cuvântul mai presus de cuvânt L-a născut, pe Cel Unul mult laudat, pe Care Îl laudă toată firea, pe Care oștile cerești cu dumnezeiești cântări de laude Îl cinstesc.

Pe lăcașul cel curat al fecioriei, pe Biserica curăției, pe casa cea sfântă, pe cămara cea binemiroitoare, pe saraiul cel cu lumină strălucitor, pe sălașul darurilor, pe palatul lui Iisus, pe cea binecuvântată, să o laudăm.

Slavă ...

Iubitorule de oameni, Cea ce iubești pe cei drepți și cu milostivire miluiești pe toți păcătoșii, pe mine cea ce mai presus decât toți oamenii sunt mai păcătos, și cu lucrul și cu cuvântul mult Te-am amărât pe Tine, îndură-Te și mă mântuiește, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Dumnezeul nostru, Cel ce locuiește în ceruri, te-a gătit pe tine, Fecioară, alt cer cuvântător pe pământ, mai

înalț decât cerurile, și tăinuindu-Se de puterile cele cerești, S-a sălășluit întru tine, Cea ce în ceruri nu este încăput.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cuvinte, cel ce ai întărit cerurile cu cuvântul, întărește mintea noastră și inima, ca să Te slăvim pe Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

Eu cel ce mai înainte de omorâre sunt mort, cel ce mai înainte de îngropare sunt îngropat; cel ce mai înainte de mormânt petrec în mormântul nesimțirii celei împietrite și vârtoase, Stăpână, pe tine, Maica Vieții, te rog să mă înviezi pe mine.

Ceea ce ești frumusețea lui Iacov, cea aleasă mai înainte de veci, cea bună între femei și frumoasă, Fecioara împreună și Maica cea neispită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare, Doamnă, mântuirea mea, mântuiește-mă.

Slavă ...

Izvorul cel nedeșertat, fântâna cea necheltuită, pârâul cel de-a pururea curgător și îndestulat, paharule al milei, adâncule al îndurărilor, noianule al iubirii de oameni, Doamnă, mântuiește-mă.

Și acum ...

Pe mine cel rău, ceea ce ești bună; pe mine cel ce sunt întru multă nemilostivire, izvorule cel nedeșertat al milei, pe cel pângărit, pe cel întinat, ceea ce ești curată și fără prihană, Fecioară, mântuiește-mă și de toate acestea izbăvește-mă.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Proorocul Avacum cu ochii minții mai înainte a văzut venirea Ta, Doamne. Pentru aceasta a și strigat: De la miazăzi va veni Dumnezeu; slavă puterii Tale, Hristoase; slavă smereniei Tale.

A putut mai înainte zavistia să mă izgonească de la Dumnezeu, să mă lipsească de desfătarea raiului și să mă dea stricăciunii. Ci tu, Fecioară, născând fără de stricăciune pe Hristos Făcătorul meu, făcându-mă fără de stricăciune, iarăși m-ai arătat cetățean al raiului.

Mursă de milostivire ne-ai izvorât nouă, ca o fântână ce izvorăște curgere dulce și ca un izvor limpede curgând ape de viață purtătoare și apă de băut izvorând; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, pe mine cel ars de setea patimilor celor înfocate cu totul mă răcorește.

Slavă ...

Lepădându-mă de părinteștile Tale porunci și cheltuind întru dezmierdări bogăția pe care mi-ai încredințat-o, m-am făcut sărac de dumnezeieștile daruri, eu ticălosul; pentru aceasta, pe mine cel ce mă pocăiesc cu mărturisire, să nu mă urgisești, Milostive Doamne, pentru rugăciunile Preasfintei Fecioare.

Și acum ...

Fecioară neîntinată, nimeni nu s-a întinat pe pământ, precum m-am întinat eu pângăritul și m-am spurcat cu dezmierdările; pentru aceasta cad la tine, ceea ce ești neîntinată; primește-mă și mă mântuiește cu rugăciunile tale cele preacurate, ca ceea ce toate cu lesnire le săvârșești, ca o Maică a lui Dumnezeu Cuvântul.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Doamne Dumnezeul nostru, pacea Ta dă-ne-o nouă; Doamne Dumnezeul nostru, câștigă-ne pe noi; Doamne,

afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim.

Nedumerirea acoperă, Stăpână, Nașterea ta cea neînțeleasă; cum și Prunc naști și Fecioară curată ești; cu adevărat și firea întru tine cu înnoire se înnoiește și legile ei se dezleagă.

Având, Fecioară, îndrăzneală prea mare către Domnul, Cel ce S-a născut din coapsele tale, câte voiești totdeauna le săvârșești, și pe toate le poți, Maica Dumnezeului celui Atotputernic; pentru aceasta voiește numai și mă vei mântui.

Slavă ...

Suflete al meu, să nu întârzii rămânând în străinătatea cea depărtată, ci aleargă degrab, vestind și mărturisindu-te lui Dumnezeu și Tatălui, ca să iei dezlegare, prin solirile Născătoarei de Dumnezeu, de acelea pe care rău le-ai lucrat, în desfrâu viața săvârșindu-ți.

Și acum ...

Ca o corabie în furtună, eu mă cufund în valurile patimilor; ceea ce ești limanul nepățimirii, dezleagă-mi primejdia viscolului, dându-mi cercetarea ta, ca o sfințită anghiră, Maică Preaneîntinată a lui Dumnezeu Ocârmuitorului.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Ca apele mării, Iubitorule de oameni, valurile vieții mă înviforează; pentru aceasta ca și Iona strig către Tine, Cuvinte: Scoate din stricăciune viața mea, Milostive Doamne.

Ceea ce ești sălaș desfătat al Stăpânului, și palat bine mirositor al Cuvântului și încăpere cuvântătoare a lui Hristos, Care pe toate le-a făcut cu cuvântul, Prealăudată Maică a lui Dumnezeu, miluiește ticălosul meu

suflet.

Marea greșelilor mă ține și mă cuprinde pe mine și întreitele învăluiri ale păcatelor mă viscolesc, iar suflarea cea potrivnică a patimilor celor unele peste altele mă trage în fundul pieirii; ci tu, ceea ce ai născut Adâncul îndurărilor, încetează-mi viscolul.

Slavă ...

Mai tânăr fiind, Iubitorule de oameni, ca un fiu al Tău, am cheltuit bogăția întru fapte întinate ale desfrânării, și flămânzind de bunătățile Tale, eu ticălosul, vin acum la Tine cu jale, cerându-mi iertare ca de la un Milostiv, prin mijlocirile Preacuratei Fecioare.

Și acum ...

Preacurată, haina mea este întinată și făclia sufletului meu s-a stins, și legat fiind de mâini și de picioare cu lanțurile greșelilor mele cele multe, sunt aruncat afară; ci tu, cămara cea însuflețită a lui Dumnezeu, du-mă în cămara cea dumnezeiască.

Sedealna:

Mielușeaua cea neîntinată văzând pe Mielul și Păstorul spânzurat pe Cruce, a strigat: Fiul meu, ce este acum această străină vedere și fără de nădejde? Cum Tu, fiind Viața tuturor, Te osândești asemenea ca și oame-nii? Ci scoală-Te, Cuvinte, a treia zi din morți, precum ai zis.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptorul haldeilor cu foc fiind ars, s-a răcorit prin Duhul, cu ajutorul lui Dumnezeu. Iar tinerii au strigat: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

A te lăuda pe tine, Prealăudată, și a te binecuvânta pe tine cea binecuvântată, Curată, nici firea îngerilor,

nici a oamenilor nu poate precum se cuvine, că pe Ziditorul amândorura și pe Făcătorul tuturor L-ai născut, rămânând Fecioară.

Nu am lacrimi, nu am plâns, nici pocăință, Preasfântă Fecioară; ci tu, ceea ce ai șters toată lacrima de pe fața pământului, dă-mi mie umilință, ca lăcrimând cu amar să spăl sufletul meu.

Slavă ...

Eu sunt pomul cel neroditor, cel vrednic de blestem, și vița cea cu totul uscată, care nicidecum nu aduc rod de umilință, și vinovat sunt tăierii și arderii; ci să nu mă trimiți în focul cel nestins, Hristoase, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Fecioară, avându-te pe tine mare sprijinire și părtinitoare nerușinată, mă voi izbăvi de focul cel vecuitor, și de nevoia și necazul ce va să fie, și de scrâșnirea dinților și de întunericul cel întristător.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Îngerii și cerurile ...

Bucură-te, izvoarele care izvorăști bucuria sufletească; bucură-te, dătătoarea dumnezeieștii bunătăți; bucură-te, sălașul bucuriei; bucură-te, încăpere sfântă, căruța cinstită a Soarelui Celui neînserat, Născătoare de Dumnezeu Marie, ceea ce ești binecuvântată și prea proslăvită și cu dar dăruită.

Străine și mai presus de minte și de gând sunt povestirile cele înfricoșate ale străinei și preaslăvitei Nașterii tale, Marie Prealăudată, că ai născut fără amestecare și fără schimbare și fără sămânță pe Domnul slavei, pe Unul din Treime, pe Cel ce șade peste heruvimi și

peste serafimi, Care din tine S-a întrupat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Iubitorule de oameni, izbăvește-mă de darea de seamă cea înfricoșată, că nici un răspuns nu am nicidecum pentru răutățile pe care le-am lucrat, Stăpâne. Că lucrurile cele dobitocești am făcut, dobitocește, cu necuvântare trăind, ci Tu, Cuvinte al lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Tale, miluiește-mă cu milostivire pe mine, netrebnicul robul Tău.

Și acum ...

Ajutorul tău cel fierbinte și sprijinul tău cel grabnic care s-a făcut spre mine, ceea ce ești cu totul fără prihană, mă înspăimântă, Stăpână; pentru aceasta cu bucurie strig ție: Bucură-te, mântuirea sufletului meu și acoperământul; bucură-te, bucuria lumii și nădejdea mea cea tare; bucură-te, ceea ce-mi ești mie pricinuitoare de viața cea veșnică.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Îngerii și cerurile, pe Cel ce șade pe scaunul slavei și neîncetat Se slăvește ca un Dumnezeu, binecuvântați-L, laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Străin lucru este maicilor fecioria; străină este și fecioarelor nașterea de fii, iar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduie. Pentru aceasta toate semințiile pământului pe tine neîncetat te fericesc.

Vindecă rănilor inimii mele celei ticăloase și tămăduiește bubele cele multe și greu de vindecat ale sufletului și trupului meu, Stăpână; durerile cele cumplite vindecă-le cu dumnezeiască cercetarea ta, iar bolile cele sufletești și trupești dezleagă-le.

Nu am alt mijlocitor și părtinitor către Dumnezeu, nici sprijinitor după Dumnezeu, pe pământ, altul afară de tine, Preasfântă Stăpână; pentru aceasta cad la tine cu lacrimi fierbinți și cu durere a inimii, rugându-te: sprijinește neputința mea.

Slavă ...

Sufletelor care v-ați înstrăinat de la Dumnezeu și v-ați lipsit de dumnezeieștile daruri, veniți cu fierbințea-lă luând asupra-ne întoarcerea desfrânatului și să strigăm: Părinte Bunule, Care ești în ceruri, toți Ți-am greșit Ție, curățește și mântuiește pe cei ce aleargă la mila Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Ce mă voi face? Ce voi lucra eu smeritul? Pe cine voi avea acolo ajutor, cu mulțime de cumplite păcate fiind înfășurat și cu noian de trândăvie și cu covârșire de nesimțire? Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, nădejdea celor deznădăjduiți, să nu mă rușinezi pe mine robul tău.

MIERCURI SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare să înălțăm popoare minunatului nostru Dumnezeu, Celui ce a izbăvit pe Israil din robie, cântare de biruință cântând și strigând: Să-Ți cântăm Ție, Celui ce ești Însuși Stăpân.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Cuvinte cel împreună fără de început cu Tatăl și împreună de un scaun, dă-mi mie cuvânt ca de-a pururea cu cuvinte să cânt pe Fecioara, Doamna cea neispățită de nuntă, care prin cuvânt Te-a născut pe Tine, Cuvântul cel ipostatic și de-a pururea vecuitor și mai presus de minte și de cuvânt și de cuget.

Dăruiește sufletului meu loc de bucurie și plâns făcător de bucurie și de patimi curățitor; întorcându-mi în bucurie jalea mea; rupe-mi sacul cel prea aspru al păcatelor mele și încinge-mă, Fecioară, cu dumnezeiasca veselie.

Slavă ...

Hristoase Împărate, ca cela ce am păcătuit mai mult decât toată firea omenească cu gândurile, vai mie, cu cuvintele, cu aducerile aminte și cu faptele, eu ticălosul, vin la Tine, Mântuitorule, și strig Ție «greșit-am»; mântuiește-mă cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Suflete al meu smerite, vino și strigă către Maica

lui Dumnezeu, sprijinul celor deznădăjduiți: Ceea ce ești acoperământul creștinilor, să nu mă părăsești pe mine, ci mă apară și mă mântuiește și din munca cea veșnică mă slobozește.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cuvinte al lui Dumnezeu, Cela ce ai întărit cerurile cu mâna Ta, întărește și inimile noastre, a celor ce nădăjduim spre Tine, întru lumina cunoștinței Tale celei adevărate.

Mai mult decât mierea ce îndulcește gâtlejul cel simțit și mai mult decât fagurul ce îndulcește limba și gâtlejul și decât însăși dulceața, mai mult, cu adevărat, este dumnezeiescul tău nume, Fecioară, întru inima mea.

Stăpână, cheltuindu-mi vremea nemerniciei mele cu lenevire și cu trândăvie, mă tem și mă înfricoșez, închipuind întru sinemi înfricoșatul și groaznicul și necăutătorul în față divanul Nașterii tale.

Slavă ...

Doamne, primește-mi plânsul cel neîncetat, suspinul cel neconținut și inima cea zdrobită și ca un Iubitor de oameni, cu mila Ta cea nemăsurată, dă-mi iertare greșelilor care am greșit, pentru rugăciunile Preacuratei Fecioare.

Și acum ...

Nori de ploaie slobozitori arată ochii mei, Stăpână, ceea ce ești nor însuflețit al Apei celei dătătoare de viață, și cu picături fierbinți de lacrimi învrednicește-mă a mă uda totdeauna și a mă adăpa.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cu taină mai înainte văzându-Te proorocul pe Tine, Cuvinte, din Fecioară întrupându-Te, cu cântare striga: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ceea ce ai plouat lumii Apa cea sălătoare, Care adapă pe cei ce s-au topit de arșița păcatelor, învrednicește-mă a plânge cu amar, a mă uda cu lacrimile, a sus-pina dintru adâncul inimii mele și ziua și noaptea a-mi spăla patul meu și a-l uda.

Faptele cele rele stau ca niște muncitori, cu statornicie, ridicate acum asupra mea și cu asprime îngrozind sufletul meu cel omorât cu greșelile; de aceea deznădăjduindu-mă, cad la tine, Fecioară, în dar miluiește-mă pe mine ticălosul.

Slavă ...

Tu pe mine, Hristoase, din pământ închipuindu-mă, m-ai înviat; Tu pe mine, cu dumnezeiesc cuvânt m-ai împodobit; Tu mi-ai dat suflet și minte. Deci, să nu mă dobândească vrăjmașul pe mine, zidirea Ta, nu iadul, nu întunericul, nu focul gheenei, ci Tu, ca Cea ce ești din fire iubitor de oameni, mântuiește-mă pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Afară de tine, Curată, altă ajutoare nu am, și afară de tine alt acoperământ nu știu; tu ești nădejdea mea, tu scăparea mea, tu făcătoarea mea de bine, tu gata sprijinitoarea mea. Pentru aceea te chem pe tine: Scoate-mă din toată nevoia și mă mântuiește pe mine, robul tău.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mâneacă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile venirii Tale. Deci, întru acelea luminează mintea noastră, Stăpâne, și ne povățuiește pe calea vieții.

Pe mine însumi mă osândesc, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, și mai înainte de cercare lucruri de rușine purtând împrejur, eu cel singur osândit. Ci tu să-mi stai înainte, ca ceea ce ești pătinitoarea tuturor, și din osândă cea cumplită mă izbăvește.

Spre tine toate nădejtile mântuirii mele mi-am pus, Maica lui Dumnezeu Fecioară, să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce cumplit mă cufund în noianurile primejdiilor, ci dă-mi mâna ta, precum Hristos lui Petru, și mă mântuiește.

Slavă ...

Și întunericul mă acoperă și focul lucrurilor mele mă arde pe mine și scrâșnirea dinților și gerul tartarului mă tulbură, dar fețele cele posomorâte ale dracilor mai mult mă înfricoșează, Mântuitorule, de care mă izbăvește, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Ușa morții îmi încuie mie, ceea ce ești cu totul fără prihană; zăvoarele iadului ca pe un osândit acum mă apucă; ci tu fii mie ușă către Viață, Fecioară, și încuietoriile iadului le rupe.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul păcatelor și viforul greșelilor mă tulbură, și întru adâncul deznădăjduirii celei silnice mă împing, ci tinde-mi și mie mâna Ta cea tare, ca lui Petru, o, Îndreptătorule, și mă mântuiește.

Omorât fiind, Fecioară, cu multe călcări de poruncă, ceea ce negrăit ai născut oamenilor Viața, Născătoare de Dumnezeu, înviază-mă, și a face voile Domnului

întărește-mă.

Pe tine toți credincioșii te avem părtinitoare și zid, noi cei ce ne aflăm întru adâncul răutăților și care în valul necazurilor de-a pururea ne primejduim, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură ești scăparea credincioșilor.

Slavă ...

Manase este stâlp și icoană a bunătății Tale pe pământ, iară eu mai mare povestire a iubirii Tale de oameni, Hristoase, voi fi, că minune mare este că pe mine cel mort m-ai înviat, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Fără de mamă mai înainte de trup, fără de tată după întrupare, a fost Fiul Tatălui și al Maicii, că acestea amândouă sunt mai presus de minte; că lui Dumnezeu se cuvin minunile cele preaslăvite.

Sedealna:

Râul cel înfricoșat al focului celui nestins luându-l în minte, suflete al meu, înfiorează-te și strânge-te și de la răutate depărtează-te și întru plângere și întru tânguire cu amar tânguindu-te, întru zdrobirea inimii, cu smernie aleargă mai înainte de sfârșit la Maica Domnului tău și acesteia roagă-te ca dintru dânsul să te izbăvească, strigând: Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, lăsare de greșeli să mi se dea mie, că pe tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce ai întemeiat pământul întru început, și cerurile cu cuvântul le-ai întărit, bine ești cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Îndură-te, mântuiește-mă, Fecioară, ceea ce ai năs-

cut pe Dumnezeu Cuvântul cel Milostiv, și cu lumina cea dintru tine luminează sufletul meu, și din cumplita lucrare, cea cu măiestrie a diavolilor, izbăvește-mă.

Izbăvește-mă, Maica Mântuitorului, pe mine cel ținut de cumplita robie a gândurilor celor rele și a patimilor celor de suflet stricătoare, ca, mântuindu-mă, de-a pururea după datorie să te slăvesc.

Slavă ...

Încetează durerea sufletului meu și negrăita chinuire, și plângerea întru bucurie adevărată prefă-o, Îndurate, ca un Milostiv și Mântuitor, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Mântuiește-mă, mântuiește-mă, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeul cel Milostiv, și din cumplite nevoi și din vătămare și din primejdii, cu puterea ta cea tare, scoate-mă, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Împăratul cel fără de început ...

Cuvinte, Cea ce ai făcut marea, cerul și pământul, Cea ce schimbi firile și prefaci stihiile și din nou zidești totul, Domnul vieții, Cea ce stăpânești peste moarte, Cea ce pe toate le porți numai cu singur cuvântul, din Fecioară Doamnă ai ieșit purtător de trup.

Mă împinge către laudă dulceața cea dinlăuntru a preacuratului tău dor, Născătoare de Dumnezeu, și focul cel dimprejurul inimii, și a îndrăzni mă pleacă ca din neroditoare buze să-ți aduc ție laude și rugi, și rugăciuni mulțumitoare și cereri.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Nepărăsind pe Născătorul, nedespărțindu-Te cu totul, ci întru cele înalte împreună șezând, ca un Fiu, împreună cu Tatăl și cu Dumnezeiescul Duh, ai încăput în pântecele Fecioarei, Cuvinte, mai presus de cuvânt, rămânând desăvârșit Dumnezeu, măcar de și Te-ai întrupat cu adevărat.

Și acum ...

Cel Care de toată zidirea și de toată suflarea cea cuvântătoare și cea necuvântătoare, cea stricăcioasă și cea nesticăcioasă, cea simțită și cea gândită, se laudă, o, înfricoșată minune! O, auzire străină și negrăită! Ca un Dumnezeu, se vede Prunc al Maicii Fecioare.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul cel fără de început al slavei, de Care se înfricoșează puterile cerurilor, laudați-L preoți, popoare preainălțați-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Nașterea Pururea Fecioarei, ce s-a arătat mai înainte legiuitorului în munte prin foc și prin rug, spre mântuirea noastră a credincioșilor, cu cântări neîncetate să o mărim.

Vino dar, ticăloase suflete, plânge-te pe sineți mai înainte de ieșirea ta, tânguiește-te, suspină dintru adâncurile inimii tale, și cu jale și cu bocet cazi și strigă către Maica Ziditorului tău: La judecată, Stăpână, tu mă sprijinește.

Toată nădejdea mântuirii mele, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, eu robul tău; cu tine, scăparea cea nebiruită și folositoare, întru multe împrejurări ale vieții

îmbogățindu-mă, de Dumnezeu Născătoare; pentru aceea izbăvește-mă de tot felul de muncă.

Slavă ...

Scrâșnirea dinților mă roade și viermele cel fără de sfârșit de tot mănâncă sufletul meu și cheltuiește știința mea mai înainte de vreme, iară râul cel de foc și de departe mă arde; pentru aceea, Iubitorule de oameni, de acestea izbăvește-mă cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Tipărește pe fruntea sufletului meu pecete însemnătoare a sprijinirii tale ca, văzându-mă potrivitnicul, să fugă ca de o oaie a păstoriei tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, ca să te slăvesc ca pe o pricină a bucuriei și a mântuirii mele.

JOI SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Crucea însemnând Moisi îndrept cu toiagul, Marea Roșie a despărțit lui Israil, celui ce pedestru a trecut-o; iar de-a curmeziș lovind-o, a unit-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea lui Hristos, Dumnezeului nostru, să-I cântăm, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Luminează sufletul meu, ceea ce ești sfeșnic însuflețit cu aur strălucind al Luminii celei nematerialnice, și îmi gonește negura patimilor mele.

Vrăjmașul m-a împins în prăpastia cea mai de pe urmă a păcatului și în fundul răutății și în grătarul cel mai dedesubt al iadului.

Slavă ...

Mireasă a Tatălui Celui fără de început, Maică a Unuia-Născut Fiului Lui, Biserica Dumnezeiescului Duh, miluiește ticălosul meu suflet.

Și acum ...

Tâmpit-ai, Fecioară, amărăciunea morții, picurând băutura nemuririi și izvorând dulceața vieții.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Toiagul spre închipuirea tainei se primește, că a ales cu odrăslirea preot; iară Bisericii celei mai înainte

neroditoare, acum i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere și spre întărire.

Îndestulare nu se face celor ce te laudă pe tine, Stăpână, că tu ești lumina și mângâierea și viața și sprijinirea noastră.

Cu cântări te lăudăm pe tine, Prealăudată, ca pe ceea ce ai născut pe Domnul cel Prealăudat, pe Care Îl laudă rânduielele îngerilor.

Slavă ...

Hristoase, izbăvește-mă de întunericul cel mai dinafară, de amarul vierme cel cu foc arzător și de tot alt necaz, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Ceea ce ai omorât iadul cu Dumnezeiască Nașterea ta, izbăvește-mă de lăcașurile cele întunecate ale iadului și de focul cel veșnic.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, Taina economiei Tale; înțeles-am lucrurile Tale și am proslăvit dumnezeirea Ta.

La tânguirea cea prea amară și la suspinul cel nemângâiat și prea greu, gândește, o, suflete, și cu amar de aici tânguește-te pe tine.

Omorât fiind mai înainte de moarte și mai înainte de îngropare îngropat, eu cel mort de viu, de rea putoare sunt plin și de putrejunea cea din mormânt.

Slavă ...

Pe înfricoșata dare de seamă și pe înfricoșatul Tău divan, Judecătorule, în minte luându-le, mă tem și cu a-

mar lăcrimez, ca un osândit; pentru aceea cad la Preacurata Maica Ta.

Și acum ...

Minunea ta covârșește toată mintea, că pe Domnul cel nevăzut și fără de ani, văzut sub ani L-ai născut.

Cântarea a 5-a, Irmos:

O, de trei ori fericite lemn, pe care S-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul, prin care a căzut cel ce a înșelat cu lemnul, înșelat fiind de Cel ce S-a pironit pe tine cu Trupul, de Dumnezeu Care dă pace sufletelor noastre.

Tânguiește-te pe tine, o, suflete, mai înainte de ieșirea ta, ia asupra-ți plâns și jelește-te cu amar, mai înainte până nu te apucă plânsul cel nemângâiat, căzând la Maica lui Dumnezeu.

Stropește-mă, Curată, cu apa umilinței și cu picăturile milei tale dă-mi mie să vărs picături de lacrimi curățitoare de păcate.

Slavă ...

Când îmi aduc aminte, cu frică și cutremur, de înfricoșata tăiere a morții și de înfricoșatul Tău divan, Hristoase, mă împung cu amar la inimă; ci prin solirile Maicii Tale, fii mie milostiv.

Și acum ...

Carte te-a văzut pe tine, Curată, mai înainte proorocul, întru care S-a scris Cuvântul Tatălui, Care ne-a izbăvit pe noi, Născătoare de Dumnezeu, de necuvântare.

Cântarea a 6-a, Irmos:

În pântecel fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-și în chipul Crucii, mântuitoarea Patimă mai

înainte a închipuit-o arătat; de unde a treia zi ieșind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit cu trupul, și cu Învierea cea de a treia zi, lumea a luminat.

Maica lui Dumnezeu, roagă pe Judecătorul să-mi fie mie blând și lesne împăcat la judecată, și cu ochi mi-
lostiv să caute spre mine când va șede să cerceteze cu-
vintele și faptele și gândurile.

Păcătuit-am ca tâlharul, dar plâng ca desfrânata și
strig ca hananeanca. Sufletul meu, care se îndrăcește cu
patimile ca o fiică tânără, vindecă-l, Născătoare de Dum-
nezeu, ceea ce ai născut pe Doctorul sufletelor.

Slavă ...

Împărate a toate, mă înfiorez de a doua venire a Ta
pe pământ, și de înfricoșata și nemitarnica judecată mă
tem, căci dumnezeieștile și cinstitele Tale porunci nu
le-am păzit și de cele rele nu m-am depărtat; pentru ace-
ea alerg la Preacurata Fecioară și Maica Ta.

Și acum ...

Cu norii păcatelor, cu dulceața greșelilor, fiind ți-
nut, și cu negura patimilor acoperit la minte aflându-mă,
noaptea, lucrurile nopții și ale întunericului le-am săvâr-
șit; ci tu, Fecioară, mântuiește-mă.

Sedealna:

O, minune nouă! O, taină înfricoșată! Strigat-a
Mielușeaua, văzând pe Fiul pironit pe lemnul Crucii. Ce
este aceasta, Nemuritorule Cuvinte al lui Dumnezeu?
Cum Te vezi mort, Cela ce pământul îl clătești ca un
Atotputernic? Însă laud a Ta înfricoșată și dumnezeiască
pogorâre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire și cu hulă urâtă lui Dumnezeu. Însă pe cei trei tineri nu i-au îngrozit mânia cea de fiară, nici focul cel vâlvăietor, ci cu duh de rouă aducător, ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prealăudate Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Ceea ce ai născut adâncul milei, mântuiește-mă pe mine cel nemilostiv și preadesfrânat, ca o împreună pătimitoare și milostivă și îndurată, și mă izbăvește de gheena, pe mine ticălosul, ca să te laud pe tine, cea de-a pururea mult lăudată.

Poți câte voiești, Fecioară, ceea ce ai născut pe Domnul Cel puternic întru tărie, și ai mulțimi de tămăduiri. Pentru aceea alerg la acoperământul tău, strigând ție: Vindecă smeritul meu suflet cel bolnav.

Slavă ...

Pe mine cela ce suspin, primește-mă ca pe vameșul, și să nu mă lepezi, Cuvinte, ci, ca un mult Milostiv, cu rugăciunile Maicii Tale celei nestricate, miluiește-mă pe mine, cela ce cu sârguință cânt: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum ...

Cu picăturile milostivirii tale adapă pământul cel înțelenit al minții mele și pe cel mărăcinos și spinos, prin lipsa dumnezeieștii ploi și prin mulțimea patimilor, cu plugul pocăinței ară-l.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Binecuvântați tinerii ...

Ceea ce ești casă cerească, bucuria dreptilor, cămara slavei, îmbrăcându-mă în haină vrednică de nuntă, bagă-mă și pe mine în cămara Fiului tău, ca nu cumva, ca pe un netrebnic, legat de mâini și de picioare, să mă apuce focul.

Zdrobirea inimii mele și suspinurile cele din suflet, picăturile lacrimilor celor din ochii mei, primindu-le, Curată, prin lacrimile cele bune slobozește-mă și mă izbăvește de lacrimile cele nefolositoare, cele din gheena, că tu ai ridicat toată lacrima de pe fața pământului.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Mi se pare că stau cu mintea înaintea divanului Tău, Judecătorule și Dumnezeuul meu, gol ca un osândit, înfricoșat, cutremurat, îngrijorat și împilat. Deci, strig: Mântuiește-mă, Unule Milostive, pe mine cel osândit, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

O, prea nouă auzire și vedere înfricoșată și înfocată și străină, care întru tine, Fecioară, s-a săvârșit! Dumnezeu S-a născut din nestrucată pântecul tău și în brațele tale S-a ținut, Cea ce ține toate cu dumnezeiasca putere.

Să laudăm, bine să cuvântăm ...

Binecuvântați tinerii cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul, Dumnezeu Părintele; laudați pe Cuvântul Cel ce S-a pogorât și focul în rouă l-a prefăcut, și preînălțați pe Duhul cel Preasfânt, Care dă viață tuturor întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Moartea ce a venit neamului omenesc prin măncarea din pom, prin Cruce s-a stricat astăzi; pentru că bles-

temul strămoașei, cel a tot neamul, s-a dezlegat prin Pruncul Curatei Maicii lui Dumnezeu, pe care toate puterile cerești o măresc.

A vedea podoaba lui Hristos, cea cu adevărat frumoasă, și de raza și strălucirea Lui cea dulce a mă desfăta, învrednicește-mă Stăpână.

Înotând în noianul păcatului și viscolindu-mă cu întreitile valuri ale patimilor, alerg la limanul tău cel lin, Stăpână.

Slavă ...

Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, mântuiește-mă Milostive și Preaîndurate, pe mine cel prea pătimăș, și care întru răutăți am cheltuit bogăția Ta.

Și acum ...

Cântare mai de pe urmă, și întâi și în mijloc, a arhanghelului «bucură-te» îți aduc, Curată, că alta potrivită ție nu pot afla.

VINERI SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului, Celui ce a povățuit pe poporul Său prin Marea Roșie, cântare de biruință că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Preaslăvite s-au grăit pentru tine, Fecioară Preaslăvită, ceea ce singură ești slava creștinilor. Pentru aceea, pe mine care te slăvesc pe tine, fă-mă părtaș al slavei ce va să fie, prin rugăciunile tale, Precurată, cu totul fără prihană.

Bine este cuvântat Rodul pântecelui tău, cea cu totul fără prihană, prin care toți oamenii ne-am dezlegat din blestem, binecuvântată, Precurată, nespusă minune, nepricepută vedere, mântuirea tuturor oamenilor.

Slavă ...

Pe Tine, Doamne, totdeauna Te roagă mulțimea îngerilor, ceata ucenicilor, adunarea proorocilor, a mucenicilor, a cuvioșilor Tăi, ca să ne dăruiești nouă, pentru Născătoarea de Dumnezeu, iertare de păcate, ca un Iubitor de oameni.

Și acum ...

Precurată, ceea ce ai primit în pântece Focul cel nesuferit, te rog cu credință, izbăvește-mă de gheena și de munca aceea care pentru mulțimea greșelilor îmi este mie gătită; slobozește-mă cu rugăciunile tale cele bine primite.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Tu ești tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu ești lumina celor întunecați, și pe Tine Te laudă duhul meu.

Din sfințita petrecere căzând, Curată, m-am alăturat cu dobitoacele și tot osândit m-am făcut. Ceea ce ai născut pe Judecătorul, izbăvește-mă dintru toată osândirea și mă mântuiește.

Suspîn neîncetat, și lacrimă sufletească și necontenită umilință, dăruiește-mi mie, Fecioară, ca să-mi plâng patimile mele, care din nebăgarea mea de seamă odrălesc întru mine, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Slavă ...

Cetele cerești, duhurile cele slujitoare, soborul proorocilor, al apostolilor și al mucenicilor Tăi, împreună cu ceea ce Te-a născut pe Tine, Te roagă, Îndurate, ca să dăruiești poporului Tău iertare de greșeli.

Și acum ...

Preacurată, ca ceea ce ești Milostivă, roagă acum pe Cel Milosârd, pentru mine care am năravuri nemilostive, fără de îndurare, ca prin chipurile pocăinței, iarăși să mă cheme și să mă învrednicească milostivirii celei dumnezeiești.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Pe a Ta înomenire, pe care mai înainte de veci ai hotărât-o și mai pe urmă ai binevoit a o săvârși, Doamne, am auzit-o și cu frică am lăudat-o.

Zapisul cel viclean al păcatelor mele rupe-l, Preacurată, cu dumnezeiasca suliță, care a împuns coasta cea dumnezeiască a Celui ce de voie S-a făcut Om dintru

tine, Fecioară, și te roagă Lui ca să mă scrie în cartea celor mântuiți pe mine, care nebunește m-am depărtat de la Dumnezeu.

Ca să te slăvesc cu glasuri mulțumitoare, ca să te măresc cu dragoste dumnezeiască pe tine, ceea ce prin Nașterea ta cea prea mare pe toți cei micșorați i-ai mărit, pe mine cel ce mult am greșit și cumplit am căzut, iertării învrednicește-mă, Fecioară cu totul fără prihană.

Slavă ...

Legile firii s-au înnoit întru tine, că mai presus de fire ai născut pe Cuvântul. Drept aceea, cu credință mă rog: Pe mine care mult am păcătuit, mai presus de firea omenească, și m-am depărtat de la Dumnezeu, întorcându-mă, mântuiește-mă cu rugăciunile tale, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Vrăjmașul, cu săgețile păcatului, tot a rănit sufletul meu și inima mea a întinat-o cu dezmierdările și din calea cea dreaptă m-a rătăcit. Pentru aceasta, strig ție, Fecioară: Pe mine care mă întorc, primește-mă și mă mântuiește.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Din negura patimilor, ca dintr-o noapte prea adâncă mântuindu-mă, învrednicește-mă, rogu-mă, ca duhul meu să se scoale dis-de-dimineată la lumina zilei poruncilor Tale, Hristoase.

Neamurile neamurilor, pe tine cea pururea fericită, te fericesc acum și puterile cerurilor te laudă pe tine singură, ca pe ceea ce ai împreunat cele de jos cu cele de sus, ceea ce ești binecuvântată între femei, chemarea lui Adam celui căzut.

Ca să rămân eu întreg, neabătându-mă din starea cea bună, ci drept călătorind și cele bine plăcute lui Dumnezeu lucrând, împuternicește-mă, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Bun, Care ne-a izbăvit pe noi de necuvântare.

Slavă ...

Cuvinte, Ceta ce pentru adâncul milei cel covârșitor Sângele Tău pe Cruce L-ai deșertat, usucă adâncul patimilor mele și mă învrednicește ca întru umilință să-Ți plac Ție, Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Înfrumusețatu-te-ai, Fecioară, cu frumusețile preacuratei fecioriei tale, și ai acoperit grozăvia cea cu chip urât a Evei celei dintâi, născând pe Hristos, Care dăruiește haina nemuririi celor ce te cinstesc pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune scârbele mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune, scoate-mă.

Miluitu-s-a prin tine firea omenirii, că pe Domnul cel Milostiv L-ai născut, Milostivo, Preacurată. Pentru aceasta te rog pe tine, miluiește-mi sufletul meu.

Cetele celor fără de trupuri și ale mucenicilor, ale proorocilor și ale apostolilor Tăi, Hristoase, pe Tine Te roagă, ca să mântuiești poporul Tău de toată îmulzeala, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine.

Slavă ...

Ceea ce ești pământ nelucrat, care ai născut pe Lucrătorul de pământ și Ziditorul a toate, sufletul meu cel plin de mărăcinii patimilor, arată-l aducător de roade prin cunoștință dumnezeiască.

Și acum ...

Călcat-am poruncile cele ce mă povățuiesc către Dumnezeu și voind m-am făcut rob relelor patimi. Pentru aceasta, te rog pe tine, izbăvește-mă de stăpânirea lor, Pururea Fecioară.

Sedealna:

Amărăciunea muncilor și durerea și usturimea și asprimea bățăilor, întunericul cel neluminat, tartarul cel fără de sfârșit, viermele cel veninat cu adevărat și de foc, gura lui cea mult mâncătoare, gâtlejul cel nesățios și muncile cele nenumite și necunoscute, suflete al meu, mai înainte văzându-le, cu suspine și cu lacrimi roagă pe Maica Judecătorului tău, strigând: De Dumnezeu Născătoare Fecioară, dă-mi iertare de răutățile mele, mie celui ce alerg cu credință la acoperământul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii cei cinstitori de Dumnezeu, în Babilon, chipului celui de aur nu s-au închinat, ci în mijlocul cuptorului celui cu foc, fiind rouați, cântare au cântat grăind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Prin negrăită Nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, ne-ai învrednicit pe noi înfricoșatelor și negrăitelor lucruri; pentru aceasta, din munca cea înfricoșată izbăvește-mă pe mine și bucuriei celei negrăite învrednicește-mă, ca de-a pururea să te laud pe tine, cea mult lăudată.

Cu lenevire viața mea cheltuind-o, am rămas neroditor și mă tem de judecată și de focul cel nestins la gheenei; ci tu, Fecioară, ceea ce ai născut Focul cel nesuferit, grăbește cu solirea ta de mă izbăvește de focul muncii.

Slavă ...

Mai presus decât minunile este minunea cea mare a Nașterii tale. Pentru aceasta strig către tine: Curată, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, minunează milele tale întru mine și de urgia cea viitoare izbăvește-mă și mă mântuiește.

Și acum ...

Pe mine care am viețuit în lume și am trecut cu vederea legile Tale cele sfinte și cinstitele Tale porunci, Mântuitorule, miluiește-mă și mă mântuiește, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, ca un Dumnezeu Făcător de bine și mult Milostiv.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu ...

Sufletul meu cel omorât înviază-l, căzut fiind ridică-l, împacă mintea mea, potolește valurile ispitelor, Fecioară, și mă mântuiește pe mine care strig: Tineri bine-L cuvântați, preoți laudați, popoare preainălțați pe Hristos în veci.

Ca tâlharul strig Ție, Iubitorule de oameni, «pomeneste-mă»; plâng ca desfrânata și strig Ție «greșit-am», precum dedemult desfrânatul; primește-mă pe mine deznădăjduitul, cel ce mă pocăiesc, pentru Născătoarea de Dumnezeu, ca să-Ți cânt cu osârdie: Preoți binecuvântați, popoare preainălțați pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cu rugăciune strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, împreună cu nenumăratele puteri cele gândite, cu mucenicii și cu cuvioșii și cu apostolii și cu prorocii: Fii solitoare pentru toți care cu credință cântă dumnezeiește: Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Și acum ...

Preacurată, ceea ce mai presus de fire, fără ispită de nuntă, ai născut pe Dumnezeu, Care este puternic să facă pe toți cu viață, sufletul meu cel omorât cu greșelile și stricat cu mușcărilor cele otrăvitoare, înviază-l, ca să strige: Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu în cuptor, călcând împreună cu focul și văpaia, au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine Maica lui Dumnezeu și Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte, prin cuvânt, pe Dumnezeu Cel Adevărat, pe tine cea mai înaltă decât preacuratele puteri, cu slavoslovii, fără de tăcere, te mărim.

O, dumnezeiescule pat al lui Solomon, pe care îl înconjoară acum șazeci de puternici, după Dumnezeiasca Scriptură, întru care S-a odihnit Cuvântul, pe mine, care de mulțime de diavoli pururea mă clătesc, păzește-mă nerănit, cu puterea ta, Curată Pururea Fecioară.

Picurând dulceață dumnezeiască, ceea ce ai născut

pe Dulceața tuturor, îndulcește-mi sufletul meu cel otrăvit de veninul șarpelui și totdeauna, cu mijlocirea ta, mă fă străin de păcatul cel amar, ceea ce ești nerușinată părintitoare a credincioșilor.

Slavă ...

Iisuse, Soare al slavei, luminează-mi ticălosul meu suflet, cu rugăciunile Dumnezeieștii și Preacuratei Fiice a lui Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, și cu ale slujitorilor celor fără de trupuri, ale cinstiților Tăi apostoli, ale ierarhilor, ale proorocilor, ale preaslăviților mucenici și ale cuvioșilor Tăi.

Și acum ...

Mă cutremur, Unule Îndurate, de a doua venire a Ta, și mă tem, tot vinovat și nedumerit fiind, Doamne. Pentru aceasta, mai înainte de sfârșit, strig Ție: Milostivește-Te și mă mântuiește, pentru ceea ce Te-a născut, Milostive Bunule și Iubitorule de oameni.

CUPRINS

Către dreptcredincioșii cititori	7
--	---

GLASUL 1

Sâmbătă seara	11
Duminică seara	19
Luni seara	27
Marți seara	34
Miercuri seara	42
Joi seara	48
Vineri seara	55

GLASUL 2

Sâmbătă seara	62
Duminică seara	69
Luni seara	76
Marți seara	83
Miercuri seara	90
Joi seara	97
Vineri seara	104

GLASUL 3

Sâmbătă seara	111
Duminică seara	118
Luni seara	125
Marți seara	132

Miercuri seara	139
Joi seara	146
Vineri seara	153

GLASUL 4

Sâmbătă seara	160
Duminică seara	167
Luni seara	174
Marți seara	181
Miercuri seara	188
Joi seara	195
Vineri seara	202

GLASUL 5

Sâmbătă seara	209
Duminică seara	216
Luni seara	223
Marți seara	229
Miercuri seara	236
Joi seara	242
Vineri seara	249

GLASUL 6

Sâmbătă seara	256
Duminică seara	263
Luni seara	270
Marți seara	277
Miercuri seara	285
Joi seara	292
Vineri seara	299

GLASUL 7

Sâmbătă seara	306
Duminică seara	313
Luni seara	320
Marți seara	328
Miercuri seara	335
Joi seara	342
Vineri seara	349

GLASUL 8

Sâmbătă seara	356
Duminică seara	364
Luni seara	372
Marți seara	379
Miercuri seara	387
Joi seara	395
Vineri seara	402